

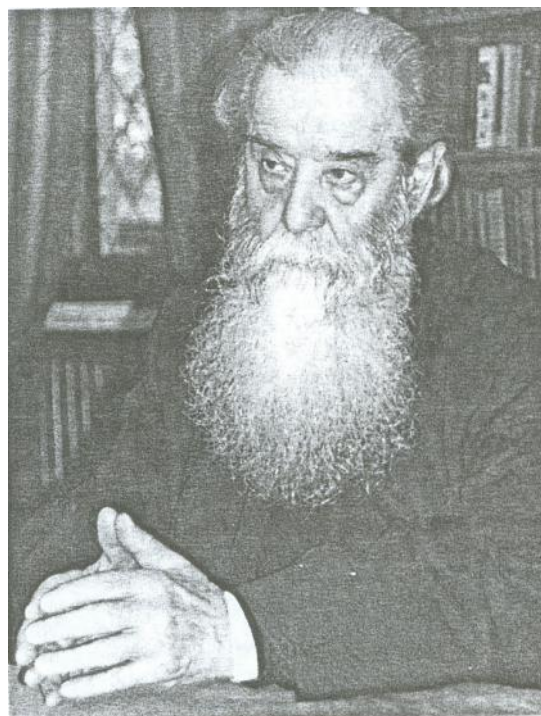
GRUPUL COLAR "GHEORGHE BAL " - ADJUD

CONTRAATAC

Revist de educa ie, cultur i literatur , pentru elevi i profesori –
îndreptat împotriva prostului-gust, imposturii i agresiunii imoral -antiartistice

Apari ie semestrial

Charles Baudelaire (1821-1867)

P rintele Constantin Galeriu (1918-2003)

Anul VII, num rul 18, mai 2007

CUPRINS

- 1-Nota redacției
- 2-Editorialul revistei **CONTRAATAC**: “*Cercul de Stat*” – *și A Patra Rom* – de prof. dr. **Adrian Botez**
- 3-Cuvânt duhovnicesc de dimineață: *Omul fără Dumnezeu* – de preot prof. **Ion Munteanu**
- 4-Interviu cu prof. dr. **CONSTANTIN FROSIN**
- 5-Personalități contemporane ale Adjudului: prof. dr. **CONSTANTIN FROSIN**
- 6-Străjile ale culturii ortodoxe – AZI: Părțile **CONSTANTIN GALERIU** (1918-2003)
- 7-Porni luceafărul...Debuturi și reveniri – AZI: debutează eleva **Monica Ariton**, clasa a XII-a G, Lic. Teoretic “Emil Botta”-Adjud; REVIN: elevele **Mihaela Moscu (XIIB)**, **Diana Bort (XIIC)**, **Elena Chiril (XIIC)**, **Alina Balan (XIIB)**, **Simona Tujan (XB)**, **Delia Savin (XC)** - Grupul școlar “Gheorghe Bal”-Adjud
- 8-O altfel de lecție de dirigenție: *Legend*, de **JORGE LUIS BORGES**
- 9-Jocul ielelor: *Cartea și computerul*, de prof. **Mircea Dinutz**
- 10-Tablete de duminică: *Limba noastră, și răca!*; *Jocul de-a dosarele, trei întrebări și mai multe răspunsuri posibile*; *Cu sinceritate, fanilor mei, oriunde s-ar afla!* – de prof. **Mircea Dinutz**
- 11-Paradidactica: “*Nacazanie silnă*” sau *certare celor PUTERNICI (...prin scară atâtul, “de meserie”, al penei...)* – de prof. dr. **Adrian Botez**
- 12-Istoria mărțurisitoare – *Marea Răscăl din 1907*, de prof. **Cătălin Mocanu**
- 13-Gânditorul de la Hamangia: *Corespondența sibiană* - de licențiat/masterand tiner de Politică **Adrian Iglea**
- 14-Folclor sacral românesc: *Adevărate și false tradiții. Masacrul satanic al mieilor. Oul și Învierea, prin viziunea strămoșilor noștri, traco-geții* - de prof. dr. **Adrian Botez**
- 15-Scriitori (și erudiți) vrânceni contemporani: prof. dr. **FLORINEL AGAFI EI**
- 16-Voluptos joc cu icoane...(poet și consacrat, din contemporaneitate românească): **IOAN EVU**(Hunedoara)
- 17-Poetica: *Semnifică ia metafizică a florii în creația eminesciană* – de prof. dr. **Florinel Agafi ei**
- 18-Calea, Adevărul și Viața: elevii, cetățenii creștini - mărțurisește!: “*Valentine’s Day*”, de **Monica Ariton (XIIG)**; *Mai avem până la “Virginia Tech”...*- de **Diana Bort** și **Petre Bogdan(XIIC)**; *Zinic în lume mor...* – de **Diana Bort (XIIC)**; *Văd(II)*, de **Delia Savin(XC)**; *Imoralitatea în moralitate*, de **Andreea Lazăr (XIIB)** *Cuvânt pentru Hristos*, de **Florin Băra** (absolvent/student)
- 19-Aromânii – “frații di mum și di-un tat” (V): “*VOSHOPOLE*”, de **NIDA BOGA**: *Epopoea transfigurării - singura epopee eroică a neamului românesc...* - de prof. dr. **Adrian Botez**
- 20-Autori rememorați, texte reînviată: AZI: **Charles Baudelaire** (1821-1867) și **Panaït Cerna**(1881-1913)
- 21-Cine sunt și ce vor masonii (8) – *Presa, “misiunile umede”, Comitetul Satanic al celor 300 - i...”Procter and Gamble*” – de **Adrian Botez**
- 22-Atitudini faimoase din contemporaneitate:(antroposofia rosicrucian): **CELE TREI ASPECTE ALE RĂULUI**, de **Thomas Göbel** – trad. de **Victor Opreșcu**
- 23-Cuvinte din bătrâni: AZI – *Tao Te King*, de **LAO TSE** (sec. VI a. Ch.)
- 24-Un elev “necăjit”: *Alte aventuri ale Albinu ei* – de...**Căutăm!**
- 25-Umor... - cu **Daniel Harms**
- 26-Ultima oră (ultima oară): “*NIL ADMIRARI*”... – de **A. Botez**
- 27-Revista revistelor culturale
- 28-Poarta redacției

*

Editor: **EDITURA RAFET – RÂMNICUL ȘIRAT**

Redactor coordonator: prof. dr. **Adrian Botez** (Grupul școlar “Gheorghe Bal”-Adjud)

Colectivul redacțional: prof. **Mircea Dinutz** (Colegiul Național “Unirea”-Focșani), prof. dr. **Florinel Agafi ei** (profesor asociat al Colegiului Focșani/ Facultatea de Psiho-Pedagogie/Universitatea București), poetul **Ioan Evu** (Hunedoara), prof. **Cătălin Mocanu** (Grupul școlar “Gheorghe Bal”-Adjud), preot prof. **Ion Munteanu**(Grupul școlar „Gheorghe Bal”-Adjud)

Secretar de redacție: eleva **Andreea Lazăr**, clasa a XII-a B

Elevi colaboratori permanenți: **Alina Balan (XIIB)**, **Irina Birtolom (XB)**, **Diana Bort (XIIC)**, **Ionela Călugăru (XB)**, **Elena Chiril (XIIC)**, **Nicoleta Jalb (XIC)**, **Mihaela Moscu(XIIB)**, **Delia Savin(XC)**, **Lidia Tancu(XA)**, **Costică Clatea(XIC)**, **Marius Iurac(XIC)**

Redactare computerizată: prof. dr. **Adrian Botez**

Scanare: informatician **Gabriela Puca**

Tehnoredactor și corector: laborant **Elena Botez**

Adresa redacției: str. Republicii, nr. 107, etajul I, camera 1, Adjud. Tel.: 0237/640.681.

E-mail: adrian_botez_senior@yahoo.com

NOTA REDACȚIEI

Deoarece, din toamna anului 2006, liceul nostru poartă numele de “GHEORGHE BAL”, considerăm necesar ca, atât elevii și cadrele didactice ale acestui liceu, cât și vizitatorii sau, pur și simplu, întrebătorii despre liceul nostru, sau navigatorii pe Internet, care dau de numele colii noastre - să cunoască, măcar câteva date fundamentale, despre personalitatea de excepție a celui care i-a oferit onomastica, acestui liceu.

GHEORGHE I. BAL (1868-1934) - PATRONUL SPIRITUAL AL LICEULUI NOSTRU

S-a născut la Adjud, pe **24 aprilie 1868**. Inginer și istoric de artă român. Specializat în istoria arhitecturii medievale românești și a legăturilor ei cu lumea Orientului Creștin.

A studiat în Elveția, luându-și bacalaureatul la Lausanne și diploma de inginer la Politehnica din Zürich. Efectuează mai multe călătorii de studii, în Bulgaria, Serbia, Grecia, Turcia și Rusia, pentru a cerceta influențele străine, în arhitectura veche românească.

Din 1923, Gheorghe I. Bal devine membru al Comisiei Monumentelor Istorice și membru titular al Academiei Române, din 1923. Vicepreședinte al acestui suprem (întâi, pe atunci...) for intelectual românesc (mai 1928 - mai 1931). A colaborat cu inginerul Anghel Saligny, la construirea podului de la Cernavodă.

Se consacră, ca arhitect și ca unul dintre cei mai de seamă istorici ai artei vechi românești. Studiile sale, în reviste românești, despre evoluția arhitecturii moldovenești, dintre secolele al XV-lea și al XVIII-lea, sunt utilizate și apreciate de către toți cercetătorii din domeniu.

S-a stins din viață la **22 septembrie 1934**, la București.

Din vasta sa operă istoriografică, menționăm următoarele lucrări:

- 1-*Biserica din Filipești de P. dure*, București, 1908 (în colaborare);
- 2-*O vizită la câteva biserici din Serbia*, București, 1911;
- 3-*Histoire de l'art roumain ancien*, Paris, 1922 (în colaborare cu Nicolae Iorga);
- 4-*Bisericile lui Ștefan cel Mare*, București, 1926;
- 5-*Bisericile și mănăstirile moldovenești din veacul al XVI-lea*, București, 1928;
- 6-*Bisericile și mănăstirile moldovenești, din veacurile al XVII-lea și al XVIII-lea*, București, 1933 – în trei

volum.

editorialul revistei “contraatac”: “CIRCUL DE STAT” – I A PATRA ROM

Pu în mi-ar p sa de tembelul show politic al “celor mai importan i oameni din România”(show-“Circ de Stat”, f cut posibil, prin complicitatea “total de votat ” a întregii mass media diversioniste, avide de scandal spectaculos!), dac n-a fi convins c , în spatele scenei, se ascund, cu premeditare, faptele cu adev rat grave din/pentru România:

1-nimeni n-a p rut s observe (cel pu în aceasta este impresia “sem nat ” de mass media!) c , de la 1 ianuarie 2007, **ROMÂNIA NU MAI ESTE STAT SUVERAN!!!(PRIMA CERIN , PENTRU ORICE STAT INTRAT ÎN U.E., ESTE CEDAREA INTEGRAL A SUVERANIT II NA IONALE - pentru care, în treac t fie zis, str mo ii no tri s-au luptat i i-au v rsat sângele, o întreag istorie...(i ne vor blestema, cumplit, pentru tr dare!) - C TRE STRASBOURG-BRUXELLES!!!)**

2-nimeni nu pare s observe c , de i situa ia economic , social , educa ional , medical a României se deterioreaz pe zi ce trece, pân la intrarea în colaps – sindicatele tac, mi carea sindical din România “a intrat în adormire”!!! Oameni buni, când statisticile (strecurate, cu greu, printre tirile eminamente politico-circ re ti), spun despre faptul c anemia popula iei României a trecut de mult de 80%(deci, pe cale de consecin , poten ionalul de leucemie al românilor este de peste 80%!!!) – voi v l sa i manipula i de Circarii Antina ionali – B sescu i T riceanu???

3-nimeni nu pare a b ga de seam abera ia ca România s trimi t , suplimentar, trupe, pe fronturi str ine interesului na ional (în primul rând, în Iraq i Afghanistan), pe când statele cu interese reale, în zonele respective, Î I RETRAG TRUPELE!!! Oare am devenit “marca” sacrificial a Celei de-a Patra ROME (cea mai blestemat i infernal , dintre toate!) – Washingtonul?;

4-nimeni nu pare a b ga de seam c , de mai bine de 6 luni, ofensiva împotriva cre tinismului (i a Ortodoxiei, în primul rând!!!), în lume i în România, a atins cote aberante!!!

Suntem acuza i, mereu, cu arogan prostateasc , de “sindromul conspira iei”. Dar a ce v

miroase tot acest scenariu, care pic EXACT dup intrarea României în U.E. – intrare care, ni s-a spus, ar echivala cu intrarea României în **starea de stat civilizat?!...**Nu numai c **statalitatea** României este extrem de incert (incertitudine alimentat i de crizele artificiale, de tipul referendumului pentru inutul Secuiesc, sau a lipsirii rii de Ministru de Externe, pe o perioad de cca. o lun – probabil c , în noul context, de ar a U.E., nici nu mai avem voie/nevoie la/de Ministru al Externelor, pentru c am intrat într-o “internalitate”, care seam n a pu c rie: ni se impun dinafar , sub masca “sugestiilor”, cele mai cumplite i dezastruoase lucruri, prin care ne sunt “rase” economia, agricultura, comer ul - pur i simplu, suntem sco i înafara oric rei pie e!!! : gripe aviare INVENTATE!!!, ciobanii care trebuie s renun e la transhuman , s - i duc oile cu elicopterul etc. – da, komisarii europeni ne vor “rezolva” - în toate sensurile cuvântului...) - **dar suntem jigni i în îns i fiin a noastr de popor, negându-ni-se civiliza ia**, de parc-am fi o gr mad de zgâ i, bo imani sau din de ertul Mato Grosso(iar nu cei ce i-au dat lumii pe Brâncu i, Enescu, Henri Coand , Nicolae Teslea-istroromanul etc. – cei care au ap rat, prin sfin ii no tri voievozi, Mu atini i Basarabi, Europa CRE TIN (care, din p cate, azi, î i neag , fariseic, identitatea spiritual cre tin ...): cu ce sunt mai civiliza i occidentalii europeni, la nivel spiritual, fa de români/estici??? Corup ia major exist , în formele cele mai grosolane, în toate statele a a-zis “democratice”(vestice sau estice, deopotriv !!!) – dar poten ionalul de spiritualitate prin religie/credin /tr ire prin credin - a “r posat” demult, în tot Apusul apun tor...

Manualul de Istorie a României nu mai are cuvântul “românesc” decât, implicat/implicit, la nivelul titlului. i asta, pentru c a a-zisa “elit ” intelectual , pârat româneasc , a acceptat s înlocuiasc istoria noastr , cu istoria oricui – a NATO, a UE, a Holocaustului/evreilor...

Ni se imput , nou , românilor, Holocaustul (tare “b noasa afacere evreiasc ” – dup exprimarea evreului, cu p rin i supravie uitori ai Auschwitz-ului – Norman Finkelstein, în cartea sa, **Industria Holocaustului**) – iar Legea 107/2006 condemn , teribil de democratic(!), delictul de opinie, privitoare la Holocaustul evreiesc (9 state

din Europa au acest coninut revoltător de lege: România, Austria, Cehia (de, “geniul democratic” al lui Vaclav Havel...), Slovacia, Polonia, Germania(pus sub”popreal”/botni ideologic de 50 de ani de ocupație imperialist americano-anglo-francez -ruseasco-sovietic - a se vedea chiar filme produse în SUA, pe această temă – dar cu surdini “drajeu” hollywood-ian... - precum **SCANDAL INTERNA IONAL**, difuzat de TVR Cultural, luni, 12 martie 2007, ora 20 - în care cântecul lui Marlene Dietrich, alias cântecul reat al de “bomb”, fostă aristocrat german Erika von Schluetow - printre ruinele înfometatului și groaznic umilitului Berlin, ocupat de “aliași”, **cu varianta operativă de a transforma Germania în “pune pentru vacile texane”** - spune:”Vând arta pe o conservă de porc(...)/Vând tot pe mâncare - ambii, convingeri, crezuri, idealuri!”), Franța, Israel, Lituania. Deja, pe 20 februarie 2006, scriitorul și istoricul englez **DAVID JOHN CALDWELL IRVING**, a fost arestat, la vama austriacă, și condamnat, printr-un proces de O ZI!!! – la închisoare pe 3 ani (risca 10 ani...), pentru că nu nega, dar **punea sub semnul întrebării/întrebărilor noii iune de Holocaust evreiesc**. Eu, personal, în articolul *Cum poți deveni antisemit...*, publicat în revista *Salonul literar*-Foc ani, Anul VIII, nr. 60 (și nu numai!) – am demonstrat că e nevoie de mai multă atenție pentru sensibilitatea **și a altor popoare**, în afară de evrei, atunci când se folosește, neștiințific, termenul de “holocaust”: japonezii (ca popor), africanii ori “pieile roșii”/amerindienii (ca locuitori ai unor întregi continente), victime ale exterminării. (Toată istoria LUMII ar trebui interzisă, dacă se interzice negarea Holocaustului evreiesc - căci istoria=O CRIMĂ CONTINUATĂ, de la Cain și Abel încoace). Or, evreii mai trăiesc, slavă Domnului (și încă grozav de bine!), și-au format chiar un stat cu tendințe profund rasiale și naziste: vezi nica “bombă amorsată”, Israelul!

Este pedepsit delictul de opinie al scriitorului și profesorului englez Irving - care manifestă o perfect explicabilă suspiciune, un perfect normal scepticism științific, față de un fenomen față de care în zilele noastre au serioase dubii și chiar acuzații de manipulare a opiniei publice, folosindu-se o tragedie, în scopuri mercantile (de, în răvul din neșcare...). Dar nimeni nu se gândește cu cât mai grav este delictul unui Dan Brown, autorul *Codului lui da Vinci*, sau al unor James Cameron/Simcha Iacobovici, care descoperă, cică, 10 morminte ale “familiei lui Iisus”; cât de nevinovat afirmă, acești agenți ai mișcărilor lui Brian Flemming (ateul declarat, născut în 1966, în Los Angeles, California – care a scos din mănecă filmul

Dumnezeul care n-a fost acolo – 2005 și a fondat o puzderie de organizații, perfect tolerate de toate statele lumii: *Echipa riposteii raionii – The Rational Response Squad, Războiul contra Crăciunului, Războiul contra Pătelui* etc. etc. - **toate mesajele războinice-criminale ale lui Flemming fiind preluate, deosebit de îndatoritor, chiar servil, am spune noi, de către postul Discovery – care, în felul acesta, se descalifică, și științific, și moral!!!)** – că “fiul lui Hristos este Iuda”... Iar creștinii zâmbesc, duioși... - “Ei, joacă de copii nevinovați, teribiliți, nu-ți aia?” NU, nu-ți aia: ori judeci cu aceeași balanță/măsură, și fața lui Irving, și fața lui Flemming et Co. (cu toate că Flemming et Co. fac infinit mai mult rău decât orice “holocaust” - căci, dacă naștii germani s-au atins de corpul fizic al evreilor, Flemming et Co. se ating, violent, de Sinea Spirituală a TUTUROR CREȘTINILOR – și disprețuiesc, sădici, și sfidă tori, martiriul a milioane de creștini, persecutați și în celălalt, pentru religia lor, nu doar pentru răsunet, de Imperiul Roman!!! – și pun sub semnul morții spirituale MILIARDE DE CREȘTINI, ACTUALI I VIITORI, DE PE PĂMÂNT!!!), ori renunță la a judeca, pe oricine ar fi “delincventul” – și te mângâieți la ascultarea și a moștenirii din cap, aromând la focul tuturor putorilor de infern ale Logos-ului terestru actual... și contempli, admirativ, tot mai grosolanele și sfidătoare PARADE/convoaie ale stăpîniturilor și USC CIUNILOR Pământului – HOMOSEXUALII, care încălcă violent legea (a a firav și tembel, cum e ea...), care le interzice, totuși, propaganda și prozelitismul sexual: or, sodomice-infernala “familie” homosexuală nu este altceva decât **paroxismul propagandei și al prozelitismului “gay” – amenințând însuși VIA A/VIIITORUL DE VIA AL PĂMÂNTULUI!!!** N-au decât să se afunde în bălăgoșia pământului lor – și să se roage fierbinte, pentru că Dumnezeu să-i scape de cumplită pidosnicie (n-avem nimic cu ei, chiar îi compătimim, dacă nu devin sfidători și oribili, prin manifestare!) – **iar nu să iasă, ca în Evul Mediu, leproși** - și să-i atingă, sădici, pe cei teferi, cu buza otrăvită a nenorocirii și pământului lor!!! Istoria Infamiei se repetă – dar omenirea nu a învățat nimic...Ești, se pare, Omenire – prea bătrână și obosită... Probabil că meriți, din plin, SFÂRȘITUL APOCALIPTIC – să te odihnești... - unde i-o hotărâie Dumnezeu odihna...

Toate aceste manevre, dinspre Washington și trecând prin Bruxelles-Strasbourg – afectând întreaga planetă (SUA/Noul Babilon sunt singurul “stat” care n-a semnat tratatul de la Tokio, privind necesitatea protecției mediului, prin demolirea “capitalismului turbat”, care nu înțelegă cont nici de asasinarea Pământului, nici de sinuciderea implicită ...)

nu sunt altceva decât IMPERIALISMUL UNEI NOI ROME – din p cate, o “nou Rom ” complet lipsit de spiritul raional-ingineresc al Vechii Rome...”Noua Rom ” construie te, cu banii no tri, doar autostr zi (distrugându-ne, par iv, întregul poten ial economic propriu, dobândit în mai bine de dou secole!!!): doar prin acest aspect de **jaf i transport organizat** se aseam n , vag i mult mai crud, Noua Rom (a patra, dup Roma, Bizan i Moscova) - cu Roma de alt dat , atât de detestat de toate popoarele a trei continente, încât s-a pr bu it ca un **m gar supraînc reat cu mâr vie...**

Nu alt soart decât dispre ul i violen a cumplit pedepsitoare ale istoriei o a teapt i pe “Noua Rom ” – precum i pe cozile ei de topor, care- i tr deaz Neamul/Neamurile lor sacru/sacre, pentru comisioane otr vite i posturi înalte... i lui

Iuda i s-au promis multe, dac - i tr deaz Înv torul... - dar acela, IUDA, a avut m car restul de bun-sim disperat de a azvârli, în praful templului lui Caiafas, cei 30 de argin i ai “vânz rii” de Dumnezeu...Eu nu v d nici m car acest rudiment de con tiîn , la tembelii i iresponsabilitii no tri guvernân i, mai “peria i” sau mai mârłani, ai zilelor i vremilor noastre apocaliptice...

prof. dr. **Adrian Botez**

cuvânt duhovnicesc de diminea **OMUL F R DUMNEZEU...**

De la întruparea Fiului lui Dumnezeu, omul e legat pe veci de Hristos - i taina omului nu poate fi desp r it de taina lui Hristos. Dac abord m omul f când abstrac ie de Hristos, îl reducem pe om la statura i valoarea sa de animal , îl desconsider m i devaloriz m.”Noi suntem convin i – spune Levi Strauss, unul din cercet torii structuralismului antropologic – c scopul ultimo al tiîn ei despre om este nu de a-l confirm ape om, ci de a-l dizolva”(1). Dezumanizarea la care asist m ast zi are chiar această cauz principal : desp r irea omului de Hristos, de Dumnezeu. Iar “semnul vie ii noastre se descoper numai atunci când ne descoperim r d cinile noastre adânc înfipite în realitatea tainic , în Hristos”(2). Cu alte cuvinte, f r credin a în Dumnezeu – via a omului e marcat de nonsense. Succesele i bucuriile, truda lui, faptele sale bune – nu duc nic ieri, nu ofer nicio recompens care s dureze i care s -l mul umeasc pe om, pentru totdeauna. Binele i r ul nu mai conteaz , fiindc este suprimat con tiîn a, iar libertatea este i ea f r con inut, în absen a lui Dumnezeu – i nu are niciun rol, deoarece nu mai exist responsabili tatea cu valoare etern . Acolo unde nu e Dumnezeu, nu mai este nici om adev rat. Pierderea chipului lui Dumnezeu antreneaz dispari ia omului adev rat, dezumanizeaz lumea, înmul e te demoniza ii. “Absen ei lui Dumnezeu I se substituie ap s toarea prezen a unui obsedat de sine însu i, a unui auto-idol”(3). Exacerbarea bun st rii materiale i a bel ugului e un semn al autoidolatriz rii sau al iubirii de sine – cu consecin e grave asupra echilibrului sufletesc al omului, iar concuren a nemiloas dintre el i semeni îl abrutizeaz i îl timoreaz , provocându-l s încerce orice pentru a-i atinge scopul.

Tot ceea ce a inventat omul i a creat în tiîn , cultur , art i în primul rand în tehnic – toate mijloacele moderne, mecanice i electronice, din toate domeniile – au fost create pentru u urarea muncii i ridicarea calitativ a nivelului vie ii omului. Dar ac ionând în mod autonom i crezându -se Dumnezeu, omul a pierdut rela ia cu Creatorul universului i, deci, cu ceea ce este universal valabil. Lipsindu-I Modelul-HRISTOS, omul modern caut modele printre oameni, dar din cauza confuziei generale, promovat de el însu i, prin îndep rtarea i nesocotirea Revela iei dumnezeie ti – singurul criteriu universal valabil! - i, în locul suprema iei valorilor divine, de ADEV R, BINE i FRUMOS, omul modern declarându -se pe sine “m sura tuturor lucrurilor” – hot r te singur ce e bine ice e r u, cine e bun i cine e r u. A a se face c el î i caut i g se te drept modele personae imorale, “f r c p tâi” i f r D umnezeu, numai pentru c ele au fost declarate “vedete”, “staruri” sau “megastaruri”. Confuzia dintre bine i r u, dintre adev r i minciun , dintre frumos i urât, dintre MUZIC I ZGOMOT!!! – dintre opere de art sau cultur – i kitsch!!! – dintre moralitate i imoralitate, confuzie generat de indiferen a fa de Persoana lui Hristos – au dus la r sturnarea sc rii valorilor: sfântul este desacralizat, iar “starul”, chiar dac este immoral, este idolatrizat. “C ci dou rele

a făcut poporul meu: pe Mine, izvorul apei celei vii, M-a prăsit – și i-au sâpat fântâni sparte, care nu pot îneca apă”(4).

Mai mult decât atât, acum, când ideologiile au dispărut și au rămas religiile – se găsesc “experți” care știu să fructifice timpul și vremurile în folosul lor material, dar și să sape la temelia cretinismului – și, în speranță, a Adevărului – singura religie care a reușit să mențină omul în adevărată moralitate. Astfel, Ei, acești oameni lipsiți de Dumnezeu, au ajuns să facă chiar și din religie un produs comercial – și, prin blasfemii inimaginabile, dând acest “produs”, fără remucri, doritorilor de “noutăți”, celor care se simt atrași de senzațional. Mai mult, când hulesc sau “iau în deret numele Domnului (5), comit un păcat împotriva Duhului Sfânt, iar noi timc “orice păcat și orice hulă se va ierta oamenilor, dar hula împotriva Duhului Sfânt nu se va ierta(...), nici în veacul de acum, nici în cel ce va să fie”. Căci cei care mercantilează religia cea adevărată sunt “ucigași de Hristos”, iscarioteni și ucigași de suflete, iar Mântuitorul ne-a vorbit despre aceasta: “Vine ceasul când tot ce vă va ucide (n.n.: chiar și sufletele) crede că aduce închinare lui Dumnezeu”(7). Așa se face că, tot mai mult, mai ales în ultima vreme, au apărut tot felul de erori, abateri de la dreapta credință, rătăcirii, concepții false, erezii, minciuni, eresuri – formulate în cri, filme și reportaje, care au făcut înconjurul lumii și care s-au tradus în aproape toate limbile pământului – și care “au răstignit” – pentru câta oară? – cea de-a doua Persoană a Sfintei Treimi, pe Dumnezeu-Fiul, contestându-I – iarăși! – pentru câta oară? – dumnezeirea și blasfemiind, în fel și chip, cretinismul – a se citi ORTODOXIA – religia iubirii. Ne întrebăm: de ce toate acestea? Răspunsul ni-l dă Sf. Apostol Pavel:”Căci trebuie să fie între voi și eresuri, ca să se învedereze între voi cei încercați”(8).

Acste scrieri, dintre care unele au fost și ecranizate, nu sunt nici primele și, probabil, nici ultimele, de acest gen, apăsătoare. Chiar din primele secole existau acele scrieri apocrife, care s-au dovedit a fi neautentice – apoi scrierile eretice blasfematoare, care continuă și astăzi – și pe care Biserica Mântuitorului Hristos nu le-a privit niciodată cu îngrijorare, pentru că, întotdeauna, controverselor au făcut ca adevărul să triumfe, pentru că adevărul este cel uzat de Hristos Cel Ce este:”Calea, Adevărul și Viața”(9).

Cum te poți îmbogăți rapid – inducând în eroare și ucigând milioane de suflete

Beneficiind de un “marketing” extraordinar de produse pentru “amuzament” (pentru unii amatori de fantasmă), cri precum: *Ultima ispită a lui Hristos* (10), *Codul lui da Vinci*, *Evanghelia după Iuda* și altele – au avut succesul scontat. Ca o curiozitate – ne informează prof. Romeo Ene, pe a cărui documentare ne vom baza, în mare parte, și în cele ce urmează (11) și pentru a ne face o idee despre ce înseamnă lumea “show-bussiness”-ului – cartea lui Dan Brown, *Codul lui da Vinci*, a fost vândută în peste 60,5 miliarde de exemplare(12) și a “umflat” conturile scriitorului cu suma de 250 de milioane de euro. Cartea a fost ecranizată – cu cheltuieli de 125 de milioane de euro, iar încasările au fost de peste 750 de milioane de euro, numai din vânzarea de bilete – nemaisocotindu-se vânzarea drepturilor de televiziune etc. Ecranizarea a fost fluierată, hădărită de spectatori, în timpul Festivalului de la Cannes(Franța), iar cei prezenți au spus, printre altele, că **cine cumpără un billet la acest film, îl vinde pe Hristos!** Pentru acești indivizi, credința nu are nicio valoare, de aceea și pot produce astfel de blasfemii.

Darurile blasfemiilor și diversiunilor nu s-au oprit aici. S-a aruncat pe piața mass-media o altă “bombă”, menită să lovească cretinismul chiar în temelia lui – Învierea Domnului – realitatea Învierii Întemeietorului lui: descoperirea unui “nou mormânt” al Mântuitorului Iisus Hristos.

De fapt, ce s-a întâmplat?

Folosind documentația prof. Ene, constatăm: La 28 martie 1980, în cartierul Talpiot din Ierusalim (Israel), săpându-se fundația unui viitor complex rezidențial, s-a descoperit un cavou – despre care, ulterior, s-a dovedit că data din timpul celui de-al doilea Templu (536 î. H.-70 d.H.), în care arheologul Amos Kloner, prof. la Universitatea “Bar Ilan”, din Ramat-Gan – localitate-satelit a orașului Tel Aviv – a găsit zece sarcofage din calcar, folosite ca osuare, pentru cei înmormântați acolo, care au fost mutate și pstrate în arhiva Autorității Israeliene pentru Antichități. Din primele cercetări, prof. Kloner a constatat că trupurile descoperite au fost în criptă, la un interval de 200 (două sute) de ani. Unele sicrie aveau inscripții. Descifrarea a fost făcută publică, în 1997, de același profesor – și s-a părut interesant că numele unor personae, Ioshua, Iosef Iudah, fiul lui Ioshua, Matia, Mariamne – coincide cu unele nume din Sf. Scriptură a Noului Testament – iar postul britanic de televiziune BBC a realizat repede un documentar, în care prezenta mormântul și numele găsite acolo. Materialul a fost difuzat și la noi, pe canalul național TV, în Postul Mare 1997. Oamenii de cultură, precum Theodor Backonsky (13), au dezbatut subiectul, care însă rămăsese fără mare valoare publică.

La data de 4 martie 2007 – coincidență! – tot în Postul Sfințelor Paște, Televiziunea Discovery a transmis, pe unul din posturile sale, un document, numit, în limba engleză: “The Lost Tomb of Jesus” – în

rom.: Mormântul pierdut al lui Iisus”, dar care a fost tradus de mass-media românească în mod tendențios, din punct de vedere, drept “Adevăratul mormânt al lui Iisus” (deh, “să n-avem și noi falii noi?”). Alte 3 canale de TV – din Anglia, Canada și Israel – au preluat, concomitent, documentarul – și l-au transmis, la rândul lor, în întreaga lume. Pentru ca “opera” să fie completă, au însoțit documentarul cu o carte, numită “Mormântul familiei lui Iisus” – semnată de Simcha Jacobovici (14), producătorul filmului documentar și de Charles Pellegrino, istoric care, la rândul lui, a numit cartea: “Cripa familiei lui Iisus – descoperirea, cercetarea și probele care ar putea schimba istoria” – carte care, probabil, va umple și ea buzunarele celor doi, dar, în niciun caz, nu va schimba istoria... (va urma)

NOTE BIBLIOGRAFICE I EXPLICATIVE

1-Levi Strauss, *Euharistia, Taina Împărtășirii* – trad. de Pr. Boris Răduleanu, Ed. Anastasia, Buc., 2006. 2-Pr. prof. dr. D. Popescu, *Omul fără rădăcini*, Ed. Nemira, Buc., 2001, p. 21. 3-Paul Evdochimov, *Vârstele vieții spirituale*, Ed. Cristiana, Buc., 1993, p. 76. 4-Ieremia, 2, 13. 5-Ieremia, 20, 17. 6-Matei, 13, 31-32. 7-Ioan, 16, 2. 8-I-Corinteni, 11, 19. 9-Ioan, 14, 6. 10-Nikos Kazantzakis (1883-1967), 1958 – autorul lui *Alexis Zorba*. Pentru această scriere, B.O.Greacă l-a excomunicat. În anul 1988, regizorul american Martin Scorsese a ecranizat această carte, iar filmul a fost nominalizat la Premiile Oscar ale Academiei Americane de Film și a produs repulsie în întreaga lume. 11-Romeo Ene, prof. S.A.M. nr. 2 – Vernești-Buzău – Minciuna secolului – *Un alt mormânt al lui Iisus? O realitate...ireală*, în *Glasul Adevărului*, serie nouă, an XVIII, nr. 148, aprilie-iunie 2007, p. 49 și urm. 12-În România, prețul unui exemplar este de 20 euro. 13-Theodor Baconsky – fost ambasador al României la Vatican. 14-Simcha Jacobovici, directorul filmului documentar – s-a născut în 1953, în loc. Petach Tikvah (la 7 km de Tel Aviv), ca fiu al unor evrei emigranți din România – dar crescut în Montreal (Canada). Vorbește fluent engleza, franceza, ebraica și româna. A înființat Biroul Universitar Canadian al Sionitilor din Canada, iar filmele sale tratează probleme ale istoriei evreilor. Mai are un documentar, în sensul celui comentat, numit Iacob, fratele lui Iisus”. Are, deci, experiență, în astfel de “fapte”...

preot prof. **Ion Munteanu**

interviul revistei “contraatac”

INTERVIU CU DOMNUL PROF. UNIV. DR.

CONSTANTIN FROSIN

1. A.B.: După cum anunțăm încă din numărul din oct.-nov., revista noastră, *CONTRAATAC*, îi face un punct de onoare din a refuza să se arate nerecunoscătoare, față de **personalitățile de excepție ale Adjudului** – personalități care au marcat profund cultura română, din ultimii 10-15 ani – personalități dintre care face parte și domnul prof. univ. dr. Constantin FROSIN.

Stimate domnule Constantin FROSIN (am fost colegi de cancelarie, suntem buni prieteni, dar permite-mi să nu mă prevalez de acest lucru – așa că doresc să stabilem, printre “regulile jocului”, și următoarea: să pstrăm, în paginile acestei reviste, nu din fariseism, ci din respect, atât față de personalitatea dumneavoastră de excepție, cât și față de cititorii noștri – apelativele și formulele de reverență) – deci, stimate domnule Constantin FROSIN, laurii care vă înconjoară fruntea sunt atât de preioși, dar și atât de mulți, aproape că a zice: stufoși!!! (amintesc aici doar o infimă parte dintre ei – restul, vor fi evidențiați, pe cât posibil, în materialul de după acest interviu, de la rubrica *Personalități contemporane ale Adjudului* :

Ofi er al Ordinului Na ional Francez al Laurilor Academici, Cavaler al Ordinului Na ional Francez al Artelor i Literelor, membru al Societ ii Poe ilor i Arti tilor Fran ei, membru al Societ ii Poe ilor Francezi, membru al Asocia iei Scriitorilor de Expresie Francez , membru de Onoare al Asocia iei EUROPOÉSIE, din Paris, al Asocia iei LA PLUME ET LE PINCEAU, din Belgia, Medaliat cu Aur al Academiei Interna ionale din Lute ia i de in tor al Medaliei pentru R spândirea Culturii, acordat de Rena terea Francez , Pre edinte de Onoare al Asocia iei Traduc torilor Profesiuni ti din România etc. etc. etc.) – încât cople esc, fie i numai prin enun area lor, pe oricare om, chiar i de minim cultur , din România. Cum v explica i, totu i, c tocmai aici, în Vrancea – i, mai cu seam , în Adjud – numele dvs. este relativ pu in cunoscut (în ciuda chiar a laurilor, atât de deplin merita i, pe care Prim ria Adjudului, prin domnul Primar ing. C. Armencea, vi i -a oferit, prin acordarea titlului de “Cet ean de Onoare al Adjudului”) – comparativ cu meritele excep ionale i cu recunoa terile i recompensele INTERNA IONALE (**Fran a - dar i Belgia valon ! - etern i preaplecat recunosc toare !!!**) ?! A îndr zni s afirm c nici m car recunoa terile în plan **na ional** nu sunt pe m sura celor **interna ionale**...De ce atâtă semi-indiferen jenant , când dvs. a i f cut, în primul rând, **României**, servicii excep ionale - traducând, în francez , scriitori români de o valoare, dar, mai cu seam , de o dificultate de traducere a textelor !!! - absolut descurajatoare, pentru ori care traduc tor obi nuit – precum Eminescu, Ion Barbu, Urmuz, Caragiale, Marin Sorescu... ?! Cum explica i acest fenomen aberant, care -i face de ru ine pe români – sau m car pe cei responsabili, prin aura lor intelectual , cultural ori politic - de atragerea aten iei asupra personalit ilor benefice na iei noastre i de cultivarea respectului fa de binef c torii i binecuvânt torii neamului nostru, într -un anumit moment al istoriei lui ?

...La francezi se vorbe te de co ul cu crabi: *le panier de crabes*, unde se întâmpl cam a a : când unul din crabi vrea s evadeze din co , ceilal i îl apuc cu cle tii i -l trag înapoi în co ... Ca nu cumva s aib o soart mai bun , s nu le -o ia înainte...

C.F.: Ei bine, stimat Coleg si Prieten, nu voi r spune cu deja clasicul truism: “Nimeni nu-i profet în ara lui”... Voi încerca, într-o prim faz , un nevinovat joc de cuvinte: Vrancea e jude ul unde o fost consoan surd : *F*, a devenit una tare de tot (de cap, de urechi, nu se tie înc precis...), altfel s-ar fi putut întrez ri ceva asem n ri, mai mult sau mai pu in izbitoare cu *fruncea* care-i Ardealu’, dar i cu *Francea*, care putea da fie France, fie Fran a, pur i simplu ! Dar cum jude u’ nu-i ca târgove u’, pardon, cu târgu’ Adjudului, merem iute la numele stu i ora i vedem c aici vii la judecat ... Nu se tie cine-i judec toru’, da’ putem descompune i noi în *ad jude*, i iat explica iunea faptului c nici Domnia - Voastr , nici eu nu suntem nici foarte cunoscu i, nici foarte aprecia i, m rog... tia-s cei mai tari ju(-de-)c tori din Vrancea, probabil, ori din UE de-acu’, cine tie ! Da’ parc mai are vreo importan ... Doar *ars longa, c vita brevis*...!

Mai este i acel element de psihologie a copilului, conform c ruia orice ar spune tata sau mama, nu face nici cât o ceap degerat , dar dac o spune o persoan str in , chiar i un coleg de joac , devine lege, o chestie peste care nu se poate trece... Dac o va spune un adjudean – de-acu’, chiar sunte i un adjudean, Colega ! – m îndoiesc c va avea un efect teribil, da’ dac o spune o piticanie de prin capital , de la vreun ziar central, devine lege, b tut în cuie, iar adjudenii ne v d deja cu al i ochi.

E o mentalitate devenit prejudecat , conform c reia unul plecat/evadat dintre noi, nu poate deveni altceva decât noi, într-m pe un teritoriu al snobismului, unde înceteaz legea evolu iei, a progresului. La francezi se vorbe te de co ul cu crabi: *le panier de crabes*, unde se întâmpl cam a a : când unul din crabi vrea s evadeze din co , ceilal i îl apuc cu cle tii i-l trag înapoi în co ... Ca nu cumva s aib o soart mai bun , s nu le -o ia înainte.

Pe de alt parte, intrarea mea în Adjud nu a fost una foarte triumfal în anii ’70, pentru simplul motiv c tata suferea de o boal incurabil , din el mai r m sese doar o umbr , i era firesc ca acest lucru s ne afecteze, pe mine i pe mama, iar ni te oameni tri ti nu fac o impresie grozav ; se pare c adjudenii au r mas cu acea impresie probabil, c ci prima impresie conteaz ! Pân am primit locuin de la stat, am stat ba la hotel, ba la internatul Liceului teoretic, ceea ce a nu a produs o impresie prea bun ... Din nefericire...

Ar mai fi un am nunt, care, dup mine, nu prezint relevan : de i eram <mare zmeu> la limba francez , de i conduceam deta at la partea de limb , retroversiuni, etc., la bacalaureat am luat 8 – not acordat de o doamn prof. de român i bulgar (nu-i voi pomeni numele aici), care nu avea nici o leg tur cu limba francez . Paradoxal, la concursul de admitere la facultatea de limbi str ine, am luat 10 la scris, not acordat de speciali ti, printre care i Alexandru C. LINESCU. Asta nu a

contat prea mult, adjudecii tui c la bac am luat doar opt... i se întreb , probabil, cum de -am ajuns eu profesor universitar cu doar nota 8 la bacalaureat...

Sincer s fiu, alte motive nu mai tui... sau nu vreau s le iau în calcul, de team s nu devin un om prea calculat... s nu fac calculi renali, cine tie... Las sita Istoriei s cearn , pe bunul Dumnezeu s aleag între cei buni i mai pu în buni, c ci discern mânt începe cu *D*, la fel ca i Divinitatea ! Prefer s cred c ochii care nu se v d, se uit (în alt parte, sau la altceva...), dar nu v d nimic din ceea ce trebuie, sau doar ceea ce vor ei s vad ; prefer s dau vina pe lipsa unei televiziuni locale, pe existen a unui ziar local *Made in Adjud*, pe lipsa unui post de radio performant, cu b taie lung ... pe lipsa unui brand cultural local, nu doar localnic... Niciodat , îns , nu vom ti adev ratele motive care ne despart de Adev r/ad vero... Atâta ne-o fi fost dat, cioranian vorbind !

Recuno terile na ionale sunt palide, atunci când sunt, iar ora ul Adjud se înscrie printre pu inele centre culturale care- i respect i cultiv valorile, lucru pentru care merit toate felicit rile ! La paritate cu cele dou Ordine na ionale franceze: Arte i litere i Laurii academici, România mi -a conferit un ordin pe domenii de activitate, de sute de ori inferior celor dou ordine na ionale franceze, ceea ce a înfuriat autorit ile franceze care s-au gr bit s -mi repro eze mie această stare de lucruri, ca i cum eu a putea schimba ceva din politica româneasc ! Este o sfidare efectiv la adresa Fran ei, ceea ce a cam început s înfurie acest mare stat membru fondator al G 7 (m mir c nu mi-a i cerut o dezlegare a simbolurilor acestui G 7...), mai ales când un ef de stat merge în Fran a i se adreseaz Pre edintelui Chirac cu <Hello, sir !> Am scris Pre edintelui B sescu cerându-i s îndrepte această gaf a regimului Iliescu, dar nu am avut nici un rând de r spus de peste un an i jum tate !!! Probabil c e de acord întru totul cu ceea ce a f cut predecesorul lui, de vreme ce l-a p strat pe cel care se ocupa de Cancelaria Ordinilor la Cotroceni...

Inimosul Profesor Valeriu ANGHEL dorea pentru mine un titlu de Cet ean de Onoare al Jude ului Vrancea sau al Foc anilor, îns un anume Pre edinte de Consiliu Jude ean (*nomina odiosa* !) a întrebat ritos: <Da' cine-i sta, c io n-am auzit de el !> N-a fost s fie. Gala ii mi-au f cut onoarea de a-mi acorda titlul de Cet ean de Onoare al Gala ilor în 2001, dup dou Premii ale Municipiului Gala i. În 2004, am primit i Diploma de Excelen a Jude ului Gala i. Desigur, Vrancea mai are mult pân va face i ea ceva la paritate cu Gala ii... Dac o va face.

Acceptarea noastr în UE (aten ie la nuan e: **dac nu urli cu lupii, tia te sfâ ie cât ai zice pe te !**) readuce în actualitate decora iile, distinc iile i celelalte premii i diplome primite de mine din 1991 încoace. M întreb ce f ceau politicienii de vaz ai României, când eu eram premiat de Parlamentul European cu <Trofeul Gerner> ?! Inclusiv actualul Comisar european... Care are mare nevoie de un consilier de excep ie în problema limbilor str ine i a multilingvismului ! Altfel, î i d duhul înainte de vreme !... Un singur lucru nu a reu it nici un politician sau alt personalitate româneasc : s penetreze în singurul **Who's Who** din lume în care se intr numai la ini iativa conducerii acestui celebru dic ionar, iar nu pe bani i pe liste colective - cum se intr la americani – în **Who's Who -ul francez**. Subsemnatul sunt singurul român tritor în România i pl tit în Lei, care a reu it acest record uria ! Ce-a i spune dac a i afla c marele Paul MICL U (profesor de excep ie i decan pe vremea studen iei mele bucure tene) a primit Laurii Academici în grad de Ofi er (de la francezi) la doi ani distan dup mine, adic în aprilie 2006, eu primindu-i în noiembrie 2004 ?! Dar c Domnia -Sa nu figureaz în acest Who's Who ?! Eu zic s m opresc aici, ca s nu sup r prea mult lume!...

Se pare c blestemul na iei steia este s nu- i recunoasc i cultive valorile, nedându-le ansa s lucreze în beneficiul na ional. De 16 ani, am construit un sistem de rela ii uria , plecând de la Parlamentul european, la Pre edintele Fran ei, Primul Ministru, Mini trii de Externe, ai Inv mântului, ai Culturii, etc. Sunt în rela ii epistolare de cca 10 ani cu Jacques CHIRAC, care m felicit de Anul Nou i cu alte ocazii. Facem i schimb de e-mailuri. M întreb câ i dintre diploma ii României pot visa la a a ceva. i totu i, când mi-am oferit serviciile ca diplomat, dorind s lucrez pentru Ministerul de Externe, am fost refuzat cu polite e, pe motive puerile: prima oar , c nu aveam cas în Bucure ti, apoi c nu tiam suficient istorie... Ca i cum asta conta, nu limbile str ine cunoscute ori rela iile la nivelele cele mai înalte... Doar România a avut de pierdut, eu mi-am v zut de treab înainte ! Eu r mân tot eu, doar România nu devine ceea ce merit cu prisosin s devin , printre altele i pentru c oameni ca mine sunt îndep rta i... Ce interese oculte/inculte prezid la o astfel de stare de lucruri, adic stagnare ?! Cine dore te ca România s stea pe loc, ba chiar s dea înapoi ? Suntem singura ar din fostul bloc comunist care o duce mai r u decât înainte de revolu ie: în Slovacia, s-a dep it de mult nivelul de 1000 \$/ lun ! Oare de ce ? Prietenii oare tui de ce ? Cum, care prieteni ?!

2.A.B.: Eu am făcut, în numărul trecut al revistei *CONTRAATAC*, o afirmație, pentru care am fost taxat de unii – precum că e cam prea subit revenirea României la “francofonie” – pentru că s-a făcut sincer și serioasă ... - după ce, doar cu doi-trei ani în urmă, se vântura mai mult decât zvonul - aproape ORDINUL/HOT RÂREA de Guvern !!! - că obiectul Francez va fi scos din programe, deci și din majoritatea colilor din România ! Credeți că mi s-a făcut de “stânga -împrejur”, a României anului 2006 - a fost făcut din oportunism, din interese politice – și dacă da, care ar fi aceste interese politice actuale, care re-a eaz România în primele rânduri ale misiunii francofone – și dacă România chiar va beneficia, de pe urma noii orientări culturale (să zicem...) ? Căci, în ce privește celălalt aspect, acela al trinderii francofoniei – cunosc destul de exact, zic eu, “raison” -ul: că România a fost francofonă, pe timpul lui Ceaușescu, pentru că existau strânse relații între Mișcarea Socialistă Franceză – și Partidul Comunist Român... - și, deci, “Nu se mai poate alege, dom'le ! Dar până când ?!...”etc. etc. (se înscriseră, oarecum, în bufoniada “Dosariadei”, din 2006...).

...Dacă CIORAN a devenit unul <din cei mai mari scriitori ai secolului XX, poate chiar din întreaga literatură franceză>, dacă Constantin Brâncuși a devenit marele și inegalabilul Brâncuși, și ne oprim aici, totul se datorează Franței, și nu Statelor Unite ale Americii sau Marii Britanii sau Germaniei !...

C.F.: Despre ce și cât datorăm Franței, cer iertare, dar fac trimitere la cărțile de istorie... De la existența statului numit România, la Revoluția de la 1848 (ordinea este aleatorie), de la apariția și dezvoltarea unei limbi române moderne, dar, mai ales, a unei literaturi române moderne, toate sunt datorate Franței. Spuma intelectualității românești, care a schimbat fața literelor și tiinelor în această – a fost formată la coala franceză, indubitabil cea mai bună la momentul respectiv. Dacă CIORAN a devenit unul <din cei mai mari scriitori ai secolului XX, poate chiar din întreaga literatură franceză>, dacă Constantin Brâncuși a devenit marele și inegalabilul Brâncuși, și ne oprim aici, totul se datorează Franței, și nu Statelor Unite ale Americii sau Marii Britanii sau Germaniei ! Franța, prin mântul convivialității și ospitalității, sau cum spunea un aviator scriitor, *France, Terre des Hommes*, devenit *Terre d'accueil* – prin mântul primitiv. Ne-o fi născut noi geniali, dar am decăzut prin secole și am avut nevoie de prieteni care să ne ridice din starea mizerabilă în care ne găseam ! Iar Franța a fost acolo de fiecare dată !!!

tim că Franța a ieșit din NATO în 1968 – o altă sfidare mai mare la adresa americanilor ?! Iată că „răzbelul franco-englez” s-a mondializat – s-a mutat pe coordonate mult mai ample, devenind unul franco-american. Când România a fost invitată în NATO de către americani și cu binecuvântarea acestora, Franța a avut o tresărire de orgoliu, pentru că o arăta din fieful ei: și latină și francofonă, era atrasă de mirajul american, iar ea nu putea sta cu brațele încrucișate. Și atunci, a așteptat cum SUA ne-au împins în NATO, Franța ne-a împins în UE, a cărei

fondatoare este prin Jean Monnet și Robert Schumann.

Mi s-a părut că Franța a fost una extrem de inteligentă, pentru că a păstrat un contact în centrul Europei, în acest ocean de panslavism, pentru că a schimbat raportul de forță în UE, care acum este de 14 state francofone la 13 state non francofone, dar care se subdivid în germanofone (sic !), hispanofone și anglofone. Și a înșenuncheat un preedinte de stat prea grăbit să cânte în strună Americii, reamintindu-i că mai aproape este Europa decât SUA. Dacă NATO ne saltă din primul an cca 4 miliarde de dolari, UE ne face cadou o sumă uriașă – peste 30 miliarde euro – cca 45 miliarde dolari !!! Dacă lăsați în vîzută pe președintele Băsescu cum stătea de mititel și de supus în fața Președintelui CHIRAC... ! Deh, la banii tăia, putea să stea și pe coji de nuc și să zâmbească tandru gîozarilor...

Limba franceză a fost scoasă din programele școlare italiene în 1998, pentru simplul motiv că Italia a primit sume uriașe din Planul Marshall, cea mai mare bază militară americană din Europa se afla în Italia, ceea ce aduce câțiva tigrimișeni aceleiași, care trebuia să facă, nu-i aia, un gest de bunvoință pentru a-și plăti datoria de recunoștință față de sponsorul american ! Și a ales excluderea limbii unei surori (*id est* latine), cu care se învecinează de milenii și cu care a avut strânse relații de prietenie și colaborare... Toate au un preț, chiar dacă el este unul nedemn și periculos pentru harta politică europeană ... Sau tocmai asta vrea oare fratele mai mare, americanu' ?! Divide et impera !

Dacă vom profita și cât de pe urma acestei afilieri europene pe filiera franceză, nu pot să vă

spun exact ce i cum – i nu cred c tie cineva acest lucru în acest moment... Este de presupus c da, c Fran a nu ne va l sa de izbeli te nici în plan cultural/spiritual, cu atât mai mult cu cât este ini iatoarea acelei quasi-legi, aprobat deja de UNESCO, privitoare la diferen a cultural , a c rei menire este s conserve (cât de cât) intacte limba, cultura i tradi iile popoarelor lumii. Iar dac noi, poporul român, mai facem cât de cât o figur frumoas în plan interna ional, este tocmai datorit componentei cultural/artistice/spirituale a firii noastre. Dac acestea dispar sub asaltul nemilos al limbii anglo-americane, dac din toate cele ale noastre se alege praful, nu mai r mâne nimic din noi – nici m car în plan fien ial – c ci industria este la p mânt, agricultura este sub p mânt, economia face fe e-fe e, devenind din gri tot mai neagr ...

Sunte i prea optimist când vorbi i de o nou orientare cultural (ce rim cvasi-leonin cu <Noua ordine...> urât mirositoare!), cel mult am putea vorbi de de o continuitate a rela iilor româno - franceze în plan cultural, dar care nu va putea *obnubila* (sic!) avansul cotropitor al limbii anglorice cu incultura ei cu tot. De ce ? Pentru c noi, „bobor” mic (de i cu o Istorie mare) ne d m de partea celui mai tare, dup cum bate vântul. i cum, în acest moment, l mai tare din parc()are este neamul *suanilor* (nici o leg tur cu Swani i prustieni, din nefericire...) ni se pare c tot ce *d el pe goarm* este aur i argint, i c , dac exist pe undeva ara unde curge miere i lapte, apoi cu siguran aia e SUA... D -i, Doamne, românului mintea cea de pe urm !

Vorbi i, cu filosofic tâlc (sic!) de oportunism i de interese politice, punând singur punctele pe I, ba chiar i pe Y... Este clar c în spatele oric rei manevre, schimb ri de orice fel se afl niscaiva oportuni ti mâna i agrest de „hinteresse” politice. Niscaiva hingheri care vor s pun mâna pe via a asta de câine, s-o infertilizeze în partea dinspre noi, ca s dea roade numai în partea lor de mo ie... Marile lovituri, inclusiv i mai ales cele de stat, au în spate miriapozi cu un gram de creier, dar cu tone de interese materiale care s le compenseze lipsa de inteligen , chipurile. Este clar c în spatele oric rui asasinat sau dispari ie fizic a cuiva de prin lumea bun (la ce oare ?!) se afl o comand politic , motivat de sacrosanta formul : din ra iuni de stat (pour des raisons d’Etat). i dac Guri (*Bouche*, cum îl poreclesc francezii pe Bush, care în englez înseamn boschet, cu trimitere la boschetarii no tri i de aiurea) o fi procedat deja la o reîmp r ire a zonelor de influen i o fi acordat Fran ei niscaiva drepturi, de genul ocup -te tu de „Evropa”, c eu m ocup de restul ?!... Nu putem ti, cert este c *reorientarea cultural* de care vorbi i are în spate interese politice cât se poate de manifeste! La fel de bine cum poate avea interese oculte, din zona invizibil a Istoriei, a politichiei, dar ale c rei efecte se fac sim ite pe popoarele lumii, care habar n-au ce li se preg te te în umbra taini elor i coridoarelor întunecate ale politicii... ale Oculte... Bine ar fi ca m car o dat , politicul s se sprijine – sau m car s se orienteze – pe/spre cultur , art ori spiritualitate. În rest, toate bune i la locul lor !

3. A.B.: Dvs. sunte i numit, peste tot, “poet EXCLUSIV de limb francez ” – de i asta mi se pare, dac nu direct o prostie – cel pu în o stâng cie de logic : nu se poate concepe un traduc tor al lui Eminescu ori Ion Barbu, care s nu trebuiasc s aib , de la Dumnezeu, în primul rând harul cunoa terii i uzului Verbului Românesc !!! Se vede treaba c , oricât v -a i str duit (i a i f cut, în acest sens, demersuri de-a dreptul titanice !) - dvs. i al ii ca dvs., s -i face i pe francezi s -l în eleag pe Eminescu ori pe Barbu – francezii n-au priceput mare lucru din profunzimea demiurgic a Limbii lui Eminescu... Cum vede i dvs. situa ia limbii române, dar i a literaturii române, în urm torii ani – s zicem a a, cu un termen caraghios, dar la mod : **post-aderare**... ?! De parc noi, românii, veneam din Burkina Fasso, nu din Europa – i, de bucurie c ne-am mutat geografia cu cârca, am început s credem c aderarea la U. E. poate fi Hristos – de la care se num r anii, în sus i în jos... M rog... Se tot spune c româneasca este atât de “marginal ” (m mir c nu i se zice: “mahalageasc ” – de “banlieue”...), în raport cu celelalte limbi ale Uniunii – încât scriitorii români trebuie s se preg teasc s -i abandoneze limba, s dezerteze la englezi, cu rezerva: la francezi... Chiar a a ? Sau: Chiar a a de ignoran i i obtuzi sunt domnii din Academiile Vestului – încât pot pretinde c limba croat (limb de catolici, de...) ar fi str lucit cunoscut de/în Anglia i Fran a (iar rela iile franco -croate, dup cum tim, sunt secularo-milenare... !!!) - i c se va permite mai curând laponilor, de vor intra i ei în U. E., s - i cultive limba – decât românilor ?! România lui 1848 (masonic , de...), sau România curtat de Alia i, în r zboaiele mondiale - dar i c utat pentru nego (cu grâu, petrol...) s fi r mas, vorba lui L. Boia - Marele Relativizator - doar o poveste, un “mit”...?!

...Ă propos de post-aderare, jucându-ne iar cu cuvintele, putem spune că vom posti după aderare, unii vor înne chiar post negru, iar unii dintre cei care acum pozează în grangurii literelor românești, vor deveni niște neica nimeni dacă nu vor fi traduse în întârziere în limbile UE măcar ! Dar cu politica dusă de conducerea ICR, mă-am lămurit ! Nu-mi fac prea mari speranțe !...

C.F.: Domnule Profesor, am fost o vreme editor profesionist la editura Porto Franco, apoi la Alma, Galați, perioadă în care am arătat unora dintre scriitorii mai *abordabili* câte ceva din ce *comiseseam* eu în plan poetic sau nuvelistic – știi că aia. Toi, fără excepție, mă-au sfătuit să o las baltă, că sunt deja un foarte bun editor, traducător, publicist, etc., dar că chestia asta cu literatura trebuie musai să-ți iasă din cap – ceea ce s-a și întâmplat ! Am preferat traducerea creației proprii, conștient fiind că este mai important să-l prezint pe EMINESCU lumii – spre pildă – decât modestele mele creații ! La un moment dat, foarte repede, de fapt, căci undeva, în străfundurile ființei mele erau ceva sânge franco-italian (în Franța există un oraș Frosin, cu varianta mai des întâlnită Frosinone, un titan din mitologia franceză Phrosin, Molière avea un personaj Euphrosyne etc.), iar în Italia există un oraș, o comună și un soi de provincie istorică, numite Frosinone. De acolo se trag, de fapt, strămoșii mei: au venit la construirea tunelului de la Filet în număr mare, s-au stabilit într-o zonă pe care au numit-o Frosinone, dar autoritățile vremii au rebotezat-o Frosinone (fără neștiință). De fapt, în greaca veche, dacă vă amintiți, Colega, *frosinius* înseamnă cel prea în elept, iar varianta feminină: *eufrosinia* înseamnă cea prea în eleapt și prea frumoasă, drept care a dat numele uneia din cele trei Grații, alături de Aglaia și Talia.

Faptul că în CV-ul meu nu figurau nici cărți de poezie, nici poeme publicate în reviste românești, i-a determinat pe francezi, belgieni, luxemburgezi etc., să mă considere poet, apoi scriitor exclusiv de limba franceză. Deși eu și marele meu Prieten Aurel Rău scrisesem <poet român de expresie franceză>, deși unii dintre ei au acceptat forma <scriitor francez de origine român>, eu nu-i blamez pentru asta. Este punctul lor de vedere, eu recunosc că nici o clipă nu mă voi considera scriitor de limba română, pentru că nu am dat nimic valoros în această limbă ! Toate cele 16 cărți de poezie ale mele sunt de expresie franceză (peste jumătate din ele aparute la edituri francofone), a adăruș cele trei cărți de eseuri despre tehnica traducerii, arta traducerii sunt scrise tot în limba franceză. Singura mea lucrare în limba română este teza de doctorat: *Schimbarea limbii nu*

înseamnă schimbarea scriiturii, apărută la editura Eminescu în anul 2000.

Îmbrățișându-l, din punct de vedere – sau mă în el eu ? – un punct de vedere care pe mine mă intrigă și nemulțumește te profund, cu tot respectul și prietenia pe care o am pentru Domnia-Voastră. Valeria, cel puțin în aparent, acelei ramuri de sabotori ai literaturii române, care, dintr-o mioritică fatalitate, dar letală naivitate, insinuează și chiar pretinde că traducerea nu-și are rostul, că Eminescu nu poate fi tradus, deci să nu-l mai traducem etc. Este o poziție comodă pentru o anumită parte a traducătorilor leniști (ca să nu zic puturoși i...), dar incomodă și neproductivă pentru literatura noastră ! Trebuie făcute eforturi – fie ele disperate – pentru a traduce marile creații românești în limbile de largă circulație, iar de la 1 ianuarie 2007, și în limbile marilor state componente ale UE, pentru a ne câștiga stima și respectul acestor state !

Cu tot respectul, EMINESCU și ceilalți MARI ai literaturii noastre, marchează culmea atinsă de literatura acelor timpuri; nu e mai puțin adevărat că și geniile ar putea evolua, ele nici nu trebuie, de fapt, să încremenească în proiectul anului de grație în care se revelează marelui public. Din nefericire, traducerea este o copie care, chiar dacă evită sau remediază eventualele erori ale operelor originale, nu rămâne, în mintea și în sufletul oamenilor, decât o copie. Un pictor priceput în realizarea de copii poate oricând produce o Mona Lisa cel puțin egală cu originalul, dacă nu, cu mijloacele la îndemână puse de secolul în care trăiește, chiar mai bună. Ei bine, copia sa va valora câteva sute de euro, departe, mult prea departe de valoarea originalului, care poate ajunge la câteva zeci de milioane de euro ! Ce contează : semnătura originală, faptul că opera respectivă este inclusiv o frescă vorbind despre starea artei picturale în momentul respectiv, faptul că pânza respectivă și culorile folosite au traversat secolii etc.

La fel stau lucrurile și cu traducerea: oricât de elevat/evaluat ar fi, oricât de reușit ar fi apropierea de original, cu care se și poate confunda uneori, tot se vor găsi critici, dintre cei care n-au tradus un rând din marea poezie românească, un vers măcar din EMINESCU, care s-a criticat și chiar împotriva cu noroi traducerea respectivă și pe traducător ! Din fericire, doi poeți francofoni, critici literari și directori de revistă, care au avut contacte

cu literatura română i au citit diverse variante ale operelor lui EMINESCU în franceză (este vorba de **Paul VAN MELLE**, directorul revistei *INEDIT NOUVEAU* (Belgia), care a fost invitatul Catedrei de limbă și literatura franceză a Universității București în anii '70 și de **Gustave HODEBERT**, directorul revistei *Feuillets Artistiques et Littéraires* no. 90/2000), afirmă, în cunoștință de cauză, că traduceri mele sunt cele mai bune din câte s-au efectuat până acum, că nu l-am tradus pe EMINESCU, dimpotrivă – sper, sincer, că ai citit cartea dedicată mie de Valeriu ANGHEL și de Constanta COATU: **Constantin FROSIN, un Român mondializat prin Francofonie**, apărută la editura Le Brontosaurus (Paris) în 2006. Veți găsi acolo aceste aprecieri și le veți oferi cititorilor dvs. Sper.

Nefiind scriitor de limbă română, fiind doar un traducător care se ocupă de marea literatură română asigurându-i un destin în limba franceză, nu mă voi pronunța privitor la soarta literaturii române

după aderare, voi spune doar că șansa lor constă în traduceri bune și foarte bune, cu condiția ca marii traducători să fie plătiți la adeverată lor valoare, iar marile opere să nu mai fie încredințate doar prietenilor de pahar sau nepoților ori amantelor celor care pot decide finanțarea traducerilor, altfel spus, la bunul plac al *centrului cultural* București. Provincia se mișcă mult mai bine și mai rapid decât bucureni plini de mofturi și de frică, dar care de înfrățele puterii, *hélas* !

À propos de post-aderare, jucându-ne iar cu cuvintele, putem spune că vom posti după aderare, unii vor intra chiar post negru, iar unii dintre cei care acum pozează în *grangurii* literelor românești, vor deveni niște neica nimeni dacă nu vor fi traduși în întârziere în limbile UE măcar ! Dar cu politica dusă de conducerea ICR, mă-mămurit ! Nu-mi fac prea mari speranțe ! Alții însă vor găsi un post ca lumea abia după aderare, când regulile jocului vor fi altele – așa îmi place să cred.

4. A.B.: Vorbeam de mișcarea masonică, prin care România anului 1848 a fost adusă, să zicem, la modernitate. Am văzut că, printre alte titluri, îl aveți și pe acela de membru al PEN CLUBULUI INTERNAȚIONAL – secțiile Franceză și Belgiană. Au dreptate, oare, scriitorii și analiștii politici în vogă (dar și oarecum “mistici”... - sau mistificatori ?!), de azi – precum Jan van Helsing, Wilhelm von Angelsdorf, David Duke, George L. Packard, Roger Garaudy – dar și români onorabili, precum dr. Nicolae Paulescu (descoperitorul insulinei), sau, mai nou, istoricul Gheorghe Buzatu, sau ziarii și comentarii politici Eugen Delcea, Teodor Filip, Florian Gârz etc. – atunci când susțin, cu tărie, că Pen Clubul este una dintre cele mai importante structuri masonice? Și dacă ar fi așa – ce are de câștigat România din lucrarea masonică – înăndănt cont, am mai spus-o, și de “învățăturile după 1848” ? Eu, personal – dar cred că și oricare dintre contemporanii noștri trezi/vegheți ! – suntem profund interesați ca un om de mare autoritate morală și de clară valoare intelectual-spirituală, și deaună răsput curajos, cu fruntea sus, la întrebarea: “Mișcarea Masonică Internațională are gânduri bune, sau rele? – **referitor, evident, la viitorul și rolul în lume ale României**”. Eu cred că nimeni n-ar avea nimic împotrivă ca Masoneria să ne ajute, ca naștrăne ce suntem (“UE, patria noastră iunilor”) – fie și după zisa lui Miron Costin, că bucuroși ar fi ei să se întindă otomanii ori iudei, numai peste Moldova – nu... Noi avem în revistă un serial despre Masonerie – și nu ne hotărâm să-l încheiem, încă, cu o concluzie definitivă, relativ la binefacerile ori... contrafacerile Masoneriei... Poate ne ajuta și dvs. – dacă, bineînțeles, este adeverat că se vehiculează despre Pen Club.

...De ce brusc, este acum acuzată Masoneria ? tim la fel de bine că multe din lucrări sunt comandate de personaje ciudate, de partide ancorate în vremuri de mult apuse, în demagogia unor ideologii sau propagande prăfuite... De ce sunt atacate la fel de virulent ortodoxismul și masoneria ? De ce atâtă ură și neîncredere în mișcările de elită ?!...(...) Recunosc că habar nu aveam de apartenența PEN CLUB-ului la vreo structură ocultă. *Mea culpa* ! Oricum, rămâne un vis al scriitorilor să devină membri ai acestei structuri de elită. Și dacă și asta a fost confiscat de Ocult, nu văd ce-i rău în asta, atâtă vreme cât se ocupă de promovarea valorilor literaturii și artei. (...) Personal, nu văd nimic rău în faptul că PEN CLUB-ul dispune de asemenea puteri și se poate face ascultat în cazul încălcării unor drepturi elementare ale omului, recte ale unor personalități și ale culturii române !...

C.F.: Stimate Prieten, întrebarea Dvs. ascunde un reproș implicit, ca orice întrebare

meu te ugit pusă care, cu sau fără voia ei, devine insidioasă ... Este că și cum ai întreba un rănit de război sau de revelion (via petarde) de ce apelează

la ambulanțele Crucii Roșii, cîci Crucea Roșie este, nu-i așa, o chestie masonic, descendent din crucea de pe uniformă Templierilor... E ca și cum ai întreba un muribund de ce cheamă salvarea, atîta vreme cît salvarea și crucea roșie sunt simboluri care mai de care mai suspecte... La fel, cînd întrebi un scriitor de ce a ales să devină / sau a fost ales membru al PEN CLUB –ului. **Recunosc că habar nu aveam de apartenența la PEN CLUB –ului la vreo structură ocultă. *Mea culpa* !** Oricum, rămîne un vis al scriitorilor să devină membri ai acestei structuri de elită. Și dacă și asta a fost confiscat de Ocult, nu vîd ce-i rău în asta, atîta vreme cît se ocupă de promovarea valorilor literaturii și artei. Dacă în engleză PEN înseamnă stilou, de fapt PEN înseamnă Poezie, Eseiuri, Naratori. Am fost invitat de PEN CLUB –ul belgian în 1998, cînd am participat la Bienala de Poezie de la Liège, dar n-am remarcat nimic suspect cu ocazia acelei acțiuni, care a fost, de fapt, un protocol de grad zero pe banii PEN CLUB –ului. La lumina zilei nu am remarcat nimic, iar dincolo de ce se poate vedea, nu cred că am acces...

Personal, am fost membru ROTARY CLUB, pînă prin 1998 sau 1999, cînd m-am retras, pentru că nu se întîmpla nimic deosebit acolo: ne adunam într-o anumită zi, la o anumită oră, se spuneau cîteva vorbe despre activitatea centrului, făceam diverse propuneri, apoi se trecea la discuții libere. Nu am observat nimic ocult sau suspect în activitatea acestui club – de iată toată lumea și presa clama sus și tare că este o supermasonerie -, era o chestiune pur formală, care pe mine nu m-a satisfăcut, drept care m-am retras.

Citai o serie de nume respectabile și onorabile, dar a vrea să vă reamintesc că Securitatea deschidea anumite robinete, atît cît credea ea de cuviință, lăsînd anumite zvonuri și circule, sau plîndî anumii zvonaci să le ducă în lume. Vreau să cred că și că nu tot ce zboară se mîncă, deci, prin extrapolare, nu tot ce apare pe piață cu aur de samizdat, este lecturabil și credibil și la sută. Trebuie mult atenție la edituri și autori, care trebuie verificate/ți pe diverse canale: Internet, relații, presă etc. Am cumpărat și eu de curînd o critică de genul sta, din pur curiozitate: *Oamenii în negru/The Man in Black* și vreau să vă spun că unele afirmații făcute acolo nu le-am putut verifica pe nici o cale, iar chestiuni extrem de evidente erau trecute sub tăcere sau motivate pueril, ceea ce m-a făcut să-mi pun serioase semne de întrebare. Dacă este adevărat ce se spune, trebuia ca acea editură și acei autori să fi dispărut de mult din planul fizic, aneantizați de Ocult sau de instrumentele ei, ori editura respectivă este prosperă și scoate carte după carte,

autorii ei o duc bine mersi, etc. Amintiți-vă ce soartă a avut editura și imprimeria care a publicat pentru prima oară *Versetele satanice* în Europa: au srit în aer înainte ca tirajul să iasă pe piață !

Pe de altă parte, vă amintiți, cu siguranță, de apariția simultană pe piață a două cărți cu orientări diferite, privitoare la Cavalerii Templieri. Credeți că dispuneți de criteriile necesare pentru a discerne între cartea bună și cea rău intenționată ? Cum vi se pare Dvs. faptul că religia ortodoxă este cea mai blamată, considerată ca fiind sursa tuturor relelor în România ? Nu credeți că despre cea mai frumoasă femeie se vor încropi iute de către doamnele geloase tot felul de bârfe, la fel ca și de către domnii respinși cu demnitate de respectiva doamnă ? Întotdeauna soarta celor diferiți, inclusiv a genilor, a fost una ingrată ! De ce brusc, este acum acuzat Mazoneria ? Tim la fel de bine că multe din lucruri sunt comandate de personaje ciudate, de partide ancorate în vremuri de mult apuse, în demagogia unor ideologii sau propagande prăfuite... De ce sunt atacate la fel de virulent ortodoxismul și mazoneria ? De ce atîta ură și neîncredere în mijloacele de elită ?!

Să fie oare vorba de mine cînd vorbiți de *un om de mare autoritate morală și de clar valoare intelectual-spiritual*, care s-au spus cu fruntea sus ce crede despre Mazonerie ? Cunoșc destul din ce s-a publicat pe piață (à propos de piață, mi se pare suspect că o carte despre Mazonerie s-a costat la noi o sumă derizorie, pe cît vreme la francezi, o astfel de carte costa, în anii '90, cel puțin în 1000 FF – un preț absolut prohibitiv, chiar și pentru francezii cu dare de mîină !) despre acest subiect. Teoretic, aspirațiile și idealurile lor sunt superbe și cum, eu unul, mă limitez la teorie, nu pot să vă spun ce se întîmplă, de fapt, în practică, pentru că nu sunt un practician... Sper, însă, din tot sufletul, că nu au nimic cu noi în mod special, că nu ne-au ales întru victimizare, pentru că nu vîd rostul unor astfel de mîinări. Și cum se vorbește de punerea noastră în rețea, una din regulile rețelei este că nici unul dintre ochiurile ei să nu cedeze, altfel se duce totul de răpă... Să fie oare acești domni urmașii Ucenicului vrăjitor, care s-au deschis, dintr-un impuls irațional, într-o bună zi, în ajunul Nopții veșnice, cutia Pandorei ? Greu de crezut că și pun la cale propria dispariție ! În rest, nu mai știu ce să vă spun despre acest subiect, decît că am fost atras de timpuriu de subtilitatea simbolurilor perfecte din cărțile lor, de idealurile lor care, repet, sunt superbe, dar că atunci cînd eram eu dornic să ader, nu m-au vrut ei, iar acum nu mă mai interesează !

O să vă dau un singur exemplu despre ce înseamnă PEN CLUB Internațional: în timpul celebrilor mineriade, Petru CREIA și alii căiva

intelectuali de frunte ai României, au fost prin i de mineri, scutura i zdrav n i sui i în dube pentru a fi du i la poli ie. Un martor al întâmpl rii a r spândit vestea, care a ajuns rapid la urechile celor de la PEN CLUB românesc (de pe lângă UR). Dup alte cinci minute, a fost contactat centrul PEN CLUB mondial, care, în alte cinci minute, a explicat i a cerut imperativ Pre edintelui de atunci al României s îi elibereze pe intelectualii români c zu i în mâinile minerilor. Prin sta ia radio, poli i tii au fost în tiin a i de noua dispozi ie pre edin ial ;

<de inu ii> au fost debarca i, li s-a cerut scuze i chiar iertare, dup care au fost sui i în ma ini ale Poli iei, care i-au condus pe fiecare acas în siguran (în ciuda filtrelor minere ti), cerându-le i ace tia scuze pentru cele întâmpl ate !

Personal, nu v d nimic r u în faptul c dispune de asemenea puteri i se poate face ascultat în cazul înc lc rii unor drepturi elementare ale omului, recte ale unor personalit i ale culturii române !

5. A.B.: N-a i prea avut ocazia s citi i “singura revist de educa ie i cultur a Adjudului – *CONTRAATAC*”, dup cum afirma ziaristul Valeriu Musc , în vara anului 2006 – dup câte tiu eu, v-am oferit spre lectur doar ultimele dou numere – adic , num rul 16, respectiv 17. Totu i, a îndr zni s v solicit o p rere: are vreun rost i viitor revista aceasta – nu neap rat în UE... – ci aici, în Vrancea ? Sau, mai modest i cuminte: aici, în Adjud – are rost o astfel de revist ? Ce sfaturi le da i colaboratorilor -elevi - pe care-i cunoa te i, ca mentalitate, de pe când v aruncase soarta pe ace ti “coclauri” (cum s-a exprimat, foarte politicos i elegant, vis-à-vis de mine, un coleg, profesor i scriitor de pe -aici...) ? S fug în lume - în Fran a i Anglia, de-o pild – ori pot s mai r mân pe-aici, i chiar s - i înjghebe un viitor – nu luminos, dar suportabil ? Nu m refer, cu exclusivitate, la viitorul lor ca poten iali scriitori de limb român - dar a dori s pune i accentul, în primul rând, pe acest aspect al problemei.

...Cred c tinerii români au mai multe anse în ara lor, decât afar , unde jum ta te din Europa este <ocupat > de negri, asiatici i alte neamuri, peste care se vor suprapune cei din statele nou aderate, inclusiv România i Bulgaria. Mai sunt foarte pu ine anse de afirmare acolo, când cererea este foarte mare, scade oferta de salarii, deci, poate c ar fi mai bine s aib r bdare i s vad ce se poate face în România, în ora ul i jude ul lor. Deja for a de munc – cea calificat – a plecat, sunt domenii în suferin : construc iile, informatica etc., unde oferta va cre te mult, dato rit cererii mici.

(...) Cât despre viitorii scriitori ai României, ei trebuie s în eleag c nu scriu numai pentru ei i ai lor, c intrarea în cel mai mare conglomerat de state de pe planet presupune s facem schimb de valori culturale i spirituale, pentru a fi privi i a a cum se cuvine de na iuni cu mofturi i taif, dar care n-au f cut mare lucru pentru progresul omenirii...

C.F.: Drag Prieten i Coleg, mi-a i trimis doar un num r din superba Dvs. revist – cel cu interviul luat lui Ioan Liviu Stoiciu. În plic era, repet, o singur revist , dup care mi-a i trimis o lucrare extraordinar , de o erudi ie ie it din comun, pentru care v învidiez la modul frumos i pozitiv, felicitându-v pentru Suma de cuno tin e acumulate. Este vorba de lucrarea *LOJA IOHANICA ROMÂNEASC* , care poate sta al turi de orice lucrare de gen ap rut la noi sau aiurea. Dac nu ar trebui s retraduc tot EMINESCU, CREANGA, BACOVIA, BLAGA, STANESCU i SORESCU, dac nu ar trebui s scot pe pia acel Dic ionar Francez – Român de peste 100. 000 cuvinte, pe care l-am promis cititorilor, m-a apuca eu s v traduc aceast lucrare, despre care cred, îns , c trebuie tradus de un colectiv format i din oameni cu preg tire spiritual i teologic ,

cunosc tori ai terminologiei specifice în francez , colectiv coordonat de Domnia-Voastr .

Desigur, revista Dvs. î i are rostul ei, c ci pân la aderarea Vrancei i Adjudului la criteriile/canoanele UE, mai e cale lung , ceea ce este un lucru bun, c ci aceast revist are timp s preg teasc oamenii Adjudului i ai Vrancei în vederea ader rii... Eu o citesc cu nesa , o recitesc chiar i îmi doresc o apari ie trimestrial , dac ar fi posibil. i a a, îns , este o revist de o excep ional calitate i importan pentru zona ei de apari ie i, deci, crezul meu este c ea trebuie s apar cu orice pre , chiar punându-v cititorii la plat , s - i cumpere fiecare exemplarul ! A a se întâmpl pe afar , nu-i nimic ru inos în asta ! i cultura se adapteaz din mers, Domnule Profesor ! Iar cin e nu se adapteaz , dispare din peisajul cultural, revuistic, audio i video, înceteaz s mai existe ! Asta e !

Sfatul meu pentru colaboratori, pentru elevii care public în aceast revist : dac ora ele

mari nu se mai pot extinde decât cu prețul renunțării la natură, cu acceptarea smogului și a poluării ucigătoare, dar și cu complicații teribile privitor la asigurarea de locuințe, de încălzire a acestora etc., ora ele mici, chiar și județele mai puțin dezvoltate vor suferi ca un burete tot ce se va putea, de la investiții străine la dezvoltări pe verticală și chiar pe orizontală, a industriei, a economiei, a comerțului.

ansa este a orașelor mici, a zonelor încă aproape virgine, neafectate de dezvoltări haotice și la viața întâmplărilor. Cred că au mai multe șanse în țara lor, decât afară, unde jumătate din Europa este <ocupată> de negri, asiatici și alte neamuri, peste care se vor suprapune cei din statele nou aderate, inclusiv România și Bulgaria. Mai sunt foarte puține șanse de afirmare acolo, când cererea este foarte mare, scade oferta de salarii, deci, poate că ar fi mai bine să aibă răbdare și să vadă ce se poate face în România, în orașul și județul lor. Deja pentru a de muncă – cea calificată – a plecat, sunt domenii în suferință: construcțiile, informatica etc., unde oferta va crește mult, datorită cererii mici.

Cât despre viitorii scriitori ai României, ei trebuie să înțeleagă că nu scriu numai pentru ei și ai lor, ci intrarea în cel mai mare conglomerat de state de pe planetă presupune să facem schimb de valori culturale și spirituale, pentru a fi priviți și așa cum se cuvine de națiuni cu mofturi și taif, dar care n-au făcut mare lucru pentru progresul omenirii. O lege recent adoptată de UE prevede obligativitatea ca

fiecare cetățean UE să știe cel puțin două limbi străine: respectând această lege și învățând cu aplicabilitate cel puțin cele două limbi străine obligatorii, scriitorii își vor putea traduce singuri operele pentru a se face cunoscuți, recunoscuți și apreciați. Rămânând în țara lor și punând umărul la reconstrucția României la standardele noi, europene! Abandonarea Patriei, a țării Tatălui, înseamnă abandonarea a tot ce te leagă de Tatăl terestru, iar de aici până la abandonarea, pe cale de consecință, și a Tatălui ceresc, nu mai este decât un pas! Orice dezertare este un act de laitate, pe care legile îl păstrează o pedeapsă extrem de dură. Darmită cele cerești...

Tare mă tem că cei care au nescocit formula aia nenorocită: <România-i o țară frumoasă, păcat că-i locuită!>, au de gând să depopuleze țara asta de români, pentru a o prelua ei și a face din ea Grădina Maicii Domnului, de care vorbea Papa Voitila (numele român din Ardeal) cu ocazia vizitei sale în România! *No limits, no more frontiers*, cum ar spune anglicanii, dar *no identity*/fără identitate nu se poate! Am deveni *No name*! Inadmisibil și imposibil! Peste ani, tinerii de azi ar putea fi întrebați de unde vin, și li s-ar putea răspunde că nu știu nimeni nimic de țara aia, că ea nu mai există demult... Doamne fere-te! Cine are urechi de auzit, să audă!

A.B.: Vă mulțumesc din inimă pentru onoarea pe care ați făcut-o revistei noastre – ei, de veți avea, cândva, drum pe la liceul nostru în vreme de popas – nu ne ocoliți, vă rugăm! Pentru că, cel puțin o dată cu număratul acestor elevi și profesori vor fi, cu tot respectul, cine sunteți și cât recunoștină datorită să vă arate, că unuia ce sunteți dintre cei mai buni luptători pentru cunoașterea Spiritului Românesc – într-o Europă destul de ignorantă și pasivă, plină de suficiență și aroganță, la capitolul multiculturalitate...

A fost întrebat și consemnat: prof. dr. **Adrian Botez**

personalități contemporane ale adjudului

I-CONSTANTIN FROSIN, Profesor universitar și scriitor

Profesia de bază a lui Constantin FROSIN, este cea de profesor. A practicat-o timp de 8 ani la un liceu, apoi 9 ani la o Universitate de stat, iar din 2000, la o Universitate particulară: Universitatea <Danubius> din Galați.

Vom da cuvântul celor în drept să-l aprecieze, ne înănd cont de opiniile neavizate ale celor care ori nu-i în eleg, ori nu-i apreciază multitudinea de preocupări care se integrează, înșurubate, perfect, cu nobila profesiune de dascăl.

Student fiind, a concurat pentru o bursă de 4 ani la Sorbona, care i-a fost, înșurubată, refuzată din două motive: nu avea funcție în cadrul CUASCR

București și nu era membru de partid (la 22 ani!). Desigur, bursa a fost obținută de nepotul unui membru marcant al CC al PCR, dar cum *Nomina odiosa*...

Redăm, în continuare, textul acestei recomandări, care a marcat parcursul intelectual și cariera universitară a lui C. F.: „*Je soussigné Claude LUMEDILUNA, Lecteur de français à la Faculté des Lettres de Bucarest, atteste que l'étudiant Frosin Constantin de IIe année, groupe 610, qui a suivi mon cours spécial de stylistique, me paraît apte à présenter avec de grandes chances de succès, notamment par ses capacités dans*

l'expression orale, le concours pour l'obtention d'une Bourse d'études en France ».

Teza de licență a fost apreciată cu nota maximă : 10 (zece) și soldată cu publicarea în faimosul **Buletin al Cercurilor tinerilor Studenți din România** (1977) – singura teză de licență publicată din anul școlar de studii... Oricum, deși era dorită atât de Catedra de Literatură cât și de cea de Limbă, nu a putut rămâne ca Asistent, deoarece apăsătoare, în chiar anul absolvirii sale, un nenorocit de Decret 51 (sau 53 ?!), care îi obliga pe absolvenți, indiferent de valoarea lor, să meargă la post, timp de trei ani de zile.

A obținut titlul de **Doctor în Filologie** cu o Teză intitulată : *<Schimbarea limbii, schimbarea scriiturii ?>* coordonată de Președintele Academiei Române, prof. univ. dr. Eugen SIMION, care a făcut o excepție, deși combătuse pe toate fronturile acordarea de distincții pompoase gen *Cum Laudae* etc., a consimțit totuși să-i acorde lui C. F. **calificativul Foarte Bine, și distincția Magna cum Laudae**. Respectiva teză a fost publicată de **Editura Eminescu** în anul 2000 și a întrunit sufragiile specialiștilor în ale preseii literare. Spuneam, însă, că preferăm să dăm cuvântul celor care îl pot aprecia cu adevărat pe Prof. univ. dr. Constantin FROSIN:

Iată ce spune, în 2004, dna **Françoise WUILMART**, Directoarea centrului European de Traducere Literară : « (...) **J'ai en effet pu me rendre compte des compétences de Monsieur Constantin FROSIN en matière de traduction et, plus généralement, en langue et culture française. La revue GRAI dédiée à la Traduction, qu'il a personnellement coordonnée, m'a persuadée de ses dons et de ses talents en la matière, mais aussi du sérieux de ses entreprises et de la qualité de ses performances.** » (Probabil că alegerea lui C. F. ca Președinte de Onoare al Asociației Traducătorilor Profesioniști, nu a fost o întâmplare...)

Rigurosul și extrem de exigentul critic literar **Paul VAN MELLE**, Directorul revistei – considerate de referință – **INEDIT NOUVEAU**, îl apreciază astfel pe C. F. :

« **M. Constantin FROSIN est sans doute l'un de ceux qui portent le plus haut dans nos pays d'Europe occidentale la culture millénaire de la Roumanie. Ses travaux, aux plans des essais littéraires et plus particulièrement encore de la traduction des grands écrivains roumains, classique et contemporains, sont pour nous une**

précieuse contribution à la construction de l'Europe nouvelle que nous souhaitons tous.

Il est certain que cet homme de culture, qui n'a pas hésité à se faire ambassadeur de la francophonie en France et en d'autres pays de l'Union Européenne, constitue une chance pour l'avenir de nos nations respectives dans l'esprit d'une Europe multinationale et surtout multiculturelle, qui va représenter bientôt une puissance dont les autres continents devront tenir compte, dans une entente et une amitié que nous souhaitons tous.

L'on comprendra certainement l'atout que peut constituer, pour tous les gens de culture, le travail acharné d'un Constantin FROSIN traduisant aussi bien EMINESCU que CARAGIALE et bien d'autres, et qui peut également, à l'inverse, traduire et faire connaître en Roumanie les cultures de toute la Francophonie. Cet intellectuel exceptionnel pour la culture de nos deux pays, est important pour les chances d'adhésion de la Roumanie à l'Union Européenne. »

Dl. **Joël CONTE**, Președintele Asociației <Rencontres Européennes>, Secretar General al Academiei Francofone, se pronunță în termeni pozitivi despre activitatea lui C. F. : « *Depuis plusieurs années, j'ai l'honneur et le plaisir de côtoyer le Professeur Constantin FROSIN, et j'ai appris à découvrir un être exceptionnel, sachant représenter dignement les Lettres roumaines en Francophonie.*

Mon premier contact présageait déjà les futurs liens qui se sont mis en place par la suite. Le Festival-Colloque International de l'Enfant-Poète a eu lieu en avril 1996, dans la ville de Galați, chère à notre éminent Professeur, qui s'est chargé de l'organisation de cette remarquable manifestation culturelle qui a duré trois jours.

Depuis sa production littéraire francophone - d'une richesse fantastique, à son activité poétique et littéraire de plus en plus étendue, il se positionne comme un bâtisseur de cette Europe, à laquelle nous aspirons tous, réunissant des cultures aussi différentes que complémentaires.

La Roumanie a une chance inouïe de disposer de tels talents qui savent se mettre au service des grandes œuvres et des grands desseins.

Dans ce contexte, j'apprécie les rapports entretenus avec le monde culturel roumain, avec le Professeur Constantin FROSIN – un parfait pédagogue et homme de culture, de même qu'un intellectuel accompli. »

Din Ionarul General al Literaturii Române de la origini până în prezent (operă a Academiei

Române), scrie următoarele despre Teza de Doctorat a Profesorului C. F., *Schimbarea limbii nu înseamnă schimbarea la fa* (2000): < (...) **abordează o problemă extrem de subtilă – aparținerea sau neaparținerea la cultura română a scriitorilor care scriu în altă limbă.** Lucrarea discută două aspecte: **modul în care un scriitor se situează între limba română și limba de adopție** (Emil Cioran, Mircea Eliade, Eugen Ionescu sunt autori în jurul cărora se încearcă demonstrația) și **în ce măsură și cum o anumită scriitură este capabilă să conserve simptomele aparținerei ei unui scriitor la un anumit grup etnic.** C. F. pare să adopte teza lui G. Ibrileanu privind componența inalienabilă a specificului național. El împarte și teza ideea că **ceea ce este valabil pentru începuturile literaturii noastre trebuie acceptat și pentru vârsta ei de azi.** Dacă se admite că există o literatură română în limba slavonă, greacă, latină, ar trebui admisă existența unei literaturi române în franceză, engleză, spaniolă, etc. >

Despre cartea Profesorului C. F.: *La Traduction entre Mythe et Réalité*, temutul **Paul VAN MELLE** scrie: « *L'essai est un art difficile, car il oscille toujours entre science et plaidoyer. Un spécialiste de cette ambiguïté, Constantin FROSIN, après une somme de traductions du roumain en français et vice-versa, des dictionnaires spécialisés et des recueils de poèmes, publie cette fois La Traduction entre Mythe et Réalité – un ensemble d'articles, de cours, d'exercices pratiques et même de polémiques plutôt sévères. En particulier (c'est le côté plaidoyer), il s'en prend à d'autres traducteurs, pas moins que Ionesco, par exemple. Par ailleurs, il fait de ce livre une véritable „défense et illustration de la langue française”, dans la fidélité à du Bellay, partant de l'utile rappel que le roumain est une langue latine. Par ailleurs, il intègre deux contributions belges, l'une de Françoise WUILMART, traductrice bien connue, l'autre de votre serviteur. Il ne cache pas non plus les difficultés et les pièges de l'auto-translation. Tout en considérant que traduire est le meilleur moyen de valorisation des trésors de la spiritualité roumaine et de leur restitution à l'universalité. Ce qui d'ailleurs est valable pour toute langue de la planète ! Enfin, il termine par des morceaux choisis d'auteurs roumains classiques et contemporains.* »

Trebuie subliniat că **Dictionarul de Argou Francez-Român** (editura Nemira, București, 1995), **primul de acest fel în România**, a lui Constantin FROSIN, **figurează în Bibliografia obiectului**

Tehnici de traducere fundamentală la Facultatea de LMA (Limbi Moderne Aplicate) a Universității din Cluj. Iată ce spune despre această lucrare revista *NUOVE LETTERE* (Napoli): « *L'autore, professore di Lingua e letteratura francese all'Università di Galati, ha costruito questo dizionario basandosi sulla sua attività di traduttore dal francese in rumeno di autori classici come Balzac, Hugo, Zola, Céline, Queneau. Come lui stesso scrive nell'introduzione, è una „modeste tentative de réunir les traits les plus saillants de l'argot français, d'enregistrer celui-ci parmi les connaissances de langue française qu'on peut offrir au lecteur roumain, est loin d'être un tableau exhaustif”.* Esso raccoglie anche espressioni che sono pressoché intraducibili in francese e che **Constantin FROSIN ha cercato di rendere nella sua lingua, il rumeno, salvandone la freschezza.** „L'argot a cessé d'être un phénomène de langue, pour devenir une langue phénoménale”. Compie un lavoro non solo di traduzione, ma anche di interpretazione e in alcuni casi, di invenzione linguistica in ossequio alla concezione che una lingua si inventa continuamente. E più che un dizionario, il frutto di una riflessione accurata e che non si rivolge solo agli specialisti ma anche a chi ha voglia di conoscere la libertà di una lingua. »

Constantin FROSIN face parte acum din foarte puțini români care au fost înnobiți de Ministerul Educației Naționale din Franța, cu titlul de OFICER al Ordinului Laurilor Academice, pentru servicii aduse culturii franceze.

Constantin FROSIN a fost, de curând, **invitat să fac parte din Consiliul de redacție** al revistei editate de Asociația Internațională **l'Europe Plurilingue**, alături de nume ilustre, ca: **Jaakoo A. AHOKAS**, Profesor emerit, Finlanda; **Jens Kr. ANDERSEN**, Copenhaga, Universitet, Danemarca; **Penelope CALLIABETSOU**, Universitatea din Atena, Grecia; **João CORREIA-CARDOZO**, Universitatea din Coimbra, Portugalia; **Rose-Marie FRANCOIS**, Scriitor, Liège, Belgia; **Brigitte GABBAI**, Universitatea Paris XII, Franța; **Jacob KORNBECK**, Traducător la Comisia Europeană, Bruxelles; **Santiago MONTOBBIO**, Scriitor, Barcelona, Spania; **Norberto Luis ROMERO**, Scriitor, Madrid, Spania; **Gerard M. WILLEMS**, Facultate de Educație Nijmegen, Țara de Jos, **Angelo BONAVITA**, Ghid-Interpret și Pictor, Italia. De remarcat că Președintele acestei Asociații, **Nadine DORMOY**, este Profesor la Sorbona.

Desigur, lucrările lui Constantin FROSIN apar în Bibliografia Bibliotecii Naționale a Franței, ca și

lucrările celor pe care i-a tradus în limba franceză.

*

II - CONSTANTIN FROSIN - TRADUC TOR

Probabil cea mai importantă activitate a lui Constantin FROSIN, atât în plan național, cât și internațional. La data de 20 martie 2006, de exemplu, dat în jurul căreia s-a terminat activitatea de documentare pentru site-ul lui C. F., opera de traducător (!) a acestuia număra cca 130 titluri, din care cca 1/3 în edituri francofone. Importanța acestei activități rezidă în aceea că, numele său fiind o garanție de seriozitate și calitate a lucrului bine făcut, operele traduse de el sunt promovate în Francofonie (63 state la data susmenționată), ceea ce înseamnă, implicit, o promovare a valorilor culturii, artei și spiritualității românești peste hotare, o recunoaștere a acestora în acele organe culturale care dau tonul peste tot în lume: revistele culturale, ministerele, asociațiile și societățile culturale și literare etc.

Vom proceda ca și în celelalte secțiuni: vom da cuvântul celor mai credibile personalități literare naționale și internaționale, care îl vor prezenta pe Constantin FROSIN astfel, încât să nu mai existe dubii asupra valorii demersurilor sale (și) ca traducător. Dând Cezarului ce este al Cezarului, vom începe cu **Președintele Academiei Române**, dl **EUGEN SIMION**: <Recomand pentru tipărire traducerile din ION BARBU făcute de dl Constantin FROSIN, profesor de limba franceză la Universitatea din Galați. Domnul C. F. este el însuși poet și scrie direct în franceză. **Cunoaște bine subtilitățile unei limbi reputeate pentru rigiditatea ei. Impresia mea este că el reușește să traduc sugestiv pe intransigibilul BARBU.** Este, oricum, o aventură. Dl FROSIN i-o asumă, după toate aparențele, o duce bine la capăt. **Sunt, realmente, impresionat de efortul lui de a transpune versul muzical și ermetic din *Joc secund* în limbajul, primejdios prin exactitatea lui – al poeziei franceze.**>

În aceeași ordine de mărime a valorilor, vom cita din scrisoarea dlui **JEAN DUTOURD, membru al Academiei Franceze**: «*Merci de m'avoir envoyé les Sonnets d'EMINESCU. Votre traduction est un petit cadeau que vous faites à la littérature française. (...) A vous, avec mes bien cordiales pensées.*»

Jean-Claude PERISSET, Nunțiu Apostolic (la Nunțiatura Apostolică din România), afirmă, într-o scrisoare către Lucian TEODOSIU, căruia C. F. i-a tradus volumul *O ZI DIN VIA A MEA*: «*Durant*

mon dernier passage à Iasi, pour l'inauguration de l'Exposition de photos de la Visite du Saint-Père en Roumanie, vous avez eu l'amabilité de m'offrir le recueil de vos poèmes. Une journée, ma vie, si bien traduit par Constantin FROSIN, que j'ai déjà commencé à goûter, comme on savoure quelque chose de précieux et de rare.»

O supremă personalitate a poeziei franceze actuale, dl **Jacques CHARPENTREAU, Directorul Casei de Poezie din Paris**, scrie referitor la volumul **POÈMES**, tradus de C. F. din opera lui **MARIN SORESCU**: «*Marin SORESCU, Poèmes. Traduits du roumain par Constantin FROSIN. Présentation d'Eugen SIMION. Né en 1936, Marin SORESCU est en Roumanie un poète d'autant plus célèbre qu'il fut un temps, sous le nouveau régime, Ministre de la Culture. Cette traduction paraît bien justifier sa renommée.*»

Tot cu referire la **Marin SORESCU**, se exprimă și **Paul VAN MELLE**, în celebra sa revistă **INEDIT** (din decembrie 1995): «*J'ai (...) toujours demandé des traductions nouvelles, où il excellait. Ce qui se révèle encore avec les Poèmes qu'il publie d'un de ses compatriotes, Marin Sorescu, bien connu et à juste titre dans toute l'Europe Centrale. Traduction excellente selon l'académicien Eugen SIMION, ce qui confirme mon impression première.*»

Vom reveni asupra acestui virulent critic, însuși vom da acum cuvântul unor autori români, care i-au cunoscut activitatea de traducător, ca și lucrările traduse de el – cel puțin unele dintre ele. Astfel, **Bogdan GHIU**, în articolul **Urmuz – descoperit în Europa**, apărut în **Jurnalul Național** din 25 martie 2002, pag. 14, scria: «*Urmuz mai fusese publicat, și nu doar o dată, dar ediția despre care vorbim a alăturat textului românesc și două excelente variante în engleză și franceză, impecabil realizate (date fiind dificultățile originalului) de Stavros DELIGIORGIS și, respectiv, Constantin FROSIN.*

Recent, unul din cei mai avizați critici din Francofonie, belgianul **Paul VAN MELLE**, a publicat în revista sa **INEDIT NOUVEAU**, o **recenzie elogioasă**, care constituie o prețioasă trundere, chiar dacă târzie, a lui **URMUZ** în conștiința literară europeană, dar și o recunoaștere implicită

a valorii deosebite a variantei în limba francez , realizate de C. FROSIN.>

Un alt reputat critic și om de cultur , profund psihanalist pe deasupra, **Valentin PROTOPOESCU**, îi consacră lui Constantin FROSIN două articole, unul în revista **RADIO ROMÂNIA**, altul în **Observatorul Literar**. Vom cita acum din articolul rezumativ apărut în revista **Radio România**: < (...) **Constantin FROSIN** este, înainte de orice, un teribil traducător de literatură română în limba franceză , printre scriitorii timpului cîndu-se la **EMINESCU**, la **URMUZ**, la **CARAGIALE**, la **ION BARBU**, la **Marin Sorescu**... Eșurile cuprinse în *Du Non Sens au Paradoxe*, se circumscriu unui unic și constant interes: a promova, a interpreta și apoi pe marii autori ai culturii române. Încercările despre (...) mîrturisesc toate nevoia autorului de a-și defini raporturile cu actualul timpirii, întrucît utarea unei explicații apte să confere legitimitate spirituală intenselor sale eforturi. Plecînd de la observația cioraniană , cum că <... il faut plus de reflexion pour traduire que pour créer>, **C. F.** elaborează o extrem de interesantă anatomie a actului de traducere, cîntînd rînd, cu o precizie de farmaceut întrucît gîstie de gramajele substanțelor, o sumedenie de aspecte și elemente tehnice constitutive timpirii. De netrecut că vederea sunt, în economia volumului de față , și cele trei schișe inedite ale lui **Conu' Iancu**, precum și nuvela **Kir Ianulea**, traduse excepțional în limba lui **Mallarmé**. Acestea reprezintă mostre de lucru bine făcute, exerciții ale unei excelențe surprinzătoare dar meritate, căci această grăție de a săvîrși inspirat și netrădător o traducere, îned de un imens potențial de muncă și dedicație profesională .

(...) Eșurile dedicate lui **Cioran** strălucesc printr-o finețe a observației ce provine, neîndoiește, dintr-o extrem de intimă și aplicată cunoaștere a stilisticii lui **Descartes**, căci, mînuind o extraordinară franceză , **C. F.** ține mai bine și mai adînc decît mulți alții în ce constă *savoir faire* –ul teribilului moralist.

(...) Un lucru e cert: umanistul autor **Glăvean** este un intelectual superior, un ins care, dedată la subtilitățile gîndului, ține întotdeauna cum să-și argumenteze afirmațiile, nefcînd însă niciodată apel la superficiala comoditate a recursului la sofisme.

Fără să fie filosof de profesie ori de adopție, **Constantin FROSIN** scrie cu rigoarea unui logician metamorfozat în gramatician și cu dezinvoltura unui scientist convertit la literatură .>

În Prefața sa la *Les Poètes roumains à l'honneur*, **Louis DELORME**, Director al revistei-antologie **Soif de Mots**, notează : « *Constantin FROSIN, qui écrit ses textes en notre langue, a traduit pour nous les plus éminents de ses compatriotes. Qu'il en soit chaleureusement remercié ! Ce n'est pas simple de restituer la pensée d'une langue dans une autre, de ne trahir ni l'esprit, ni la lettre. En poésie, la forme est tout aussi importante que le fond. Respecter le mot à mot, les tournures, les images, la personnalité d'un auteur et, si possible, les particularismes des deux langues, n'est possible que si le traducteur a la parfaite maîtrise de l'auteur et du récepteur, s'il parvient à ajuster l'un l'autre, un peu comme des vases communicants, au point que l'osmose se fasse pleine et entière, sans rien perdre et rien ajouter.* »

Eugen SIMION, în Prefața la lucrarea: <*Schimbarea limbii nu înseamnă schimbarea scriiturii*>, afirmă : < Profesorul **Constantin FROSIN**, poet de limbă franceză și traducător din română în franceză , abordează în această lucrare o temă rareori consultată : schimbarea limbii. (...) **Lucrarea este, de fapt, un lung eseu, cu multe idei și, uneori, cu formule excelente. Din Constantin FROSIN este, în mod evident, un om talentat, cultivat și are ceea ce se cheamă capacitate de expresie. Remarcăm faptul că această carte este bine gîndită , admirabil scris , plină de fantezie și plină de idei, căci autorul ei se mișcă uor în mai multe culturi și țări și pun bine în pagină ideile.>**

Dna Nadine DORMOY, Președinta Asociației **l'Europe Plurilingue** (Paris), scrie în revista asociației, pe Internet: « **Constantin FROSIN, La Traduction entre Mythe et Réalité**, éditions Le Brontosaure, 2003.

Constantin FROSIN, qui est connu pour ses traductions de poètes roumains, analyse avec talent à la fois la possibilité et l'impossibilité de la traduction littéraire. L'auteur est aussi un ardent défenseur de la francophonie et nous rappelle que la Roumanie fait partie des pays membres de l'association des pays francophones. Il donne des conseils et des exemples utiles pour effectuer des traductions réussies, quelles que soient les langues concernées. Ses réflexions pédagogiques s'adressent autant aux enseignants qu'aux élèves. Elles sont une invitation éloquentة et efficace au plurilinguisme européen . »

Cum am promis deja, vom da pe larg cuvântul lui **Paul VAN MELLE**, care a consemnat cu delicii i superlative aproape toate traducerile realizate de C. F. (citatele i extrasele sunt luate aleatoriu):

« *Tout en vous aimant, un poète peut vous trahir, vous surprendre, vous noyer dans son jeu. Le Roumain francophone Constantin FROSIN se confie mieux ici (...). Voici enfin des textes où ce faux extraverti se livre en des confidences qui ne le cachent plus. Le voici enfin digne des excellentes traductions qu'il réalise pour les grands classiques de la littérature roumaine et pour plusieurs éditeurs, tant roumains que français.* » (in *INEDIT*, no. 121).

« *C'est la revue ANTARES qui, de surcroît, grâce à l'excellent traducteur Constantin FROSIN, n'hésite pas à publier à l'occasion quelques poètes roumains en français : Tudor Arghezi, Virgil Mazilescu, Stefan Augustin Doinas et Gellu Naum, par exemple.* » (in *INEDIT*, no. 125).

« *La traduction du chef-d'œuvre de MIHAI EMINESCU (dont j'ai parlé dans notre no. 73) me permet d'aller un peu plus loin dans mon appréciation. Ce poème, Hypérion, figurait déjà dans l'anthologie traduite par Elisabeta ISANOS. La version que publie FROSIN, considérée par comparaison, est manifestement plus moderne, plus vivante et surtout plus accessible au lecteur d'aujourd'hui. La langue ne s'embarrasse plus des*

tournures trop romantiques du temps d'Eminescu lui-même. C'est un bien, car le plus grand poète roumain aurait certes évolué lui aussi dans ce sens, s'il avait vécu aujourd'hui. (...) Le travail de Constantin FROSIN est précieux pour faire connaître un poète du passé roumain. » (in *INEDIT*, no. 114).

« *Le double recueil de FROSIN : Après l'amour et A la belle étoile – l'auteur s'y révèle bien meilleur connaisseur de la langue française et de ses secrets d'humour et de fantaisie que par le passé. Je dois supposer que, à force d'écrire et de traduire en français, il a fini par presque devenir français.* » (in *INEDIT*, no. 166).

Constantin FROSIN a participat la mai multe reviste francophone dedicate traducerii, dintre care men ion m : *RegArt, Parterre Verbal, L'Arbre à Paroles*, etc.

Desigur, o activitate care se întinde din 1990 până astăzi, presupune foarte multe eforturi i aprecieri, dar nici proiectul de site, nici cel de lucrare tipărită (propunerea a venit din partea unor colaboratori i buni amici), nu sunt compatibile cu dimensiuni exagerate, drept care această secțiune, chiar cu riscul de a fi incompletă, se încheie aici, nu înainte de a-l cita, încă o dată, pe **Paul VAN MELLE** : « **P r a t i q u e m e n t, toutes les traductions du roumain qui nous arrivent, sont dues à Constantin FROSIN, Professeur à Galati !** »

*

III - CURRICULUM VITAE

1. Numele i prenumele : **Constantin C. FROSIN**
2. Gradul didactic: Prof. univ. dr.
3. Data i locul nașterii : 12 octombrie 1952, Herstru, Vrancea
4. Situația familială : căsătorit, un copil
5. Studii preuniversitare : clasele I-VIII : c. Gen. Stejaru, jud. Neam (1959-1967)
clasele IX-XI : Liceul Teoretic Bicăz, jud. Neam (1967-1971)
clasa a XII-a : Lic. Teoretic Adj. jud. Vrancea (1970-1971)
6. Studii universitare : an I : Univ. Alexandru Ioan Cuza, Iași, Francez -Rus (1972-1973)
anii II-IV : Univ. din București, Francez -Italian (1973-1976)
(media la examenul de Licență : 10 (zece))
7. Doctorat în specialitatea : Filologie, calific., distincție : **MAGNA CUM LAUDAE**
8. Titlul Tezei de Doctorat : "Schimbarea limbii, schimbarea scriiturii" – coordonator **Preedinte**

Academiei Române, Prof. Dr. Eugen SIMION

9. Activitatea în învățământ : Preuniversitar :

- prof. limba franceză la Lic. Teoretic Adj. 1976 – 1980
- traducător principal la S. N. Galați (C. I. N.), 1980 -1983
- traducător principal la ICEPRONAV Galați, 1983 -1986
- prof. limba franceză la Lic. Agroind. No. 1 Adj. 1986-1990
- editor profesionist, ed. Porto-Franco, 1990-1992
- jurnalist-publicist la publicațiile *Porto-Franco*, *Via a Liber* și altele din țară
- editor profesionist, ed. Alma, 1992 -1993.

În plan universitar : Lector titular la Univ. "Dunărea de Jos" – Galați de la 1 oct. 1993 (după ce, în anul univ. 1992-1993, a fost lector asociat).

10. Instituția unde lucrează : Univ. "DANUBIUS" din Galați, unde este Decan al Fac. de Comunicare și Relații Publice

11. Domenii de competență : 1. **Tehnica și arta traducerii**

2. **Stil și stilistică**

3. **Argoul francez** ; publicat primul dicționar de acest fel -1996

4. **Literatura română de expresie franceză** – Teza de Doctorat

5. **Atestat de Consilier Editorial** (din anul 1992)

6. **Atestat de Ziarist Profesionist** (membru AZR din 1991)

7. **Expert în problemele Francofoniei**

12. Funcții administrative : Președintele Filialei românești a Academiei Francofone

Reprezentant în România al Academiei Internaționale din Luteția, al ADELFI (Association Des Ecrivains de Langue Française), al Uniunii Internaționale a Președinților, etc).

13. Numărul lucrărilor publicate : **în reviste** :

- peste 300 poeme proprii în revistele din Francofonie
- peste 70 eseuri în reviste străine, peste 100 în cele românești
- peste 70 scriitori francofoni traduși în revistele românești
- peste 80 scriitori români traduși în revistele francofone, etc.

14. Număr volume publicate **în edituri** :

- 8 volume de literatură franceză traduse în limba română
- 16 volume de poezie proprie, din care doar 6 apărute în România, multe premiate
- peste 100 volume traduse din română în franceză
- primul Dicționar de Argou Francez-Român apărut în România (editura Nemira, 1996)
- Dicționar Francez-Român (predat editurii Porto Franco în 1992)
- *Art et Techniques de la Traduction, Stylistique et Terminologie de l'Economique* , plus Teza de Doctorat (printre altele) – publicate în total, lucrări cu caracter științific : 20

15. **Publicistic** – publicat poeme, eseuri, traduceri în peste 400 numere de reviste din Francofonie și în mai toate revistele de cultură din România, începând din anul 1990.

16. **Membru al** : **A.D.E.L.F.** (Association des Ecrivains d'Expression Française)

- **S.P.A.F.** (Société des Poètes et Artistes de France)

- **S.P.F.** (Société des Poètes de France)

Membru Corespondent al **Academiei Europene**

- **Académie Francophone**

- **Académie Internationale de Lutèce**

- **PEN CLUB Francez**

- **PEN CLUB Belgian**

Membru al colectivului de redacție al revistelor *NUOVE LETTERE* (Italia), *LE COURRIER FRANCOPHONE* (Franța), al revistelor românești : *REVISTA V*, *ORFEU*, *DANUBIUS*, *FOI PENTRU MINTE*, *I SUFLET*, *GENEZE*, *COALA GLEAN*, *SAECULUM*, *DOMINUS*, *DUNREA DE JOS*, *GRAI*, *Le Droit International*, *notre Avenir*, *Danubius Universitas*, etc.

18. **PREMII** : **MEDALIA PARLAMENTULUI EUROPEAN**, 1995

Premiul pentru Traduceri al Fundației Franco-Române FRONDE, 1994

Premiul Municipiului Galați, 1995

Premiul de Excelență al editurii Haiku, București, 1996

Premiul ORION pentru Arta Traducerii, 1996

Premiul de Excelență al editurii Haiku, București, 1997

Médaille d'Argent du Rayonnement Culturel (conferit de *La Renaissance Française*, patronat de Președintele Franței, J. CHIRAC)

Medalia Jubiliar MATSUO BASHO, 1995

Premiul Special al Cotidianului *VIA A LIBER*, 1998

Premiul Municipiului Galați, 1998

Marele Premiu al Academiei Francofone, 1999

Medalia de Aur a Academiei Internaționale din Luteția, 1999

Marele Premiu pentru Literatură al Institutului Italian de Cultură și al revistei *NUOVE LETTERE*, 1998

CAVALER al **Ordinului Național al Artelor și Literelor (Franța)**, 2000

Premiul pentru Traduceri din român în limbi străine al USR, 2002

Premiul European de Poezie POESIAS, 2003

Declarat **MAN OF THE YEAR** în 1995, 1996, 1997, 1998 și 1999

Inclus în edițiile 1994-1995, 1996-1997, 1988-1999 și 2000-2001 ale Anuarului Personalităților din Francofonie: **LE RICHELIEU**

Inclus în **‘2000 Personalități de excepție ale sec. XX’** de Biographical Institute of Cambridge

Prezent în toate edițiile, specializate sau nu, ale **WHO'S WHO**

Cavaler al Ordinului “Meritul Cultural Român”, 2004

Premiul "Ioan Alexandru" pentru Traducere Literară , 2004

Diploma de Excelență a Centrului Cultural "Dunărea de Jos", Gala

Diploma de Excelență a Judeului Gala, 2005.

Premiul Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova (pentru) „*Relații Culturale*”, aprilie 2005

19. Specializări în arte în străinătate: stagiul la Torino (Italia) în 1998 (3 luni), în cadrul unei Burse TEMPUS pe probleme multimedia

20. Alte activități:

- a organizat **ediția I și a II-a a Festivalului Internațional de Poezie COPILUL-POET / L'ENFANT-POETE** la Gala, în decembrie 1994 și aprilie 1996, ecourile fiind deosebite, contribuind la o mai bună imagine a României în lume.

- a fost invitat și a participat la acțiuni cu caracter internațional, precum:

- Festivalul Internațional de Poezie, Bruxelles , 1991
- Sărbătoarea Poeziei în Campagne, Belgia, 1995
- Bienala Internațională MITTELEUROPA, Strasbourg, 1995
- a XXI-a Bienal Internațională de Poezie de la Liège, 1998
- a 8-a ediție a RENCONTRES INTERNATIONALES FRANCOPHONES, Canton de Payrac, 1998
- Colocviul Clubului Mondial de la Budapesta, Strasbourg, 1998
- Invitat la ediția din martie 1999 a Târgului Internațional de Carte de la Leipzig
- Invitat de Academia Mondială a Drepturilor Omului la un Seminar pe probleme de mondializare și interculturalitate, sept. 2001 la Trieste (Italia)
- Invitat de onoare la Salonul de carte al Europei Centrale și de Est (Bouquin Est), organizat de <l'Association Européenne “François Mauriac”>, în nov. 2001
- Invitat la Paris, la Centrul Cultural Român, cu ocazia Zilei Naționale a României (2002), deplasarea fiind când-o împreună cu o delegație a judeului Gala
- Invitat de Asoc. <Rencontres Européennes> la Paris, pentru o săptămână culturală franco-română în septembrie 2003
- Invitat de Primăria orașului Asnières (zona pariziană) pentru un turneu de conferințe cu ocazia manifestărilor dedicate războaielor din Balcani - septembrie 2004

Debut literar în artă : februarie 1990, în revista **REVISTA V**, Focșani

În volum: 1994, cu vol. **IKEBANA EN MIETTES**, ed. Alma, Gala

Debut literar în străinătate : oct. 1991, în rev. **FLORICA** (Franța)

În volum: 1992, **L'IVRE DE PEAU HESITANTE**, éd. L'Etoile d'Argent, Belgia

**LISTA LUCRĂRILOR PUBLICATE DE
PROF. UNIV. DR. CONSTANTIN FROSIN**

Lucrări de autor:

- 1) **L'IVRE DE PEAU HESI(T)E**, éd. L'Etoile d'Argent, Belgia, 1992
- 2) **IKEBANA EN MIETTES**, ed. Alma, Galați, 1994
- 3) **MOTS DE PASSE**, éd. L'Ancrion, Franța, 1995
- 4) **POEMES**, éd. Résurrection, Franța, 1995
- 5) **POUR DE BON**, ed. Geneze, Galați
- 6) **CARNET**, éd. L'Arbre à plumes, Belgia, 1996
- 7) **PAGES POETIQUES**, éd. Europoésie (Franța) - Editions en Marge (Canada), 1997
- 8) **TOUT EN VOUS AIMANT**, éd. Les Dits du Pont d'Avignon, Franța, 1997,
- 9) **HYMNE A LARMES HONNIES**, ed. Cartfil, România, 1997
- 10) **A LA BELLE AME**, Colecția revistei ORFEU, Târgu-Mureș, 1998
- 11) **ART ET TECHNIQUES DE LA TRADUCTION**, ed. Fundației Universitare "Dunărea de Jos", Galați, 2000
- 12) **DICTIONAR DE ARGOU FRANCEZ-ROMAN**, ed. **Nemira**, București, 1996
- 13) **SCHIMBAREA LIMBII NU ÎNSEAMNĂ SCHIMBAREA LA FA** ! ed. **Eminescu**, București, 2000
- 15) **LE FRANÇAIS JURIDIQUE**, ed. Fundației Academice "Danubius", Galați (aperçu)
- 16) **STYLISTIQUE ET TERMINOLOGIE DE L'ECONOMIQUE**, ed. Fundației Academice "Danubius", Galați, 2000.
- 17) **PLUS PRES DE DIEU QUE JAMAIS**, ed. N'Ergo, Galați, 2001
- 18) **ENTRE LE LUTH ET LE MARBRE**, ed. **Eminescu**, București, 2001
- 19) **LE FRANÇAIS JURIDIQUE**, première partie, ed. Fundației Academice Danubius, Galați, 2001
- 20) **LE FRANÇAIS JURIDIQUE**, seconde partie, ed. Fundației Academice Danubius, Galați, 2001
- 21) **DICTIONNAIRE JURIDIQUE FRANÇAIS-ROUMAIN**, ed. Fundației Academice Danubius, Galați, 2002
- 22) **DU NON SENS AU PARADOXE**, éd. Le Brontosaure, Franța, 2002
- 23) **PENSEZ-VOUS FRANÇAIS ?** éd. Le Brontosaure, Franța, 2002
- 24) **BOSSUE, L'INTERROGATION**, volum publicat în cadrul revistei **NUOVE LETTERE, Italia**, no.11/ 1999, dar, apărut editorial în 2002
- 25) **APRES L'AMOUR, A LA BELLE ETOILE**, ed. Le Brontosaure, Franța, 2002
- 26) **LA TRADUCTION – DU MYTHE A LA REALITE**, éd. Le Brontosaure, 2003
- 27) **VADEMECUM (des touristes et hommes d'affaires)**, ed. Evrika, Braila, 2003
- 28) **Cours de Français en Communication**, éd. de la Fondation Académique Danubius, Galați, 2003

- 29) **Curs de Francez Juridic** an I, editura Fundaiei Academice Danubius, Galați, 2003
- 30) **Pater Noster**, în colaborare cu Dan RÂP , ed. Le Brontosau, Franța, 2002.
- 31) **Semiotic și Comunicare**, ed. Evrika, Brila, 2004.
- 32) **Aperçu d'histoire de la littérature française**, éd. Fundatia Academica Danubius, Galați, 2004.
- 33) **Retoric . Teoria Argument rii**, ed. Fundaiei Academice Danubius, Galați, 2004.
- 34) **En quête de l'ange**, ed. Pallas Focani, 2004.
- 35) **Stilistica presei**, ed. Fundaiei Academice <Danubius>, Galați, 2005.
- 36) **Cours de français pour les étudiants en Relations Internationales et Etudes européennes** , ed. Fundaiei Academice <Danubius>, Galați, apare în 2005
- 37) **Relațiile publice în mediul internațional**, editura Fundaiei Academice <Danubius>, Galați, apare în 2005

*

VOLUME TRADUSE DIN FRANCEZ ÎN ROMÂN

- 1-Louis-Ferdinand Celine: *Moarte pe credit*, manuscris predat ed. **Nemira**, București, 1992
- 2-Denis EMORINE: *Identități*, ed. **Nemira**, București, 1995.
- 3-Daniel WALTHER: *Irisul de Persia*, ed. **Nemira**, București, 1995.
- 4-Laurent BAYARD: *Vecinii și Bomba din Palatul Regal*, **Nemira**, 1996, București.
- 5-Claude ASLAN: *La capătul liniilor*, ed. Jurnalul Universitar, Galați, 1997.
- 6-Poètes et enfants-poètes d'Europe, ed. Royal Club, Galați, 1996.
- 7-Christiane ROEDERER, *L'état des lieux en Francophonie*, ed. *N'Ergo*, Galați, 2001
- 8-Joël CONTE, *L'incroyable beauté du vent*, 2004, ed. *Saeculum*.

*

VOLUME TRADUSE DIN ROMÂN ÎN FRANCEZ - ÎN EDITURI STRĂINE

- 1) Constantin Crișan: *EMINESCU sau blestemul în genunchi / EMINESCU ou le blasphème de l'agenouillement*, éd. Les Trois Cailloux, Amiens, France, 1993.
- 2)V. V. TELCEANU: *Les Non-Frontières du Mot*, éd. L'Etoile d'Argent, Belgique, 1993.
- 3)Valentina TECLICI: *L'Enfance en Poésie*, éd. L'Etoile d'Argent, Belgique, 1993.
- 4)MARIN SORESCU: *Poeme / Poèmes*, éd. L'Ancrier, Strasbourg, 1995.
- 5)Eugen SIMION: *Le retour de l'Auteur*, éd. L'Ancrier, Strasbourg, 1996.
- 6)*Poètes Roumains du XX-e siècle*, éd. revistei "Résumé", France, 1994.
- 7)*L'Enfant-Poète en Roumanie*, éd. L'Arbre à Plumes, Belgique, 1995.
- 8)*Les enfants du Danube*, éd. Jean-Christophe Lizier, 1997 (le Grand Duché du Luxembourg).
- 9)*Les Poètes roumains à l'honneur*, in: *SOIF DE MOTS*, éd. le Brontosau, 2002
- 10) Iefan STANCIU, *NICOLAE TITULESCU*, éd. Le Brontosau, 2002
- 11) Ioan HUMĂ, *La Genèse de la conscience morale*, ed. Le Brontosau, 2003
- 12) Nicolae IOANA, *Monographie EUGEN SIMION*, ed. Le Brontosau, 2003
- 13) Laura HEPP, *L'histoire de la Princesse Idorée*, ed. Le Brontosau, Franța

- 14) tefan STANCIU, *Conventions, traités et documents*, ed. Scorpion, Gala i, 2003
- 15) Laura HEPP, *Claire et ses banals miracles*, ed. Le Brontosau, Fran a, 2003
- 16) Grupaj poeme în antologia : *Soif de Mots*, ed. Le Brontosau, Fran a, 2003
- 17) *Simplement un écho*, Hommage à Nichita St nescu, ed. Le Brontosau, Fran a, 2003
- 18) Nicolae ILIESCU, *Au bout de moi-même*, éd. Le Brontosau, Paris, 2004
- 19) Laura Hepp, *Contes d'amour*, éd. Le Brontosau, Paris, 2004
- 20) Paul SÂN PETRU, *Cette course au tranchant de la foudre*, éd. Le Brontosau, 2004
- 21) Ioan MANEA, *Fables*, éd. Le Brontosau, Paris, 2005 (sub tipar)

*

VOLUME TRADUSE DIN ROMÂN ÎN FRANCEZ - ÎN EDITURI ROMÂNE TI

- 1) ION BARBU: *POEME / POEMES*, ed. **Eminescu**, Bucure ti, 1995.
- 2) Dumitru PRICOP: *Dumitru al Pe terii / Dmitri de la caverne*, ed. Geneze, Gala i, 1997.
- 3) Vasile GHICA: *La r spântie de milenii / Au carrefour des millénaires*, ed. Geneze, 1997.
- 4) Mihail GHEORGHE: *Intre oglinzi paralele*, ed. Alma, 1997.
- 5) Horia ZILIERU: *Muzeul Dragostei*, ed. Geneze, Gala i, 2000.
- 6) Leonida LARI: *Aldebaran*, ed. Geneze, Gala i, 1996.
- 7) Sterian VICOL: *Corabia, labirintul cel lalt*, ed. Geneze, Gala i, 1996.
- 8) Victor STEROM: *L'ombre parlante*, ed. Cartfil, Ploie ti, 1997.
- 9) Katia NANU: *La vérité sur les crocodiles*, ed. Alma, Gala i, 1997.
- 10) *Les poemes du Danube*, Edit Press Gala i, 1998.
- 11) Ion G BUDEAN: *Bucurii efemere*, ed. Sherpa, Târgu-Mure , 1997.
- 12) Florin VASILIU: *Tolba cu licurici*, ed. **Haiku**, Bucure ti, 1993.
- 13) Mioara GHEORGHE: *Petale de lumin*, ed. **Haiku**, 1994.
- 14) Ni u DU U: *Literele pa ilor*, ed. **Haiku**, 1994.
- 15) erban CODRIN: *Între patru anotimpuri*, ed. **Haiku**, 1995.
- 16) Mihai PREPELI : *101 poeme haiku*, ed. **Haiku**, 1995.
- 17) tefan Gh. TEODORU: *Întâlnire în amurg*, ed. Haiku, 1994.
- 18) erban CODRIN: *Dincolo de t cere*, ed. **Haiku**, 1994.
- 19) tefan Gh. TEODORU: *Traista cu stele*, ed. **Haiku**, 1994.
- 20) Eugenia FARAON: *Fream t i cle tar*, ed. **Haiku**, 1996.
- 21) tefan DONCEA: *Clipe*, ed. **Haiku**, 1996.
- 22) Floric DAN: *Greieri pân la stele*, ed. **Haiku**, Bucure ti, 1999.
- 23) Valentin NICOLI OV: *Decât doar clipa*, ed. **Vasile Cârlova**, Bucure ti, 2000.
- 24) *La Princesse Turandot*, pies tradus pentru Teatrul Gulliver, jucat la Musée de l'Homme (40 p.)
- 25) *Autrement sur le Petit Chaperon Rouge*, pies tradus pentru Teatrul Gulliver din Gala i.
- 26) *Sânziana i Pepelea*, pies tradus pentru Teatrul Gulliver, jucat i în Fr an a.

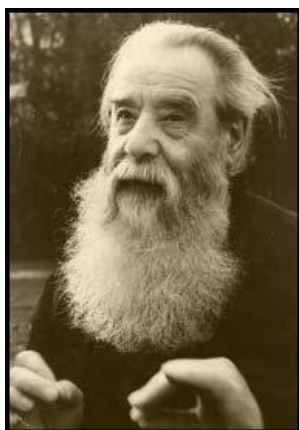
- 27) *Florilège Danubien*, antologie de poezie dedicat ed. a II-a a Festiv. de poezie L'Enfant-Poète, editat de Inspectoratul pentru Cultur al Jude ului Gala i
- 28) *Nous-mêmes*, mini-antologie de poezie, publicat de aceea i institu ie de mai sus.
- 29) Sterian VICOL: *La fleur de chêne*, ed. Porto Franco, 1996.
- 30) Leo BUTNARU: *Poèmes*, ed. Hiperion, Chi in u, 1996.
- 31) Num rul 2 al revistei *STEUA*, Cluj, 1993.
- 32) Num rul 71 al revistei *RESU* (Fran a): *Sous le signe de l'Enfant-Poète en Roumanie*.
- 33) Num rul 45 al revistei *L'ENCRIER* (Strasbourg), 1995, dedicat literaturii române.
- 34) Lucian TEODOSIU: *O zi din via a mea*, ed. **Viitorul Românesc**, Bucure ti.
- 35) Matei VI NIEC: *ara lui Guffi* (sub tipar în Fran a, pe cheltuiala autorului)
- 36) *Le Courrier Francophone*, no. 37 / 1998.
- 37) *Le Courrier Francophone*, no. 43 / 1999.
- 38) *Le Courrier Francophone*, supliment, dedicat lui MIHAI EMINESCU.
- 39) Numerele 9-10, 11, 12, 13-14-15 ale revistei *Haiku* - versiunile franceze ale poemelor, peste 100 pagini
- 40) *Un suflet românesc în universalitate* – George Enescu, ed. Alma, Gala i, 1998
- 41) Georges Bengesco: *Poèmes*, ed. Porto Franco, 1995.
- 42) Ion GABUDEAN: *Între via i moarte*, ed. Br du , Târgu-Mure , 1999.
- 43) MIHAI EMINESCU: *LUCEAF RUL*, ed. Geneze, Gala i, 1997.
- 44) LUCIAN BLAGA: *Poemele Luminii* (triplu volum), remis ed. **Eminescu** în 1995.
- 45) Teodor VI AN, album pictur , ed. Europrint, Gala i, 1999.
- 46) *Albumul jude ului Gala i*, ed. Alma, 1997.
- 47) *Albumul ora ului Gala i*, ed. Alma, 1998.
- 48) *Albumul ora ului Gala i*, ed. Alma, 1999.
- 49) Mircea LEONTE: *Vinul – aliment, tonic, medicament*, ed. Pax Aura Mundi, Gala i, 2000.
- 50) Dan G L ANU : *Elegia fericirii*, ed. Geneze, Gala i, 2000.
- 51) M d lina MARINA I: *Cutia Pandorei*, ed. Pax Aura Mundi, Gala i, 2000.
- 52) Cezarina ADAMESCU: *L'Ange Etienne*, ed. Arionda, 2000.
- 53) Gh. PU CASU et altri: *Identificarea sistemelor*, ed. Matrix, Bucure ti, 2000.
- 54) Speran a MIRON: *Lacrima lutului*, ed. Pax Aura Mundi, Gala i, 2000.
- 55) Speran a MIRON, *Le silence des cendres*, ed. Pax Aura Mundi, Gala i, 1999
- 56) URMUZ: *Pagini bizare*, editura **Cartea Româneasc** , Bucure ti, 2001
- 57) Gabriel BERCEANU, *Îngerul de la fereastr* , **Cartea Româneasc** , Bucure ti, 2002
- 58) Ani oara POPA, V. A. *Urechia Istoric*, ed. Funda iei Academice Danubius, Gala i, 2001 (rezumatul în francez)
- 59) Ani oara POPA, V.A. *Urechia: Profil historiographique*, ed. Funda iei Academice Danubius, Gala i
- 60) tefan STANCIU, Rezumatul Tezei de Doctorat, publ. Ia ed. Scorpion, Gala i, 2001
- 61) Nicolae SPIRESCU, *Album Opera Magna*, ed. Alma, Gala i, apare în 2003

- 62) Valeric NISTOR, *Obiectul și cauza Contractului individual de muncă*, ed. Fundației Academice Danubius, Galați, 2001
- 63) *Danubius*, rev. Muzeului de Istorie Galați, număr dedicat lui I. DRAGOMIR, 2001
- 64) Tradus vol. *Doctor Honoris Causa*, dedicat dlui Eugen SIMION, 2001
- 65) ION LUCA CARAGIALE : *MITIC*, ed. **Cartea Românească**, 2002
- 66) *NOUVELLES*, ION LUCA CARAGIALE, éd. **Cartea Românească**, apare în 2004
- 67) Olimpia SAVA, *Poèmes écho-logiques*, ed. Pax Aura Mundi, Galați, 2002
- 68) Stefan STANCIU, *Albumul orașului Galați*, ed. Alma, 2003 (versiunea franceză)
- 69) Piesa teatrală pentru Teatrul Gulliver, 2002 (jucată la Paris)
- 70) *Revista Internațională de Drept*, no.1, ed. Fundației Academice Danubius, 2002
- 71) Ioan FLORA, *STRUCȚURA MILA*, editura **Paralela 45**
- 72) Aurel STANCU, *LEÇON POUR (DEVENIR) EPERVIER*, éd. Alma, Galați, 2002
- 73) MIHAI EMINESCU, *SONETE / SONNETS*, ed. **Eminescu**, București, 2001
- 74) I. L. CARAGIALE, 3 schițe inedite, incluse în vol. *DU NON SENS AU PARADOXE*, ed. Le Brontosaurus (Franța), 2002
- 75) Valentin NICOLAU, piesa SORO, LUME !/*Beurré comme un petit lou*, în vol. antologic Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu, 2000, ed. **Nemira**, București
- 76) *REVISTA INTERNAȚIONALĂ DE DREPT*, no. 2, ed. Fund. Danubius, 2002
- 77) Mariana IONESCU, *L'Epaule en argent*, éd. **Tritonic**, București, 2002
- 78) Laura HEPP, *Mon propre milieu*, ed. N'Ergo, Galați, 2002
- 79) Nicolae Radulescu Botic, *Poèmes*, ed. **Eminescu**, 2003
- 80) Eugen SIMION, *La Fiction du Journal intime*, în curs de apariție.
- 81) Tudor Cristian ROȘCA, *Etude d'homme tirant une ficelle*, ed. Antares, 2003
- 82) *Revista Internațională de Drept*, no. 3, ed. Fundației Academice Danubius, Galați, 2003
- 83) Ioan CIOBA, *Poemes*, ed. Clusium, Cluj, 2003.
- 84) Dumitru CERNA, *Poemes*, ed. Clusium, Cluj, 2003.
- 85) Corneliu Stoica, *Album monografie Teodor VI AN*, ed. Alma, 2003.
- 86) Stefan STANCIU, *Nicolae Titulescu*, éd. **Le Brontosaurus**, Paris, 2002.
- 87) Stefan STANCIU, *Traité, Conventions*, éd. Scorpion, Galați, 2003.
- 88) Valeriu ANGHEL, *Poèmes*, éd. Pallas Focsani, 2003.
- 89) Valeriu ANGHEL, *Vrancea în spațiul cultural european*, ed. Pallas Focsani, 2003.
- 90) Suplimentul revistei *GRAI*, dedicat Traducerii, 2003.
- 91) Suplimentul revistei *GRAI*, dedicat lui Ioan Alexandru, 2004.
- 92) *Le Courrier Francophone*, nr. 58, édité par l'Académie Francophone, 2004.
- 93) *Le Courrier Francophone*, nr. 60, édité par l'Académie Francophone, 2004.
- 94) *Le Courrier International de la Francophilie no. 1*, édité par Constantin FROSIN, sous l'égide de l'Union Internationale de la Francophilie, mars 2005

95) *Le Courrier International de la Francophilie*, no. 2, juillet 2005

96) *Anthologie des poètes du cercle TRIMBULINZII*, ed. Centrului Cultural Judeean <Dunărea de Jos>, Galați, 2005
97) *L'Enfer, c'est moi* (anthologie), de Vasile T. RĂDULEANU, ed. Timpul, Iași, 2005

străjile culturii ortodoxe : AZI :

Părintele CONSTANTIN GALERIU(1918-2003)

Secvențial biografic :

-Părintele **CONSTANTIN GALERIU** (nume de botez : **COSTACHE GALERIU**) s-a născut la 21 noiembrie 1918, în satul Răzeși, comuna Răzeși, jud. Bacău, din părinții Neculai și Elisabeta Galeri.

-Între 1930 și 1938, a urmat Seminarul « Sf. Gheorghe », din Roman, apoi Facultatea de Teologie din București (absolvit în 1942, cu lucrarea de licență **Îndumnezeirea omului**, sub îndrumarea lui Nichifor Crainic).

-Hirotonit la Biserica « Zlătari » (unde era deja cântăreț și secretar de redacție, al săptămânalului **Ortodoxia**, condus de părintele Toma Chiricuș, marele predicator bucureștean al epocii interbelice), a fost preot în satul Podul Vleni, din comuna Poenarii Burchii, jud. Prahova (1943 -1947), apoi

la Biserica « Sf. Vasile », din Ploiești (1947-1973), iar în ultimii 30 de ani, la Biserica « Sf. Silvestru », din București (unde a început să slujească, regulat, de la 1 mai 1975).

-Căsătorit din 1943 (prenumele soției : Argentina-Cristina, n. Vărgatu), a devenit tatăl a patru băieți : Rodion(viitorul director al Ed. Harisma), Serafim, Narcis, Ciprian.

-Incomod ideologic noului regim comunist, a fost de înut politic, a fost de înut politic, între 7 august - 7 septembrie 1950 - și, apoi, între 16 august 1952 -26 octombrie 1953, fiind purtat prin mai multe penitenciare și în lagărul de muncă Peninsula (Canalul Dunăre-Marea Neagră).

-În 1973, a obținut titlul de DOCTOR ÎN TEOLOGIE, cu teza **Jertfa și răscumpărare**.

-A fost mai întâi « preot spiritual » (1973-1974), apoi lector (1974-1977) și profesor titular (1977-1991), la Institutul Teologic Universitar din București. În 1992, a fost numit profesor consultant și conducător de doctorat la Universitatea din București. După pensionare, a mai funcționat ca profesor la Universitatea « Valahia », din Târgoviște - și la Facultatea de Drept a Universității Ecologice din București.

-La 1 ianuarie 1990 a fost numit, de către P.F. Părinte Teoctist, vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor.

-A primit Premiul Senatului Universității din București (1942), premiul revistei Flacăra(1990), titlul de Doctor Honoris Causa al Univ. Ecologice din București (1992), Diploma de Onoare a Societății Academice « Titu Maiorescu » (1993), precum și multe distincții bisericești.

-A fost, între altele, președinte de onoare a Ligii Culturale a Românilor de Pretutindeni, membru în Comisia Națională UNESCO și în Consiliul Național UNICEF, președinte al Ed. « Harisma », membru fondator și președinte de onoare al Asociației Filantropice Medicale « Christiana », președinte al Fundației « Elena Doamna », președinte al aezmăntului « Sf. Stelian » (pentru ocrotirea copiilor străzii), membru fondator și președinte de onoare al Asociației « Delphi »(pentru recuperarea bolnavilor psihici), membru de onoare al Fundației « Memoria », președinte executiv al Frăției Ortodoxe Române.

-Volume publicate (selectiv) : **Jertfa și răscumpărare**(1973), **Meditații la « Tatăl Nostru » și la « Fericiri »** (1990 ; reeditare 2002), **Tâlcuiri la mari praznice de peste an : 22 de modele omiletice**(2001), **Între Genesi și Apocalipsă . Convorbiri realizate de Dumitru Popa** (2002), **Cartea celor nouă Fericiri**(2004) etc., la care se adaugă un mare număr de studii și articole publicate în periodice, din afară și din **străjile**

(*Ortodoxia, Glasul Bisericii, Studii Teologice, Mitropolia Banatului, Revista Pedagogic , R omânia liber , Ziua, Contemporanul, Puncte cardinale* etc.).

-În ianuarie 2002, în urma unui accident vascular cerebral, r mâne par ial paralizat.

-În iulie 2003 are un nou atac cerebral, fiind internat la Spitalul Clinic Universitar din Bucure ti, unde a z cut în stare de com , stingându-se din via duminic 10 august, la ora 21.

-A fost înmormântat miercuri 13 august, u în dup prânz, în coasta Bisericii « Sf. Silvestru », iar timp de mai bine de un ceas, pân ce sicriul a fost purtat spre mormânt, pe cerul de deasupra bisericii a st ruit, în jurul soarelui ascuns între nori, un larg curcubeu circular, pe care fotografiile nu -l pot reda în toat tainica lui splendoare, dar care a r mas adânc întip rit în memoria miilor de cre tini veni i s -i ia r mas bun de la cel mai de seam predicator ortodox român al secolului XX (Cf. R zvan Codrescu).

*

FAPTE I CUVINTE DE ÎNDREPTARE

Într-adev r, P rintele Galeriu a fost un adev rat model de tr ire cre tin , în duh i în trup. « Faptele dau m rturie, nu gura noastr p c toas » - cum însu i spunea. Experien a povestit mai jos este una absolut real – dar aduce aminte (modelul cristic este ve nic viu i atemporal -aspa ial, , în marii oameni de duh cre tin ai umanit ii !) – de episcopul din prima Parte a romanului *Mizerabilii*, de Victor Hugo – cel care, prin comportamentul s u de mil i profund /des vâr it iertare, l -a convertit la smerit /autosacrificial credin pe fostul ocna , ajuns, prin întunecare spiritual , ho împotriva binef c torului care l -a primit sub acoperi ul s u - , Jean Valjean. Odat , dup 1990, P rintele GALERIUS -a trezit cu ho ii în cas . Nu s -a pierdut cu firea i nici nu l -a înfruntat. A zis doar atât : « Iubi ii mei, lua i tot ce vre i, c de asta a i venit, i poate c ave i nevoie ». Dup un moment de uluial , cei doi tâlhari nu numai c au r scollit camera dup bani i lucruri de valoare, dar l -au b tut crunt pe p rintele, cu pumnii i picioarele, pân au obosit. Câteva zile mai târziu, când ho ii au fost prin i, p rintele i -a privit în ochi i a refuzat s dea declara ie împotriva lor – renun ând de bun voie i la lucrurile furate. A iertat d ruind. Echimozele i loviturile de pe fa le -a pus pe seama unei c z turi. Nu s -a l sat tulburat de întâmplare. De i a fost b tut atât de tare, înc ât nu se mai putea ridica din pat – duminic , adunându- i puterile, a intrat în biseric i a rostit câteva ectenii, cum a putut.

-Într-o zi, mergând pe strad i observând un cer etor descul , i -a dat acestuia pantofii s i i ceva bani de mâncare. A ajuns acas în osete, strecurându-se ru inat printre oameni, dar fericit c ajutase un semen de - al lui, c adusese un fir de lumin i bucurie în sufletul unui frate am rât.

-Biserica Sf. Silvestru era plin de intelectuali (ora, Ple u, Sorin Dumitrescu) c ci, pentru o clip m car, prin sfânta slujb a P rintelui, cel mai mare profesor de omiletic !-grijile i zgomotul ora ului încetau!

-Sorin Preda m rturise te c , mergând, într-o zi, al turi de P rinte, un ig nu se apropie, cu îndr zneal r znit : « P rinte, binecuvânteaz , s câ tig la poker ! » Pu în tulburat, P rintele Galeriu l -a privit cu mil , dup care i -a r spus : « Cum po i s -mi ceri, b iete, s piard al ii ? Câ tigul t u e nenorocirea altora ! » B iatul de igan s -a muiat, sub t ria acestor cuvinte...F r ostenta ie, îi d duse i lui Sorin Preda, fiul marelui Marin Preda, o minunat lec ie a smereniei i a nemâniei : « Dac la r u r spundem cu r u, între inem lan ul iadului. Doar binele poate rupe înc tu area Satanei ! »

-Spunea P rintele Galeriu c tehnica s -a dezvoltat uimitor ; dar marea întrebare este : **sunt oamenii mai apropia i unii de al ii, când se afl la distan e unul de altul ?** Aici e problema. De aceea, **transfigurarea s plece tot din spiritul de a crea .** i televiziunea, Internetul etc. – trebuie s cunoasc i această transfigurare. Lumea trebuie s se întoarc la autenticul adev r, la autentica condi ie uman a omului, adic la pmul creat de Dumnezeu. S nu ne spun Hristos, cum a spus fecioarelor neîn elepte, care n -aveau untdelemn-lumin divin , în candel : « Nu recunosc chipul meu în voi ! » - deci, chipul nostru autentic este Hristos-Fiul lui Dumnezeu.

-Toat via a lui, P rintele a stat sub semnul jertfei, a slujirii f r preget, neîncetate, împlinind spusele Apostolului : « Care, bogat fiind, a s r cit pentru noi, ca noi s ne îmbog im cu s r cia lui ».

*

CREDINCIO IA BISERICII ORTODOXE FA DE IISUS HRISTOS – CHEZ IE A « ÎNFIERII » NOASTRE DIVINE(fragmente) de preot profesor Constantin Galeriu

Revela ia divin nume te Biserica : « Mam »(Apoc., 12, 1-5 ; 22 ; 17-20).

Biserica Ortodox este Mama noastr , pentru c ea a r mas de -a lungul veacurilor des vâr it credincioas Mirelui ei – Iisus Hristos. Credincio ia fa de Mire este condi ia fundamental atât pentru

p strarea numelui de « mireas », cât i pentru înfierea noastr haric , de Tat l, prin Iisus Hristos, în Duhul Snt. Sfin enia ei este cheza voca iei i împlinirii noastre.(...)

Noi credem i m rturisim c Sfânta Biseric Ortodox a r mas neclintit în acest credincio ie divin , precum spune Apostolul, ca : « stâlp i temelie a adev rului »(I, Tim., 3, 15). Ea a p strat numele de « ortodox » - « dreapta credin », semnul v zut i mereu m rturisor al însu irii în plin tate a adev rului revelat, f r a-l tirbi în vreun fel ; nici n-a ad ugat, nici n-a sc zut nimic din darul i lumina Revela iei dumnezeie ti, iar con tiin a unei reale înfieri divine ne-o d numai această încredin are.(...)

Înfierea noastr deplin , definitiv , ireversibil – î i are temeiul absolut în faptul Întrup rii Fiului lui Dumnezeu. Profund semnificativ ni se impune, în acest sens, genealogia Mântuitorului ; mai precis, cele 2 genealogii ale Revela iei Sfintei Evanghelii : aceea de « Fiu al lui Dumnezeu » i aceea de « Fiu al Omului ». S observ m c to i cei 4 evangheli ti ne comunicp, fiecare în parte, câte o genealogie a Mântuitorului, grupându-se câte doi :

-Sfin ii Evangheli ti Matei i Luca – pe cea a firii umane ;

-Sfin ii Evangheli ti Marcu i Ioan – pe cea a firii divine.

(...) Restaurarea i instituirea « chipului » ca fiu este deodat personal i comunitar . Prin întruparea Fiului S u de la Duhul Sfânt i na terea din Fecioar , Tat l instituie na terea unei noi familii în lume : na terea unei familii « dup voia Sa », « dup Chipul Sau ». Hristos o proclama tot în mijlocul mul imii, folosindu-se de un prilej semnificativ : « Oricine va face voia Tat lui Meu Celui din ceruri, acela îmi este frate i sor i mam »(Matei, 12, 46-50).

(...)Dac , fa de fra ii no tri protestan t trebuie s ne ap r m de riscul unei asemenea desacraliz ri, în raport cu opiniile unora dintre fra ii no tri catolici nu putem s nu lu m atitudine, fa de felul în care ei în eleg adesea i uneori i aplic « dup liter » i sens juridic – Revela ia. (...)Astfel s-au produs tragedii în Biseric (ex. Inchizi ia). Pentru Adam Cel întrupat de la Sfântul Duh i din Maria Fecioara, orice act i orice tâlcuire a unui cuvânt din Revela ie nu poate fi decât în duh i cu armele Duhului, pentru a r mâne în sfânta credincio ie.

(...)Scufundându-ne i apoi ie ind din baia sfânt a Botezului, suntem « altoi i pe El » - pe tulpina Hristos – « prin asem narea mor ii Lui » - pentru c ne facem p rta i i ai Învierii Lui » (Romani 6, 5) i ai înfierii. În acest sens se roag Biserica pentru cel ce se boteaz : » i-l umple pe el de puterea Duhului Sfânt, spre unirea cu Hristos, ca s nu mai fie de acum fiu al trupului, ci fiu al Împ r iei Tale ». Iar harul Botezului, al re-na terii i al « punerii de fii », se înt re te i se pline te prin « pecetea darului Duhului Sfânt ». Aceast pecetluire întip re te efigia lui Hristos i face s se arate si s creasc în noi Chipul Lui. Însemnând toate sim urile i articula iile celui botezat (n.n. : cu Sfântul Mir), ea are menirea de a re na te în noi sim irea noastr duhovniceasc în i prin Hristos. Origen d o m rturie cu în eles adânc : « Hristos este el al fiec rui sim al sufletului. El se nume te Lumina cea adev rat , pentru a lumina ochii sufletului ; El este Cuvântul pentru a fi auzit, Pâinea Vie ii pentru a fi gustat . La fel, El este numit untdelemnul ungerii i Mirul de nard, pentru ca sufletul s se desfete din mireasma Logos -ului. El a devenit CUVÂNTUL F CUT TRUP, pip ibil i sesizabil, pentru ca omul l untric s poat atinge Cuvântul Vie ii...El nu îng duie ca vreunul din sim urile duhovnice ti s fie lipsit de har ». (...) Cu o asemenea gustare duhovniceasc sim im în Dumnezeiasca Euharistie Trupul i Sângele Mântuitorului. Ea este « hrana cu care Biserica-Mam î i cre te copiii » - spune Clement Alexandrinul – i « leacul nemuririi(farmakon aquanaton – Sf. Ignatie), cu care îi t m duie te de r nile p catului. Astfel, îndeosebi aceste 3 Taine —Botez, Mirungere, Euharistie – prin care ne r s de te în Trupul Lui Hristos, ea ne face fii i mo tenitori ai Împ r iei Harului.(...)

tiin a, cu tot progresul ei tehnic, duce, în cele din urm , la orgoliu i limite. « Sistemele filosofice sunt r spunz toare(spune Christian Ruby, în *Histoire de la Philosophie*, La Découvert, Paris, 1991), în prezent, de consecin ele tragice ale suferin ei din secolul nostru : Auschwitz-ul, gulagurile, cinismul de toate formele, imperialismele, înstr inarea oamenilor unii de al ii, sau formele poluate i tot mai aberante ale patimilor – morale ale crepusculului... ».

Con tiin e responsabile se întreab : «Cum s organizezi via a comun a cet enilor, cum s guvernezi în lipsa reperelor i a certitudinilor, în obsesia absen ei unei ordini transcendente absolute, pe care s-o po i folosi ca surs de inspira ie ? »

(...)Diminuarea influen ei Paternit ii dumnezeie ti i a Maternit ii Bisericii a contribuit la degradarea unit ii omene ti, la sl birea con tiin ei paterne i materne în familii, la sc derea sacralit ii familiei, a Tainei Cununii – înr d cinat , în viziunea Apostolului, în nunta duhovniceasc dintre Hristos i Biseric . (...) E de cea mai mare însemn tate ca Biserica s cultive con tiin a fundamental a Paternit ii divine în Hristos i a Maternit ii Bisericii, prin care fiecare suflet, inclusiv cel al dezmo teni ilor, se poate mântui. În Biseric , precum la sânul unei mame sfinte, fiecare suflet reg se te « sânul divin ». (...)Se cuvine,

onest, s pre uim i s ne inspir m din organizarea asisten ei sociale la fra ii no tri din Occident. Dar, cu tot s piritul autoritar i juridic al Bisericii Romano -Catolice i cu cel individualist al Bisericii Protestante, care determin secularizarea i laicizarea – Sfânta Ortodoxie trebuie s - i afirme duhul cu adev rat comunitar, Patern i Matern, atât în m rturisiria credin ei, cât i a iubirii divine în lume.(...) În acest duh, în Biseric , rostind rug ciunea Tat l nostru, fiecare suflet trebuie s simt c exist un Tat Divin pentru to i, Care prin Fiul S u unic, Iisus Hristos, ne-a înfiat în Duhul Sfânt, în sânul matern al Bisericii, într-o fraternitate universal uman .

*

(Toate materialele i m rturiile scrise, prezentate aici, despre **P rintele Constantin GALERIU**, le dator m Sfin iei Sale preotului paroh adjudean **DODIC FUSARU**, ctitor al Bisericii cu hramul « Buna Vestire » - fost student la Teologie al eminentului pedagog cre tin, cel întru Domnul CONSTANTIN GALERIU ; am consultat i colec iile revistelor bucure tene **ROST** - în special anul II, nr.. 21-22, noiembrie-decembrie 2004 - respectiv **PERMANEN E** - selec ia textelor : A. Botez)

porni luceaf rul...* Debuturi i reveniri : **AZI DEBUTEAZ :** **MONICA ARITON, clasa a XII-a G, Liceul Teoretic** **« Emil Botta »-Adjud*

Refugiat -n Lumin

Lacrimi de argint îmi cad încet pe fa ,
Îngeri albi - Lumina
Arunc pic turi de via .
Cu fulgi mari, Lumina m alin ,
Zvârlind în al meu suflet buc i de raz lin .

i peste-a lor fâlfâire
St tot cerul încle tat -
Împietrit de-a lor iubire,
De-a lor gra ie mi cat.

Plânge Lumina cu lacrimi mari de ghea -
Ea tie, simte durerea ce-mi sfâ ie-ast fa :
Vede cum sufletul mi-e tot mai mic i-nghea -
Tu, raz blând , Soare – adu-m iar la via !

...Privesc la ei cu ochii tri ti, în lacrimi,
i tiu c-a a eram i noi cândva :
Da, dou pete de lumin – dou ! - în oceanu-
ntunecat...
Zburam, ca ei asemeni, ciripindu-ne în vânt
iubirea...

i-atunci când suf r, la Ea alerg mereu,
Doar Ea poate-n eleger ce nu-n eleg nici eu.
Cu-o adiere dulce îmi ia, vr jit, durerea,
Doar Ea mai poate-aduce în sufletu-mi
puterea.

*

O ultim dorin

Peste podul înghe at,
Peste râul ve nic tân r,
Trec doi pesc ru i de-argint,
Dou umbre de lumin .

Dar precum frunza care moare toamna,
Iubirea noastr a pierit, i ea....
Plecat-ai din aceast lume-a sor ii
i mi-ai l sat, cumplit, aleanul mor ii...

Un ultim gând mai am privind spre cer,
O ultim speran adia:
A vrea ca în cealalt lume,
Precum doi pesc ru i pe cerul liber – s
putem zbura...

*

Od Astrului Luminii

Privesc uimit moartea Lui
însângerat - simt minunea ce m înv luie!
tiu c va reveni glorios i
mâine, peste veacuri el d inuie! -
îns mereu uimit sunt de moartea i
Învierea Lui!

În zadar noaptea – perfid – m înv luie
cu reci aripi de întunecat liliac:
dincolo de hohotul ghe ii – v d Raza
Speran ei...

Speran a din suflet nu dispare – tiu c

măine voi simi la fel,
voi trăi și voi muri la fel – dar
mai ales și numai: VOI ÎNVIA!

Mereu tânjind după cea din urmă rază de Soare –
ultima
poate – din această atât de scurt
via ...

REVENIRI :

MIHAELA MOSCU, clasa a XII-a B

Grupul colar « Gheorghe Bal »

Răsună ritul uitat

Lume nebună ... Cu tot ce se agită, ca o mare izbită de valuri. Afară, lumina putredă alunecă pe lângă forme, fără nicio trăire. Nu mai simți nici vântul cum bate. Totuși urlă la lună și ar vrea să-și sfâșie, de parcă ar sta, înșănăgerat, la vedere. Cântă rîle de altădată, ce se înalță mîntuitoare, pe Scara spre Ceruri – acum cheamă Moartea din orice colț pînditoare. Ne izbim cu sufletele de cea a ce se-ncheagă spre întuneric – invocând eclipsa de suflete moarte.

Mă privesc pe mine, printre mulțimi putrede, trezindu-mi viața – și mi se scurge printr-o mînă ce-ar vrea să strângă lumina.

Au uitat oamenii ! De fapt, făpturi întunecate fără de frumusețe : răzvrătiți înveninați, alungând orice urmă de lumină. Cine crede că vede lumina – și el e sfîșiat de un convoi – și apoi se zbate alungat. Astăzi speranța se scurge prin sângele pătului. Și ne strângem sângele din priviri, de pe chipuri, de pe mîini – dar cum alungăm nepăsarea ? Omenirea pe Dumnezeu iar l-a trădat... Cum să mai privim, măcar o dată, Răsună ritul Nesăngerând ?....

*

Fragmente de ritm

Se-ascunde suferința
Sub masca de surâsuri :
Un labirint în care-ți pierzi dreapta judecată – printre
Visuri
*
Rup glasul morții care-mi strigă -a sete

Calc pe cadavre-ntinse, drept carpete –
Azi pasarele de-află – nu vreau ca să mai zbor
și cum să zbori, când semenii îți mor ?

*

ochiul lunar a rămas treaz
pîngă rînd o lumină – cîzută-n tăcere de piatră

*

DIANA BORT , clasa a XII-a C,

Grupul colar « Gheorghe Bal »

Melopea dragostei

Lacrimi de lumină
Vieșvăd în depărtări –
Dar eu deja nu pot
De peste mări – și m
Întorc...
*
Cu fiecare pas al
Tău mai departe de
Mine picături mari de
Viață curg din
Trupul meu – vestejit
Frunză – am ajuns
Deja la ultimul
Strop
*
Peisaje pustii se arată
În fața mea și
Am găsit că

Suport de ertul mai
Bine decât desprăirea
Noastră
*

Iarna aceasta nu a
Mai nins...durerea pe
Care mi-ai lăsat-o
În suflet mi-a
Răscălit universul iar
Fulgii de nea au
Dispărut
*

Pentru tine iubirea a
Fost jocul multicolor al
Razelor de soare – deasupra
Unei ape – dar nu
Te-ai gândit că pe
Mine mă doare
*

Luna cade lin
Printre ruinele caselor
P r site...a a am
Ajuns i eu dup
Plecarea ta
*

V d dansul stropilor
De ploaie – simt
Jocul vântului
Liber – i aud b t ile
Aripilor de îngeri – de
Care sunt din ce în
Ce mai aproape
*

P ianjenii î i es
Pânza plin de rou
În lumina razelor
Soarelui ce r sare
Deasupra mormântului

ELENA CHIRIL , clasa a XII-a C,
Grupul colar « Gheorghe Bal »

Viziune

Cranii mânjite cu moartea -
Leg n via a s-o adorm...
Zac de peste ani
În pântec de putregai:
Mâini murdare i uscate
Voci se-aud – din ecouri
Picur otrav .

Meu – doar umbra unei
Lumân ri m mai
Vegheaz
*

Descop r c f r
Tine am mai mult
Spa iu în jurul meu – dar
Aceast libertate
Nu-mi umple golul
Din suflet pe care
Mi l-ai l sat
*

Vântul bate printre
Pic turile de
Ploaie care spal
Tot în urma lor...a
Sp lat chiar i
Iubirea noastr
*

P mântul muste te de sânge
i valuri cu parfum de sânge
Putred...auzi
Îngeri cântând prohodul
Si moartea cântându- i singur
La-nsur toare...
*

ALINA BALAN, clasa a XII-a B,
Grupul colar “Gheorghe Bal ”

Aud speran a!

Sunt o groap plin cu-amintiri
Ce s -nve e s zboare au început
Cuib de var i de iernut...
Aud speran a cum cre te
i-mi spun în mine :

*

SIMONA TUJAN, clasa a X-a B,
G. . « Gheorghe Bal »

Toamna

i atunci
Când vine ploaia
Dintr-o lacrim
În alta
Se îmbrac
În ve mântul triste ii
*

Depart

E bine...
Lacrima-mi taie obrazul c-un hâr câit :
E prea mult, prea mult de iubit...
*

Îmi simt pleoapele
Depart în port
Acela i sunet neînsemnat
Al timpului
Trec pe sub jum tatea m rii
F r s -i simt r suflarea
Marea înnopteaz afar
Înnopteaz mereu
*

Regina

Ca o regină a nopții
Nici măcar o mie de flori
Nu mă rănesc a
Precum - suav - vorba ta

Ne rugăm să fim oameni
Înălțăm la ceruri
Înălțăm petalele
Printre toate amurgurile

*

DELIA SAVIN, clasa a X-a C, Grupul școlar « Gheorghe Bal »

Înger

Mă plimb pe o rază de soare
Într-un nor îmi stă sub picioare –
Luna-mi zâmbește-n eleaptă și sper
Că voi mă vede și sus pe cer.

Mi-e bine, mă plimb și chiar cânt,
Colo-n ceruri, la Domnul cel blând...
Am plecat dintre voi, n-am murit !
M-am ascuns după ploaie și vânt...

*

Am fost om, dar acum înger sunt,
De mult nu mai stau pe pământ.
Vă privesc și mi-e chiar dor de voi,
Dar viața n-o mai pot lua-napoi...

o altfel de lecție de dirigenție

LEGEND

de **Jorge Luis**

BORGES

Abel și Cain se întâlniră după moartea lui Abel. Mergeau amândoi prin deșert și se recunoscuseră de departe, căci amândoi erau foarte înalți. Frații se așezară pe pământ, făcându-și focul și mâncăruri. Tăceau, așa cum fac oamenii osteniți, când se pogoară înserarea. Pe cer se arăta câte o stea, ce nu-și primise, încă, nume. La lumina flăcărilor, Cain văzu pe fruntea lui Abel semnul pietrei, scăldat în sân, bucata de pâine pe care tocmai o ducea la gură și îl rugă să-i ierte furtul delea.

Abel răspunse :

-Dar oare tu m-ai omorât, sau eu te-am omorât pe tine ? Nu mai în bine

mintă ; vezi, stăm alături, ca odinioară .

-Acum îți cămășăi iertat, în adevăr, spuse Cain, căci a uitat înseamnă ierta. Voi încerca să uit și eu.

Abel spuse încet :

-Așa este. Cât vreme durează rădăcina, durează și vinovăția. (Din vol. **Cartea de nisip**, Univers, 1983)

jocul ielelor

CARTEA ȘI COMPUTERUL

Citim în **Dicționarul explicativ al limbii române** (1998), la cuvântul **CARTE**, următoarele : « Scriere cu un anumit subiect, tipărit și legat sau brodat în volum ». Ca obiect material, nimic mai mult. Ca obiect spiritual, estetic și moral, deopotrivă, definiția de mai sus este foarte departe de a satisface. Când a inventat, în Europa, tiparul cu litere mobile, **Johann Gutenberg** (1400-1468) n-a realizat, probabil, că a inaugurat o nouă epocă. Lumina literei tipărite a pătruns în toate colțurile Europei, mai mult sau mai puțin în bălcanice, și...de aici, mai departe. Minile omenești s-au deschis, asemenea, spre bine și spre rău, informația a circulat mai rapid cu toate consecințele (bune și rele) ce decurg de aici. Pe de o parte, mintea din ce în ce mai îndrăzneală a omului a dus la o « explozie » fără precedent a descoperirilor tehnice și științifice, mărind încrederea în sine a singurei ființe aflate în poziție bipedă, pentru a măsura distanțele dintre el și linia

infinitului, cu cât mai mari, cu atât mai provocatoare, iar pe de altă parte, amritsimitor posibilitățile de COMUNICARE între semenii, între om și umanitate, între om și Sinele său, ceea ce creșterea unui acord pe termen nelimitat între Om și Univers. Litera tipărită menține mintea vie, o obligă să se afle permanent într-un proces de creștere și descoperire, construind și reconstruind « ad infinitum », într-o găsirea unor soluții noi, cu întemeierea armonioasă a relației cu ceilalți și cu Sine.

Dacă deschidem același **Dicționar...**, la cuvântul COMPUTER, găsim următoarele : « Calculator electronic ; ordinator (...) compus dintr-un număr variabil de unități specializate și comandate de același program înregistrat, care permite efectuarea unor operații complexe aritmetice și logice, **fără intervenția omului** (s.n.) și care rezolvă probleme economice, științifice, militare, administrative... ». Rămân pe gânduri (mut de admirație)...Ce comod este să lucreze un mecanism în locul tău – și încă la asemenea parametri de eficiență ! Evident, nu vrem să simplificăm și să vulgarizăm noua relație om-computer, mult mai complicată și mult mai pretențioasă, dar un lucru este SIGUR – ea este net inferioară relației **om-om**, creează comodități și dependențe ! Condamna la izolare, afectează interioritatea noastră, altădată clădită cu devotament și dragoste, protejată în fața cifrelor reci și a imaginilor (mult prea grăbite), proiectate de aparate...Imaginea poate fi un prețios auxiliar, ne poate sta aproape în orice exercițiu intelectual, dar ea NU ÎNTEMEIAZĂ, nu clădește nimic trainic...

Astăzi, cuvântul IMAGINE a devenit omniprezent, absoarbe totul și, asociat puterii calculatorului, ne golește de omenesc, distruge – fără să ne dăm seama – ce avem mai bun în noi. **OMUL CĂRĂȘII** era în răzma UN OM AL IMAGINARULUI, un imaginar ordonat în toate treptele sale firești de existență : realitate, imagine (creată, nu primită !), vis, poveste, legendă, mit ; era omul **creator** – și sper să rămână așa ! **OMUL-COMPUTER**, dependent de imagine și de instrumentul care l-a fascinat, se hrănește din puterea cifrelor și a memoriei artificiale – pentru a se proiecta pe sine într-o **dezordine** progresivă a valorilor și nonvalorilor, melanj dezgustător de modern și de actual. Omul-computer se condamnă pe sine (nevoință să fie stăpânul, ci sclavul instrumentului pe care-l folosește !) – la superficialitate, printr-o specializare îngustă, dar profitabilă, se condamnă – irevocabil ! – la înstrăinarea de sine și însingurare în univers. Poate că lucrurile să nu fie chiar așa dramatice (pe moment...), dar pericolul este real, nu am nicio îndoială. Nu sunt, nici pe departe, primul care trage un sever semnal de alarmă.

Mi-a fost dat să constat, în calitate de profesor al unui important Colegiu, unde Informatica (în mod justificat) se află la mare cinste – că elevii noștri doborâți și supradotați, inteligenți și perspicace, cel mai adesea pragmatici și plini de obiective îndrăznețe, întorc spatele bibliotecii, considerând lectura o inutilitate, curat pierdere de timp, și fac din computer o prelungire firească a ființei lor...Mi se pare mie, sau unii dintre ei, fanatici neclintii ai calculatorului, au ajuns din ce în ce mai săraci (spiritual), dispuși să terfească tot ce au respectat, înaintea lor, generații de-a rândul, cu iresponsabilitatea acelor care îi închipuie că totul sau aproape totul li se cuvine, că dreptatea, adevărul – nu există decât de partea aceasta a baricadei, fără anse de dialog ? ! ?

Tinerii de astăzi, după un ilustru model transoceanic, nu dau prea mulți bani pe cultura generală – la ce bun ? ! ? Chiar dacă, deocamdată, evită să recunoască acest lucru. Mi-a permis să citez pe IRINA MAVRODIN, distinsă personalitate a literaturii române, eminentă traducătoare din limba franceză (M.Proust, A.Camus, G.Flaubert) : « Astăzi, pentru generațiile mature sau mai vârstnice, cultura generală înseamnă ceea ce a însemnat totdeauna : un bagaj de cunoștințe esențiale, din diferite domenii, dar mai cu seamă **DIN CEL UMANIST** (sic ! – s.n.), cunoștințe fără de care un individ nu se poate considera un intelectual ». Subscriu unui asemenea punct de vedere, fără nicio ezitare. Cei tineri nici măcar nu vor să gândească... - vor ignora ! ! ! Ca atâtea alte lucruri...

Mi-ar plăcea rău ca, în urma acestui tablou semi-apocaliptic (sugerat), să trec drept un « încuiat », ostil progresului, incapabil să vadă și să aprecieze (nu-i așa ? !) avantajele celei mai înalte tehnologii .a.m.d. Poate că văd, poate că în eleg., Cu minima condiție ca ordinatorul, de pildă, să se afle sub controlul omului (stăpân pe sine, echilibrat, deschis spre semenii și spre lume, spre luminile neciudate stinse ale Spiritului) ; cu maxima condiție ca să se înalece născând tele-imaginea, cartea în format electronic, informația sistematizată nu vor putea înlocui CARTEA – ca obiect material/spiritual, ce va supraviețui, atâtea vreme cât omul va supraviețui. Cele două mari cuceriri ale sale – CARTEA și CALCULATORUL – nu sunt incompatibile, cum lasă să se înalege uniind indivizi cu mintea uscată de cifre și deshidratată de unda devastatoare a unui program cinic și exclusivist.

prof. **Mircea Dinutz**, Colegiul Național « Unirea »- Focșani

tablete de duminic

LIMBA NOASTRĂ, SĂ RACA !

I-a fost dat să supraviețuiască în condiții dintre cele mai vitrege (Ardeal, Basarabia, Bucovina...)...I-a fost dat să nască, în unduirile de coline, Miorița și Scrisoarea I, versetele biblice în sunet cald, românesc, doinele și baladele acestor popoare mânturi, aspre și mereu iertătoare, zborul și înaltul, mișcarea îndrăgostită a inimii, cîntecul tragic al norilor...

I-a fost dat să-și înalțe și aproape, pe cei 10 milioane de români, care nu mai trăiesc în mediul tradițional. Altfel spus, limba noastră, sprijinită esențial pe credința ortodoxă, i-a ajutat pe aceștia să rămână în tiparele lor ancestrale, dincolo de inerentele diferențe regionale, temperamentale și, eventual, politice. Din puținele informații pe care le avem, se pare că pe alte meleaguri viitoare, românii vorbesc o limbă mai curată, mai îngrijită, în orice caz, mai decentă decât la noi acum (nu într-un discurs retardat și snobist de vocație, a căror naștere a fost – lucru regretabil ! - în spațiul nostru carpatic).

I-a fost dat Limbii Române să fie folosit /maltratat de Marian Vanghelie, de un oarecare Hîrdu, Călin Popescu Tăriceanu, M.M.Stoica, Emil Boc, Gigi Becali, impresionantul front al agrarilor, adunați de peste tot, conform sloganului : »Analfabeți din toate partidele, UNI-I-V ! » Este poate cel mai disciplinat și mai eficient sistem de a distruge o limbă și spiritul nostru național. Dacă în decembrie 1989 am avut impresia că, în sfârșit, epoca tembelismului agresiv și agramat s-a încheiat, în scurt timp această convingere s-a clătinat serios, mai ales prin largul concurs (ticlos și interesat) al televiziunilor particulare. La loc de cîntec se situează mahalagismul, vulgaritatea, nerespectarea ostentativă a unor reguli elementare de scriere și pronunție. Un DOOM (2006), mult prea permisiv, aproape legitimează limba câmpunilor și a baronilor de Ferentari, sufocat de bâlbâieli, dezacorduri și osercie a vocabularului, greu de suportat. O limbă la fel de pauperă ca și gândirea celor care o folosesc. Mai e timp, ne place să credem – încă mai e timp ! Depinde doar de noi toți !

*

JOCUL DE-A DOSARELE, TREI ÎNTREBĂRI ȘI MAI MULTE RĂSPUNSURI POSIBILE

Trăim pe malurile Dâmboviței, ne place jocul, avem și experiență, pe care am tot dovedit-o...în ultimii 16-17 ani ! Jocul se confundă cu farsa, iar aceasta din urmă ameninșă să se substituie realității. În cazul de față, tot acest bâlci de zgust torăre apăsătoare ale celei mai autentice legitimități, să recunoaștem, pare o repunere într-o demnitate (colectiv)...

De n-ar fi câteva semne grave de întrebare, mai că am accepta totul, ca pe o reparație morală. În primul rând : de ce a așteptat ? ! ? Mi se poate răspunde că ...decît niciodată ! Mă tem că un asemenea răspuns nu închide discuția, ci mai degrabă o provoacă. În al doilea rând : de ce dosarele informatorilor « care au făcut politic » au devenit mai importante decît acelea ale membrilor poliției politice ? De ce unii sunt demascați, înfierăți – iar alții trăiesc, cu totul netulburăți, din niște pensii mai mult decît onorabile ? ! ? Iată o întrebare defel comodă, ce ridică – la rîndul ei – multe alte întrebări.

Chiar dacă vor fi publicate toate dosarele (ca să avem cu ce ne ocupa timpul, în lipsă de altceva), la ce – oare – ne-ar folosi asta, atîta timp cît, se știe, multe dosare au fost distruse sau, pur și simplu, au dispărut. Nici măcar Președintele nu neagă asemenea posibilitate. Și ne mai întrebăm, cu toată candoarea : nu cumva au dispărut dosarele cele mai importante ? Și atunci, dacă lucrurile stau așa, o fi drept să arătăm cu degetul, să condamnăm, să pui la zid « plevăca » - pe cînd « obolanii cei grași » se află tocmai în corul celor care condamnă acum, cu o vie mânie proletară, deviațiile de la morală ale celor sacrificați, cu bună știință ? ! Trei întrebări – și mai multe răspunsuri posibile !...

*

CU SINCERITATE, FANILOR MEI, ORIUNDE SĂ-AR AFLA !

Sunt, fără îndoială, una dintre cele mai inteligente fărîmuri din Univers – și stupefiant este că nimeni nu observă asta. Măcar din respect, pentru că ...eu am descoperit focul, apoi roata, balonul dirijabil, avionul, minciuna – am învățat să trăiesc și am clădit capitalele, burguri, trufe și strălucitoare, ticloasă și mizeria lumii, jerbele de artificii deasupra lor, muzica de fanfară, de departe se mai aud sunete de clopotei...

Am născocit telefonul, telegraful, am poluat planeta, am topit ghețurile și am modificat clima, am rentabilizat mersul în grup și strănutul la distanță, i-am făcut pe semenii mei « homines-lupi », strîni între ei și

du mani naturii pe care, cândva, au venerat -o. Cu spatele glorios întors Naturii i Sacralui, am reluat marul nostru triumfal pe calea progresului, amintindu-mi, din ce în ce mai rar – că eu am scris *Iliada* i *Hamlet*, *Don Quijote de la Mancha*, *Faust*, *Război i pace* i *Sonetele c tre Orfeu*, *Frații Karamazov* i *Od (în metru antic)*...

Poate tot eu, de-mi aduc bine aminte, sunt acela care am spus, cu milenii în urmă : « În lume-s multe mari minuni,/Mai mari ca omul însuși ! »¹. Acum, astăzi, am rămas EU, cel puternic, cu mintea rece i înălbătrănit ...Doar eu – nu-i alta ? – « sunt pământul, sunt cerul, sunt vântul, sunt focul. Sunt oare în toate oglinzile, sau eu însumi sunt oglinda a tot ce există ? »².

Și ce urmează ? Ce va fi ? ! Moartea anunțată a regelui ? ! Tiu doar că « timpul crește-n urma mea...mă întunec ! »³. Din toate aceste motive, aclamă-i-mă ! Merit, cu prisosință, adulaia voastră. Pentru că eu sunt – vă garantez asta – cea mai inteligentă ființă din Univers.

prof. *Mircea Dinutz*, Colegiul Național « Unirea »-Focșani

paradidactica

“Nacazanie silnim” – sau certare celor PUTERNICI (...prin scârâitul, “de meserie”, al penei...)

Am trimis, pe 4 aprilie 2007, unui cotidian (mai exact, unei **anume** ziariste-efete!) foc nean de mare tiraj (de curând, nominalizat pentru premiul “Dumitru Tinu”, prin mâna a “intelectisimului” domn Cristian Tudor Popescu - ceea ce nu echivalează, nicidecum, cu girul valorii **autentice** i al moralității / spiritualității...) - luarea noastră de poziție, fa de **blasfemierea organizată** (cu „sediu” în Televiziunea Națională Română - TVR-1...), **împotriva lui Hristos** (chiar în Săptămâna Patimilor!... – marți, 3 aprilie 2007) și, deci, a Sfintei Sărbători a Paștelui – iar reacția ziaristei-efete foc nene, proaspătă i “trâmbișoară” cvasi-decorată (de către un “liber-cugetător”...), a fost:

a-în primul rând, extrem de binevoitoare, uman i rațional (doamna ziaristă-efetă cu pricina făgăduia publicarea, în respectivul cotidian, a articolului de atitudine - cu niște ajustări, doar, la capitolele „număr de semne”...),

b- pentru că, la nici 24 de ore, aceea i ziaristă-efetă, la semnalul/comanda supra-efilor ei direcți “din cerurile politicii”, s-a aib o reacție cu totul disproporționată, acuzându-l, într-un subtext destul de ipocrit („Nu avem nimic împotriva criticilor la adresa emiunii, a învingătorilor sau a subiectului adus în discuție ori a poziției dumneavoastră, privind emisiunea în cauză”), pe subsemnatul, că i permite să insulte „pe marii oameni de cultură ai României”(Iarui Mihaiu...) - și i „trăgându-l (pe subsemnatul) de urechi”, cu privire la limbajul folosit (atenție!!!) de **subsemnatul**, fa de invitații emisiunii, dar **neavând ABSOLUT NICIO OBIECTIE**, cu privire la limbajul (și „ideatică”...) invitaților de pe postul național, fa de Hristos!!! :
“ci exclusiv împotriva limbajului folosit cu generozitate în expunerea dvs. [...] **mizeriile scrise de dvs.** [sublinierea mea]. Sper să ne înalegeți [n.mea: cum a fi putut să nu...] decizia, cu atât mai mult cu cât dumneavoastră sunteți dascăl-profesor, deci responsabil cu sufletele i mințile tinerilor, care se numără printre cititorii noștri” – n.mea: dom’le, strănicie ce mai combate “pedagoga pedagogilor”...phiii, ce perdanță extra-morală! – și ce milofă de sufletele tinerilor!!! - îi dau lacrimile, nu alta, zău...

¹ - Cf. Sofocle, *Antigona*.

² - Cf. Eugen Ionescu, *Regele moare*.

³ -Cf. Mihai Eminescu, sonetul *Trecut-au anii*.

Personal, noi, dup 30 de ani de munc istovitoare, strivitoare (dar nu f r rod i folos!!!) în inv mânt, nu sim im nevoia s urm m cursurile de Pedagogie ale respectivei ziariste - efe. Personal, noi ne declar m, deschis, cre tin-ortodox - i cititor REAL al Sfintelor Scripturi: deci, noi putem da m rturie c însu i Hristos-Dumnezeu, MODELUL NOSTRU UMANO-DIVIN - în cadrul disputelor oratorice, PENTRU ADEV R, cu fariseii Templului din Ierusalim, nu era deloc “academic” în exprimare – ci **extrem de vehement-expresiv...** (i, f r cea mai mic îndoial , printre gur -casc din fa a Templului din Ierusalim, erau i destui copii i tineri - dar Hristos nu era ipocrit, precum “scâr arii de meserie” de azi: el tia c tinerii trebuie “zgâl âi i” **prin expresivitatea limbajului, pentru a înv a s deosebeasc , l murit, Albul de Negru** – iar discursul **nonvehement [dar NU i academic!!!** – pentru c Hristos se adresa oamenilor **to i**, de “toat mâna, mintea i cultura”!!!] - era rezervat, de Hristos, exclusiv lec iilor “parabolice”, din lini tea câmpiilor, livezilor i rmurilor M rii Galileii): ”Nebuni i orbi! Ce este mai mare, aurul sau templul care sfin e te aurul ? (...). Vai vou , c rturarilor i fariseilor f arnici!(...). C l uze oarbe, care strecura i ân arul i înghi i i c mila!(...) erpi, pui de vipere, cum ve i sc pa de osânda gheenei?” - cf. *Matei*, 22, 17-23-24-33 etc. etc. etc. i nimeni nu a etichetat, pân azi, drept “ni te mizerii”, limbajul lui Hristos - a a cum i-a permis, fa de limbajul îndrept itei noastre revolte (e drep t, nu de Hristos, dar de frate mai mic al lui Hristos...), această “scâr a-scâr a pe hârtie” de Foc ani, doctorand în g ini sfeterisite!

Cu urmare, am hot rât s oferim, spre judecata cititorilor no tri, ambele variante ale lu rii de pozi ie a subsemnatului: **I**-cea din ante-pози ionarea redac ional-foc nean , fa de “correctness polical”, în materie de injurii i blasfemii, aduse lui Hristos-Dumnezeu – respectiv **II**-cea post-pози ionat fa de atitudinea redac ional-foc nean , în raport cu aceea i “correctness polical”(varianta a doua, cu clare accente parodice - dar nu i deschise, aceste accente, percep ie i cititorului de rând – cum n-ar fi fost percepute astfel de “subtilit uri/delicate uri”, de c tre plebeii din fa a Templului din Ierusalim... - asisten i gur -casc la “filipicele” anti-fariseice ale lui Hristos... - ei bine, varianta a doua **era cât pe ce s fie publicat !!!** - dac nu i-a fi transmis, prin e-mail, respectivei doamne redactor - c m doare “fix în cot” – îl citez pe marele actor Anthony Hopkins, fa în fa cu îns i Moartea!!!, în *Întâlnire cu Joe Black...* - , dac ziarul domniei sale m public în vreun fel sau nu, dac fi uica domniei sale exist pe fa a p mântului, ori ba...: **nu-mi f cea mie un favor publicându-mi luarea de atitudine – ci- i f cea sie i, i f cea oamenilor care, înc , vor s fie oameni - un defavor moral, nepublicând -o!!!).**

S v da i i dvs. seama, “pe viu”, ce înseamn efectele lui “correctness polical”(**care seam n , al naibii de mult, cu efectele “Academiei” P.C.R. – M REA A COAL , FORMATOARE DE CADRE DE N DEJDE ALE PARTIDULUI - “ tefan Gheorghiu”...**), fa de a a-zisa i mult-trâmbi ata “libertate a presei”-a exprim rii, postrevolu ionare... i cât de departe (sau de aproape...) vom mai fi fiind noi, în presa postrevolu ionar (nu doar jude ean , ci i na ional i interna ional – a se vedea cazul **GOMA-STOICIU/vs/ MANOLESCU-U.S.R.**, din 2006, de la centenara revist bucure tean *Via a Româneasc* !!! - doamna redactor cu pricina are, în toat daravera asta, doar rolul de “revelator fotografic”, al unei st ri de fapt, pe care o tiam/cuno team de mult vreme – cf. legea 107/2006...), fa de “ascu irea luptei de clas ” i “înfierarea cu mânie proletar ” a “drogului religiei”...

Dac n-ar fi a a, atunci de ce a trebuit ca un oarecare profesora din Adjud, s trebuiasc a semnala (unui **câtumai nominalizatul la “Oscar”-ul presei [o citez pe doamna...] cotidian “capitalist”**), O BLASFEMIE, **emis de postul na ional?** În definitiv, ce alt treab mai important au ziari tii contemporani , dac nu s semnalez, în primul rând, AUTENTICELE pericole de moarte, în care se afl oamenii/omenirea mileniului III – din punct de vedere FIZIC I SPIRITUAL? În definitiv, care este motivul nominaliz rii la premiu, a respectivului cotidian foc nean, domnule C.T.Popescu? C i-a crescut tirajul? P i, pe când era domnul Ion Cristoiu la *Evenimentul zilei*, acesta ob inuse cea mai ame itoare cre tere de tiraj

postdecembrist !!! – dar nu prin **îngrijor ri** i **pedagogii moral-spiritualiste** (de care oamenii epocii noastre au nevoie ca de ap în de ert!), ci pozând, pe prima pagin , lungimea excep ional a unui anume membru...**Nu cre terea tirajului, cu orice pre , trebuie s fie criteriul de eviden iere a unei gazete – ci cât de mult bine i cât de mare îndreptare/e ducare spiritual a adus/aduce ea oamenilor unei ri (sau lumii)...** - dac va fi adus, cândva, a a ceva, sau va fi aducând...

Deci, cu tot cvasi-premiul lor (evanescent!), le indic m respectivilor “scâr âitori” de la Foc ani - ca la Circula ia Rutier , cu: **A A DA!** , respectiv: **A A NU!** (ca s poat pricepe pân i inteligen ele lor “ tefangheorghie ti”!!!) modul **cum se scrie/vs/cum nu se scrie**, despre o **blasfemie** - adic despre cel mai toxic-periculos agent de distrugere a Spiritului Uman Terestru (lucru în leg tur cu care nicio gazet româneasc nu are experien ... - dup câte am v zut, în aceste ultime zile):

VARIANTA I: **A A DA!**

„Idio ii na ionali” – sau: Necesitatea Toleran ei Zero – Adev rata Toleran

La TVR-1 (adic , la Televiziunea Na ional !!!), în seara zilei de 3 aprilie (adic , în plin S pt mân a Patimilor Domnului Nostu Iisus Hristos!!!) - în emisiunea **Între Bine i R u**, realizatorul emisiunii, LIVIU MIHAIU, un individ despre care to i tim c nu-l dau afar din cas nici mintea i nici morala - s-a dat de ceasul mor ii, un ceas întreg, cu tot cu “ceata” lui de invita i – s pun sub semnul celei mai gre oase relativiz ri i înjosiri, Chipul i Sfin enia Dumnezeului nostru Hristos.

Hristos, Dumnezeu i Om (MODELAR! – Pilat nu era Liviu Mihaiu, când exclama: “Ecce homo!”) , a fost supus, din punct de vedere moral-spiritual, unui înnoit i înc mai înjositor Calvar, decât cel de la anul 33 i 6 luni. Scui pat, batjocorit cumplit, biciuit, încununat cu spini i r stignit, acum dou mii de ani - lui Hristos, ast zi, I se aplic acela i tratament, într-un mediu cu atât mai umilitor, cu cât are preten ia de a se numi “mediu intelectual”...Mult mai intelectuali decât mul i dintre cei prezen i la emisiunea sus-zis sunt gunoierii i vidanjorii - care, de i au munci atât de murdare i de umile - dup vorbele spurcate, care le înso esc truda umil i dezgust toare, au bunul sim s treac , în S pt mâna Patimilor, pe la biserica , **spre a se c i, din r runchi, pentru îmb lorarea gurii i a se împ rt i, apoi, cu Trupul i Sângele lui Hristos.** Pe când gloata aceasta de “ erpi”-farisei, cu excep ia preotului ortodox (singurul care a protestat vehement c n-a fost informat, anterior, despre con inutul emisiunii – i a fost silit s vin de la Sfânta Slujb a Deniilor, spre a asista la aceast blasfemie - batjocorire de Dumnezeu; nu acela i lucru l-a f cut preotul greco-catolic: cam...iezuit, s-a pliat foarte frumu el, pe spurc ciunile emisiunii!) – s-a i fudulit, nevoie mare, cu blasfemiile proferate!

Cine erau cei chema i (i i veni i!), spre a-l huli pe Hristos-Dumnezeu, punându-I la îndoial nu doar dumnezeirea, ci i minima moral de om?!...P i, conform normelor fariseicului “ecumenism”(un fel de **Interna ional Comunist , cu sediul la New York...**), impus de UE, i conform normelor de blasfemie ale NEW AGE-ului masonic – au fost invita i s - i “dea cu p rerea” (înafar de preotul ortodox i de cel greco-catolic, deja aminti i) - un **ateu declarat/proclamat** (oligofrenul na ional de la “Zece pentru România”, FLORIN IARU – care i-a trâmbit ateismul, cu neru inare atotsfid toare, în cinci minute, de ase ori!!! – i d dea din cap, la replicile p rintelui ortodox, ca un parkinsonian în ultimul stadiu de damblageal ...), un **mozaic** (doctor rabin Hary Culer), un **musulman**, un **adventist**, o **cânt rea de muzic u oar (?)**, la pensie i cu ifose de “gnostic rosicrucian ” (CORINA CHIRIAC – ru ine, doamn Chiriac!: I.D. Chiriac, care, dup câte tiu, a fost tat l dvs., era cre tin-ortodox practicant, autor al unor cântece adânc in spirate din ortodoxia româno-bizantin !), un **istoric**, CRISTIAN B DILI (de altfel, cu destul bun sim i m sur în afirma ii – dar ce nevoie mai are Hristos de dovezi istorico-arheologice, dup 2.000 de ani de mar spiritual pe planeta Terra, aducând la cre tinism pân i pe fo tii canibali papua i ori pe eschimo i – numai cu oligofrenii “sticlo i” ai TVR-1, Liviu Mihaiu i Florin Iaru, a dat chix!) – i – pentru încununarea R ului, Otrava Otr vilor – pe **Buhuceanu, vestitul comandant al Întunecimii i Usc ciunii P mântului – ef al Societ ii Homosexualilor din România – ACCEPT!!!** Cum i despre ce tia s **vorbeasc** acest mutant/deviant? Evident, pentru c el i prostitueaz i spurc sufletul i trupul – se întreba “de ce Hristos n-a fost partenerul târfelor ?”... Îl inform m noi c Hristos

era/este al turi de to i bolnavii, de cei mai cumpli i bolnavi – cu specifica ia c ace ti bolnavi trebuie, totu i, s fac , i ei, un minim efort: s -L recunoasc pe Cel Ce vine lâng ei...

i nu ajungea c Mihaiu l-a pus pe fiecare dintre invita i s dea cu piatra în Iisus, din punctul de vedere al unor religii i gnoze care îl consider pe Hristos doar un oarecare profet “zdren uros” – ci a avut ambi ia prosteasc s declare c vrea s “încing ” i mai tare cearta/disputa(???), pentru sporirea “ratingului”, prin scandal!, adic s -l umileasc i batjocoreasc , s -l fac pe Iisus s soarb pân la drojdia drojdiei paharul R stignirii i Mor ii - deplin!!! – i a insistat, cu o obstina ie demn de o cauz mai bun , asupra **Codului lui da Vinci** - carte i film; pân i oligofrenul de Iaru s-a enervat, spunând c romanul este un fiasco, din punct de vedere artistic! – dar Mihaiu – d -i i d -i! – nu s-a l sat nici mort, pân n-a ob inut, cel pu în par ial, (cvasi)confirmarea majorit ii celor prezen i (cu excep ia preotului ortodox, a predicatorului adventist i a lui B dili ... - greco-catolicul s-a eschivat, ca Sfinxul...) - c ciolanele descoperite de p c licii de Cameron i Simcha Iacubovici, “plantate”pe la mahalalele Ierusalimului (i nu alt dat , ci **AZI-2007!!!** – când se produce cel mai furibund i dezgut tor atac mondial împotriva cre tinismului!!!), dovedesc c Iisus s-a c s torit cu Maria Magdalena, i fiul lor a fost Iuda!...

Iar întrebarea “de baz ” a agramatului fariseu (recunoa tem, este o grav contradic ie în termeni!) Mihaiu a fost: “Cu ce schimb lucrurile, REALITATEA(auzi!!!) c Hristos a avut nevast i copii?” – dup care au urmat, din gura lui, plin de sfor ituri “intelective”(!!!), elucubra ii, care mai de care, cu privire la “ghiftuirea i îmb tarea” lui Hristos, care “chefuia” cu “to i”vame ii - i ce pup turi desfrânate, pe gur , îi “acorda” Iisus - Mariei Magdalena (“preferata”...) etc. etc.

Scriitorul i eseistul Dumitru Matal , în num rul 3(35), pe martie 2007, din revista **Pro-Saeculum**, se întreba de ce s se revolte lumea, fa de cartea lui Dan Brown (**Codul lui da Vinci**), respectiv fa de cea a lui Jose Saramago (**Evangelia dup Isus Cristos**), c doar tiut este c Iisusul de acolo (din c r i) este o fic iune, este alt personaj decât cel al Sfintelor Scripturi etc. Am fi vrut tare mult ca domnul Matal s vad emisiunea din mar ea S pt mâinii Negre – mai exact benzile/croluri, care con ineau p rerile telespectatorilor: stimate domnule Matal , dvs. cere i unui popor, ajuns cvasianalfabet moral, i, mai ales, unui tineret buim cit de virtualitatea Internetului, s în eleag subtilit ile **diferen ei dintre realitate i fic iune**? Vai, cât de mult gre ii! Scrolurile de mar i sear erau pline, în

propor ie de cca. 60%, de “problematiz ri”, opintite “intelectual” (fire te, complet agramate, dar tare fudule!), cu privire la “nevasta i copiii lui Hristos”...

A a c , dac nici m car preotul ortodox nu a fost în stare, n ucit de blasfemiile care plouau în jurul s u, s l mureasc “cu ce schimb lucrurile o nevast i f cutul de copii”, de c tre Hristos - Dumnezeu, ne sim im nevoi i (având în vedere c subsemnatul este dasc l-profesor, deci responsabilul cu sufletele i min ile tinerilor...) s-o facem noi: Hristos nu poate fi Dumnezeu i, deci, nici nu poate mântui pe nimeni, nici pe el însu i m car, decât dac este “precum Mielul” – adic , asta înseamn : **DES VÂR IT ÎN NEVINOV IE!!!** Or, sexualizarea/sexualitatea (lui Adam-Eva, apoi transmis întregii istorii a umanit ii terestre!) este expresia Întâiului i SUPREMULUI P CAT!!! (de cvasi-ruptur a Omului DINTRU DUMNEZEU) – de aceea, a i adus, în lume, Moartea! Deci: cineva înc rcat/compl cut/ înver unat în P catul Originar al Omului (de ce crede i, oare, c Biserica Cre tin insist atât, i pe drept cuvânt, pe “**IMACULATA CONCEP IUNE**”?) nu se nume te nici Dumnezeu, nici Mântuitor – ci SATANA. Ca urmare, demersul emisiunii celui c ruia îi put mintea i sufletul, zis Mihaiu, urm rea satanizarea telespectatorilor! (m refer la acei telespectatori neaviza i, necatehiza i, neinstaura i în Adev rul Scripturistic-Revelat!). Cu privire la Adev r – oligofrenul na ional, Florin Iaru, a dat din el un adev r, despre care habar n-avea c se întoarce împotriva sa (el voia s argumenteze necesitatea maximei toleran e/relativiz ri, pân la surzenia total a Adev rului i a Sufletului...): “Adev rul t u n-are nimic de-a face cu adev rul celorlal i!”

Just, tovar e! Dac tu crezi c acolo, în emisiunea cu inten ii clar satanizante, s-au spus niscaiva adev ruri – ele n-au nici în clin i nici în mânec , cu noi, cei care m rturisim credin a în Dumnezeu-Hristos (f r rezerve, f r orgolii proste ti, îngâmfat-luciferice, de “a fi mai interesant”, mai “circular/spectaculos” i mai “de tept” decât “turma” - i f r blasfemii!)

Cu ce drept a i adunat voi, ignoran ii tic lo i (înseta i de “glorie-rating” - glorie de GOGOA /NEANT!!!), de la TVR-1, în S pt mâna Patimilor, pe R stignitorii i Batjocoritorii lui Hristos - ai Dumnezeului nostru, de români ortodoc i??? Avea/are Dumnezeu-Hristos nevoie de al i m rturisitori ai S i, decât cei cu suflet (nu cu gur !!!) de cre tini? Dac vreun cre tin-ortodox ar îndr zni s mearg , s zicem, la Zidul Plângerii, din Ierusalim, i s -i bat joc, proste te, de “bâ âielile cvasi-epileptice”(am citat!),

ale evreilor ortodocși, care nu-și uită durerea dărmării Templului Sacru – ce credeți voi, mangosi ilor, c-ar plăti? Ar fi decorat de Asociația Profesiunii tilor din Televiziune????!! Nu prea cred: s-ar stărni cel mai monstruos scandal mondial, ară care ar fi trimis (oare?) pe-acel prost, care s-a bat joc de durerea credințelor evreilor, ar plăti, întâi, în bani grei, apoi în persecuții nesfârșite și embargouri comerciale nelimitate (iar ar fi trecut, ca Germania interbelică, pe lista țărilor care trebuie prefăcute în “păduri pentru vacile texane” – cf. filmul american *Scandal internațional*, cu Marlene Dietrich...). Ei cred că noi, ortodocșii bizantini NORMALI, am lua partea prostului? Vă garantez că nu – și bine am face: cu ce drept s-a dus prostul acela acolo, la “ei”/evrei, și-i jignească în sufletul/sensibilitatea lor religioasă, în forul lor cel mai adânc interior???

Sau dacă vreun ortodox bizantin s-ar duce la Mecca, și-l bat joc de mulțimea de musulmani, care adoră aerolitul cel negru și sacru, din Templul Kaaba?... - ce-ar plăti, ACOLO??? Firește, ar fi, pe loc, lapidat – iar aia-i ar trebui!!! “Zic zău lui Dumnezeu!” Ce-a căutat în sufletul credinței Islamului/islamicilor?

Îndrăzniți, hai, încercați să-o faceți pe nebunii, voi, creștinii naționaliști atât de “preioși” – la Atena, încercând să “puneți de-o emisiune” contra dogmei creștin-ortodoxe (nici nu contează, ACOLO, dacă o faceți în Săptămâna Patimilor sau de...Sânziene...) – încercați, hai, “de teptule”, nu te sfii! - dar asta numai dacă i-ați făcut, din vreme, testamentul...Grecii nu glumesc, niciodată, ABSOLUT DELOC!!!! - cu nimic din ce este grecesc – iar **creștinismul ortodox face parte integrantă din ființa lor!!!** (mă rog, cu anumite “amendamente” de duritate/aroganță...).

Atunci, ce-i cu noi, românii? Cum de ne pretinde la astfel de “jocuri” creștine, cu chiar duhul în sufletul nostru? A, da: noi suntem “toleranți”, daaa... - noi suntem “în spiritul ecumenic” – chemând pe toți dușmanii lui Hristos, în Săptămâna Patimilor, și-L mai supun o dată Drumului Calvarului, și-L mai răstignească (pentru a căta oară?), în direct la ora de vârf, pe Hristos!!!

De fapt, noi n-avem nevoie să fim atât de supărați pe oligofrenii naționaliști TIU I – cine nu cunoaște, de 16 ani, prostia fudulă a lui Mihaiu (de fapt, a întregii generații de la “Academia Căpășeni”, în frunte cu Dinescu!) și oligofrenia unui Iaru?! Dar... - B.O.R. ce-a făcut, ca să nu se mai creadă, acești debili mintal, “crema intelectualității românești” – auzi, “ACADEMIA” Căpășeni...! Ptiu!... Te umple de grea “toleranță” românească, până și cu instituțiile care ar trebui să-i confirme românului, măcar Mintea-Spiritul...Dar, să ne întoarcem: de ce Patriarhia Română, după emisiunea de marți, 3

aprilie 2007, n-a zis nici “mâlc” – iar oligofrenii au rămas cu convingerea că sunt “băieții de teptă” și “oși” ai nației – iar nu “prostul și tie că-i prost, și s-a nu treacă drept de teptă”, cum bine comentează Marin Preda, prin vocea lui Ilie Moromete?!

A fi tolerant nu înseamnă a te lăsa “călărit” – la tine în țară, la tine în Casă! – ba chiar să-i chemi să te “călărească”, pe toți “vecinii” (și, uneori, dușmanii! – ba chiar să-i plăcă, mazochist, să “te dai mare” că te “călărească!...).

Acest fel de “toleranță” se numește tembelism, prostie, tâmpenie, sinucidere moral-spiritual !!!

Adevărată toleranță e aceea pe care v-am sugerat-o mai sus: **să-i respectăm fiecare ruia, Credința, Religia – dar ACASĂ LA EL, NU ÎN SPINĂRE LA NOI!!!** Să creadă cât vrea și în ce vrea, dar la el acasă !!! – nu să-l invite chiar eu, să mă bată și să mă batjocorească, în Biserica Sufletului și Neamului meu!!!

La mine acasă, într-ale rânduielii Casei Mele – TOLERANȚĂ ZERO!!! Aceasta înseamnă această poate însemna AUTENTICĂ TOLERANȚĂ !!! Doar aia o voi ține și-i respectăm pe alții, în Casa și în Sufletul lor!!! Altfel, dacă (îmi) permit batjocorirea Dumnezeului meu, a Casei Sufletului meu – “străinii” (adică nu doar cei de altă situație geografică, ci, în primul rând, de altă situație spirituală) trebuie să se aștepte, de la mine, la batjocorirea și a lor, a Casei Sufletului lor!!! Dacă pentru Preafericitul Patriarh, emisiunea de marți seara nu înseamnă nimic și nu ia măsuri de alarmare spirituală – **ar trebui ca, pentru protejarea Casei Sufletului Lor, înșiși “străinii” să împiedice acest “ecumenism” de naștere – în fapt, BLASFEMIEREA!!!**

Căci, dacă eu n-am niciun Dumnezeu, voi spurca, uor, pe toți dumnezeii celorlalți!!!

Această atitudine a noastră, din păcate, trebuie înfierată – iar nu, în primul rând, atitudinea mozaicului, musulmanului sau mai puțin euclidianului reprezentant, al nostru cu reșterea bisericii, ori cult, ori secte: e adevărat că eu trebuie să țin și mă port, și fiu politicos și deferent, când sunt în vizită la un străin – dar nu pot zice că mahomedanul sau mozaicul au fost peste măsură de agresivi CU RELIGIA-CASA SUFLETULUI MEU, ÎN EMISIUNEA DE MARȚI!!(dar nu țin și nu pot să aleg de ce trebuiau ei chemați, și-mi confirme/infirme învierea Hristosului... - căci, vorba lui Camil Petrescu, prin personajul Cibănoiu: “Existența lui Dumnezeu nu se poate dovedi și e un păcat să-o explice cuiva...Crezi numai... și afirmi. *Credo in quia absurdum*”-?) - cei agresivi și, mai ales, instigatori la agresiune

spiritual-religioas , au fost tocmai **românii** (Mihaiu-Iaru-Buhuceanu), pretins cretini, sau, cel puţin, **m car români – ceea ce ar trebui s însemne I cre tini** (de fapt, “Spune-mi, cine i-a scos ochiul, c adânc i l-a mai scos? – Fratele...”).

Deci, acum, în finalul exprimării amriciunii mele, spun: dac astfel de lucruri, precum hulirea i instigarea violent la blasfemie! - “televizate în direct i la or de vârf”, ale Dumnezeului nostru, Iisus Hristos, se vor mai petrece i alt dat , chema i/invita i fiind

(“ecumenic”, de!... - ca s dea cu piatra în Dumnezeul nostru) “vecinii”... – atunci, “idio i na ionali” nu vor mai fi perechea Mihaiu-Iaru, sau Uscăciunea Sa Buhu anu (căci, acum toată lumea tie cât le poate pielea...) – ci, scuzaţ s -mi fie afirmaţia adevărată (i nu doar pentru mine, Adevăratul...) – ci NOI – care nu suntem în stare s ne apărăm nu doar “brările dacice”, ci nici mcar **SUFLETUL NOSTRU** (pe care ni-l expunem, fără ruşine, la meza televiziunii i al rânjitorilor străini – în definitiv, pe bun dreptate rânjitori!...

prof. dr. **Adrian Botez** - i...

VARIANTA A II-A : **A A NU!**

(...în ciuda tuturor semnelor/accentelor de arj parodic , uor identificabile...)

Luceferii Inteligheniei Naionale Române ti – i absurda srb toare a Pa telui Ortodox...

La TVR-1 (adic , la Sfânta Televiziune Naional ...), în seara zilei de 3 aprilie - adică , în plin Sptmână Patimilor unuia...unuia numit **IISUS HRISTOS** (ca r m i a misticismului primitiv, practicat încă [sper m s se rezolve, din r d cini i cât mai repede, acest neajuns stânenitor i penibil!]) - de c tre cei mai obscuranţi ti i mai slabi la minte locuitori ai rii/planetei Terra !) - în emisiunea **Între Bine i R u**, realizatorul emisiunii, **LIVIU MIHAIU** (dup cum tim cu to ii, un intelectual de cea mai aleas ras , nscut de mediul genialoid al Orbitoarei Academiei Caavencu!) a făcut eforturi - un ceas întreg, cu onorabilii s i invita i – s pun sub semnul celei mai luminoase atotrelativizări, chipul acestui oarecare Hristos. Noi credem c , de i emisiunea a scos în eviden ce intelighen ie “fortissimo” are România - ea a acordat nejustificat de mult aten ie, acestei r m i e a mentalului burghezo-moieresc.

Hristos, acest produs vetust, al unor vremuri pe care noi le credeam demult apuse, a fost supus (pe 3 aprilie 2007), din punct de vedere partinic, unui glorios-înnoit i întrutotul binefcător Calvar, fa de cel de la anul 33 i 6 luni. Scurpat (genial-milimetric direc ionat!), just batjocorit, biciuit (insuficient!), încununat cu spini (r m i revolt toare a putreii monarhiei!) i rstignit (de ce nu l-au dat, întâi, afar din Partid?), acum dou mii de ani - lui Hristos, ast zi, i se aplic un tratament mai s n tos i viguros, într-un mediu cu atât mai str lucit i elitist, cu cât este autenticul mediu al luceferilor inteligheniei române ti...

Cu excep ia unui cu totul nevrednic de a a copleitoare companie iluminist , anume un pletos i l os preot ortodox (singurul care, cu o primitiv naivitate, a protestat vehement c n-a fost informat, anterior, despre conutul emisiunii – i a fost silit

s vin – auzi! - de la Sfânta Slujb a Deniilor, spre a asista la această “blasfemie” – ne cerem scuze umile pentru redarea acestui cuvânt, ieit din gura unui barbar pop ortodox! ; nu acela i lucru l-a făcut preotul greco-catolic: str lucit iezuit, acesta s-a pliat **ADMIRABIL**, pe **INSPIRATUL** subiect al emisiunii!) – to i ceilal i s-au întrecut în remarcisclipitoare, referitoare la un...cu totul anonim i neinteresant – c ruia, din nevoie de termeni definibili ai discuiei, i s-a spus “Iisus Hristos”...

Cine erau cei chema i (i i veni i!), spre a l pune sub lup pe acest oarecare Hristos (cic ierta i, rogu-v , vorba-mi proast : “Dumnezeu”...b tu-l-ar Natura!...), punându-i la îndoial , în mod exemplar, cu argumente de un rafinament cu totul minunat, nu doar dumnezeirea, ci i morala de om, neînregimentat, cum se cuvine unui cetean modern i euroatlantic - **PARTINIC**?!...Conform normelor **ecumenismului** actual, cu care, zadarnic (ce vre i, neam de opârlani i m m ligari...), ne d scale te UE, i conform normelor s n toase de blasfemie ale **NEW AGE**-ului atotbinefcătoare i atotvizionarei **Masoneriei** – au fost invita i s -i ofere prerea (înafar de neanderthalianul preot ortodox i de cel serenissim, greco-catolic, deja aminti i) - un exemplar splendid de **ateu declarat** (**FLORIN IARU** – care i-a făcut cunoscut, discret, ateismul - în cinci minute, **DOAR** de aseori!), un **mozaic** (doctor rabin Hary Culer), un **musulman**, un **adventist**, o foarte îndrăgit **cântrea de muzic uoar**, cu vaste i l udate cunoştin e de “gnostic rosicrucian” (**CORINA CHIRIAC**), un **istoric**, **CRISTIAN B DILI** (de altfel, cu destul bun sim i m sur în afirma ii – dar ce nevoie mai are acel Hristos de dovezi istorico-arheologice – când poate fi, pur i simplu, **IGNORAT CU SENIN TATE!** – sau s se

treac , urgent, la incinerarea acestei ciume morale, care este **Biblia!!!**) – i – pentru încununarea Binelui/Binefacerii i Prosperit ii românilor/României – pe cel mai stimat om din Europa epocii UE, eminentul i prolificul **Buhuceanu, ef al Societ ii Homosexualilor din România – ACCEPT!**

i, evident, nu ajungea c domnul Mihaie l-a pus pe fiecare dintre invita i s dea cu piatra, principial i tov r e te, în numitul Iisus, din punctul de vedere al unor religii i gnoze care îl consider pe Hristos doar un oarecare profet (foarte prolix i aproximativ!) – ci a avut ambi ia divin s declare c vrea s “încing ” i mai tare cearta/disputa(???), pentru sporirea “reitingului”, prin “scandalul de clas ”!, adic s înfiereze, proletar, pe numitul Hristos, s -l fac pe acel netrebnic i zavistnic Iisus s soarb pân la drojdia drojdiei paharul R stignirii i Mor ii - deplin meritate!! – i a insistat, cu o obstina ie de mare demnitate i profunzime, asupra **Codului lui da Vinci** - carte i film; dar, spre durerea i surprinderea noastr , floarea înflorit a intelighen iei României, nobilul i seraficul domn Iaru, s-a enervat, spunând c romanul este un fiasco, din punct de vedere artistic! Îns , din ce în ce mai eminentul intelectual domn Mihaie – nu s-a l sat nici mort, pân n-a ob inut, cel pu în par ial, (cvasi)confirmarea majorit ii celor prezen i (cu excep ia barbarului preot ortodox – la ce ne puteam a tepta?!, a predicatorului adventist – cât de condamnabil! - i a domnului B dili ...- ce-o fi p it? – iar greco-catolicul, revolt tor! – s-a eschivat...) - c ciolanele descoperite de eminen ii savani planetari, domnii Cameron i Simcha Iacobovici, “plantate” în gr dina Ierusalimului (i nu alt dat , ci AZI-2007!!! – cât de oportun!!! - când se produce cel mai binecuvântat atac mondial împotriva holerei-leprei-ciumei-SIDEI, cunoscute, sintetic, sub antediluvianul i dizgra iosul nume de “cre tinism”!), dovedesc c Iisus s-a c s torit cu Maria Magdalena, i fiul lor a fost Iuda!...Minunat! Muzica!!!

Iar întrebarea “de baz ” a intelectualului de anvergur cosmic (care este domnul Mihaie) a fost: ”Cu ce schimb lucrurile, REALITATEA c Hristos a avut nevast i copii?” – dup care au urmat, din gura lui, plin de delicat în elepciune, nestemate “intellective”, care mai de care, cu privire la alte REALIT I: “ghiftuirea i îmb tarea” lui Hristos, care “chefuia” cu “to i”vame ii - i ce pup turi desfrânate, pe gur , îi “acorda” Iisus - Mariei Magdalena (“preferata”...) etc. etc.

Scrolurile de mari sear erau pline, în propor ie de cca. 60%, de problematiz ri, opintite proletar-intelectual (fire te, complet agramate! – cum se i cuvine, într-o disput care se dore te/este principial !), cu privire la “nevasta i copiii lui Hristos”...

Cu maxim respect i preaplecata sfio enie, îndr znim a v întreba, COPL I I DE TOTAL ADMIRARE: blagorodnici domni ai Ra iunii române ti (înseta i de “glorie-reiting”) - nu încet m a ne mira de sublima inspira ie a acestei emisiuni, de la TVR-1: cum de ai binevoit a o da (emisiunea...) EXACT în S pt mâna Patimilor (înaintea CELEI MAI ABSURDE S RB TORI : PA TELE ORTODOX...), de fa (ÎN MOD ACTIV!) cu atât de vii i lumina i contestatari ai cre tinismului, cum sunt onora ii mozaici, onora ii musulmani, onorata gnostic muzical etc.? E, realmente, o iniativ i o realizare absolut genial i demn de a fi repetat obsesiv, pân la decre tinarea complet a acestei blestamate României ortodoxe “miori ice”!!!

Felicit ri din str fundul sufletului, lumina ilor reprezentan i ai intelighen iei române ti! Str luci i luceferi, spor la treab , v ureaz mult prea nevrednicul barbar,

prof. dr. **Adrian Botez**

istoria m rturisitoare

MAREA R SCOAL DIN 1907 – CENTENAR

Motto:

„Dar ce e, Doamne, vuietul acesta?
Ce-i fream tul acesta care cre te?
Se zguduie p mântul i mure te,

Ca marea, când o biciuie tempesta.”

(AL. VLAHU , 1907)

Marea r scoal din prim vara anului 1907 a constituit, prin amploarea ac iunilor desf urate, prin durata i intensitatea ei, ca i prin aria sa de r spândire, cea mai impresionant ridicare la lupt a ranilor, din istoria modern a României. Declan at la cap tul unui neîntrerupt lan de mi c ri r ne ti, desf urate începând din 1888, r scoala din 1907 constituie corolarul firesc al situa iei r nimii române de la cump na secolelor al XIX -lea – al XX-lea.¹

1.Problema agrar în România, la cump na secolelor al XIX-lea – al XX-lea

Transform rile survenite în economia româneasc , la sfâr itul secolului al XIX-lea i începutul secolului al XX-lea, i-a pus amprenta i asupra dezvolt rii agriculturii, care continu s fie baza economiei române ti. Predominarea agriculturii, în ansamblul economiei na ionale i afirmarea deschis a contradic iilor din cadrul s u - a generat, în societatea româneasc , o veritabil problem agrar care, dup anul 1878, a urmat o evolu ie lent , c tre o rela ie impus de realit ile din lumea satulu i românesc.

Efectele reformei agrare din 1864 au fost mult sub a tept ri. De i ranii au fost împroriet ri i, nu s -a dezvoltat o categorie prosper de mici proprietari funciari, de rani independen i, acea „coloana vertebral economic i social a unei monarhii constitu ionale.”² În schimb, un mare num r de rani au r mas dependen i de fo tii lor mo ieri. Pentru ca efectele reformei s fi fost pozitive, erau necesare investi ii considerabile i, îndeosebi, îmbun t irea st rii materiale, morale i intelectuale ale r nimii, schimbarea mentalit ilor, înzestrarea cu mijloace de produc ie la cerin ele epocii. Cu alte cuvinte, trebuiau preg tite acele condi ii pe care, la ini ierea reformei, liberalii radicali le considerau necesare pentru ca reforma s poat da rezultatele scontate. Din p cate, nici una dintre aceste condi ii nu au putut fi îndeplinite. Ele urmau s se materializeze în timp. Reforma a fost adoptat în lipsa acestor preg tiri probabile. Dar a a cum observa academicianul Gh. Plat on, „evolu ia particular a situa iei din agricultur nu este o consecin a lipsei de interes a claselor conduc toare (a elitelor) fa de agricultur , de r nime i de problemele sale. Al turi de celelalte probleme legate de constituirea societ ii moderne (române ti) i de rezolvarea op iunilor na ionale, acestea au fost percepute tot timpul ca forme de g sire a solu iilor capabile s amelioreze problemele economice legate de agricultur i cele sociale, generate de situa ia în care se afla r nimea: interesele erau i cele ale claselor - dar i cele superioare, na ionale. Rezolv rile nu puteau dep i, îns , mijloacele existente. Ele trebuiau înscrise în limitele consemnate de legea din 1864 i de Constitu ia din 1866. Proprietatea sacr i inviolabil a fost consacrat de actul fundamental în propor iile stabilite de reforma din 1864. Organizarea agriculturii i transform rile ulterioare trebuiau realizate pornindu -se de la aceast stare de lucruri.”³

În linii generale, politica agrar urm rit i aplicat de cele dou partide de guvern mânt – liberal i conservator – nu se deosebeau, în punctele sale esen iale. i unul, i celalalt, se pronun au pentru men inerea marii propriet i i pentru constituirea unei propriet i r ne ti mici, capab ile s realizeze echilibrul economic, social i politic în lumea satelor. Aceasta cu atât mai mult cu cât s-a constituit i o nou categorie de proprietari funciari, ridica i din rândurile burgheziei, care a alimentat rândurile vechii mo ierimi. În timp ce , în general, conservatorii se situau pe pozi ia intransigent a ap r rii propriet ii, constatând c era reformelor se încheiasse odat cu domnia lui Cuza, dezvoltarea societ ii urmând a se face pornindu -se de la realit ile existente - liberalii apreciau dezvoltarea într-un orizont mai larg i într-o alta dinamic .

În urma reformei din 1864, profilul statului român a r mas precump nitor agrar, iar în strategia dezvolt rii economice i sociale, marea proprietate funciar i cea mica r ne asc au r mas componentele esen iale. r nimea, principala for productiv a societ ii, trebuia sa fie atras i interesat în construc ia noii societ i române ti. Elibera i de servitu i, ranii trebuiau ridica i la calitatea de cet eni. ranii au r spus acestui obiectiv cu r scoale, care au dominat sfâr itul epocii moderne. Fr mânt rile sociale au concentrat i mai mult aten ia asupra r nimii, asupra nevoii de solu ionare a „chestiunii r ne ti”, în acord cu spiritul epocii i cu nevoile na ionale.

Prin importan i implica ii, problema agrar a polarizat aten ia întregii societ i, antrenând, într -o vie dezvoltare, nu numai cercurile responsabile ale conducerii politice, ci i opinia public , în ansamblul ei. Literatura i - a dedicat o aten ie deosebit . Cele dou curente, romantismul i poporanismul, au exprimat aspecte fundamentale ale problemei agrare, l rgindu -i orizontul de percepere i în elegere.

În rândurile r nimii, mi carea politic pentru sus inerea intereselor pr oprii (dup încercarea lui Constantin Dobrescu-Arge , din 1885, de a crea o partid r neasc) - prinde contur în 1906, când, sub conducerea lui Vasile M. Kog Iniceanu, fiul marelui om politic, s-au desf urat lucr rile primului congres r nesc, în ur ma c ruia s-au constituit reuniunile r ne ti locale.

În tot acest sistem de cauze care au generat marea r scoal de la 1907, trebuie men ionat faptul c la agravarea situa iei r nimii a contribuit i dezvoltarea sistemului arend iei, ca un intermediar între rani i proprietari, printre cele mai r spândite din Europa acelei epoci. În 1907, dintre 180 de mari proprietari funciari, doar 40 preferau s nu- i arendeze p mântul. S-a ajuns chiar la constituirea unor trusturi arend e ti, constituite în cea mai mare parte

din arenda i evrei, precum cel al fra ilor Fischer – Justin, Costiner, Miric , Pappni. Deoarece unii contemporani au supralicitat caracterul antisemit al mi c rilor r nimii (caracter, în realitate, inexistent), men ion m c , în ju rul anului 1907, 44% din arenda i erau români, 43% evrei, iar 13% str ini.

R scoalele r ne ti care, începând din 1888, au agitat întreaga perioad de trecere de la secolul al XIX -lea la secolul al XX-lea, având un atât de dramatic deznod mânt în 1907, au contribuit la adâncirea dezbaterilor în jurul problemei agrare i la clasificarea acesteia, gr bindu -i solu ionarea.

2.Fr mânt ri i r scoale r ne ti la sfâr itul secolului al XIX-lea i la începutul secolului al XX-lea

Fr mânt rile r nimii din aceasta perioad au eviden iat cotradic iile existente în cadrul societ ii române ti, constituind forme de ac iune specifice în lumea rural . Potrivit aprecierilor, numai în anii 1887 -1888, în întreaga ar , au avut loc peste 300 de ac iuni ale rani lor.⁴ În cuprinsul acestora, un rol important l-a avut mi carea peti ionar . R scoala din 1888, care a deschis seria marilor fr mânt ri sociale, s -a desf urat pe fondul confuziei create de aplicarea legii pentru verificarea p mânturilor date ranilor în conformitate cu articolele 5-6 din legea rural din 1864(1887). Început la Urziceni -Ilfov, în ultima decad a lunii martie 1888, pe fondul general al fr mânt rilor politice generate de lupta „opozi ieii unite” împotriva guvern rii liberale, r scoala s -a extins cu rapiditate în întreaga ar .⁵ În 28 dintre cele 32 de jude e ale rii, au avut loc fr mânt ri sau r scoale, care au variat ca intensitate i manier de desf urare. Cel mai mare num r de sate r sculate l -au dat jude ele Roman i Boto ani, în Moldova, Ilfov, Prahova, Dâmbovi a i Vla ca, în Muntenia. R scoala a atins intensitatea maxim între 1/13 i 8/20 aprilie 1888.

Represiunea a fost dur . Guvernul junimist, instituit dup c derea cabinetului liberal, a ac ionat f r cru are. În cursul opera iunilor desf urate, au fost uci i sau r ni i peste 1000 de rani. Al i 3000 de rani au fost aresta i, mul i dintre ei suferind condamn ri severe.

F r s se mai manifeste cu aceea i amploare i f r s mai îmbrace un caracter general - provocate de aceea i stare de lucruri, care nu s-a modificat în esen a sa -, mi c rile r ne ti au continuat, înscriindu -se ca un factor de permanen în peisajul social i politic al României moderne. Le întâlnim, în continuarea r scoalei din 1888, în vara anului 1889(jude ele Ia i, Vaslui, Roman, Bac u, Buz u, Vla ca, Ilfov), în toamna anului 1893 i iarna anului 1894, apoi în 1895-1898 i în 1899. R scoalele au continuat i la începutul secolului al XX -lea. Sunt semnalate în 1900 i în anii 1904-1906; acestea au stabilit leg tura cu marea r scoal din 1907, care a încheiat ciclul marilor fr mânt ri sociale din istoria României moderne.

3.R scoala din 1907 i consecin ele sale în via a social-politic a României

Crizele economice de la începutul secolului al XX-lea, la care s-au ad ugat ani succesivi de secet , for area exportului de cereale i înr ut irea condi iilor de existenta a ranilor, sporirea considerabil a arendelor ca urmare a monopoliz rii terenurilor agricole de c tre trusturiarend e ti, ineficien a sistemului de credit .a. au agravat, în m sur f r precedent, situa ia din lumea satelor.

R scoala s-a declan at pe fondul acestei crize i tensiuni generale. Începutul a fost marcat de o lung mi care peti ionar a ranilor de la Fl mânzi-Boto ani (8/21 februarie 1907), extins , apoi, în numeroase sate din jude ele Ia i i Dorohoi, împotriva învoirilor impuse de arenda ii trusturilor din regiune, administrate de Mochi Fischer i Berman Iuster. Mi c rile s-au extins i au crescut în amploare. Mase de rani au asaltat ora ele de re edin (Dorohoi, Boto ani, Ia i), au ocupat târgurile (Bivolari, Bucecea, Târgu -Frumos).

Deoarece, în Moldova, inta atacurilor au fost arenda ii, cârciumarii sau oamenii acestora - evrei, în majoritatea lor -, s-a acreditat ideea potrivit c reia mi c rile ranilor aveau un caracter antisemit. Curând îns , pe m sura ce mi c rile s-au extins, au constat ca ranii nu f cea nici un fel de diferen între n a ionalitatea mo ierilor i a arenda ilor.

R scoalele au cuprins întreaga Moldov i Muntenie, dezvoltându -se în teritorii din motive strict sociale, de i „atitudini antisemite ca parte a conflictului social, au mai fost înregistrate pe o fâ ie lunga de mo ii administrate de arenda ii evrei, din nordul Moldovei pân la Gala i. Dezv luirea h r ii reale a administra ieii agricole conduse de evrei pe o suprafa imens a declan at o reac ie în Parlament, unde situa ia a luat propor iile unei duble amenin ri: r ne ti i semite.”⁶

În Oltenia, principalul focar a fost în jude ul Dolj. La B ile ti, armata a pulv erizat cu tunurile baricadele ridicate de rani. De asemenea, satele St ne ti, Hodivoaia i Vieru , din Muntenia, au fost bombardate. ranii au ars i au jefuit conace, au p truns în ora e, au ocupat g ri i sedii ale institu iilor administrative.

Sub presiunea evenimentelor, guvernul conservator – de i poseda majoritatea în Parlament – a demisionat. Represiunea, de o neobi nuit asprime - a fost realizat cu acordul celor dou partide politice de guvern mânt. Num rul victimelor este dificil de precizat cu exactitate. Ion I. C. Br tianu men iona în Parlament num rul de 419 rani uci i. Ziarele patronate de Constantin Mille, „Adev rul” i „Diminea a”, d deau cifra de 12 .000-13.000 de

victime. Regele Carol I declara ministrului Angliei la Bucure ti c era vorba de „mai multe mii.” Au luat pozi ii, protestând împotriva interven iei violente a for elor de represiune, numero i intelectuali, precum N. Iorga, Al. Vlahu , I.L. Caragiale, C. Stere , C. Dobrogeanu-Gherea, R. Rosetti i al ii au subliniat, totodat , al turi de o sus inut companie de pres a sociali tilor, prin Mihail Gheorg hiu-Bujor, c guvernul avea o responsabilitate deosebit pentru soarta r nimii i a rii în general, i de aceea se impunea rezolvarea grabnic a „chestiunii r ne ti.”

NOTE BIBLIOGRAFICE

1. A se vedea, în acest sens, R scoala ranilor din 1907, I-III, Bucure ti, 1948-1949; Marea r scoal a ranilor din 1907 (sub redac ia lui A. O etea i I. Popescu-Pu uri), Bucure ti, 1967; R. ROSETTI, Pentru ce s-au r sculat ranii, Bucure ti, 1908; PH. G. EIDELBERG, The Great Roumanian Peasant Revolt of 1907, Leiden, 1974; Documente privind marea racola a ranilor din 1907, I-V, Bucure ti; 1977-1987; 1907 în perspectiva istoric (coordonator I. Agrigoroaiei), Ia i, 1987.
2. K. HITCHINS, Român (1866-1947), Bucure ti, 1998, p.173.
3. GH. PLATON, Rela ii agrare. Mi c ri sociale, în Istoria Românilor, VII(II), Bucure ti, 2003, p. 83.
4. C. CORBU, r nimea din România între 1864-1888, Bucure ti, 1974, p. 194 i urm toarele.
5. N. ADANILOAIEI, R scoala ranilor din 1888, Bucure ti, 1988, pp. 111-137.
6. A.M. STOENESCU, Armata, Mare alul i evreii, Bucure ti, 1988, p. 39.

prof. **C t lin Mocanu**

gânditorul de la hamangia

CORESPONDEN SIBIAN : MEDITÂND SINE, VREMI, OAMENI I DUMNEZEU...

Un masterand, licen iat în tiin e Politice, Adrian iglea, trimite, din Sibiu (domnului Florinel Agafi ei, iar acesta – nou ... - ocolite, dar în elepte sunt c ile Domnului...), epistole (cât eseuri, cât jurnal...), adânc meditative, priviri printre gene, din ni te ochi încorda i la extrem, pentru a sesiza mi c rile subtile ale Spiritului i Timpului contemporaneit ii române ti...Iat o prim luare de contact cu acest Titus Lucretius Carus – modern i cre tin:

“Domnul meu,

Tr im într-o ar în care se vorbe te tulbur tor de mult, în care valuri de gânduri inutile pentru spirit curg într-o îmb tare perpetu . Iar cât prive te proiectele personale i interpersonale, n scute intempestiv i abandonate fulgerator - probabil c nu mai in de un anumit specific na ional, ci de o form de supravie uire universal . Natura îns i pare c se gr be te, spre a - i consuma, cu nesa , anotimpurile, revenind apoi din mers pentru a mai salva ceva, din gâlceava inadecv rilor meteorologice. Ast zi, dac ai ratat o zi de tiri - pare c ai ratat un deceniu de istorie: am aflat, accidental, de moartea lui Saddam i de "s rb toarea" occidental a acesteia. Dar m întreb: ce tim noi, cu adev rat, despre Irak - despre acea lume revolut , din punct de vedere al valorilor occidentale, ce anume reu im s spicuim, dincolo de localismul inevitabil al subzisten ei noastre ? De ceva timp sunt într-o cur de bun-sim, în ceea ce prive te media i, în principal, televiziunea. i am descoperit c sunt mult mai aproape de mine, de adev ratel e mele sfin iri. De când îmi fac proiecte de via la Sibiu, Lumea a devenit atât de relativ , atât de departe de mine, încât nu tiu dac s m bucur sau s m întristez c nu mai vie uiesc în registrul exterior al existen ei....

Am urm rit, acum ceva timp, convulsiile din Parlamentul României - provocate de mult prea târziu condamnare a comunismului. Dacă un gest pur simbolic este în stare să nască atâtea mascarade, complicități și comportamente pur staliniste, mă întreb ce război civil ar fi declanșat o adevărată purificare a pseudo-României de comunism. Dar nu e nimic, înțeleg acum în Europa, umiliți și siluiți de propriile noastre lațuri și de cîștii neaoșii, care guvernează acest popor nedemn de a fi liber. Oară în care intelectualitatea activă nu există, în care nu sunt posibile decât administrații autoritare - în majoritatea sectoarelor publice, în care capitalismul înseamnă o violare necuviincioasă a timpului consacrat vieții private, viața care, pentru majoritatea dintre români, înseamnă refacerea fizică în fața unui televizor care nu face decât să îți sporească temerile inconștiente ale câștigării traiului zilnic, văruindu-vă în fața ochilor nenumărate imagini ale unei țări devastate de drame naturale și umane....

Nu știu dacă să mă bucur sau nu de darul său de povară evadării instinctuale din viața cotidiană. Am aprofundat fragmente din viața "reală", am sporit gradul de adaptabilitate impus de normele supraviețuirii, dar sunt fericit că nu am dobândit talentul de a izbândi social, cu orice preț - acela al demascrii și punerii la zid a sufletului meu. Sunt fericit că nu duc povara unor compromisuri apăsătoare, a unor răscumpărări ale reușitelor mele sociale. Evident, există oameni a căror prezență contat semnificativ în copertarea vieții mele profesionale, oameni care întrunesc datele sufletești necesare recunoașterii mele, însă nu respir cu obligații în ceață, în ce privește poteca succesorilor mei - succese care nu mă copleșesc, care nu îmi palmează orgoliul social. Nu în exterior caut eu laurii împlinirii. Cu mine am eu a dovedi sau a fi dovedit. Restul e tăcere.

Să fi iubit și să vă bucurați sufletul în anul ce vine.

La mulți ani !"

*

13-II-2007 / **FRUNTEA CU ARIPI**

Mă gândesc la o aventură cu Dumnezeu. Să ne furiți-mă prin buimăceala iernii de afară, să ne hoinărim tristețile hărtoare de viață, să dezgropăm vîile nebănuite din noi. Și să nu mai curgă chip uman. Să nu -L împart cu nimeni - nici cu nopțile lipsite de rod, nici cu fericirea pe care o aștept prin El. Să mă îmbarc pe trupul în care am agonisit puritatea, dorul. Când mă uit în privirea mea, dinspre seară, îmi vestesc generațiile de bătrâni care mă scrutează în inimă, optîndu-mă în bună înțelegere, împăcîndu-se cu sine. "Cu ce ai pășit, dragilor, atât de mult, ca să vă răscumpăr tocmai Eu? Câte nedormiri, câte lespezi de lacrimi și ploaie v-au încercat trupul - și nu ați avut bună creștere să le plătiți numai vouă. De ce, Doamne, se cuvine să nu dobîndesc Eu, robul tău nemărturisit, visul împlinirii? De ce mă protejezi tu nemăsurat de mult? Mă dorești tu numai pentru slava cerului Tău? Ce să înveți Eu din învîrjbirea îndestîlnirii?"

Îți aduci aminte, Doamne, colinda pe care am îngînat-o, în timpurile din urmă, cerului, dezmiardându-l? Când eu te priveam drept în soarele - și declinînd veșnicia la apus, vînzîndu-ne unul celuilalt în sângerarea? Îndrăznind, la rîndu-mi, să pășuiesc cu gândul "și Tu, dragule, ești la fel de solitar în cuprinderea Ta?" Învăța-mă, Doamne, să -ți prețuiesc aproapele Tău în depărtarea mea de Tine, binecuvîntează vorbirea glasului tău prin mine. Ia-mi mîna păcătoasă și rut-o cu gura Ta, așfinindu-mă. Varsă dor pe buzele mele plînde, neteze-te-mi trupul cu ploaia Ta. Desvîrșește-mă, Doamne, graiul - și vorbesc prin codrii Tăi, prin zăpezile Tale înaripate. Netulburarea lor să fie glasul meu. Întoarce-mă din drumul nevrădit de lauda Ta, zidește-mă în ruga lumînărilor aprinse ale înserării, înrobește-mă întrupește-mă pe care - lăceresc. Sloboze-te iubirea Ta asupra singurătății mele, redă-mă celui dintîi și rut al Tău.

Să ne purtăm, Doamne, straietele sfinte ale rodniciei și bunătății prin holdele de toamnă ale iubirii. Să ne adulmece ploile Tale, să ne potrivim trupul în rînduirea lui pe câmp. Să ne officieze natura în slujba în bună înțelegere

Amin.

Adrian iglea

licențiat al Facultății de Științe Politice a Universității "A.I.Cuza" - Iași (masterand la Sibiu)

folclor sacral românesc

ADEVĂRATE ȘI FALSE TRADIȚII. MASACRUL SATANIC AL MIEILOR. OUL ȘI ÎNVIEREA, PRIN VIZIUNEA STRĂMOȘILOR NOȘTRI, TRĂCO-GE II

Dintre cei 12 apostoli, Sfântul Apostol Andrei a avut, de departe, misiunea cea mai ușoară, în ce privește încredințarea trăco-geilor, din Dobrogea: trăco-geii erau singurul popor din Europa care credea, cu desigur, în nemurirea sufletului – și tia despre ÎNVIERE!!! (aveau **modelul Zalmoxis** – cel înviat în 1 an, după **trei** ani de scufundare sub pământ...).

Trebuie să spunem însă, de la început, că, și la sat, și la ora, Biserica de Zid (instituțional), iar nu Biserica lui Hristos – perpetuează, în mod ciudat (și deloc spre cinstea ei!), pe lângă tradițiile autentice, închinată Pa telui – Învierii – și tradiții false, **tradiții care nu în niciun caz de pământismul tragic!** Pa tele n-are, nici în clinici mănec, ceva cu mâncarea și bucuria!!!

Pa tele este, exclusiv, bucurie spiritual !!! N-are nimic de-a face cu PĂNTECELE!!! Aminteam, în articolul nostru, din numărul dublu (9-10), din aprilie 2003, al revistei **CONTRAATAC: Nu-l confundați pe Hristos cu abatorul!**, că mizeria mieilor, de Pa tele, este o crimă oribilă, un păcat strigător la cer, totodată, unul contra Sfântului Duh (păcat de care “păstorii turmei”-clerul, dacă nu neapărat stimulator, măcar un complice asiduă! – va avea de dat seamă, din greu, pe cealaltă lume!!!) – păcat prin care Hristos este răstignit, de la comisia pântecelui nostru – practic, la infinit! și demonstrăm că obiceiul pășunării al sacrificiului mielului, de Pa tele-Pesahul evreiesc, precum și cel, tot atât de pășunător, al sacrificiului porcilor, de Crăciun – în deosebită măsură, de spiritualitate, decât de cea creștin-românească, și

trimit la demoni, iar nu la Dumnezeu-Hristos:

a-porcii, de Crăciun, sunt masacrati, ca “reștan” a pășunilor greci și romani (saturnaliile...), care se închinău, astfel, lui Chronos-Saturn, iar

b-mieii masacrati de Pa tele sunt “reștan” a primitivilor evrei, închinători lui Yahweh-Adonai cel veterotestamentar – dar și “reștan” de la pășunismul grecesc! **Leviticul** ebraic menționează, pentru srbătoarea Ispiri, sacrificiul unuia din doi api de jertfă – în urma operaiei de **MAGIE SIMPATETIC**: apul ispititor, înut la ușa Tabernacolului, era atins de toți membrii comunității, apoi, fie înjunghiat, fie alungat în deșert, fie aruncat într-o prăpastie. Dar, într-o primă fază a mozaismului, apul ispititor (înlocuit, în timp, cu mielul!!!) era **JERTFA CĂTRE DEMONUL AZAZEL (DEMONUL DEERTULUI!!)** – cf. **Leviticul**, 16, 5-10. Aceiași mențiuni, privind infernalitatea sacrificiului sângeros – de data aceasta, strict al mielului – erau făcute și în legătură cu srbătorile dionisiace, ale grecilor: “Ei (închinători lui Dionysos) aruncau, în haț, un miel, pentru a-l domoli pe Pylaeos, paznicul porilor infernale”(cf. Séchan Louis și Pierre Leveque, **LES GRANDES DIVINITÉS DE LA GRÈCE**, Paris, 1966).

Ierarhii vechi ale Bisericii Creștine, mult mai atenți la autenticitatea creștin-religioasă decât cei de azi, mult mai silitori în a calma furia “reștanilor” pășunilor din mentalul popular, și mult mai pușin dispuși a ceda **DEMAGOGIEI BURTOARE POPORULUI** (îndemnând și arătând, ferm, spre Spirit-Duh!!!), exasperați de rezultatele strict culinare și de mizeria, ale identificării lui Hristos cu mielul – **AU INTERZIS, ÎN ANUL 692, LA CONCILIUL DE LA CONSTANTINOPOL, CA ARTA CREȘTINĂ SĂ-L MAI REPREZINTE PE HRISTOS CU CHIP DE MIEL, SAU ÎNCONJURAT DE SOARE ȘI LUNĂ, CI DOAR CU ASPECT OMENESC!!!**... Dar de atunci au trecut cam mulți ani, și oamenii Bisericii (deh, oameni și ei...) au căzut la pace, se pare, cu demonii Pântecelui... și astfel, mizeria oribilă a mieilor

continu , într-o veselie tembel i terifiant-criminal – sporind astronomic p catele noastre, în loc s ne apropiem, prin Pa te, de Mântuire...

...Cu am r ciunea st ruind în suflet, s dep im aspectele infernale ale “tradiiei”(?) pascale – i s ajungem la simbolul pascal fundamental: **OUL**. În mentalul arhetipal românesc, el este izotopic semantic cu **RUGUL** i cu **ROATA SOLAR** (ciclicitatea vie ii cosmice): ”De Pa ti, în Muntenia i Banat, pân în sec. XIX, se aprindeau ruguri în cur ile bisericilor, în noaptea Învierii. Rugurile transsimbolizau ritul funerar str vechi de tranzi ie de la moarte la via , de la întuneric la lumin , de la iarn la prim var (...). Cel mai elocvent spectacol era acela al azvârlirii, de pe dealuri, seara, a unor ro i de lemn, înf urate cu paie i îmbibate cu p cur , c rora li se d dea foc. **RO ILE DE FOC** str b teau în vitez dealul, l sând în urma lor o dâr de scânteii. Tinerii înso eau în fug ro ile de foc, strigând, cât îi inea gura: <<P zea c vine roata de foc/cu bel ug i cu noroc!/P zea c vine soarele/ i v arde picioarele,/p zea, p zea!>>(...) (cf. Romulus Vulc nescu, *Mitologie român* , EA-RSR, Buc., 1987).

Oul con ine “germenele începând cu care se va dezvolta manifestarea(...) oul se leag de geneza lumii(...) este o realitate primordial (...) oul este imaginea lumii i a perfec iunii(...) reprezentare a puterii de crea ie a luminii (...)el succede haosului, ca un prim principiu de organizare(...) Oul apare i ca unul din simbolurile înnoirii periodice, a naturii – ilustreaz mitul crea iei periodice(...) rena tere i repeti ie, ca la Mircea Eliade, dar i realitate primordial (...). Ou din lut, descoperite în morminte din Rusia i Suedia, dar i în România, au fost interpretate ca embleme ale nemuririi i ca simboluri precre tine ale Învierii(...) Oul filosofico-alchimic: vatr a universului(...). Clocitul, în alchimie i în buddhism, este simbolul concentr rii spirituale i al for ei de îmbog ire a spiritului” – cf. Jean Chevalier/Alain Gheerbrant, *Dic ionar de simboluri*, vol. II – Editura Artemis, Buc., 1995 (a se vedea **Coloana De Ou** , sau de **Romburi**, a olteanului Brâncu i – cunoscut i sub numele de **Coloana Infinitului**: atât **oul** reluat, cât i **romburile**, ca imagini, reluate ritmic, ale **Bradului Vie ii** i **Bradului Mor ii** – trimit la viziunea spiralat infinit, a ciclurilor existen iale, la str mo ii no tri traco-ge i).

René Guénon une te simbolismul OULUI cu acela al GROTEI-UTER: “Ceea ce este con inut în OUL LUMII e realmente identic cu ceea ce este con inut simbolic în **inim** i în **grot** , ca echivalent al acesteia din urm . Este vorba aici

despre acel germene spiritual care, în ordinea macrocosmic , e desemnat de tradi ia hindus ca **HIRANYAGARBHA**, adic , literal, **embrionul de aur** – or, acest germene este adev ratul **Avatara** primordial – i locul na terii lui **Avatara**, ca i al corespondentului s u microcosmic, este reprezentat tocmai prin inim sau grot”(cf. R. Guénon, *Simboluri ale tiin ei Sacre*, Humanitas, Buc., 1997). În definitiv, **GRota Bethleemic** i **GRaalul** con in aceea i entitate divin : **HRISTOSUL**...Grupul **GR** (ca i grupul **KR**) – a se vedea cuvântul **CRAI!**) sugereaz , ba chiar trimite la - **REGALITATEA SPIRITULUI** (cf. Vasile Lovinescu, *Interpretarea ezoteric a unor basme i balade populare române ti*, Gnosis, Buc., 1993 - i *Mitul sfâ iat*, Institutul European, Ia i, 1993).

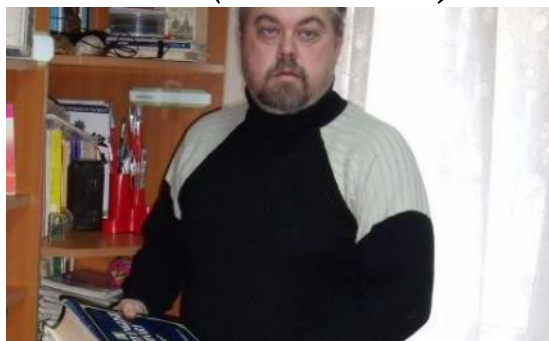
Miori a, cea atât de tembel interpretat i condamnat , ofer surprinz toare solu ii, pentru problema **Învierii**, la traco-ge i (sau geto-daci, cum dori i...): într-o variant ardeleneasc a mult-hulitei **Miori e** – Magul-P stor le spusese celor apropiat i c **VA ÎNVIA** (iat , stimat domnule Octavian Paler, adev rul despre “nesim irea”, în fa a “pericolului” **MOR II**, a p storului i a românilor, în general...: p storul traco-get **TIA C VA NEMURI-ÎNVIA!!!**): “Oile, p scând, / S le-aud plângând,/ Cum plâng i j lesc,/Eu s v ndr gesc./De v-o veni dor,**EU AM S M SCOL**” – s.n.– la fel, i într-o variant moldoveneasc : “ i mama purta,/În traist ducea/Ap -nvietoare,/Buruieni t m duitoare/ i mi-l oblojea/ i mi-l descânta,/ **DE MI-L ÎNVIA**” – s. n.(cf. Adrian Bucurescu, *Dacia secret* , Arhetip, Buc., 1997).

Traco-ge ii se pare c -l identificau pe “ciobanul” mioritic cu Apollon – iar “dalbii pribegi” (dublul Zalmoxis!) – pot fi interpreta i (ca i C l re ii Gemeni!) ca fiind Apollon i Artemis: “Tân rul cioban fusese ucis în ajunul zilei a aptea din s pt mân ; pentru ge i, ziua a 7-a era sfânt i o numeau **SAMBATIS** – <<Purificarea, S rb toarea>>. i fiindc de **Sambatis** nu era îng duit s -i îngroape pe cei mor i, urma ca el s fie înmormântat a 3-a zi dup moarte. Numai c veghetorii, trezi i de cântecele coco ilor, nu au mai g sit trupul lui Apollon. Odat cu p storul disp ruse i sora lui bun , Artemis. (...)”(cf. A. Bucurescu, op. cit.). Adic , Cosmica Maic a Vie ii-Învietoare...Cei doi Zalmoxis pleac spre **Miaz noapte** – **NORDUL=ZONA DIVIN A COSMOSULUI-CREA IE**. Iat de ce se produce întreaga feerie final , din **Miori a** - cu “Soarele i Luna”, cu “P s rele mii/ i stele f clii”... Umbra lui Hristos se aplecase, de mult, asupra traco-ge ilor, prin “arhanghelii” lor zeie ti – Apollon-

Artemis... i s mai spun "prietenii" no tri (ca i nu chiar i ALES...
pro tii no tri...) c nu suntem Neam Sfânt – dac

prof. dr. *Adrian Botez*

scriitori (i erudi i) vrânceni contemporani :

FLORINEL

AGAFI EI

PREZENTAREA OMULUI,
DASC LULUI, SCRITORULUI...

1. NUME: AGAFI EI

2. PRENUME: FLORINEL

3. PSEUDONIM: N NE TEANU BRANI TE

4. DATA NA TERII: 17 NOIEMBRIE, 1965

5. LOCUL NA TERII: LUETA, HARGHITA

6. P RIN II: AGAFI EI T N SACHE – profesor limba româ , pensionar; AGAFI EI ELENA – profesor limba româ , pensionar

7. STUDII: Universitatea ALI. Cuza – IA I, Facultatea de Istorie i Filosofie/1986-1989; DOCTORAT – Istoria Filosofiei cu Teza: *Simbol i simbolizare indian în sculptura lui Constantin Brâncu i* – 1999.

8. FUNC II: Profesor titular - coala *Profesor "Al-Spînu"* – Gole ti, Vrancea; profesor asociat al *Colegiului Foc ani/ Facultatea de Psiho-Pedagogie/Universitatea Bucure ti*

9. COLABOR RI LA REVISTE i ZIARE

1983/1984 – *Revista Noastr / Foc ani*, coordonator prof. Petrache Dima;

1990/1992 – *Ziarul Românul Liber / The Free Romanian*, U.K. London

1998/2000 – *Revista Salonul Literar/Foc ani*, Vrancea;

2000/2006 – *Revista Saeculum*, Foc ani, Vrancea

10. DEBUTUL ABSOLUT: Cu poezie în *Revista Noastr* , Foc ani, 1983;

11. DEBUTUL EDITORIAL: Cu romanul *Careul Mare*, Editura Nona, Piatra Neam , 2000 – Marele premiu al Concursului Na ional de proz „Mihail Sadoveanu”, edi ia a XIV-a noiembrie, 1999, Piatra Neam ;

12. C r i publicate:

1. *Simbol i simbolizare indian în sculptura lui Constantin Brâncu i* , Editura Salonul Literar, Foc ani, 2001, tez de doctorat, 177 pagini;

2. *Accep ia indian a simbolului în opera lui Mihai Eminescu* , Editura T, Ia i, 2004, eseu, 74 pagini;

3. *Anamneze*, Editura T, Ia i, 2004, proz scurt , 40 pagini;

4. *Baronul*, Editura T, Ia i, 2004, roman, 153 pagini.

5. *Haita*, Editura T, Ia i, 2005, roman, 148 de pagini.

6. *Pipa*, Editura Marineasa, Timi , 2005, proz scurt , în volum colectiv.

7 . *Itinerarii spirituale*, Editura T, Ia i, 2006, 75 pagini.

13. Apariții în volum:

Scriitori în devenire, vol I., Editura Alas, 2004, C 1 ra i, cu romanul *Baronul*;
Demonul discret, Editura Marineasa, Timișoara, 2005, cu „*Pipa*”.

14. Premii literare obținute:

1. Marele Premiu al concursului național de proză „*Mihail Sadoveanu*”, Piatra Neamț, ediția XIV-a, 1999 cu romanul *Careul Mare*;

2. Premiul I cu romanul în manuscris *Anamnesis und Gestalt*, în cadrul concursului național de proză „*Duiliu Zamfirescu*”, Focșani, 2000;

3. Premiul I în cadrul concursului național de eseu „*Mihai Eminescu*”, Cluj Napoca, 15 ianuarie, 2001, cu *Accepi la indian simbolului în opera lui Mihai Eminescu*;

4. Premiul național pentru proză scurtă în cadrul concursului „*Liviu Rebreanu*”, de la Aiud, Alba Iulia, 2002, cu „*Anamneze*”;

5. Premiul I în cadrul concursului național pentru proză de la C 1 ra i, „*Al. Odobescu*”, ediția a XXIV-a, cu romanul *Baronul*, în anul 2004;

6. Premiul al III-lea în cadrul concursului național de proză scurtă „*Sorin Titel*”, Timișoara, 2005, cu scrierea „*Pipa*”.

15. REFERINȚE CRITICE SELECTIVE:

ÎN REVISTE:

Revista V – Focșani, Vrancea, Cronică asupra romanului *Careul Mare*, semnează **Traian Olteanu**;

Revista V – Focșani, Vrancea, Cronică asupra cărții *Simbol și simbolizare indian în sculptura lui Constantin Brâncuși*, semnat de **Negoiș L. Ptoiu**, cercetător principal, Muzeul Național de Artă din Cluj;

Revista Via a Românească, București, nr.3/4, 2005, **Mircea Dinutz** – *Tribulațiile unui moralist*, opinii critice asupra romanului *Baronul*;

Revista Via a Românească, București, nr.7/8, 2001, *Jurnalul adolescentului întârziat*, **Gabriel Funica**, referiri critice la Romanul *Careul Mare*;

Revista Contemporanul, nr.5/8, februarie 2003, *Mara Magda Maștei*, *Probleme literare*, opinii critice asupra romanului *Careul Mare*;

Adevărul de Cluj, anul XIII, nr.3113, 3/4 februarie, 2001, la rubrica Actualitatea culturală, *Debut în roman*, *Careul Mare*, semnează **Ionel Andraoni**;

Adevărul de Cluj, anul XIII, nr. 3218, iunie, 2001, *O carte esențială – anul Brâncuși*, referiri critice pe marginea cărții *Simbol și simbolizare indian în sculptura lui Brâncuși*, semnează **Ionel Andraoni**;

Revista Saeculum, Focșani, nr. 9/2004, *Un orientalist la Focșani*, **Mircea Dinutz**, cu referiri la toate cărțile publicate de **Florinel Agafi**;

Gazeta de Transilvania – Cultura, *Consemnări / Învingători și învingători*, **Anca Maria Dobri**, referiri critice la romanul *Baronul*;

Lector Revista Bibliotecii Duiliu Zamfirescu Focșani, anul II, nr. 3, mai 2004, **Florin Paraschiv** cu oapta lui *Archimboldo*, referiri la *Anamneze*.

16. ÎN VOLUME:

Vocașii și destin, 600 fișe de portret pentru un tablou spiritual istoric al județului Vrancea, autori **Valeriu Anghel și Alexandru De Iliu**, Editura Terra, Focșani, Vrancea, 2000

Istoria literaturii Române, Ion Rotaru, carte aflată în lucru;

17. ADRESĂ . TELEFON:

Strada Panduri, nr. 9, ap. 81, Sc.V, Cod 620 150, Focșani, Vrancea

Mobil. 0729169060; Fix: 0237 212425

E-mail: f_agafi_ei@yahoo.com

*

Scriitorul Florinel Agafi ei...:

Oare nu vi s-a întâmplat niciodată să vreți a întoarce spatele acestei lumi nebune, să uitați de toate și de toate, de micile ori marile coterii, de falsitatea sau micimea unora pe care -i credeați reali, corecți, adevărați, dar care v-au înțeles la teptările? Oare n-ați visat că vă puteți smulge din mocirla vieții cotidiene, pentru a vă opri cât mai departe de aerul pestilențial al zilei, într-un paradis camuflat - la antipozi - de palmierii seculari sprijiniți cu frunzele în cerul nefiresc de albastru al unor lumi neștiute? Oare nu v-a trecut un fior la gândul că viața trece pe lângă voi, nepermițându-vă să faceți altceva decât o muncă asiduă, permanentă, care vă stoarce cotidian suflul vital? Noi am traversat asemenea stări mai mult ca niciodată, în ultimele cinci luni de zile. Tocmai de aceea ne-am refugiat, la un moment dat, în lumea amintirilor dragi, de unde ne-am extras

energia necesară supraviețuirii următoarei jumătăți de an: back to India! Vă oferim în dvs., osteniților zilei, un paragraf din viitorul nostru românesc, „India, dragostea mea!”, pe care sperăm să-l putem duce la împlinire; un paragraf, care să vă poarte măcar pentru cinci minute în altă lume... aha, ca o terapie a sinelui prea zbuciumat de mizeria zilei.

(...) Era vară, iar în casa celui unde fusesem găzduit pentru a deprinde complexa gândire a Upanishadelor, răcoarea dată de aerul condiționat făcea ca totul să pară mai suportabil: temperatura anormală, zăpezul enervant al găzdelor, țigara ermetică a vrafurilor de cărți, fiiele... Într-un colț, o plantă obosită de scurgerea vremii își aplecase frunzele maricel pe mânt, într-o precucernică închinată rugămintuitoare. Dincolo de spațiul devenit îngust al încăperii, lumina tăia prin aer contururi nefiretice, morganatice, probabil îndreptându-se în iluzia vecinătății nedevenirii; prin curtea ce se ghicea în vecinătate, petale de trandafiri se roteau planând spiralat, alungate fiind - din ramurile epuizate - de păsările bul-bul, agitate acum mai mult decât în zilele din urmă. Ceva avea să se petreacă, ceva avea să se întâmple, dar nu bănuiam ce. De luni bune viețuiam într-o altă lume, dar nu reușisem să deprind decât câteva lucruri firetice, cotidiene, în rest, nimic... Rămăsesem opac altor semnale, de îndoream să-mi deschid acestui univers fabulos care era India arhaică, o Indie primitivă miraculoasă, în frânturi, printre clădirile pur occidentale, centralele atomice, aeroporturile imense și strălucirea mult prea evidentă, a sutelor de milioane de hinduși... Învârteam creionul între degete cîtuș de spursuri unor întrebări puse cu mii de ani în urmă și-mi recunoșteam neputința, de occidental fals, colțit din vârful buzelor, dar stăpînit de absurdă pretenție că provine dintr-o cultură superioară întocmită miraculos de grecii reclați de spiritele Renașterii. De când ajunsesem în India, nimic din ce întreprinsesem nu-mi făcuse mie - în primul rând - o impresie onorabilă. Căutam frustă ce anume, umblam frivole întocmai precis, mestecam tiina Upanishadelor frustă în elegii, cu toate astea, mergeam mai departe cu o încăpănată aidoma celei a cătărului care se împotrivesc stăpînului dur, inflexibil. Schopenhauerian până la moarte, a adă, în vreme ce o întreagă minune spirituală năvălea peste mine în biblioteca gurului Balakrishnan din toate direcțiile, căci încă perea-i anume amenajată, fusese astfel amplasată, încât intrai în ea ca într-un templu printr-o singură ieșire ce îneca loc de ușă, sau ca într-o stupa, unde ajungeai doar dacă treceai printr-un tunel labirintic, subteran. Cu toate astea, lumina era pretutindeni, clădirea a ijderea, praful manuscriselor, dulceag - similar celui adormecut în anticariatele ascunse prin ganguri - plutea prin aerul deranjat de aparatele moderne, condiționate... Zilnic, la corvoadă: traduceri, lecturi, iar traduceri, din pali, bengali și iar lecturi din sanskrita vedică, în vreme ce alți tineri de vîrsta mea respirau hormonal peste femei, împlîntându-și în rile înplete blonde sau brunete, trîndu-și mirific viața, până la epuizare, până la extenuare totală... Eu, însă, mă îmolam în vecinătatea zeilor și a rishilor, cei din urmă în elepi care tulburaseră o lume întreagă milenii în urmă, prin întrebările puse privind universul, lumea, omul, interogații care par, azi, coborâte dintr-o ciudată existență, mai mult mitică, decât reală, chestiuni care nu-și mai au locul aici și acum... Apoi liniște, liniște absolută... după care, pași catifelași ai ploii peste acoperișul din tablă întoarsă. Pricepeam - abia acum - agitația bulbulilor, dansul aprioric al petalelor de trandafir, dar nu mai înlegeam muzica din camera vecin, pornită din plămîni pianului clasic, muzică identică celei auzite pe vaporul ce mă adusese în subcontinent. În tremurul clăpelor și melancolia interpretării mi se revelară dintr-o dată; totuși, nu mă dumiream cum de blonda poloneză - cu ochi de-un verde învîpăiat - poate să fie în aceeași casă a lui Balakrishnan, dincolo de peretele blindat cu cărți... De îndă venise în India tot cu o bursă de studii, nu-mi pomenise vreodată în discuțiile purtate la prora transatlanticului - clasa a II-a - că ar fi interesată de filosofia indiană, ci numai de lingvistică, prin urmare n-ar fi trebuit să ne mai întâlnim niciodată, întrucât traseul ei ar fi trebuit să-o ducă în cealaltă parte a Indiei, anume în Bengal, nu în New Delhi, unde era acum... În acel Delhi unde mă găseam și eu... doar la câțiva pași de mine... Deodată, muzica lui Chopin invadă mai aprig grădina casei, revîrsându-se peste trepte, printr-un trunchi în lacrimile ploii și scurgându-se odată cu ele în pământ, readucând în simțiri plantele însetate, trezind găzele, zburat cînd păsările prăfuite în direcții nebnuite, ameindu-le prin aerul slabatec sedus de parfumul musonului răzbuțat de norii grei, cenușii... Măridic precum un resort și dau ușa încarcerată - năcră, la o parte; blonda poloneză, cu degete lungi, excesiv de albe, stăplecată peste clapele pianului... și nu e un vis... nu e o amăgire, blonda e reală ca și Măia indienilor...

prof. dr. *Florinel Agafi ei*

*

...orientalistul-sanskritologul Florinel Agafi ei...:

glosar sanskrit-român

Acest început de glosar ilustrează că nu ținem prea multe despre propria limbă română și posibilitățile sale de conservare în veac. Oferim cititorului câteva termeni care se regăsesc în formă, dar mai ales în conținut, atât în limba română, cât și în sanskrit. Nu este o noutate faptul că amândouă pleacă dintr-un trup comun, cel indo-european, pe diferite căi, și nu noi suntem cei care facem primii o asemenea observație; dar avem pretenția că, prin expunerea paralelă a anumitor termeni, să le deturnăm multora concepțiile potrivit căroră destule cuvinte din vocabularul limbii române, ar fi de origine latină. Comuniunea cu limba sanskrit clasică este evidentă și numai cine nu dorește să nu observe similitudinile puse de noi în evidență. Înainte de a lectura cuvinte simple, în iruite respectând alfabetul limbii române, mai facem precizarea că nu am avut la îndemână în demersul nostru decât **Dicționarul sanskrit/englez**, apărut în India, la New Delhi în 1993 (prima ediție a fost tot în capitala Indiei, în anul 1899, de atunci mai apărând încă zece ediții!) Editura Motilal Banarsidas, dicționar care cuprinde 1.800.000 de cuvinte și expresii, îngrijit fiind de savanul aparținând unor centre universitare renumite, precum Oxford, Hon.LL.D.Cuttack, Jena. Regretăm că nu am avut posibilitatea reproducerii termenilor în varianta sanskrit, fiind obligați să utilizăm caracterele limbii latine. De asemenea, aducem cu această ocazie cuvenitele mulțumiri fostului Ambasador al Indiei la București, Rajiv Dogra, care ne-a dăruit acest prețios dicționar apărut în celebra ediție Sir Monier Monier-Williams.

1. Ansin = care poartă o povară; în limba română a rezultat *asin*, prin dispariția consoanei „n”;
2. Akta = a conduce; în limba română a rezultat cuvântul *act*, prin extensie *acțiune*;
3. Agre-ga=a merge în față, înainte; presupune ideea de mișcare (în R.V., IX, 86, 45). În limba română a rezultat termenul de *a se agrega*, care presupune ideea de mișcare, cu referire la elemente, adică a se uni într-un tot;
4. Angin=corporal; în limba română a rezultat *angin* sau *angin*, care se referă la o boală a corpului localizată fie în zona amigdalelor, a faringelui sau în zona inimii;
5. Angiras=în sanskrit are mai multe semnificații, printre care și aceea de personificare ale unor obiecte luminoase, stări luminoase care în lumea lui Agni și a altor zeități. Este și numele unui cunoscut Rishi, autor al imnurilor cuprinse în R.V., a unui cod de legi și a unui tratat de astronomie, al cărui ascendenț este una celestă. În limba română este prezent sub denumirea de *înger*, deși latiniții susțin că el provine din limba latină, respectiv din *angellus*;
6. Ati-dantura=cel al cărui dinți sunt foarte proeminenți, scoși în exterior; în limba română a rezultat *dantura*;
7. Ati-mangalya=loc pitoresc, frumos; în limba română s-a păstrat termenul de *Mangalia* al turilor de Callatis;
8. Ati-bala=cel puternic; îl găsim în cuvântul *Decebal*, supranumele regelui dac care s-a sinucis în anul 106, după Hristos;
9. Atîta=care s-a dus, care a murit, dar are și alte sensuri, în funcție de context; în limba română îl găsim în aceeași formă, în expresia *atât* și-a fost dat să trăiască;
10. A-daiva=care se referă la divinitate; în limba română este cuvântul *divin*;
11. A-dandana=care se referă la o pedeapsă nedreaptă, iar prin aceasta se poate ajunge la o situație de scandal, de nemulțumire, de ripost, de protest din partea celui afectat de decizia respectivă; în limba română există termenul *dandana*, cu înțelesul de întâmplare neplăcută, belea, bucluc, încurcătură, zgomot mare, tărăboi;
12. Adhi-roha=montan, referitor la munte; în limba română există localități montane cu acest nume, Roh(i)a, vezi și monahul de la Roh(i)a, Nicu Steinhardt;
13. An-apluta=care nu este atins de apă, deasupra apei; în limba română există cuvântul

plut , care înseamnă ambarca iune u oar , plutitoare, construit din trunchiuri de copac prinse împreună și destinat transportului trunchiurilor pe apele curgătoare. La români, întâlnim acest străveche îndeletnicire, care s-a practicat datorită prezenței pârâurilor pe aproape întreg cuprinsul spațiului mioritic în vechime, dar și numeroaselor ape curgătoare, care împânzesc precum așchii plasei pârâienului, glia cuprinsă între Carpați, Dunăre și Mare. *Eti venit cu pluta pe Bistrița*, iată o expresie care spune multe despre subtilitatea limbajului nostru arhaic;

14. A-nasa=f r nas; în limba română este cuvântul *nas*, ca și în latină , *nasus*;
15. Anu-bandha=în conexiune, împreună , legați , atașați ; în limba română a rezultat cuvântul *band* , care are și în eșul de ceat , grup de rufători care acionează împreună sub conducerea unui eș;
16. Anu-sarpa=serpentin , arpe; în limba română , aceeași semnificație, aceea de *arpe*;
17. Antara=a fi în interior; în limba română , cuvântul *interior*;
18. Antastya=intestine; în limba română , aceeași semnificație;
19. Apa-watt=legat de apă , privitor la apă ; în limba română , *ap* ;
20. Apa-gata=care a dispărut, mort, distrus, care nu mai este, care s-a dus, s-a terminat; în română există termenul *gata*, care înseamnă isprăvit, terminat etc.;
21. Abhi-kruddha=a fi furios; în limba română a rezultat cuvântul *crud*, care înseamnă i vitreg, rău, violent, sângeros;
22. A-rajas=clasă superioară a divinităților, rajah, adică în limba română , *rege*;
23. A-manusha=care nu aparține omului, care este deasupra omului, divin; avem în română termenul *mănușă* , care este un obiect ce se poartă peste mână , având astfel și conotația lui deasupra, peste;
24. A-marta=care nu este mort, imortal; în română a rezultat atât termenul *mort* cât și *imortal*;
25. A-matrik=f r mamă , f r matrice; în română avem termenul de *matrice* care înseamnă , anatomic spunând, uter;
26. A-loka=f r loc, în română a rezultat termenul *loc*;
27. Amla-varga=care se referă la o plantă cu frunze și fructe acide sau care în eapă ; în română avem termenul de *vargă* , care înseamnă nuia lungă , subțire, flexibilă , dar este și o plantă erbacee cu tulpina și ramurile epioase, cu flori liliachii, dispuse în capitule;
28. Arya = și cu sensul de lord, stăpân; în limba română este termenul de *arian*, care înseamnă popor indo-european, rasa ariană la nați fiind rasa superioară , stăpâna celorlalte rase;
29. A-latrina=mizerie; în română există chiar termenul ca atare, *latrină* , care înseamnă closet, privat , hăzna;
30. A-lipsa=lipsit de dorință ; în română a rezultat termenul *lipsă* ;
31. Ava-tara=coborârea unei zeități din ceruri, din Paradis; în română există termenul de *avatar* care se traduce prin reîncarnare succesivă a unei ființe ;
32. Avara=josnic, inferior, neimportant, de mică valoare etc.; în limba română a dat *avar*, care înseamnă om zgârcit;
33. Ava-rudha=apropiat, descendent; în limba română a dat *rudă* , care înseamnă persoană ce face parte din aceeași familie;
34. Ava-satana=disprețuitor, distrugător; în limba română vorbim despre *satana*, numele biblic al diavolului, întrușiparea răului, nealță răului;
35. A-vibhranta=care nu se deformează , ferm; în limba română a rezultat *vibrant*, care nu e vibrant, unde vibrant înseamnă a produce sunete, a vibra, a tremura, a tremura etc.;
36. A-vira=nebrățesc, slab; în română vorbim de *viril*, virilitate unde viril presupune ceva specific bărbatului, puternic, viguros, energic, impetuos;
37. Aho=particulă ce exprimă bucuria sau surpriza dureroasă ; în română avem *ah!*;
38. Atma-dana=care se dăruie pe sine, sacrificiul de sine; în limba română , *ada*, *adăruie*;
39. Atmana-saptama=a fi el însuși al aptelea; în română a dat termenul *apte*;
40. Antika=o soră mai mare, de mai mulți ani, mai bătrână , mai bătrână ; în română avem cuvântul *antic*, cu sensul de vechi;
41. Apta=care este apt, capabil; cu același sens, în limba română avem termenul *apt*;
42. A-pandura=care este palid, alb; în limba română avem termenul ca atare, despre care se crede că e de origine sârbo-croată ; corp de *panduri*, la Tudor Vladimirescu, ostași;
43. Alin=scorpion; în limba română avem nume proprii *Alin*, *Alina*;
44. Uda=apă ; în română avem termenul *udă*, și verbul *a uda*;
45. Uda-prut=care curge pe apă ; în română avem hidronimul *Prut*;

46. Ud-vamita=care vomit , care arunc în afar ; în limba română avem *a vomita* care înseamnă acela i lucru;
47. upa-naman=supranume, porecl ; în limba română avem cuvântul *nume*;
48. Upa-nishad= tratate ezoterice indiene, la un moment dat, prin intermediul c rora înv celul ignorant ade la picioarele maestrului pentru a dobândi înalta cunoa tere legat de s piritul suprem, cunoa tere menit a procura mântuirea; în limba română avem verbul *a edea, a sta jos*;
49. Upa-stha=a sta în picioare; în limba română avem verbul *a sta*;
50. Ri=rai; în limba română avem termenul *Rai*, dar i Paradis, care provine din sanskritul *pardesha*;
51. Ritu=timpul potrivit pentru orice ac iune sarificial i alte ac iuni obi nuite ador rii; în română avem termenul *rit*, de unde *ritual, ritualic* etc. ;
52. Etaj=mai sus, a cre te, a urca; în română avem termenul *etaj, etajare* etc.;
53. Eduka= a construi; în română avem *a educa*, ac iune care presupune tot un soi de construc ie, c ci a educa înseamnă a forma pe cineva prin educa ie, a influen a sistematic i organizat dezvoltarea intelectual , moral i fizic a copiilor;
54. kantha=legat de gât, de sunet, de voce; care *cânt* , în limba română avem *a cânta*, cântare, încântare etc.;
55. karkasa=ferm, dur; în română avem termenul de *carcas* , care poate însemna i îmbr c minte metalic exterior ori scheletul unui animal;
56. Karpatika=pelerin, caravan a pelerinilor; în limba română avem denumirea mun ilor no tri, *Carpa i*;
57. Kaliman=întunecat, închis la culoare; în limba română avem mun ii *C limani*;
58. kukuta=iarb otr vitoare; în limba română avem termenul de *cucut* cu acela i sens;
59. kuthumi=numele unui profesor, autor al unei c r i de legi; în limba română avem termenul de *cutum* , care înseamnă obiceiul p mântului, norm de drept, lege, consfin it printr -o practic îndelungat i transmis oral, din genera ie în genera ie.

prof. dr. Florinel Agafi ei

*

... i polemist-pamfletarul Florinel Agafi ei: C TRE POLITICIENI!

Nu m las indiferent lipsa voastr de caracter, dimpotriv ! M macin adânc, m roade pe din untru, nu-mi d pace. De ce? Simplu: pentru c v juca i la limita încon tien ei cu viitorul rii, dac acest cuvânt, ar , v mai spune ceva anume sau dac v-a spus vreodat . Manevrele voastre au r mas acelea i, f r noim i menite a strica o aderare care i a a s-a f cut numai din interes european pentru gurile Dun rii, Mare, mai ales pentru pozi ia strategic deosebit , avut , de altfel, dintotdeauna. Lipsa voastr de caracter reiese din pendularea de la un partid la altul, de la o alian de interese private la alta, îndoindu-v sub vântul oportunit ilor, tot a a cum se îndoiaie trestia în vânt, dar f r a se rupe. Care este cauza parlamentar pentru care un îns s-a desprins dintr-un partid i a format un cu totul altul? Nici una serioas ! Pentru ce au ie it unii din guvern i pentru ce au intrat al ii? Nu se cunoa te cu adev rat, iar mass-media speculeaz . În cele din urm , dup grele dibuiri, se vede c a fost voina Pre edintelui. Dac Pre edintele a ajuns s jongleze cu mini trii, a a cum face o pisic atunci când prinde în ghearele sale oarecele naiv, s atomizeze întreaga scen politic i a a cangrenat de interese partinice,

meschine adeseori, atunci înseamnă c suntem la un pas de pierzanie. De pierzanie, deocamdat , nu ca na ie biologic , de i i aici ar fi ceva de spus, ci de pierzanie ca na iune moral , cl dit pe principii s n toase, pe oameni de caracter. Putrezi sunte i pe din untru, chiar dac a fi a i rânjete optimiste din ma inile superluxoase ce sfideaz minimul bun sim . Putrezi i pestilen iali, c ci mirosul vostru a ajuns s infesteze tot spa iul în care vie uiesc românii cinsti i, harnici, morali. Sunte i capabili s compromite i cele mai sfinte idei, cele mai corecte sentimente; ie i i i l tra i precum bulldogii înfometa i în fa a na iei, chestiuni fa de care voi în iv nu ine i nici un cont; vorba pentru voi e la fel de de art ca i fapta, iar perspectiva dispari iei sacului de gr un e din fa a ochilor, v aduce în pragul nebuniei. Atunci aplica i tot soiul de manevre, doar, doar ve i r mâne în conti nuare la guvernare, indiferent de culoarea voastr politic . Ma ina iunile bizantino-comunistoide sunt în vog , iar tarele educa iei voastre socialiste î i arat din plin limitele în aceste vremuri, când v strofoca i s pricepe i cum este cu economia de pia i cu societatea capitalist , societate despre care a i fost înv a i pe la *tefan Gheorghiu*, c s-ar afla pe

marginea pr pastiei, i c n-ar mai avea mult pân ar ajunge în h ul cel adânc. N-a ajuns, în cazul vesticilor; în acela i timp, îns , la noi, comunismul a c zut din formele avute anterior, pentru a rena te prin intermediul tuturor acelora care l-au slujit credincios înainte de 1989. Nu se va rezolva nimic prin intermediul vostru, c ci lipsa coloanei vertebrale v va face întotdeauna s v modela i dup interesul particular i de moment; a fost **Ionescu** la pesedi ti? Ei, i ce-i cu asta? Acum e la liberali! A jefuit pedestul **Georgescu** cinci milioane de euro? Ei, i ce-i cu asta? Va reap rea bine mersi, sp lat, ras, tuns i frezat la conservatori. i-a f cut **Popescu** o sinecur baban , c -i va ajunge lui i tot neamului de urma i? Nu conteaz , i se va schimba menirea de pân atunci, se va da o vreme la fund i va reap rea când memoria colectiv va fi amor it, într-un post cald, dar nu aflat în v zul public, ci pu în mai la dos. Schimb ri la fa , panglic rii de doi bani, regizori ieftini care se joac zilnic cu destinele noastre, ale tuturor i nimeni nu-i arunc

de pe scena politicii afar . Nimeni, pentru c poporul nostru e a a cum e! i nici nu poate fi altfel un popor, care vreme de ase, apte veacuri, din evul mediu i pân în perioada modern , n-a avut nici un fel de cod scris i tot de cam atâta vreme, n-a avut nici revolu ie politic . Noi n-am tiut decât s fim muncitori pe timp de pace, ero i în r zboaie, senini i poate prea buni la suflet, ajungând iat , acum o sut de ani în urm , s pl tim pentru bun tatea de care am dat dovad i s mu c m râna însângerat în acel an de pomin , **1907**. Noi suntem poporul, acela despre care voi, politicienilor, spune i c ar fi compus din *oamenii de rând*, în vreme ce voi... voi r mâne i aceea i pleav rispit prin institu iile rii, dup cum a vrut adierea interesat a vântului, a vânturilor... Prea mult speran nu mai avem în noi, c ci ne-a i vl guit i scârbit organic, în egal m sur . Ne vom reîntâlni, îns , la alegeri! Poate, cine tie, de data asta v vom da cu votu-n cap!

prof. dr. *Florinel Agafi ei*

voluptos joc cu icoane ... (poe i consacra i, din contemporaneitatea româneasc)

IOAN EVU (Hunedoara)

NOTE BIOBIBLIOGRAFICE

Ioan Evu – N scut la 19 Februarie, 1953 în comuna Pe ti ul Mare, jud. Hunedoara. Membru al Uniunii Scriitorilor din România, Filiala Sibiu. Poet, prozator, cronicar literar, compozitor, solist vocal, chitarist i lider al grupului muzical *Canon* din Hunedoara. A publicat poezie, proz , i cronic literar în majoritatea revistelor de cultur din ar i în câteva reviste din str in tate. De in tor al mai multor premii literare, dintre care: Premiul I al Concursul na ional de Poezie – Tab ra literar P u a (1970), Premiul revistei *Luceaf rul* – Festivalul na ional de poezie „Nicolae Labi ”(1976), Premiul revistei *Tribuna* – Festivalul na ional de poezie „Nicolae Labi ”(1977), Premiul revistei *Transilvania* – Festivalul na ional de poezie „Lucian Blaga”(1981), Premiul Festivalului na ional de poezie „Lucian Blaga”(1982), Premiul revistei *Familia* – Festivalul na ional de proz scurt „Marin Preda”(1982), Premiul Uniunii Scriitorilor (Filiala Sibiu) pentru volumul „Înso itorul umbrei”.

C r i publicate:

Fereastr de ap , editura Facla, 1982.

F r armur , editura Albatros, 1984.

Somnul în munte , editura Facla, 1986.

Poet de bun voie , editura Eminescu, 1996.

Cetatea moart , editura Helicon, 1998.

Înso itorul umbrei , editura Axa, 2003.

Cenu vorbitoare , editura C l uza, 2006.

Amintirile unui pitic din vremea când era mai mic , editura C l uza, 2006.

Prezent în antologia *Drei Dichter aus Rumänien/ Trei poe i din România* (Ioan Evu, Gheorghe Mocu a, Sorin Ro ca), editura Radu B rbulescu, München, 1999

Prezent în cartea de interviuri *Camera cu pere i de oglinzi* (editura Sitech, 2006), semnat de Dumitru Velea.

Despre crea ia sa i-au exprimat opiniile: Ioan Adam, Ion Arie anu, Radu B rbulescu, Valeri u Bârg u, Carmen Blaga, Miron Blaga, Adrian Botez, Constan a Buzea, Marin Chelu, Neculai Chirica, Mircea Ciobanu,

Radu Ciobanu, Alexandru Condeescu, tefan Augustin Doina , Ion Gheorghe, Horia Gârbea, Silviu Guga, Dumitru Hurub , Ion Itu, Iv Martinovici, Ion Mircea, Gheorghe Mocu a, Mircea Mo , Romul Munteanu, Gabriela Negreanu, Tudor Opri , Edgar Papu, Adrian P unescu, Mariana Pândaru, Petru Poant , George Pu cariu, Ion Ro ioru, Atila Socaciu, Constantin Sorescu, Constantin Stancu, Mircea Stepan, Ion Strat an, Constantin tefuriuc, Lauren iu Ulici, Dumitru Velea .a.

*

Candoria

Ninge cu miei pe dealuri transilvane
plugurile scot din p mânt oase de p s ri
fiece piatr rostogolit pe prund
poart amprenta unei aripi.

La Sânt M ria de Piatr v zui licornul
p scând lini tea mormintelor – stele
t v lite în iarb de zborul cezarilor vulturi

cei ce cu umbra aripei trag brazd
hotarelor Candoriei ve ti aducând
c în sl vi mai e loc
pentru ara cu nume de ve nic z pad .
*

Somnul în munte

S-adorm în mun i i s m pasc miei
ca pe o iarb crud în april.

cu boturi moi s rup blând din mine
pân -mi ajung la trupul de copil.

S -mi înfloreasc aerul pe gur
vocalele pe care le-am uitat

i eu eliberat de sub armur
s fiu p mântul bun pentru arat.

Când vor porni ranii s îl are
i vor înfige fieru-n carnea mea

din pieptul meu vor r bufni izvoare
s oglindeasc -nl crimata stea.
*

Transparen a

Tot mai greoi e mersul p durilor pe cer
i pasul lor fo ne te sfânt a eternitate.

Mari clopote de piatr r nite de eter
abia mai rabd mun ii cu stelele în spate.

V zduhu-i greu i-apas cu p s ri pe p mânt
se-aud trosnind prin bezn indrilele pe case.

Mi se sub ie carnea pân sunt doar Cuvânt
i simt cum mi se rupe râna de pe oase.
*

Ars retorica

Ai ostenit i tu tot c utând s spui ceva
esen ial ca o piatr filozofal

un compromis fericit între miss i goarn

cuvântul ce o dat rostit s devin palpabil
gata s - i ocupe locul în tabelul cu elemente.

Jefuite sunt iat vistieriile speran ei!
Ungherele toate a fost cotrob ite în c utare
de revela ii i sensuri adânci primordiale.

Auzi tu corul cântecelor flasce sabotând
strig tul de câteva milenii al lui Arhimede?

Cine vei fi acum biet traficant de fluturi
tu cruciat al florilor de stânc ?
Î i vor reda în zori glicina gen iana
optimismul str vechilor cauze pierdute?
*

Priveli tile iederii

Ce vede iedera c r toare pe zidul de piatr
ro ia ieder ca o dâr de sânge prelins pe
caldarâm când plou peste abatoarele fericirii
i lacrimile poe ilor oxideaz ora e

când plânge statuia lui Bacovia printre ma inile
de fabricat iluzii brevetate de Comisia
Mondial a Orbilor Surdo Mu i?

Ce vede iedera încol cit pe sârma ghimpat
scrutând cu ochi indecen i în camera aman ilor
prin geamul n du it de îmbr i area lor
inflamabil ?

Ce vede ea doar pentru sine
ca un reporter concediat în provincie?

Ah arta poetic a iederii exclus din manualele
de retoric publicate în edi ii de lux
înc p ânata art poetic a iederii cenzurat
de foarfecel ruginite ale gunoieri lor municipali.
*

Poet de bun voie

Altfel mi-am imaginat eu Gr dinile
Suspendate ale Semiramidei în nesfâr itele
mele c l torii pe utopice h r i.
F r paznici ca orice minune adev rat .

Dar azi sunt nevoit s renun domnule ghid
în favoarea unor miracole mai accesibile.

Cum frumuse ea nu poate fi aureola

de pe cretetul acestor îngeri calpi
ce exersează *con fuoco* la trompetă și ritul
vînapoiez biletul de intrare la carnavalul
uriaz unde oricum am sosit prea târziu.

Îmi rezerv libertatea de-a rămîne
solidar cu bucurii mai simple.

Însă harpiilor zelo și celor dornici
de biografii pentru uzul budoarelor
azi le declar aici respicată:
nu de în paaport spre paradis deoarece nu sper
în frumoasele ea din dosul uilor pluate.

Nu sunt adeptul lui Zen
dar detest faptele zeilor de tinichea.

Cînd am împlinit optsprezece ani
tatăl meu ceasornicarul m-a alungat
cu rețevii din Livada Hesperidelor de unde
totuși reușisem să furăm rîul de aur al poeziei.
*

Un bal mascat

„Vezi ce faci cu viaa ta...”
Mi-a optit acum o seară
un ins cu obraz de ceară
încostum de mucava.

Era mare bal mascat.
Ca-ntr-o uriază cu cîd
în uiaă ferit de pușcă
felurime de vînat.

Leu gazel, urs polar
uliu vulpe, rîndunic
obolan, dingo, pisic
tot distinsul bestiאר.

Ciutele valsau visînd
îmbătate lină de oapte
iar ca felinare-n noapte
ardeau ochi de lup flîmînd.

Travestit în vîntor
am pîit tîptil în sală
dar un domn în ol de gal
mîpofți pe coridor.

„Vezi ce faci cu viaa ta...”
zise el ca într-o doară
pe cînd mîmbrîncea afară
în lumina serii gri.

„Schimbă-ți masca!” se răstî
în tîcereă grea din seară
apoi chipul lui de ceară
sub ninsoare se topi.
*

Definitivă iarnă

Auți cum cad, femeie, în noapte peste noi
din viscolite raiuri zăpezi de alt dat
cu clinchete de chei zvîrlite în noroi
de-un zeu ce-a închis în urmă o poartă înghețată.

Cămară masă deodată în iarnă fîrstrai
desculți prin mari troiene în aspră elegie
cu amintirea caldă a soarelui din grai
să ne-agăm de aripi ca în copilărie.

Am fost pe rînd și viermii și fluturii de soi
vînași din crisalide cu plase de ninsoare
scoși la meza în pieșă și pînă pe noi
braconieri cu cerul ascuns prin buzunare.

Definitiv decembrie. Pe boltă norii scriu
elegiac aceleași tînguitoare rînduri.
Ne hărzi ninsoarea imaculată sicriu
cioplit din trunchiul iernii cel pustiit de vînturi.

Înzăpezit lină oliu, oh, diafan mormînt
al veacului în care am trăit cîndva în pripă
și nu tîm niciodată cît zbor și cît pîmînt
vom duce mîine-n ceruri sub veștedă aripă.

poetica

SEMNIFICAȚIA METAFIZICĂ A FLORII ÎN CREAȚIA EMINESCIANĂ

Nu tîm să existe vreun studiu privitor la semnificația metafizică a florii în creația poetului M.Eminescu; mîrturisim aici că, din lecturile noastre, care nu sunt multe, dar nici puține, nu am întîlnit o asemenea preocupare, un asemenea demers. De aceea am considerat că o atare încercare poate deveni interesantă o dată cu detectarea sensurilor ascunse, criptate, ale mesajelor florale, degajate din versurile și proza eminesciană.

Nu mic ne-a fost mirarea când am putut constata, recitind cu scop determinat opera poetului, că florile creează, practic, o grădină a Semiramidei, supraetajat, abundent, viae în cele mai multe ipostaze, plcut parfumat cu esenă ce bănuie dinspre un Orient balsamic, iar areori traversate de umbrele triste. Astfel, am găsit adeseori pajiți cu flori, imense pajiți, nedefinite, așa cum sunt și erau, probabil, cele din valea Bucovinei specifice copilăriei poetului, misterioase pete divers colorate, care și deschideau într-o tărâcere cosmică, spre bolta cerului, corolele lor pline de pulsa iunee vie, de seva parfumului încă nescut; am aflat însă și flori, ce coboară în versurile scrise la ceas de tăin, din timpuri și spații imemorabile, ascunzându-se în frageda lor corolă, miresme amoroase tocmai de la Gangele marelui.

Am avut curiozitatea întocmirii unei liste cu speciile de flori prezente în versurile poetului; așa am putut observa că nuferii, trandafirii, macii, viorelele, florile-albastre, (poate flori de "nu-mă uita") liliacei, romanele, florile de cire, florile de tei, abundă în poezii precum: *Să fie sara-n asfințit, Stau în cerdacul tău, Stelele-n cer, Fiind băiet p duri cutreieram, Rime alegorice, Dacă treci râul Seleniei, Memento mori, Frumoasă-i, Kamadeva, Criticilor mei, Somnoroase peștele, Când amintirile, Luceafărul, Călin, Freamăt de codru, Atât de fraged, Pe aceea iulicior, Povestea teiului, Povestea codrului, Strigoii, Dorința, Lacul, Crăiasa din povești, Făt-Frumos din tei, Floare albastră, La Heliade, La Bucovina, Din strâmbătate, Fata-n grădina de aur*, și exemplele ar putea continua. Fără îndoială că ne-am întrebat de unde provine leit-motivul florii în creația eminesciană: din sensibilitatea recunoscută a poetului în fața lucrurilor gingașe? Să fie influența curentului romantic, curent care prin ideile sale a îndemnat omenirea să și-și întoarcă privirea spre natură, spre ceea ce este creația a lui Dumnezeu, deci spre perfecțiune? Să fie influența lecturilor orientale, unde acțiunile marilor purane și poeme precum Ramayana sau drama akuntala se desfășoară adeseori în sânul protector al naturii, înverzite și înflorite, străbătute de fiorul unui paradis pierdut? Nimic din toate acestea sau toate la un loc? Este greu de aflat sursa inspiratoare în acest caz cu exactitate, dar putem spune că floarea și florile, în general, au constituit o prezență obișnuită în viața poetului, care de mic a avut prilejul să fie sedus de misterul acestora, urmare, mai ales a cutreierării pământurilor și vâilelor parfumate din nostalgicul tărâm bucovinean.

Ceea ce ne interesează pe noi este modul în care a utilizat poetul floarea în creațiile sale, ce loc ocupă aceasta, cum conturează sau terge, aparent, esența gândurilor eminesciene, cum se antropomorfizează această minune a lumii, cum participă atât la bucuria și suferința poetului, cât și la miracolul risritului de soare ori al tăcerii profunde, metafizice, lăsată odată cu prima geană a nopții peste pământul obosit.

Înainte de toate însă, înemsă facem precizarea că folosirea florilor, ca simboluri, reprezintă o practică obișnuită și cunoscută din cele mai vechi timpuri. Nu numai floarea în sine ci și culoarea acesteia dezvoltă anumite semnificații, a căror valoare este conștientă în numeroase tradiții, fenomenul în sine fiind destul de complex pentru a putea avea pretenția epuizării sale în puține rânduri de față. În tradiția populară românească, perpetuată până în zilele noastre, florile, anumite flori, presupun și transmit un mesaj. Iată câteva din cele mai cunoscute: trandafirul de culoare roșie exprimă sentimentul aprins, năvalnic, al iubirii; trandafirul alb semnifică puritatea persoanei care-l primește; trandafirul galben presupune gelozie. Fără îndoială că, întrucât ne aflăm în lumea hermeneuticii, orice obiect, fenomen, floare, poate avea sensuri diferite în manifestările sale simbolice, de ordin secundar, greu detectabile în deplinătatea sensurilor ce le exprimă, funcție de situație, de context. În linii mari, floarea poate dezvolta următoarele semnificații: floarea – simbol al dezvoltării, al manifestării; floarea – principiul activ, feminin, al dezvoltării; floarea – zeita care reprezintă cultul agrarian, al gliei din care răsăresc plantele, al fecundității, zeitatea care dăruiește oamenilor prosperitate, via lungă și îmbelugată, nepieritoare și de o frumusețe nemănteană, așa cum se vorbește în marile imnuri vedice, din îndepărtatul Orient.

Zeitatea orientală la care vom face referire foarte pe scurt, are ca reprezentare floarea de lotus, ea fiind închipuită zădărnici sau, pur și simplu, stând în picioare și se numește Zeita Lotus. Multiplele semnificații ce le dezvoltă floarea de lotus, atât din punct de vedere exoteric precum și ezoteric, ne arată cât de complicat poate rămâne descifrarea tuturor sensurilor ce le dezvoltă lotusul; astfel, dacă discutăm doar aspectul exoteric, atunci lotusul apare în explicațiile ce înțeleg creația în sens larg. Ea este floarea care se naște din buricul lui Narayana, cel ce stă întins pe Apele primordiale; însă floarea de lotus este pământul întins pe aceleași ape, dar în același timp reprezintă suportul întregului Univers. (Pentru conformitate a se vedea *Taittiriya-Samhita Sv.p.1, 3* precum și *Sayana R.V. VI.p.16,13*). Al doilea plan, în care funcționează simbolul florii lotusului, este acela spiritual. Dacă prima creație are loc dincoace de soare, adică sub incidența spațiului și timpului istoric, a doua creație, cea spirituală, pornește tocmai de aici, din spațiul lăuntric al inimii, acolo unde se petrece regăsirea realității noastre lăuntrice, aflarea celui care trăiește în spațiul cel mai adânc al inimii, respectiv a regelui universului, a Domnului atotstăpânitor. Numai în lotusul inimii se poate împlini principiul imaculat aflat la baza existenței tuturor celor *ce sunt cum c sunt și a celor ce nu sunt cum c nu sunt*. E clar că în Orient

floarea de lotus este floarea-simbol prin excelență, sortit unei existențe deosebite, ea răsbind și trăind pe întinsele ape, aidoma, am putea zice, nufurilor de la noi, care chiar dacă apar pe mlaștină, își mențin corola albă, pură, intactă. Altfel spus, chiar dacă spiritul este creatorul acestei lumi, el se află cuprins în ea atât de mult cât se găsește lotusul atins de ape, sau nufărul de tremurul mlaștinilor. Atingerea este aparentă. Conștientizarea acestui fapt în soteriologiile indiene are valoarea izbăvirii absolute. Dar la Eminescu, ce rol îndeplinesc florile?

La fel ca și în simbolismul specific cugetării asiatice, orientale, florile lui Eminescu își schimbă semnificația funcție de contextul în care au fost întrebuințate. Să luăm câteva exemple. În poezia *Din străbune* poetul exprimă nostalgia specific românului aflat departe de casă, de locurile natale: „Avea și vădă acum născut vâlcioară... Avea și am o căsuță cută, mititică, /În valea mea natală ce undulează de flori”. Fără îndoială că sentimentul de dor este cel care iese în evidență, dar florile vin ca o alinare a imaginii de mult timp nevăzute, unduind misterioase parfumuri. La Eminescu natura este percepută ca ritm, ca unduire, ca mișcare, ca existență iluzorie. Ceea ce este acum, poate foarte bine să nu mai fie în frământarea de secundă următoare, iar acest joc de-a existența, care este nefiind, nu ne poate duce decât la principiul indian al *Mâyêi*, acela care precizează că tot ceea ce ne înconjoară este numai iluzie și nimic altceva. Vădăm în flori aparținând poeziei *La Bucovina* în timp ce prezența Selenar tremur pe fundalul brun al bolii cerului. Melancolia caracteristică romanticilor, dar mai mult decât specifică la Eminescu, se împletește cu patosul cosmogonic, astfel încât, aș cum vom vedea mai încolo, mijloacele între sentimentele și trăirile marelui poet și ceea ce se află ascuns în lucruri, dincolo de acestea, vor fi aceleași flori. La Eminescu metafora cea mai clară, care exprimă lumea relativă ca simbol al Absolutului, este floarea; aceasta, prin lămurul său drept în corola care pulsează permanent, ziua, la deschiderea zorilor și noaptea la stingerea luminii pe bolta cerească, este receptacolul cel mai potrivit al tuturor mesajelor primite din înaltul văzduhului, dar în același timp și emișorul lor spre lumea terestră. Influxurile extrem de subtile degajate de flori le poate percepe și transpune ca atare numai o fire de poet și o minte de filosof. Și cum ideea de absolut este solidară cu aceea de simbol, nu vedem de ce n-am putea privi floarea din creația eminesciană drept intermediar între planul mundan și cel supramundan, între realitatea imediată și aceea transcendentă, între sentiment și rațiune, sau între rațional și irațional. Așa cum am precizat, la Eminescu natura este în eleasă ca ritm: „Lacul codrilor albastru/Nufuri galbene îl încarcă /Tresrind în cercuri albe/El cutremură o barcă”. Dar orice ritm este în eleasă în spiritualitatea orientală (izvor de inspirație, fără dubii, a poetului) ca o trecere de la unitatea absolută la pluralitatea formelor în expansiune și deplină manifestare transformatoare de lucruri și noi fenomene, de stăruie ce nu au mai existat și nu vor mai exista pe același plan al intensității de trăire și cunoaștere intelectuală etc. Conștientizarea lui Eminescu a perceput existența ca ritm sonor, ca val unduitor, ca vînt de pasare, ca închidere sau deschidere corolară, ca puls și bătaie a inimii, ca plimbare a lunii pe cer, ca zbatere a aștrilor în tărîni, ca lumină rece a Luceafărului, ca somn și ca stare de nesomn, iar toate acestea sunt de aceeași esență cu natura și expansiunea lumilor din momentul inițial al creației, al parcurgerii întregii existențe până în clipa hotărâtoare de dinaintea resorbirii universului în unitatea ființei supreme, adică tocmai din punctul originar de unde a pornit. Asemenea parcurs cosmic, naștere, existență, moarte, renaștere, așa cum este prezentat în gândirea orientală, se regăsește și la Eminescu, unde lirismul acestuia cuprinde sacralitatea lumii nu prin tensiunea pozitivului cu negativul ci prin dialectica specifică simbolului florii. Natura continuă să fie parte participantă a sentimentelor îndrăgostitului, manifestându-se prin ritm, prin aceeași curgere tremurată, nesfârșită de unde subtile, atât în atmosferă cât și în inima celui prins în mrejele arhicunoscute ale lui Kama, zeul iubirii din mitologia hindusă: Pe genunchii mei edea-vei/Vom fi singuri singurei/Iar în păr înfiorate/Orsă-i cad flori de tei.”(*Dorina*). Imaginea de basm, de ireal, de participare la un eveniment ce are loc pe pământ, dar care pare că se petrece într-un spațiu și timp situat dincolo de lumea obișnuită, se desfășoară în *Cămin*: „De treci codrii de aramă, de departe vezi albăndă /-auzi mândra glăsuire a păsărilor de argint./Acolo, lângă izvoare, iarba pare de omăt, /Flori albastre tremur ude în văzduhul tău mîiet;/Pare că și trunchii vecinici poartă suflăte sub coajă / Ce suspină printre ramuri cu glasul lor vrăj / Iar prin mîndrul întuneric al păsărilor de argint/Vezi izvoare zdrumicate peste pietre licurind;/ Ele trec cu harnici unde și suspină-n flori molatic,/Când coboară-n ropot dulce din tăpșanul prăvălatic,/Ele sar în bulgări fluizi peste prundul din răstoace,/În cuibar rotund de ape, peste care luna zace./Mii de fluturi mici albastre, mii de roiuri de albine/Curg în râuri scilpitoare peste flori de miere pline,/Împlu aerul vălăvășit de mireasmă și răscoace/A popoarelor de muște și răscoace murmurătoare”. Natura nu numai că este în plină expansiune, dar este și însușită așa cum este ea în mitologiile hinduse, ascunzându-se în spatele realității imediate pulsației Realității Ultime, ce face ca totul să fie, să existe, să palpitate, să se miște spre direcții pe care numai le putem bănuși. Aceiași lume tainică revine în poezia *Povestea codrului*: „Peste flori, ce cresc în umbră,/Lângă ape pe potoci/vezi bejii de albine./Armii grele de furnici...”. Chiar dacă valoarea simbolică a ideii de ritm se leagă de floare-flori, în creația eminesciană

registrul se îmbogățește și cu alte elemente ce contribuie la conturarea acelui univers în expansiune: furnici care se deplasează, albine care zboară din corolă în corolă, ape ce sar zburdalnice peste pietre anume așezate în calea lor, pentru ca dansul acestora să fie mai spectaculos, mai impresionant ochiului și auzului, o mulțime de insecte și vietăți, mici mamifere întregesc spectacolul unei lumi care are un ritm propriu de viață, departe de cel al lumii specifice omului, un ritm misterios, ascuns, plăcut, care te poartă cu gândul spre copilărie, pentru că, în definitiv, tot ceea ce este mic și nevinovat duce mintea omului spre zilele fericite ale copilăriei. Dar la Eminescu sentimentul oarecum abstract al ritmurilor nu reprezintă o simplă descriere aproape picturală a ceea ce se întâmplă în natură ci are un conținut simbolic sensibil mai cuprinzător, subliniat de A.Plesca fiind parte a unei estetici a melancoliei. (Vezi *Pitoresc și melancolie. O analiză a sentimentului naturii în cultura europeană*, București, 1980). Eminescu vede lumea, în poeziile amintite la începutul acestui demers al nostru, drept supremă transfigurare a unei existențe în care uimirea și bucuria își fac loc în înelegerea ulterioară a percepției a tot ceea ce ne înconjoară, a tot ceea ce ne dă sens; este bucuria prezentă prin versuri în fața sacralității manifestată în multitudinea de forme, dar a cărei esență a fost percepută de poetul cel mai bine în flori, căci sacralul nu poate fi decât ritm sensibil, parfum paradisiac revărsat în tot ceea ce este peste o lume ideală, neatinse decât de ochiul omului, așa cum sunt majoritatea spațiilor create de poet în versurile sale: plume pline de verdeață, unde florile și deschid corolele spre a lăsa albinele să se soarbă nectarul coborât din soare, lacuri izolate ochiului curios al trecătorului, alei bătute de flori de tei ce cad rânduri-rânduri.

Eminescu este aidoma vrăjitorului de la capătul curcubeului care creează lumea recreînd-o: el este artizanul cosmosului misterios, magic, unde valurile, parfumurile florilor, unduirea trestierilor, aplecarea nevinovată și înconștientă a ierburilor, bătaia aripilor fluturilor, cântecul greierilor, al cătușii în mică ceea ce există în mare, dincolo de planul acestei lumi, unde totuși este foarte moarte, aidoma basmelor noastre unde se vorbesc de tinere și foarte bătrâne și viață și moarte. Și din nou vom ajunge, așa cum am mai subliniat și în alte scrieri ale noastre (Vezi articolele apărute sub semnătura noastră în revista *Salonul Literar*, perioada 1999-2000) la ideea paradisului pierdut, la nostalgia acestuia, manifestată și în creația eminesciană. Faptul că Eminescu este conștient de simbolismul la care facem referire o dovedește și în versurile: „și apele mi călăuzesc în funduri visează la lumii icoane”. Acest lucru este prezent și în *Povestea teiului*: „Dar prin codrii ei prund/Lângă teiul vechi și sfânt/ce cu flori până-n prund mânt/Un izvor vădit ascunde”. Gîndul naturii pogoară în viziunea despre ființa iubită pe care n-o poate atinge pentru că, așa cum se poate ofili o floare în mâinile nerăbdătoare ale unui om, tot așa și-ar putea prinde înșelașul inimii, răsunând în calea ei ca o minune venit din spațiul nepăstrat, tot așa cum și floarea de cireș este născută din voința mai presus de priceperea limitată a omului: „Atât de fraged, te-asameni/Cu floarea albă de cireș / și ca un înger dintre oameni/În calea vieții mele ieși”. Erosul însuși contribuie astfel la deplasarea ascensională către unitatea primordială, către absolut. La Eminescu, în afara planului cunoscut al erosului trit obișnuit și prin experiența carnalului, există și un alt plan ce ține de un eros trit la un nivel transcendențial, absolut, acolo unde pozitivul se îmbină cu negativul, unde îngerul este parte a demoniacului. Fără îndoială discursul ar putea fi plasat în planul androginiei, unde însuși androginul este receptat ca ideal de perfecțiune.

În poezia *Frumoasa -i*, fondul rezonant este același, al unui paradis pierdut, după care tânjește poetul în versurile multor poezii ale sale, un paradis în doi, unde există doar el și iubita, departe de lumea meschină, bârfitoare, clevetitoare, un paradis pe care trebuie să nu-l vadă nimeni: „De-acolo cu ochiul uimit/Eu caut colorat și ritm / și caut cu sufletul dus/La cerul pierdut în apăsare./Cobor apoi stîncă în jos, /Mă culc între flori cu miros./Ascult la valului cânt./La geamă dulce de vînt. /Natura de jur-împrejur, /Pe sus e o boltă de-azur, /Pe jos e un verde covor, /Eșut cu mii de tinere flori”. În *Memento mori*, natura și florile prind dimensiuni de neînchipuit, seva vieții ascunsă în firavele tulpinilor scînd dorința vulcanică, devastatoare, căci unde s-au mai vădit: „...plume pline de flori, căci mari-s florile ca să lăcească pletoase,/Tuful cele de roze sunt dumbrave-ntunecoase,/ Pres rate cu lune înfoiete ce să aprind;/ Vioarele-s ca stele vinete de dimineață, /Ale rozelor lumina împlinse stîncă cu roze /Ale crinilor potiră sunt ca urne de argint./ Printre luncile de roze și de flori mîndre dumbrave/Zbor gîndaci ca pietre scumpe, zboară fluturi ca și nave,/ Zidite din nouă lucire, din colorii din miros,/ Curcubul sunt a lor aripi și oglindă diamantin / Ce reflectă-n ele lumea înflorită din grădina /A lor murmur împlinse lumea de-un cutremur voluptuos”. Legătura dintre efemer și absolut se realizează în ascuns, prin intermediul unei naturi a cărei prezență se justifică prin înșelăciunea care o are: aceea de a face spiritul să înțeleagă că tot ceea ce este în jurul său, chiar dacă-l impresionează, nu-l poate înșelă. Drumul său rămîne unul și etern același: de a-și construi din amăgirea acestei lumi suportul evadării înspre acel univers realmente nealterat și nealterabil, spre acel *esse* foarte predicat, acolo unde liniștea absolută este asemănătoare, dar nu identică, aceea din interiorul florilor adormite: „Doar izvoarele suspină /Pe cînd codrul negru tace;/Dormi și florile-n grădina /Dormi în pace!” Noaptea cosmică, în care se reîncorporează periodic universul, manifestat un număr impresionant de evi, este aceea care și asigură liniștea mult căutată: e liniștea

profund , în care pân i florile dorm adânc, somn profund, somn f r vise, nen sc tor de spaima sau de fericiri am gitoare.

Filonul fundamental al romantismului este sacralitatea acestei lumi, iar aceasta este surprins conceptual în versurile lui Eminescu în modul cel mai autentic i profund, coparticipant reactualiz rii viziunii antice asupra lumii fiind simbolul florii de pretutindeni, floare ce devine emblema visului, mitului, fantasticului.

prof. dr. *Florinel Agafi ei*

calea, adev rul i via a :elevii, cet eni cre tini - m rturisc! **“VALENTINE’S DAY”...**

La data de 14 februarie, tinerii au c p tat obiceiul de a s rb tori Valentine’s Day sau ziua îndr gosti ilor. Aceasta “s rb toare” este preluat de la americani, la fel ca i Halloween -ul. Dar această a a zis s rb toare s-a transformat, din ziua îndr gosti ilor, în ziua comer ului - într-un prilej de a face bi ni , cu diferite obiecte, precum inimioare sau flori. Îns lucrurile nu se opresc aici. În numele acestei s rb tori, tinerii î i satisfac pl cerile carnale, c doar e Ziua Îndr gosti ilor, a iubirii – nu?...Eu nu pot s nu m întreb: oare într-o singur zi din an trebuie s le ar t m sentimentele noastre, celor pe care îi iubim? Iubirea este un sentiment care poate fi exprimat oricând i oricum, este suficient doar un gest, nu este nevoie s avem o zi programat , i nici cadouri f cute în serie, cum s unt dezgust toarele inimioare de plu ... - pentru a iubi. Mul i nici m car nu tiu cine a fost Sfântul Valentin, îns se gr besc “s marcheze”, în numele lui.

Sfântul Valentin a fost un mucenic ce a tr it în vremea împ ratului Claudius al -II-lea. Deoarece b rba ii romani nu doreau s se înroleze în armat , pentru a nu - i p r si so iile, împ ratul interzice c s toriile. Valentin era un preot care, v zând c oamenii se dedau la concubinaj, datorit acestei legi, hot r te s îi c s toreasc , în secret, pe ace tia. Atunci când împ ratul a aflat, l-a încarcerat pe Valentin, care a murit ca martir în închisoare, în anul 270 d.H., la 14 februarie.

Oare acest martir i-a sacrificat via a ca s fie batjocorit în acest mod? Sfântul Valentin promova iubirea pur , nu prostiile care ne-au invadat în zilele noastre. Acest Sfânt Valentin a fost un preot cre tin. Românii au preluat acest obicei de la americani. Îns românii nu s-au gândit s caute în calendar i s vad c avem i noi un Sfânt Valentin, îns s-au gr bit s -l preia pe cel al americanilor. M car de l-ar prelua în adev ratul lui sens, acela de celebrare a acestui sentiment pur, neîntinat - cum este iubirea! Îns iubirea a fost murd rit , târât prin noroi, ca o cârp f r valoare. Sfântul Valentin s -ar r suci în mormânt, dac ar vedea ceea cu ce a ajuns s fie asociat numele s u.

De fapt, asa-zisa Valentine’s Day aminte te mai mult de zeii greci, închipui i dup poftetele oamenilor sau de be iile dionisiace, decât de o celebrare a iubirii. M întreb, în finalul acestei exprim ri a revoltei mele sufletesti: oare pân unde, pân când ne va mai suporta Dumnezeu, pe acest p mânt?

eleva **Monica Ariton** , clasa a XII-a G, Liceul “Emil Botta”- Adjud

MAI AVEM PÂN LA “VIRGINIA TECH”...

Ca elev al marelui nostru liceu, nu pot decât s remarc cre terea num rului de fum tori -elevi din coal – i, mai ales, de FUM TOARE-eleve...Sunt sigur c fumatul e o deprindere social , la fel ca multe vicii (consumul de alcool, droguri...) – dar, la unii, fumatul pare a fi mai mult o manifestare de protest, un semn c sunt teribil de stresa i i de neîn ele i, precum lordul Byron, „sireacul”...Ba chiar pentru unii este modul de a ar ta cât de rebeli i liberi pot fi ei...

În majoritatea cazurilor, tinerii no tri colegi deprind fumatul din sim de conformitate, mergând pe principiul: “Dac to i o fac, eu de ce s n-o fac? Ce, mi-s mai prost?Ei, dr cie!” ...Mda...”Spiritul de turm ” se cheam asta, nu? Chiar crede i c tot ce-i r u e s n tos, dragilor?... Dar la noi, la noi, tia nevinova ii, care v înghi im fumul, v gândi i? Fire te c nu, doar voi sunte i zmei, nu?

Fenomenul de fumat în baie...Afar e frig, d -aia...Dar acum e prim var , parc . Ei, p i, s nu ne vad profesorii! Da, dar s v miroas ...Astfel, b ile devin adev rate fumoare sau “crack houses” – ele devenind insuportabile, pentru elevii nefum tori din liceu. Bine, voi, fum torii, “v lua i s n tatea în propriile mâini” – dar cu noi, nefum torii, ce-ave i?! Suntem convin i c , chiar dac vi s-ar face un “fumoar al elevilor”(!!!), voi tot în baie a i continua s fumega i! Tradi ia, deh... **Intimitatea closetului**, drag ...Ce ti i voi...

Suntem, deocamdat , recunosc tori c liceul nostru nu se confrunt cu probleme mai grave, de tipul “z pezii”, vândute “la liber” – i a armelor, cu care se trage “la liber”, în SUA – vezi masacrul de la “Virginia

Tech"...Tot mai avem un pic, până s ne moderniz m deplin, la standarde americane...Dar, cine tie...Nu -i trecut timpul!

elevi **Diana Bort** și **Petrea Bogdan**, clasa a XII-a C, G. . "Gheorghe Bal " -Adjud

*

ZILNIC, ÎN LUME, MOR... 60.000 de bolnavi de SIDA... i câte suflete?

A vrea s v întreb... ti i câte victime ale SIDA mor, în fiecare zi? Câ i oameni sunt infesta i în fiecare zi? Câ i bolnavi de SIDA sunt în ara noastr ? V -a i gândit vreodat c cel mai bun prieten al vostru, chiar colegul vostru de banc , poate avea SIDA?

Sau nu SIDA – dar BTS?! B nuiesc c ti i ce înseamn : "boli cu transmitere sexual " ... Sau micoze, hepatit B, RÂIE...Sunte i capabili s v feri i de aceste boli? Orice strângere de mân ... - dar poate a i trecut de "strângerea de mân "... A i ajuns la s rut: de aici pute i lua ceva numit SIFILIS, care nici nu te las s te duci la baie...Dar, oare, ti i c în stadiul final al acestei boli i i cade carnea de pe tine, dup ce s -a învine it ca iadul...?

În zilele noastre, minorii i i încep via a sexual la 11 (unsprezece!) ani!!! i suntem europeni...Este strig tor la cer! Ce crede i c ob ine i, dac face i aceast "chestie" de mici copii? **Pentru c sunte i copii!!!**V gr bi i, parc v-ar r spl ti cineva cu nu tiu ce. Nu v gândi i niciodat c prima voastr experien sexual ar trebui s fie CEVA DE NEUITAT (prin frumuse ea tr irilor...)? C a b iatul s v I iubeasc – nu doar s - i trag imediat pantalonii pe el i s plece (ca dup o mic iune sau defeca ie...) – iar a doua zi, nici s nu v cunoasc pe strad ...

Gândi i-v ce "zestre", str lucit de bogat , v poate aduce aceast peni bil i furi "mu care a m rului", negândit /nesim it : gonoree, bacteria chlamidia, tricomitoze, infec ie cu gardnerella...sau poate chiar SIDA=MOARTE...

Poate data viitoare (dac va mai exista, pentru voi, viitor/viitoare...) o s v gândi i mai bine...Prezervativele= panaceul universal?! P i, parc era vorba de **experien a cea mai frumoas** , nu cea mai "gumoas "...Mai bine cunoa te i-v , temeinic - suflete te, mai mult decât trupe te - tu, fat i tu, b iatule... – nu degeaba p rin ii i buncii no tri f ceau logodne de multe luni, i chiar ani...Altfel, îmbog i i trusturile farmaceutice escroace, "f c toare"de prezervative – iar "mititelul ceva" care aduce SIDA **e mai mic de 50 de ori decât cel mai modest por al prezervativului**...Gândi i-v c , "dup ", degeaba da i vina pe al ii...Suferin a va fi "monopolul" vostru... i ve i constata c Paradisul e cu totul în alt parte, decât în pantaloni/bichini...Zilnic, în lume, mor...

eleva **Diana Bort** , clasa a XII-a C, G. ."Gheorghe Bal "

*

„IMORALITATEA” ÎN MORALITATE...

„Imoralitatea” în moralitate sau „moralitatea” ca imoralitate... Tot ce ast zi este moral, ieri a fost imoral - dar ast zi este moral, cum ieri a fost imoral ...Doamne, ce mai aiurea !... Tr im într-o Românie a lui „-escu”, unde tot ceea ce fac/e ei/el este „moral”(o, Doamne!), mai pu în gesturile i vorbele, care sunt ...TOTAL IMORALE...Dar, în definitiv, gesturi, vorbe i fapte – nu cumva s-ar cuveni „s rimeze” între ele, s se armonizeze unele cu altele – ce zice i?! Da' de unde: e ti i „moral” dac furi/min i/p c le ti lumea, dimpreun cu ei, i e ti „prost”(adic , „imoral”!), dac nu „urli ca ei”...

Tot ceea ce vedem la al ii (**Valentine's Day, Halloween** i alte **neorânduie li comportamentale** ca acestea...) ne place s avem, sau s fim i s s rb torim, **ca ei (CA...)** – s le numim i credem „orânduie li” de -ale firii/fiiri ei/fiiri ri noastre - pentru c noi suntem ca ni te „maimu e” de la „zoo”, care imit fiecare gest al vizitatorului lor. Îns uit m c i noi avem anumite tradi ii, **ale noastre!!!** - vechi din mo i-str mo i, prin care tradi ii nu ni se impune s cump r m, sau s d ruim persoanei iubite o can cu „I Lo ve You”, sau un maimu oi, c ruia s -i spunem, sclifosindu-ne, „TE IUBE(S)K”...

Pentru a fi „moral”-„modal”, în 2007 - trebuie s -l cite ti, perpetuu aprobator, pe Coelho, s te îmbraci, cu ifose, à la Armani sau Versace, i s posezi, cu maxim moralitate a propriet ii, BMW seria 3!

Înc de mici copii ni se insufla aceast gândire. A i v zut filmul lui Michel Moore, **Corpora ia?**

A fi moral (cite te: imoral!), sau a a cum to i pretind c sunt, morali (cite te: imorali!) trebuie s fii snob sau fandosit. Nu vei fi „moral” decât dac te îmbraci în „trend” sau ai o atitudine „cool”... - dac înjuri, printre din i, de cele sfinte...Altfel, ie it/ din „rând” – oricât de „b iat-b rbat”(la fire) ai fi, i i spun, rânjind:„...feti a”...Dar, cred eu, „imorala” de mine, c porunci le divine (adic , NORMELE DUMNEZEIE TI ALE MORALIT II!!!) le po i respecta, cu adev rat, **doar fiind tu**, ceea ce e ti cu adev rat. St pân (dimpreun cu Dumnezeu!) pe construc ia interioar a propriei **tale** persoane/personaliti!

eleva **Andreea Laz r**, clasa a XII-a B, G. ."Gheorghe Bal "

*

V D (II)

Plec de la coală obosit ...toți profesorii de la “microfon” au pretenții (îndreptate, poate...) de la noi...se iau de “creierul” nostru...Dar bănuiesc domniile lor cât stres are în “creier” un tânăr al zilelor noastre? Ii ne mai stresăm între noi (colegii...), ca să ni se împlinească veninul...

Plec “relaxat” din jungla asta – la sfârșit, la ora 13, 20. Merg pe trotuar, gânditoare – îmi împiedic de ceva...Halal curăenție – îmi cîc suntem în UE...Plec, cât pot de repede, de la locul impactului – ca să nu pîstrezi, în nîrî, trei zile, “impresiile olfactive” ale incidentului...

Încep să miînc lîzesc... - de i e luna februarie, gradele stau mîndre, la soare... “E vina poluării” – ne explică la TVR – îmi ne “lîni tesc”, ar tîndu-ne poze cu modul în care vom fi înghiți de ape, peste cîteva decenii...Ce tranchilizant, îmi televizorul stă...

Trîi prezentul, pînă nu va veni un cutremur, un incendiu, **inundații (iar, mereu...) à la Tata Noe...**Să ne stingă SETEA... Setea de bani – în primul rînd, de a face rău – setea de a câștiga putere, bani, renume, peste cadavrele tuturor CELORLALII!

Toi îmi umblă după blestemații tăia de bani, care au ajuns să cumpere orice: conștiințe, suflete, sănătate...orice! Trîi pentru BANI? Da, evident...Nu vîi învinovățesc pe toți, trebuie să te integrezi în societate, nu-i așa? - vrei ori nu vrei... Există vreun om care e mulțumit, într-adevăr, de ceea ce are? Eu tot am căutat răspuns la întrebare – îmi am gîsit: pînă acum, NU am gîsit așa om, îmi pîcat cu sine!!!

Visa îmi, OAMENI (?), dar trîi îmi, bucura îmi-vă de tot ce vă dă VIA A. Doar VIA A e sfînt, cu adevărat. Atît cît o mai ave îmi...

eleva **Delia Savin**, clasa a X-a C, G. „Gheorghe Bal”

CUVÂNT PENTRU HRISTOS

Dincolo de privirile amare, de gânduri murdare, de cea îmi iluzia lîniții – se îmbracă în Sfînt Fericire o Cîlădire smerită, urcată în slăvile Cerului de Cuvînte îmi Crucii Eterne – ce fac să îmi vie speranțe îmi începuturi în oameni. Aruncate în lumină toate, deasupra Cîlădirii... – vin îngerii, se închină cu flori purtate de vînturi – pe străine plouă Cuvînte, ce bat în Pietrele Sfînte, rugătoare cerînd Eterna Iertare.

Se îmbracă Lumea în fapte...coboară un Înger cerînd îndurare, se aterne tîcere îmi plînsul se aude în oapte... îmi noaptea pîtrunde Cetatea cu o lînițe surdă – Lumina îmi cuprinsă în Candela Sfîntă. Pa îmi N dejdii se îmi dreaptă grăbi îmi cître ceruri. Flăcări preasfînte sar din Icoane – îmi suflet îmi via pîtrunde în ele. Să fie Cuvîntul! Să se audă Cuvîntul! HRISTOS A ÎMI VIAT!

Cîț Lumina Neînvinsă, Nestinsă – de veacuri! Icoana Hristosului îmi brăzdează omenirea, în Ochii Ei citesc Chemare îmi Iertare! Fur de la Moarte un zîmbet – să îmi eleg plîcere de-a muri cu El, minunea de a îmi via cu El. Acum cred, cu El, că Moartea este promisiunea Vieții de Veci. Cîci: HRISTOS A ÎMI VIAT!

absolvent-student **Florin Băra**

aromânii-“fra i di mum i di-un tat ”(V)

“VOSHOPOLE”, de NIDA BOGA : EPOPEEA TRANSFIGURĂRII - ÎN SINGURĂ EPOPEE EROICĂ A NEAMULUI ROMÂNESC...

Întrebarea pe care mi-o pun are în ea un
sâmbure tragic: de ce nu au avut aromânii, până
acum, ambiția, orgoliul – semnaleză, în care
(dacă nu s'impune), fraților lor români, de la nord
de Dunăre, existența acestei marelui mistice
epopei – SINGURĂ EPOPEE EROICĂ A
ROMÂNILOR!!!: **VOSHOPOLE** -

epopee în sonete (150 de sonete+bocete ale
voshopolencilor, de după masacrul-incendierea
Cetății Voshopole – epopee formată din 13 prii,
sugerându-se DEPIREIA VECHIULUI CICLU
– 12, PENTRU LUMEA ETERNITĂ II
SPIRITUALE!!!: I- Voshopole se-ntemeiază ca
târș; II- Voshopole în furtună; III- La târgul din
Voshopole; IV- Iată târgul!; V- Voshopolea
strivită de arăni; VI- Cum s-au luptat în
mahalale; VII- În castelul lui Gojdu; VIII- După
furtună; IX-Sfatul bătrânilor; X- Ajun de
îngropăciune; XI- În ziua despărțirii de cei dragi;
Voshopolencele își plâng morții dragi; XIII-
Dezdrăcinații - încheiat prin 1950, publicat în
românește întâi în antologia *Un veac de poezie
aromână*, realizată, în 1985, la Cartea Românească,
de Hristu Cândroveanu și Kira Iorgoveanu - și
publicată, automat, **abia în 1994!!!**, la
aceiași editură Cartea Românească - versiunea
daco-română: **HRISTU CÂNDROVEANU**,
prefa de Constantin Sorescu), de **NIDA
BOGA**(1886-1974 - **numele lui NIDA
BOGA** nici nu este trecut în
Dicționarul enciclopedic, din 1993,
și, bineînțeles, nici în *Dicționarul
enciclopedic* din 1964, vol. I - sau

în Micul dicționar enciclopedic, din

1976...) ? Să fi avut atât de amara conștiință a
unei înșirări ireversibile, între frații aceleiași
Neam-Spirit? Să se fi resemnat și moare, îngropată
alături de comoara lor inestimabilă – decât să fie
subapreciată, sau chiar respinsă, atunci când vor fi
dezvelite strălucirea divină a epopeii lui NIDA
BOGA, sub ochii fraților din nordul Dunării? Țiau
și ei, cum timide noi, că marile neamuri se
întemeiază pe epopei, pe MAREA POVESTE A
ÎNCEPUTULUI, CU GERMELE VIITORULUI –
și sunt respectate și temute) de celelalte neamuri,
grăie unei cât mai mare temelii epopeice?

Cât neîncredere, cât amărăciune am
produs noi, românii de la Nord, fraților noștri de la
Sud – prin trădarea noastră față de ei, prin pierderea
noastră, inexplicabilă și impardonabilă, a
rădăcinilor noastre, pierstrate în limba și fibra fraților
din sudul Dunării!...Doamne, iartă, rogu-te,
la itatea noastră milenară – în fața rugă noastre de
iertare să fie primit de frații aceleiași sânge,
aceleiași **LOGOS SACRU** (identic cu al nostru) –
GRAALUL ROMÂNESC!

Începând de la început, trebuie spus că
VOSHOPOLE este epopeea unui neam eroic, fixat
(după o luptă-rezistență eroică, în fața armatei
turco-albaneze – rezistență sfârșită prin marea
populație și incendierea, de **tip Troia**, a Cetății
Sacre - relativă istorie vorbită de cadrul tragediei
ca fiind anul 1769...) – în **Absolutul Divin**, în
Eternitatea Sinelui Spiritual al Neamului. Căci
cetatea Voshopole (care avea, pe atunci, cca. 60.000
de locuitori - cam cât Bucureștiul vremii aceleia...

– dar, în plus, catedrale, zeci de biserici, **O
academie de studii înalte**, tipografii de
cărți în aromânească, biblioteci, castele, palate...) este
considerat un **centru material** (invidiat, în
egal măsură, de **turci**-Pașă Ali-din-Ianina, de

greci-Patriarhia Constantinopolitan + Vasilike-metresa-lui-Ali – cât i de c tre mercenarii, ispiti i i n imi i de turci, întru crima de deicid asupra Sfintei Cet i Aromâne ti– **n v litorii, incendiatorii i masacratorii ghegi-albanezi, din acele zile tragice ale lui 1769...**) – dar, în primul rând, **CENTRUL SPIRITUAL** al aromânilor. Deci, **soarta Voshopolei este arhetipul destinului Neamului** (Voshopole cuprinzând, esen ial, spiritualitatea, pur i etern , gesturile, interioare i exterioare, pure i ritualice, ale aromânilor), **Voshopole este nu doar Ierusalimul, Mecca spiritual a aromânilor – cât, mai ales, Walhalla, “spa iul” edenic, pur spiritual (devenit astfel prin investire spiritual de c tre eroii Neamului – în frunte cu acest Zeus olimpian al spiritului cultural voshopolean-aromânesc: CAVALIOTTI) – în care sufletele i spiritul aromânesc se retrag, pentru a se reînc rca cu eternitate: infinit triumf al Speran ei.** Dacă vrei s recape i durabilitate, tu, neam aromânesc obosit, spulberat, dezn d jduit – întoarce-te, **regreseaz spre originar, în STAREA VOSHOPOLE** – Voshopole-Eden, Voshopole-starea de perpetu rezisten i lupt spiritual a Neamului Aromânesc. Acest statut, subliniem din nou, Voshopole i l-a câ tigat prin trei fore: **în elepciune ordonatoare, activitate creatoare** – i, mai ales, prin **lupt eroic i plin de credin , lupt transfiguratoare.** Dincolo de mul imea (cantitativ) a du manului etnic, aromânii voshopoleni i-au întrev zut eternitatea spiritual , victoria întru Spirit, nepierirea ve nic . De aceea i p r sirea ruinelor materiale ale Voshopolei (a se vedea sfatul preo ilor i b trânilor în elepi), pentru a permite transcenderea Voshopolei, dincolo de formele epuizate – în SPIRITUL EI INEPUIZABIL: în propriul ei arhetip: “Voshopolea-a ea ars i surpat /L’ia ca s-arsar multu ma mu at /Tu mintea-armânilor di tu xinitie .(...)Cu-aist nivdzut n ciudie/ -Voshopolea i-pitrea e agiutorlu/S-armân fara armâneasc vie”(transpunere de HRISTU CÂNDROVEANU:”Voshopolea cea mândr , spulberat ,/Nepieritor, **ÎN SPIRIT**(s.n.) e-ntrupat , -/Al b jenarilor, al tuturor.(...)/Miracol straniu, nemaipomenit, -/Voshopolea nu numai s-a luptat /**Ci va lupta mereu, la nesfâr it!**”(s.n.) – cf. ultimul sonet, *Miracolul Voshopolei*.

Credem c aceste versuri apoteotice, finale, fac aproape superflu urm toarea afirma ie: Voshopole nu poate r mâne doar ARHETIPUL MÂNTUIRII SPIRITUALIT II AROMÂNE TI (sud-dun renilor români) – ci a tuturor **b jenarilor**

– adic al tuturor membrilor-indivizi ai Neamului, care membri ov ie i disper , se r t cesc în necredin i disperare – fa de eternitatea (victoria întru eternitate) a Spiritului Neamului:

Voshopolea este leag nul arhetipal pentru românii de pretutindenii !!!

– în momentele de suportare grea a agresivit ii neantului spiritual, a for elor entropice (simbolizate, aici, prin turci, albanezi-ghegi, greci – adic , Biserica Patriarhal Greceasc i monahii greci perverti i, de ur , invidie i l comie – Satana fiind, de fapt, **cuplul satanic: Ali-Pa a din Ianina** – turcul – i metresa lui, **Vasilike-grecoica** sinelui pervertit, devastator, **Dalila greac** – ce nu suport durabilitatea monumentalit ii eroic-spirituale, monumentalitate prin puritate spiritual – haruri pe care grecii le pierduser , prin tr darea misiunii lor spiritual-terestre, iar aromânii le c p taser , prin puritate i credin ...). Dar, paradoxal, ca în toate epopeile autentice, **R UL are func ie transfiguratoare:** dansul de bucurie al Vasilikei, ATUNCI CÂND AFL DE DISTRUGEREA Voshopolei i de stingerea în sânge a mândriei aromânilor harnici, creator-activi, den i din punct de vedere spiritual – este dansul lui Shiva sau al lui Dionysos. Dezintegrator, în plan material – dar reintegrator, în plan spiritual. F r neagra încercare, f r tragica încercare a distrugerii Voshopolei materiale – Cetatea Exemplar , str lucit din punct de vedere material – aromânii n-ar fi experimentat transcenderea spiritual , trecerea lor în regim divin, prin VOSHOPOLEA REVELAT , devenit ARHETIP AL SPIRITUALIT II ROMÂNE TI.

Diaspora aromâneasc este una aparent , cum tot aparent trebuie s fie/r mân desp r irea Neamului Românesc – în românii din Sud i românii din Nord: to i românii se reg sesc, se numesc, peste limitele accidental-istorice, materiale, peste spa iu i timp, peste r utatea i tr darea omeneasc , peste orice sl biciune i vrajb , slujitoare Satanei – în **VOSHOPOLEA IDEAL** . Pentru noi, românii nord-dun reni, NIDA BOGA, prin epopeea lui extraordinar , **profund cre tin** (neasemuibil decât, poate, cu *Ierusalimul liberat*, al lui Torquato Tasso...) a dar un subiect de medita ie profund i foarte grav : **Voshopolea ne a teapt pe to i românii, spre a ne uni, în spirit i-n sim ire – în vederea împlinirii sacrei misiuni**, de civilizare a barbarilor spirituali din acest R s rit de Europ , de luminare spiritual a întunericului vijelios, distructiv, din Apus... - de transfigurare a unei lumi omise, minimalizate, persiflate, banalizate – cea balcanic (a a cum apare ea, în specificitatea de viziune, r u-voitoare, de rea-credin , a neamurilor nel murite, împâclite, orbite

spiritual, ale Europei) – o lume discutat , mereu, în termeni peiorativi, o lume adus , până i de românul Emil Cioran, la sintagma disprețuitoare: “cultur minor ”. Voshopolea ne cheam , pe to i românii (de Sud i de Nord), s dep im aceste obstacole de în elegere – ÎN LUMEA REVELA IEI SPIRITULUI.

Poate c **b jenarii** (cei care au sc pat de sub ruinele arse ale Voshopolei învinse PE P MÂNT...), de care spun versurile inspiratului NIDA BOGA – nu vorbesc atât de r t citorii, prin lume, aromâni – cât, mai ales, de r t citorii înc departe de Adev r-Revela ie (dar care râvnesc i sunt dispu i s se închine, pe ei i via a lor,

ARHETIPULUI ADEV RULUI, REG SIT) – din această lume desacralizat . Români i aromâni, deopotriv . Voshopolea, f r îndoial , ca **Arhetip al Neamului Românesc** (fuzionat în Spirit) – este ansa soteriologic a celor care vor s se lase mântui i, care vor s se integreze pe traiectoria autentic , grav , tragic , ini iatic – dar triumf toare, pentru cei care ascund (f r tire) – i apoi v desc, **cu tire**, stimula i de acest drum ini iatic – calit i spirituale autentice.

prof. dr. *Adrian Botez*

autori rememora i, texte reînvi ate: **AZI:**

CHARLES BAUDELAIRE (1821-1867) – **s-au**

împlinit 140 de ani de la moartea lui. S-a n scut, pe 9 aprilie 1821, la Paris (str. Hautefeuille, nr. 13), Charles-Pierre Baudelaire. Tat l s u, Joseph-Francois, avea 62 de ani(n. 1759), mama, Caroline Archenbaut-Defayis, 28 de ani(n. 1793). Pe 10 febr. 1827, tat l moare – iar mama se rec s tore te cu Jacques

Aupick , n. 1789, comandant de batalion, Cavaler al Ordinului Saint -Louis, Ofi er al Legiunii de Onoare. Charles a dezaprobat gestul mamei:”Când ai un fiu ca mine – nu te rec s tore ti”.

Ch.B. urmeaz Colegiul regal din Lyon, apoi Colegiul Louis -le-Grand – indisciplinat, dar premiat pentru versuri în latin . 18 aprilie, Ch.B. este eliminat, pentru insubordonare – va lua lec ii, pentru bacalaureat, în particular. Ia bacalaureatul, în aceea i zi în care Aupick este avansat general de brigad .

Tr ie te izolat de p rin i. Se hot r te pentru cariera literar – frecventând medii boeme i declasate. Între ine rela ii cu Sarah la Louchette, prostituat din Cartierul Latin; boala cont ractat acum îi va provoca, în cele din urm , moartea.

Familia hot r te s -l imbarce pentru India; se va afla pe Insula Mauri iu, apoi pe Réunion – dar îl convinge pe c pitanul navei s -i permit reîntoarcerea în Fran a. 1842 – revine la Paris – dup majorat, mo tenindu- i tat l adev rat – se stabile te în Insula Saint Louis, pe cheiul Béthune, nr. 10 (azi:22). Continu s frecventeze boema parizian . Opioman, ha i oman. Îi cunoa te pe Théophile Gautier, Théodor de Banville, Saint-Beuve i Victor Hugo. O cunoa te pe mulatra Jeanne Duval, figurant la Teatrul Porte -Saint-Antoine, de care se va ata a până la sfâr itul vie ii. Se stabile te întâi pe str. Vaneau – apoi revine pe insula Saint-Louis, închiriind un apartament la Hotelul Pimodan – unde aveau loc întâlnirile Clubului Ha i inilor. I se refuz articole iu piese de teatru.

Aprilie 1845 – public la editorul Labitte prima sa lucrare semnat – *Le salon de 1845*. Public , în *L'Artiste*, sonetul *À une dame creole*, inclus mai târziu în *Les Fleurs du mal*. 30 iunie – tentativ de sinucidere(o desemnase, ca mo tenitoare, pe Jeanne Duval). Se stabile te la Hotelul Dunkerque.

1846 – semneaz , în L'Esprit public, nuvela La jeune enchanteur(se pare o traducere din englez).

Din 1846, public relativ mult i divers: articole, nuvele, poezii. Devine membru al Societ ii Oamenilor de Litere. E îndr gostit de actri a Marie Daubrun.

22-25 iunie 1848 – Ch. B. particip la mi c rile revolu ionare. Traduce din E.A.Poe.

1849 -Îl cunoa te pe August Poulet-Malassis, devenit editorul operei sale.

1 iunie – public , îl *La Revue des Deux-Mondes*, sub titlul general de *Les Fleurs du mal* – 18 poezii.

1860 – încheie cu editorul Malassis contract pentru editarea a 4 volume: *Les Fleurs du mal*, *Les Paradis artificiels*, *Curiosites esthétiques* i *Opinion littéraires*, fiecare într-un tiraj de 1.500 de exemplare.

13 ianuarie 1860, apoi recidiv pe 23 ianuarie 1862 – criz cerebral . 10 febr. - Î i retrage candidatura la Academie. Malassis fiind arestat pentru insolvabilitate – editorul Hetzel cump r drepturile de a tip ri *Les*

Fleurs du mal și *Petits poèmes en prose* – 2.000 ex. fiecare. Ch. B. îi cedează editorului Michel Levy proprietatea tuturor traducerilor sale din E.A.Poe. 24 aprilie 1864 – pleacă la Bruxelles.

1865 – călătorește la Paris și Honfleur. Revine la Bruxelles. Aprilie – Baudelaire este internat, după o hemiplegie, urmat de afazie, într-o casă de sănătate din Bruxelles. Mama poetului îl aduce la Paris, internându-l în clinica hidroterapeutică a dr. E.Dumas. pe 31 august 1867, orele 11 – Ch. B. moare. Este înmormântat în cimitirul Montparnasse.

*

ALBATROSUL

Din joacă, marinarii pe bord, din când în când,
Prind albatrosi, mari pisici lătorind pe mare,
Care-nsoțesc, tovarăși de drum cu zborul blând,
Corabia pornit pe valurile-amare.

Pe punte jos ei care sus în azur sunt regi
Acuma par ființe stângace și sfioase
și aripile lor albe și mari le lasă, blegi,
Ca ni te vâsle grele să atârne caraghioase.

Cât de greoi se miacă drumețul cu aripe!
Frumos cândva, acuma de slute și plând!
Unu-i lovește pliscul cu gâtul unei pipe
și altul fărâmilă strâmbă chiop tând.

Poetul e asemeni cu prințul vastei zări
Ce-și râde de șgeată prin furtuni aleargă;
Jos pe pământ printre batjocuri și ocări
Aripile-i imense l-împiedică să mărgă.

CORESPUNDERI

Natura e un templu al cărui stâlp trăsesc
și scot adesea tulburi cuvinte, ca-ntr-o ceașcă;
Prin codri de simboluri petrece omul-n viață
și toate-l cercetează cu un ochi prietenesc.

Ca ni te lungi ecouri unite-n depărtare
Într-un acord în care mari taine se ascund,
Ca noaptea sau lumina, adânc, fărâhotare,
Parfum, culoare, sunet se-ngână și-și răspund.

Sunt proaspete parfumuri ca trupuri de copii,
Dulci ca un ton de flaut, verzi ca ni te câmpii,
- Iar altele bogate, trufașe, prihănite,

Purtând în ele-avânturi de lucruri infinite,
Ca moscul, ambra, smirna, tătămaia, care cântă,
Tot ce vrea să te minte și simurile-n cântă.

Trad. de Al. Philippide

PANAIT CERNA (1881-1913) – s-au împlinit 125 de ani de

la nașterea sa. Născut, cu numele de Panait Stanciof, în comuna Cerna (jud. Tulcea), la 25 sept. 1881 (în același an cu Octavian Goga). Pe tată nu-l cunoaște, deoarece murise cu 6 luni înainte de nașterea copilului. Rămâne cu mama, Maria Naum Costea. Sărac, inteligent și harnic – urmează școala primară în Cerna (1888-1893), cu rezultate excelente. 1893 – înscris, cu numele de Panait Stanciof, la liceul “N. B. Ilescu” - Brila – pe care-l absolvă, cu medie foarte bună, în 1900.

Debutează, la 16 ani, în revista *Foaie interesantă*, a lui Coșbuc, în nr. din 24 august 1897, cu poezia *Trecut* – semnând, pentru prima oară: **Panait Cerna**.

Va mai colabora la revistele *Carmen* și *Ovidiu* – fie cu poezii, fie cu recenzii. Lecturi multe și foarte diverse: Eminescu, Vlahuță, Coșbuc – Zola, Goncourt, Maupassant, Goethe, Hugo, Baudelaire, Strindberg, Lenau...

În toamna lui 1900 – student la Universitatea din București, la facultățile de fizico-chimie și filosofie. Încercase și matematicile, dar trebuia să se înscrie singur, deci nu mai avea timp și pentru ele. Se îmbolnăvește grav de plămâni: “Sunt bolnav și fără niciun ban. Mi-e imposibil să mă țin în București(...). Acum vâdl murit viitorul...întrețin facultatea”. Nu va întrerupe studiile universitare, dar va avea parte de mari lipsuri materiale – compensate doar de prietenia cu colegii E.Lovinescu, Ion Petrovici, Petre V. Haneș, D.Caracostea. Viața sa de student se va împărți între lupta pentru existență, studiile filosofice și spital...

1906 – își ia licența în filosofie, cu mențiunea **Magna cum laude**.

Cu sprijinul lui Maiorescu și Simion Mehedinți – P.C. va pleca în Germania, pentru a obține doctoratul în filosofie, în vederea ocupării unei catedre universitare. 1908-1910 – Universitatea din Berlin; 1910-1912 – Universitatea din Leipzig. 1 martie 1913 – obține doctoratul în filosofie, cu **Magna cum laude** – pentru teza *Die Gedankelyrik (Lirica de idei)*. Locuia la Leipzig pe strada Hartel, nr. 25.

În 1910, îi apare unicul volum de poezii – Poezii... - premiat de Academia Română, în 1912, pe baza referatului lui Duiliu Zamfirescu. În 1905 fusese internat în sanatoriul din Sinaia – via a de mizerii i se curmă, lui P.C., la 8 aprilie 1913, la Leipzig, în casa lui Paul Zarifopol, din Kaiserin Augusta, nr. 31, la ora 3 dimineața (se pare că accelerarea bolii îi venise dintr-o ambiție excesivă: pe o ploaie torențială, Zarifopol I-a împrumutat pelerina lui – dar P.C., văzând că pelerina lui Zarifopol îi ajunge până la călcâie – Zarifopol fiind un om înalt – o refuză și pleacă, pe o ploaie năprasnică ...) – la numai câteva ceasuri după ce-și văzuse publicată teza de doctorat (care-i sleise total puterile). I-o trimisese editorul Heinrich John. P.C. a fost înmormântat la Sanktfriedhof.

*

IISUS

Ai fost un om – ai putut timida ca dânsul...
Un Dumnezeu – cum te credeau puținii –
Pluteai-te-n veci deasupra suferinții:
El nu ne poate în elegeri plânsul.

Pe Dumnezeu, de l-am vedea în cuie,
Cu pieptul plin de lănci, cu chipul supt,
Am spus că – i un joc, dar jertfa nu e:
El din ființa lui nimic n-a rupt.

Dar tu ai sângerat pe negre călări,
Supt umilință ce nu le-ai dat cerul;
Tu ai gemut, când te prădău fierul,
De-au tremurat în ucișigări tălări.

În ochii tăi cei blânzi se înnoptă,
În gura ta s-a-nvinsă it de chin,
În duhul tău, ce nu putea să moară,
A smuls din trup suspin după suspin.

Un om, un om, prin patimile sale!
În totu-ți cât de sus, lumina mea,
Te-a înălțat răbdarea sfântă – a ta!
De mila ta, la glasul tău de jale,

Să se de tepte morții de mii de vremi
– adâncul lumii să se înfioare,
Iar Tu – să ai privirea iertătoare,
Un om să fii – i tot să nu blestemi!...

Cum au putut să steie laolalt
Atâta chin – atâta bunătate?
Se răstăce te mintea și nu poate
Să te urmeze-n lumea ta înalt ...

*

Al nostru e ție: al celor slabi și goi –
Pământul și trupul și-n pământ s-ascunde,
Dar umbra ta rămasă printre noi
În inima-mi te simte oriunde:

De sufletul ce-a întâlnit mizerii
În cuibolul tău le-a vindecat,
Te-ai apropiat lin, prin negura tăcerii,
În strângi în taină mâna care-a dat;

Apostolului răsplătit cu ură,

Tu-îi spui: Mergi, nu e ție singur în durere!
În gura și-o-nfrunță ție cu sfânta gură
Că-a semnat nădejdi și mângâiere;

De cel ce geme, neputând să moară,
Apropii cupa liniștii de veci,
Mereu sporește-ai inimii comoară
În drum de zămbet la și pe unde treci...

Al nostru e ție! Ce ochi văzu vreodată
Că te-ai suit la cer, purtat de nori?
Ce gând nebun s'ar fi această pată,
Pe cel mai mare dintre visători?

Putut-a oare sufletul și să fugă
La cei senini și fericiți din cer,
Când jos, prin murmure de chin și rugă,
Atâtea brațe tremurau în-l cer?

Nu, nu! Ale Golgotei reci piroane
Nu te-au lipit atât de strâns de lemn,
Cât te-a legat de-acest pământ nedemn
Nemărginirea rănilor umane.

Atâta timp, cât lutul n-o să crească
Copii asemeni chipului tău sfânt;
Atâta timp, cât liniștea cerească
Nu se coboară-n inimi pe pământ;

Cât timp nu vezi aieve tot ce sămeni
În ochii toți de plâns n-or fi de ieri,
Atât de mult Tu, cel născut din oameni,
Va trebui să mângâie și ierierii;

Atât de mult vei auzi jelire
În rana Ta va sângera mereu –
Îmblânzitor de oameni prin iubire,
Tu și-ai ales destinul cel mai greu!

...Dar, când vei smulge-ntreaga omenire
Din somnul lung al greului răbdat,
Când nu va fi nici chin, nici răstăcere,
Atunci Tu zămbi-vei împărat;

Atunci numai îngerul hodinii
Va coborî sub ochiul și în elept;
Își va culege de pe frunte spinii

i- i va închide r nile din piept.
(ap rut în revista "S m n torul", V, nr. 23, 4
iunie 1906)

cine sunt i ce vor masonii(8)

PRESA, "MISIUNILE UMEDE", COMITETUL SATANIC AL CELOR 300 - I..."PROCTER AND GAMBLE"

Pentru a nu-i plictisi, pe cei care nu cred în "Complotul Mondial" al Ilumina ilor (nume pentru Centrul Antispiritual de Comand Strategic al Masoneriei) – i a nu-i "dezgusta" pe cei care consider c Masoneria, prin structurile ei, este un "factor de progres i stabilitate în lumea actual " – nu vom insista, în num rul de fa al revistei **CONTRAATAC**, decât cu trei preciz ri, care au ajuns la noi destul de târziu (2005...): **I- prima** ine de intoxicarea, prin mass-media, cu privire la toate evenimentele contemporane fundamentale ale planetei Terra (evenimente **FABRICATE în laboratoare de informa ie!!!**) – de exemplu, cu privire la "criminalul" Saddam Hussein (ca s vede i în ce hazna ne-au b gat guvernarii no tri, închin tori la "Marele Licurici"...) – **II- a doua** precizare ine de originea satanist a ideilor (**structurând un extrem de riguros, minu ios i tenace urm rit plan**) **COMITETULUI CELOR 300**, Guvern Secret care conduce, practic, lumea de azi – **III- iar a treia** precizare are în vedere lucruri de care ne lovim zilnic, dar, tocmai de aceea, nu ne trece prin minte s ne întreb m de unde i pentru ce exist ele, în lumea noastr ... i cui folosesc... Doamne, ce teribil de gr bi i mai suntem noi s disp rem de pe fa a P mântului, ca fiin e umane... **Aten ie, informa iile /de baz) pe care vi le furniz m aici sunt de la surse anglo-americeane!!!** Le-au mai r mas, i anglo-americanilor, câ iva oameni de integritate moral-spiritual , de autentic onestitate...

I-"Institutul Interna ional pentru Studii Strategice (IISS), înfiin at de Comitetul celor 300 sub auspiciile Mesei Rotunde – este intermediarul propagandei negre de la MI6 i Tavistock i al

"Misiunilor Umede"(!!!) - (denumire codificat informativ , care denot **opera iunile unde se impune V RSAREA DE SÂNGE**), nucleare i teroriste, care apeleaz la presa mondial , pentru diseminare, ca i la guverne i la stabilimente militare.

Printre membrii IISS se include reprezentan i din 87 de servicii telegrafice i asocia ii de pres majore, precum i 138 de redactori i editoriali ti importan i de la ziarele i revistele interna ionale (n.n.: ia s fim noi aten i cine conduce presa româneasc , "falanga propagandistic " – liderii de opinie!!! – i s tragem, a a, pentru noi, ni te concluzii, legate de "deontologia profesional a ziaristului român", cu care ne scot ochii fel i fel de belferi de pres ...). Acum tim de unde îi ob ine informa iile i opiniile gazetarul dvs. favorit. V mai aminti i de Jack Anderson, Tom Wicker, Sam Donaldson; John Chancellor, Mary McGrory, Seymour Hersh, Flora Lewis, Anthony Lewis i al ii ca ei? **Informa iile furnizate de IISS, în special scenariile ca acelea preg tite pentru a-l def ima pe Pre edintele Saddam Hussein, a justifica viitorul atac asupra Libiei i a condamna O.E.P. sunt, toate, concepute la comand**. Articolul despre masacrul de la Mai Lai, publicat de Seymour Hersh, provenea direct de la IISS – pentru eventualitatea c facem gre eala de a presupune c unii ca Hersh î i efectueaz propria munc de documentare.

IISS nu e nimic altceva decât un formator de opinie de e alon superior, conform defini iei date de Lipmann i Bernays. În loc de a scrie c ri, ziari tii ale i prezint opinii pe care le public în ziare, iar IISS a fost înfiin at pentru a servi drept centru de coordonare nu numai pentru crearea opiniilor, ci i ca s poat transmite acele opinii i

scenarii mult mai repede i c tre o audien mult mai larg decât cea accesibil unei c ri, de exemplu. IISS este un caz elocvent de corelare i interconectare a institu iilor celor 300.”(cf. dr. John Coleman, *Ierarhia conspiratorilor – Povestea Comitetului celor 300* – Antet, Buc., 2005 – precum i Jan van Helsing, *Organiza iile secrete i puterea lor în secolul XX*, vol. I-II, Alma Tip, Buc., 1997, Jan van Helsing, *Cine conduce lumea, Cartea a 2-a*, Samizdat, Buc., 1998, George L. Packard, *Cine conduce America?*, Antet, Buc., 2002, Thierry Meyssan, *Cumplita minciun – 11 septembrie 2001*, Antet, Buc., 2002, Teodor Filip, *Oculita Mondial*, vol. I-II, Obiectiv, Craiova, 2005-2006, Florian Gânj, *Apocalipsa i România*, Obiectiv, Craiova, 2006 etc. etc.).

II- (...)”A aduce schimb ri radicale în SUA i în lume – aceasta este principala sarcin a Comitetului celor 300, Societatea Secret Suprem ” – ale c rui idei sunt inspirate de Cluburile Cultului Diabolicus!:

a-“Un Guvern Mondial Unic i un sistem monetar unic, sub oligarhi tii ereditari permanen i i neale i care se autoaleg dintre ei în i i, sub forma unui sistem feudal, ca acelea care func ionau în Evul Mediu. În această entitate mondial unic popula ia va fi limitat , prin restric ii asupra nului de copii ai fiec rei familii, boli, r zboaie, foamete, pân când totalul mondial se va fixa la un miliard de oameni, utili clasei conduc toare, în zone definite clar i strict.

b-Nu va exista o clas de mijloc, numai st pâni i sclavi (n.n.: nazismul era un “vis frumos”, pe lâng ...Comitetul Satanei!). Toate legile vor fi uniforme, sub un sistem legal de tribunale mondiale, care vor practica acela i cod de legi unificat, sus inut de o for poli ieneasc a Guvernului Mondial Unic i de o armat unificat a întregii lumi, pentru a aplica prin for legile în toate fostele ri, între care nu vor mai exista grani e na ionale. Sistemul se va baza pe un stat al asisten ei sociale; cei ascult tori i supu i Guvernului Mondial Unic vor fi r spl tii cu mijloace de subzisten ; rebelii vor fi l sa i s moar de foame, sau declara i în afara legii, **ajungând astfel la discre ia oricui dore te s -i ucid** . Se va interzice posesia personal a armelor de orice fel.

Va mai fi permis doar o singur religie, iar aceasta va avea forma unei Biserici a Guvernului Mondial Unic, care exist (...) înc din 1920. Satanismul, Luciferismul i Vr jitoria vor fi recunoscute ca programe legitime ale Guvernului Mondial Unic, f r s existe coli private sau biserice ti. Toate bisericile cre tine vor fi fost deja

subjugate, iar cre tinismul va ine de domeniul trecutului, sub conducerea Guvernului Mondial Unic. Pentru a crea un stat în care nu mai supravie uie te nicio libertate individual i nuciun concept al libert ii, nu vor mai exista valori ca republicanismul, suveranitatea sau drepturile omului. Mândria na ional i identitatea rasial vor fi eradicate, iar în faza de tranzi ie pân i meninerea propriei origini va fi drastic penalizat (n.n: **a se observa c multe dintre aceste “pl nuiri” sunt, deja, transpuse în realitate – sau în curs de transpunere!!!**).

C s toria va fi scoas în afara legii i nu va mai exista via de familie, a a cum o cunoa tem. Copiii vor fi lua i de lâng p rin ii lor înc de la o vârst timpurie i crescui în c mine, ca proprietate a statului. Un asemenea experiment s-a desf urat în Germania de Est, sub conducerea lui Erich Honnekeer, când copiii erau lua i de la p rin ii pe care statul îi considera cet eni neloiali. Femeile vor fi degradate prin procesul continuu al mi c rilor de emancipare a femeilor. Sexul liber va fi obligatoriu. Nerespectarea acestei reguli cel pu în o dat , pân la vârsta de 20 de ani – va fi pasibil de pedepse grave. (...) Dacă o femeie r mâne gravid dup ce a n scut doi copii, va fi dus cu for a la o clinic avortiv , pentru întreruperea sarcinii i sterilizare”. (cf. dr. John Coleman, *Ierarhia conspiratorilor- Povestea Comitetului celor 300*, Antet, Buc., 2005).

III-“Sta iile de benzin <<DEA>> a RWE (uzina electric Renania-Westfalia) sunt simbolizate printr-o piramid invers cu 13 dungi. O alt sta ie de benzin din SUA este <<76>>, adic 7+6=13. Num rul Demonului i al Mor ii... Exist sute de exemple de acest fel; privi i cu aten ie simbolurile firmelor, pe produse, în reclamele TV, stemele de stat i steaguri...etc.

Acela i lucru e valabil pentru marele concern masonic al Americii, ***Procter and Gamble*** . Numele are 13 litere, iar emblema firmei este unul dintre cele mai vechi simboluri masonice: b rbatul cu barb într-un cerc are 13 stele în jurul s u. Poate este interesant de aflat c directorul general de la ***Procter and Gamble*** a spus, în octombrie 1994, la ***Wisconsin Report, The Phil TV-Show***: <<Am încheiat un pact cu Satana. Ca recompens pentru avântul economic i-am promis sufletul meu...>>”(cf. Jan van Helsing, *Organiza iile secrete i puterea lor în secolul XX*, volumele I-II, Alma Tip, Buc., 1997, pp. 232-233).

Mai e nevoie s continu m cu exemplific rile? Credem c ar trebui s fim mult mai suspicio i, în leg tur cu a a-zisul “progres economic”, care nu este decât **proliferare de forme**

goale, de VID SATANIC...Toate i to i - i, în primul rând, **oamenii**, sunt privi i, în acest **neo-materialism dialectic capitalisto-liberal (mult mai vulgar i agresiv chiar decât cel marxist!!!)** –

ca lucruri neînsuflete, ca **cifre-oameni, într-un lag r imens**, numit “lumea contemporan , a secolului XXI”...

prof. dr. *Adrian Botez*

atitudini fa de r ul din contemporaneitate: (antroposofia rosicrucian)

CELE TREI ASPECTE ALE R ULUI(fragmente)

I-Omul în conflict interior cu R ul

Cine prive te cu degajare interioar agita ia de toate zilele, a a cum este ea ast zi, vede imense aglomer ri citadine în care se stimuleaz , prin toate mijloacele, CONSUMUL - i care a i dezvoltat o psihologie, în acest sens. Vede, în acest furnicar, cum oamenii nu - i dau seama i nu reac ioneaz în fa a acestei situa ii; privirea lor plute te în neant. i când îi vedem cum r scolesc cu aviditate rafturile magazinelor, sim im c , în acest fenomen, nu exist niciun fel de orientare, niciun scop urm rit. Sunt numai figuri terse, f r inten ii - ceea ce este un simptom al lipsei lor de direc ie a sufletului. Visul lor este s g seasc ce le -ar putea fi avantajos, profitabil. Nimic altceva! Esre un fel de aviditate ac east c utare oarb pentru ceva, pentru care nu exist o necesitate real : ea st pâne te de departe via a oamenilor, la acest sfâr it de secol i mileniu. Aceea i aviditate st pâne te i pe cei care stau în fa a televizorului, a teptând ceva, o “lovitur ”, ceva ce nici ei nu tiu; la fel cu to i cei care urm resc presa zilnic, în c utarea ultimelor catastrofe i orori. Enumerarea ar putea continua.

Aceast nou aviditate nu are o cauz , ci este urmarea unor cauze anterioare, ascunse. A unor cauze pe care fiecare le poate descoperi în sufletul s u, dac vrea s-o fac . Propriul suflet este locul atât al diagnosticului, cât i al terapiei. Pentru aceasta trebuie s ne conect m asupra noastr în ine, ca i asupra destinului lumii, pe care s vrem s -l prelu m i pentru noi. S ne impunem aceast sarcin – i apoi putem s d m i r spunsurile pe m sura demnit ii omului, dup care noi în ine vrem s tr im. În aceasta const calea spre o nou moral – care de aceea este nou , fiindc o construim din noi în ine.(...)

IV-R ul – fa a anonim a “Machbarkeit”-ului⁴

(...)Ast zi se creeaz o atmosfer de r ceal , dac s-ar cere s se accepte realitatea unor fiin e spirituale. Exist oameni, sau m car un om, despre care s se tie c a inaugurat concep ia matematic -materialist despre lume? Dac ar fi fost un om, s-ar fi vorbit despre el, ar fi fost cunoscut. Numele s u ar fi fost, neap rat, glorificat! Dar situa ia este alta, c ci tot ceea ce ast zi se percepe în acest domeniu, INE DE ANONIMAT!!! Nu exist niciun om care s preia, personal, responsabilitatea pentru existen a noilor medii. Sunt doar întrep trunderi, care înclin spre globalizare, voind s realizeze câ tiguri, indiferent cu ce mijloace sau cu ce consecin e. i este de “bon ton” posesorul de ac iuni, pentru c a cestea sunt ANONIME – **i vor s r mân anonime!!!** În numele lor ac ioneaz managementul i se face din anonim – **ST PÂNUL LUMII...** i cum asemenea întreprinderi globale decid asupra unor capitaluri care, unele, dep esc bugetele de stat – ele pot s manipuleze guvernele chiar în mod legal:

- a- s deplaseze for a de munc acolo unde este mai ieftin ,
- b- s transfere profitul acolo unde impozitele sunt mai reduse,
- c- s construiasc locuin a acolo unde dispune de un mediu cultivabil etc.

⁴ - **Machbarkeit** – termen, deocamdat , intraductibil (de aceea, se va p stra termenul german); cuvântul acesta ar putea fi tradus, DAR INCOMPLET! – prin “fezabilitate” (capacitatea de a se face ceva) – dar cuprinde, în semantica lui, o arie mai larg .

Nu este nevoie să continuăm expunerea cu urmările unei astfel de exercitări a puterii, ci numai să arătăm care este elul lor. Acest el este **dominația unui ANONIM asupra lumii** – fără a avea nicio legitimitate democratică și nici moralitate – și nu recunoaște demnitatea omului. Acest ANONIM este o putere cosmică, concentrată într-o ființă spirituală.

Anonimatul și generalizarea, pe care această concepție despre lume le generează, de la uniformizarea produselor industriale, până la uniformizarea educației sau, mai exact, condiționarea tinerei generații de activități industriale – pledează pentru prezența unei anumite ființe spirituale. Această ființă ridică arta inteligenței sale la un standard mondial, în toate domeniile vieții omenești. Ființa care stabilește Machbarkeitul a fost numită și analizată, într-un articol al lui Christof Lindeman (în *Goetheanum*, nr. 39/1999). Inteligența de care vorbim aici este aceea a lui AHRIMAN, a a căm se numește această ființă, în literatura esoterică.

V-Care sunt caracteristicile lui Ahriman?

-Matematismul materialist formează baze de concepte generalizatoare a **Machbarkeitalui**. Din aceasta rezultă:

- matematizarea fenomenelor și a calităților acestora (**reducționism**);
- ispita (atractiva) **Machbarkeitalui** devine imboldul intelectual al muncii;
- anonimatul cercetării și a capitalului conduce spre globalizare și cercetare de mari dimensiuni;
- aptitudinea (înclinația) pentru industrie devine elul fiecăruia, în formarea sa profesională;
- manipularea conștienței publice este sarcina noilor medii;

-înținuarea spre dominația mondială, prin **contopirea industriei cu marile concerne bancare și de presă** (sic!).

ACESTA ESTE PRIMUL ASPECT AL ROLULUI!!! El este ființa care închide pe om în colivia de aur a inteligenței sale celei mai pure, care este fără defecte și, în sine, incontestabil logic. Tehnica născută din această inteligență duce la crearea unei **anti-lumi** – din spațiul cibernetic și Internet – și care, social vorbind, este impregnată și răspândită în lumea întregă. Această **anti-lume** este proiectată ca **înlocuitor al naturii**, pentru simțurile omului. Acestei lumi îi lipsește tot ceea ce noi numim **realitate în cercetarea naturii**.

Ființa lui Ahriman astfel caracterizată are nevoie de Eul Omului, pe care nu îl poate înlocui, dar îl poate utiliza. Din felul cum Ahriman uniformizează și utilizează Eul Uman rezultă și faptul că, totuși, **nu poate cunoaște pe om în întregime**. El **nu cunoaște sentimentele omului**, nu cunoaște sentimentul de milă, de compasiune și nu tie ce este iubirea. **Omul este, pentru Ahriman, doar un obiect ce poate fi manipulat**. Îi lipsește seninătatea, liniștea interioară – care este premiza uimirii și el nu poate înțelege că motivația activităților umane se poate afla nu numai în tehnică, ci și în problemele sociale, în nevoile și ritmurile sale. Prin limitarea la o rațiune restrictivă, izolată – întreaga ființă a omului, mai ales partea care se află în intelectul lucid, nu mai este condusă de conștiență, deoarece eul este dependent de modul de lucru ahrimanic și închisat în el. Restul din ființa umană, nepreluat de Ahriman – simțmintele și sensibilitatea – devine, astfel, un câmp deschis pentru alte ființe, care sunt interesate de această latură a omului. Aici apare o cu totul altă categorie de ispite, decât cele dirijate de Ahriman.

VI-Rolul ca slăbiciune a izolației în propria ființă

AL DOILEA ASPECT AL ROLULUI stă până în lumea de imagini, care înconjoară, astăzi, pe fiecare om – fără ca el să se poată apăra împotriva ei, decât retrăgându-se în sine. Întreaga propagandă publicitară pe care o desfășoară mass-media creează o puternică atracție pentru dorințele joșnice ale omului. Ele sunt un puternic apel către tot ce apare înuntrul sufletului când eul, stăpânit de intelect, nu se mai interesează de oamenii de jos și de conștiența sensibil-visătoare. Și cu cât acest apel acționează la un nivel inferior, cu atât mai eficace este. De la acel “ai grijă de tine”, care ar trebui să ducă la creșterea sentimentului valorii proprii, a Ego-ului, în adolescență, înainte de împlinirea vârstei de 20 de ani – drumul duce până la acele fete-femei, mai mult sau mai puțin dezbrăcate, care, în toate locurile posibile, nicidecum oneste, solicită tot ceea ce se aruncă pe piață. **Propaganda pentru sexualitate este desprinsă, de cele mai multe ori, de erotic, acționează mult mai strâns cu cea pentru pornografie**.

Această revulsare de pornografie, ascunsă sub aspectul că “totul este la mod”, este curentul general – duce la nepăsare gravă, obinșuit forțată, și se pierde, astfel, speranța că ar putea să vină ceva adevărat din lume, sau din societate. Această tendință slabă te voină în a a fel, încât dorințele care pornesc din trup trebuie să fie neapăsător satisfăcute. Modul cum aceste dorințe sunt satisfăcute se află

sub nivelul public de acceptare – i, pentru aceasta, Internetul st la dispozi ie, acolo unde pornografia cras s-a stabilit ad-hoc. Aceasta este posibil, deoarece – contrar tendin elor ahrimanice de generalizare – aici omul, izolat i neobservat, nu mai este nevoit s respecte normele societ ii i se poate l sa în voia pasiunilor sale. Când eroticul se desprinde de iubire i sexualitatea de erotic, satisfacerea dorin elor care pornesc din trup a devenit unica motiva ie a faptelor, a ac iunilor omului izolat. Ceea ce este zguduitor aici nu este faptul în sine, ci inevitabilitatea acestuia, în ciuda chiar a imposibilit ii evidente a unei atare satisfac ii. Pofta care, dup fiecare încercare de satisfacere, revine mai intens – împinge pe om într-o lume din care nu exist ie ire, atâta timp cât el este singur i dor în a sa nu este înl turat , prin interven ia altor oameni. În această ac iune a R ului trebuie s deosebim ast zi dou direc ii: **I**-una care sfâr e te chiar într-o dec dere fizic , exterioar , cu brutalitate, cruzime i animalitate – **II**-alta care care duce spre o subtilitate de rafinament intelectual morbid. Ultima sfâr e te în nega ia corporalit ii, în care voin a în care voin a nu mai poate da niciun ajutor. În fiecare caz, omul nu se mai reg se te în societate, ci se simte ca într -o lume proprie, c reia societatea trebuie s i se supun sau s-o serveasc , f r ca el însu i s trebuia s apar în ea. Rudolf Steiner face pe **Lucifer**, în a c rui lume p trunde un astfel de om, s se adreseze acestuia: “ Simte-te pe tine!” **Ahriman**, dimpotriv , se adreseaz omului: “Recunoa te-m pe mine!”

VII-Omul – pr bu it în această dubl înf i are a R ului

Omul luciferic, izolat în pornirile sale, sim ind sl biciunea proprie – i **omul ahrimanic**, cu atrac ia sa intelectual spre **Machbarkeit**, cu lumea sa manipulat – unul i acela i om, nu sunt doi oameni. Egoul s u este corupt i sedus i în func ie de situa ie – cade dintr-una în altadin aceste situa ii: omul ca unealt dec zut , împ r it între Lucifer i Ahriman – aceasta este dubla înf i are a R ului în om. Intelectu l este cuplat de Ahriman, direct cu voin a care îl conduce, în mod cinic, dinafar . Adev ratul miez al omului este anihilat pe t cute, în autopl cere, prin Lucifer.

Ahriman tr ie te în organismul viu (corpul eteric) al omului, pe care, apoi, îl st pâne t e – dac omul e slab i îi cedeaz procesele corpului eteric; acesta este cazul când se instaleaz o intelectualitate izolat de toate celelalte aptitudini suflete ti. În loc s fie condus de voin a de gândire - apar, fulger tor, idei fanteziste, f r effort de voin , în con tien – i sunt con tientizate, cel mai adesea, abia când sunt deja exprimate. Apoi cuvintele i conceptele sunt a a fel împletite, încât cuvântul apare înaintea conceptului. i conceptul apare ca urmare a cuvântului. Aceast lips de voin în gândire se ascunde în exprim ri fulger toare despre judec i (de ex., despre perfec iunile altor oameni). Ahriman st pâne te voin a prin atrac ia intelectual a **Machbarkeitului**.

Lucifer tr ie te în structura sufleteasc a omului (în corpul astral). El ac ioneaz în instincte, pasiuni, pofte, în l comie i în suferin ele omului – i de acolo inund con tien a în a a fel, încât numai reac iile propriului suflet devin con tiente. Omul devine orb fa de cauzele care au declan at situa ia i au ac ionat asupra sufletului s u. Nu ceea ce exprim un alt om, cel lalt, devine con tient - ci doar propria p rere, care se stârnete aici. Aceasta poate fi pricinuit atât de antipatie, cât i de simpatie – în toate cazurile, Lucifer stimuleaz sufletul pentru con inutul percep iei, con inut care r mâne întunecat. Partea sedus de Lucifer în om are, întotdeauna, dreptate... El nu poate s dea ascultare! Dou fraze auzite sunt deja suficiente pentru a în elege cuvântul i a comunica ceea ce crede propriul su flet. Aceasta este expresia izol rii în propriul suflet, prin Lucifer – i ea poate fi observat cum se produce treptat – aceasta, dac vrem s observ m...

VIII-Omul în fa a cufund rii în abis a Eului – provocat de R u

Se pune întrebarea: influen eaz R ul numai sufletul omului, pentru a-i domina Eul – sau p trunde – cu o for teribil – chiar în Eul însu i, pentru a se instala în locul acestuia? Întrebarea îns i produce o anumit oroare, în acei care s-au str duit în autoeduca ie, sau care urmeaz un program de preg tire antroposofic . Cine nu a ajuns s -i cunoasc bine pe Ahriman i pe Lucifer – nu ia în serios o asemenea întrebare i o consider ca pe ceva caraghios, sau ca pe ceva imposibil. Refuzul l untric al acestei întreb ri este, în prezent, în mod sistematic i epidemic, foarte r spândit. Cât de pu in realist este considerat această întrebare, dac ne gândim, mai ales c sunt persoane care nu accept c omul are i un eu. Pentru a r spunde în mod serios la asemenea întrebare, ar trebui, în pre alabil, s examin m ce rol îndeplinesc înveli urile eului, luat în sine – i ce rol are Eul, în înveli urile sale, respectiv în ceea ce numim elementele constitutive ale fiin ei umane. În leg tur cu înveli urile Eului nostru, s ne gândim în felul urm tor . Eul: **I**-are un corp astral sau fizic, **II**-are o fiziologie sau un corp temporal (eteric), **III**-are un suflet sau corp astral, din care sufletul prive te lumea cu cele 3 for e ale sale: gândirea, sim irea i voin a.

Aceste 3 corpuri ac ioneaz împreun , ca instrumente ale Eului, care apare în comunitate (societate) prin stilul s u, determinat de felul cum este condus de gândire, sim ire i voin . Contrar regnului animal, care, în principiu, are aceea i organizare, corpurile umane nu sunt determinate de ereditate, ci doar alc tuirea lor

fizic e mo tenit prin ereditate – celelalte corpuri trebuie să sufere un proces de educație, pentru a se dezvolta și evolua. Se constată, astfel, între altele, că vorbirea nu e mo tenit, ci numai aptitudinea de a vorbi; că gândirea nu se mo tene te, ci numai aptitudinea de a gândi, care s-a dezvoltat cu ajutorul vorbirii. Nici chiar voința nu e de natură ereditară. Voința e adusă, ca și simțirea, din viața de dinaintea de naștere. Observăm acest fapt la noul născut. Voința și simțirea sa se observă din capul locului că fac parte din trăsăturile sale individuale de caracter. Dar pentru a merge, a vorbi și a gândi – copilul are nevoie de contactul cu societatea. Omul matur îi îndirijează cu gândirea voința sau, cel puțin, și-o poate conduce. Ceea ce, însă, mai ales, nu are nimic de a face cu ereditatea – este aceea ființă spirituală, cuprinsă în cele 3 înveliuri ale omului – fizic, eteric, astral – și care este **Eul**. Formarea gândirii, a simțirii și a voinței, în contextul social și de limbaj al unei culturi naționale este o creație a familiei, a colii și a profesiei. Acest proces se încheie la vârsta de 20 de ani. Și dacă dezvoltarea continuă, aceasta are loc numai printr-un proces de auto-educație, îndrăgățat chiar de **Eu**.

IX-Despre lipsa Eului – înlocuirea lui de cea de a treia ființă a Rului

Dacă luăm această sintagmă în serios, nu e nicio greutate să considerăm posibil că un Eu, într-un astfel de om, nu trebuie suprimat și încarnarea sa cu o criză a Eului nu trebuie pregătită. Dacă lipsește Eul, atunci apare ceva ce nu traversează niciun fel de criză, cum ar fi criza înconjurării, pe care copilul o are la 3 ani, ca aceea a pubertății sau aceea a nașterii Eului, în jurul vârstei de 20 de ani. Unui astfel de om fără Eu – îi lipsesc și loviturile sorții, care apar mai târziu. Toate acestea se explică numai prin el. În toate cazurile, întreaga înconjurătură a sufletului este impregnată de societate și Eul trebuie să se transforme, dacă e necesar pentru dezvoltarea stilului. Unui om lipsit de Eu crizele creșterii, precum și impulsul de refacere, de transformare a sufletului, influențat de societate. În mod necesar îi lipsesc și capacitatea de a putea sta ca observator față de suflet. El ESTE un suflet uman – dar nu este Eul care ARE un suflet uman. El este un om, dar ca om lipsit de Eu, e ca un câmp deschis pentru toate ființele care îl înconjoară și îl influențează. El e deschis oricărui fundamentalism, ovinismului și tuturor ademenirilor propagandei și ale mass-mediei. Fără apărare, el e pradă tuturor tentațiilor. Ar trebui să se apere, ar trebui să se integreze în medii care îl pot ajuta pe baza recunoașterii situației sale. Aceasta este o sarcină a societății, care încă nu este recunoscută, dar pe care o vede cel care învață să vadă Rul.

O situație cu mult mai deosebită este când un înveliș al ființei umane este captat de o ființă superioară, care nu acționează ca Lucifer și Ahriman, asupra Eului, pentru a-l corupe. Această ființă trebuie să fie de un rang mult mai înalt, ca să poată face din oamenii care nu au Eu – instrumente ale sale. Aceasta nu trebuie să aibă întotdeauna o dimensiune, așa cum a fost cazul lui Hitler. **Amoralitatea pur care se revelează prin asemenea ființă umană, care nu e decât o marionetă și care, în modurile cel mai cinic, fără rușine, fără mil și fără acordul (exprimat prin vot) al mulțimii – stă până te și conduce mulțimea, în mod magic, fără să dea înapoi chiar de la uciderea în masă. Hitler nu e chiar ultimul exemplu. Asemenea ființe se văd acum peste tot în lume. Ceea ce e îngrozitor la aceste marionete, e posibilitatea să apară ca oameni normali, pentru cei din jur – pe care îi poate împinge la fapte pe care nu le-ar fi săvârșit niciodată, din îndemnul propriului Eu.** Totul, de la lipsa nemurătorului de omenie, din lagărele de concentrare – sau asasinarea populației în Bosnia și Kosovo, nu poate fi în ele altfel. Eurile celor ce au săvârșit asemenea fapte au fost înlocuite parțial și temporal. **Cine simte plăcere în fața unei crime, în fața unui chin, a uciderei animalelor – are dezlănțuit în el al treilea aspect al Rului.** Nu e vorba aici dacă această ființă, care acționează în om, în locul eului acestuia, se numește Sorat, Antichrist sau Demonul Solar – e vorba să reușim să descifrăm corect fenomenul și, de asemenea, e vorba ca aceste ființe să-și opunem ceva ce îi poate înepiet și îi poate respinge atacurile. Dacă nu facem aceasta, ne vom afla, din nou, așa cum mulți germani s-au aflat, în 1933. Despre aceasta vom vorbi acum, în acest capitol.

A TREIA CATEGORIE A RULUI, care poate prinde într-un

om, înlocuindu-i Eul – există, așa cum am arătat, poate fi descris fenomenologic. Dacă vrem să stălmășim fața cu acțiunile săvârșite de marionetele acestei ființe și să ne facem o părere sigură despre ele, atunci trebuie, mai înainte, să reușim să diferențiem propria activitate a eului nostru, într-un mod mai clar decât ar fi necesar, pentru cunoașterea tereia lui Ahriman și Lucifer. Pentru aceasta trebuie noi înșine să înțelegem cum e un om condus, pe de-a-ntregul, de eul său față de lume. Această înțelegere trebuie să-o realizăm în mod dinamic, ceea ce înseamnă că întregul proces al propriului comportament în lume să-l privim ca o structură temporală. Căptăm astfel o mare siguranță, în toate ocaziile de fiecare zi, suntem conduși de propriul nostru Eu și de nimeni altcineva.

Să analizăm cum se poate obține aceasta, în mod practic. Îmi mai trebuie să arătăm cum, printr-o asemenea cunoaștere dinamică, a noastră în sine – se dezvoltă o judecată sigură, care ajunge să recunoască această treia ființă a Rului – și dacă acțiunile ei au printr-un trunchi în viața socială.

X-Conducerea omului integral de către Eu

Pentru a ajunge să cunoaștem relația între Eu și suflet, în felul menționat aici, trebuie, mai întâi, să atragem atenția asupra a ceva ce există întotdeauna în interiorul propriului suflet, fără ca acest lucru să fie, cel mai adesea, observat. Iată ce este: observăm starea suflătoare a **entuziasmului**. Cine observă imediat această stare, sau imediat după, va remarca faptul că sufletul se lungește în sus și în jos (dacă ne putem îngăduși să folosim o expresie spațială, pentru acest sentiment nespațial), fără a atinge o limită și fără a sta față în față cu lumea, deși motivul declanșării acestei stări **sufletești** ar putea fi găsit în lume. În această stare nu există nicio diferență între Eu și suflet – și nici nu este posibil. A observa acest fapt este prima obligație de îndeplinit. Din această stare, sufletul se poate concentra apoi în două direcții – o dată în direcția în direcția gândirii și altă dată în direcția voinței. În direcția gândirii este **dezamăgirea** – starea care se observă imediat. Acum sufletul vibrează în concordanță – vorbind din nou plastic – în spațialitatea sa cu corpul viu. Conștientul eului “pune capul la bătaie” – ca să spunem așa – și observăm că anume a provocat entuziasmul. Dacă omul vrea să înțeleagă ce fenomen anterior a provocat entuziasmul – el va evoca, din mulțimea de concepte de care dispune prin experiența sa de viață – ceea ce este util, pentru a forma **premiza gândirii**. Acțiunea interioară de gândire se declanșează și se apleacă asupra obiectului. În **elegerea** însăși la care duce gândirea cuprinde cel puțin 2 procese de gândire, unul mai mult de analiză, sau de individualizare și apropiere de obiect – și altul de prelucrare sintetizatoare utilă a conceptului sau a relației conceptuale a obiectului în suflet. Dacă legea conceptuală este maturizată până la deveni idee, se află în fața subiectului care vrea să cunoască și obiectul care trebuie în el complet separat – atunci imaginea conceptului în suflet va deveni (mai mult sau mai puțin) imaginea obiectului. Eul este aici centrul activ de intenție, în punctul central al sufletului, de unde este condus voința de gândire.

Să ne întoarcem la sentimentul de entuziasm, pentru a cerceta modul în care sufletul se concentrează spre voință – dar acum nu spre centrul suflător, pe care îl simte în cap – ci în membre, cîci aici apare **îmboldul spre activitate**. În voință, sufletul nu cuprinde intelectul ca în cap, ci în elepciunea care, ca o aptitudine exersată, adaptată corpului eteric – aceasta cuprinde voința și o utilizează în mod obiectiv. Dacă aptitudinile necesare prin exercițiu nu sunt adaptate corpului eteric, ar trebui totuși dobândite; despre aceasta nu vom vorbi acum. **Fapta** care urmează este acțiunea obiectivă și oportuna exercitării aptitudinilor. În fapt, subiectul și obiectul sunt una, perfect integrate. Prin fapt, obiectul asupra căruia se exercită, se modifică. Omul imprimă astfel lumii pecetea ființei sale. Și astfel, urmarea faptei aparține lumii existente, lumii necesității. Fapta devine **eveniment**, întâmplare și s-a desprins din omul activ, opera sa aparține lumii. Să ne aruncăm, din nou, privirea comparativ, asupra noțiunilor de “în alegere” (am în eles, am priceput ceva) și “fapt” (am făcut ceva). În fapt, subiectul și obiectul se contopesc într-o unitate procesuală nedespărțită, într-o stare de fapt unică. Acum este opus “în alegerea”, în toate caracteristicile sale, în mod polar, unde subiectul și obiectul se află în față, în faptul cunoașterii.

Cum fapta, prin sine însăși, și dincolo de sine însăși, duce, în mod necesar, la producerea evenimentului, atunci în alegerea conduce mai departe, numai dacă omul, care a ajuns la în alegere, face din ceea ce a în eles – **motivație**. Nimic din faptul în alegerii nu duce, prin sine însăși, la motivație. O nouă legătură între subiect și obiect trebuie, ca și pasrea Phoenix, să apară din cenușa în alegerii. Motivul (motivația) trebuie să fie stărnit(ă) de om, prin sine însăși, în punctul central al sufletului, dacă vrea să se întoarcă, din nou, spre lume, în realitatea ei din imaginea pe care o are deja despre aceasta. Eul trebuie să aducă în alegerea la starea de motiv și **să ia hotărârea** să vrea să acționeze. Și aceasta este polar opus evenimentului; cîci acum, omul care ia hotărârea stă, din nou, față în față cu lumea. El trebuie să aibă, acum, în fața ochilor, condițiile acțiunilor sale și “**controversa (gâlceava!) gândirii cu lumea!**” – și o poartă în a a fel, încât urmările acțiunilor sale el le poate prevedea din condițiile din lume.

Există, oare, aici, o corespondență bipolară? Controversa gândirii cu lumea are loc, în mod necesar, înaintea acțiunii; urmează, după acțiune și după eveniment, ceea ce se găsește după aceea? Evenimentul circumscris în lume, dependent de necesitate și purtător al păcii Eului – stă sub **legea karmei** – și acționează asupra oamenilor retroactiv. Iar acela nu numai că este aceasta, ci vrea el însuși retroactivitatea, se plasează, obligatoriu, în situația pe care o provoacă spiritul: el este **un om echilibrat, un om în echilibru**.

XI-Omul-în-echilibru și “Eu SUNT”

Cine î i îndreapt sufletul, cu judecat , spre lume – acela e un **om întreg**, el este **în echilibru cu sine însu i**. El e un om care î i în elege destinul care vine din trecut – î i pune în fa datoria sa fa de lume î care, prin faptele sale, î i croie te un nou destin. (...)

Acest proces de conducere prin Eu trebuie temeinic con tinentizat , pentru a se putea exclude posibilitatea ca o alt fiin s ac ioneze sau s conlucreze cu tine. Noul Secol va avea nevoie de astfel de oameni, care s devin st pâni con tien i pe propriul lor suflet î, totodat , prin aceast a, st pâni pe destinul lor. Ace ti oameni în eleg lumea ca pe o datorie, ale c rei premise le -au stabilit ei în i i în trecut, creând, totodat , în lume, premise pentru sarcinile care îi vor întâmpina în viitor(...)

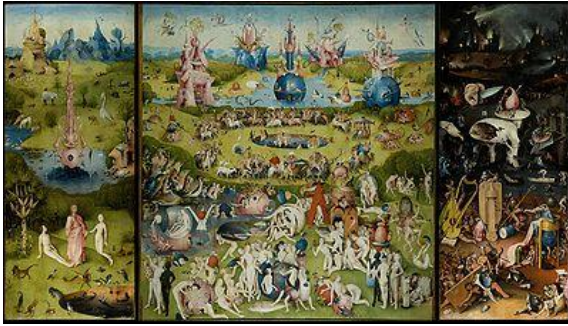
Un astfel de om, care a mers atât de dep arte, în a se g si pe sine însu i, are î ajutor din partea cuiva, sau e l sat singur? Întrebarea prive te pe fiecare om care î i recunoa te idealul, în aceast deplin tate a fiin ei umane. Putem privi aceast întrebare în mod pragmatic – î s-o formul m astfel: “Am primit eu un ajutor practic, în situa iile în care imperfec iunea comport rii î a gândirii mele at fi putut provoca, chiar neinten ionat, catastrofe, care, totu i, nu s -au petrecut?” (...) Un anumit fel de ajutor poate fi totdeauna remarcat î e cu atât mai u or resim it, cu cât a foat depus mai mult str duin în educarea propriului suflet. Atunci aude omul vocea con tiin ei. O prim manifestare în care se aude aceast voce o simte omul în tinere e, mai ales la pubertate, dup unele fapte rele, care s-au produs, adesea, în furtuna entuziasmului. Con tiin a “love te” atunci sufletul, î acesta simte o ru îne amar . Astfel s -a dezvoltat o cultur , prin ascultarea acestei voci a con tiin ei. (...) Mai târziu, pentru a auzi vocea con tiin ei, omul tre buie s se scufunde într-o total lini te l untric , în propria sa for , în studierea sufletului(...). Spre mijlocul vie ii, omul î i aude con tiin a în timpul faptei, în timpul ac iunii. Atunci fapta fie este frânat , fie favorizat – î, la maturitate (lini tea l untric fiind dobândit prin exerci iu) vocea vorbe te înaîntea faptei, ba chiar te încit la fapt . Cine e aceast voce a con tiin ei, cui apar îne acest ajutor? **Este ea oare vocea fiin ei mele superioare – î este, totodat , vocea Aceluia pe care L-a v zut Pavel, pe drumul Damascului?** Faptul c aceast voce r sun în nucleul cel mai tainic al fiin ei mele – îmi spune c este chiar fiin a mea superioar , care m -a condus în toate timpurile(...) Dispozi ia sufleteasc ce apare spune, de asemenea, c ar fi curat orgoliu s te sim i singur. În mine, care sunt încarnat, prin natura îneli urilor mele, în Dumnezeu Tat l – vorbe te “Eu SUNT”(cf. “**Eu sunt Cel Ce sunt**” – Moise, *Ie irea*, 3, 14).(...)

Dar nu numai R ul domin sfâr itul acestui secol. Sfâr itul de secol a dat Eului un nou con inut. **Vocea care vorbe te în Eu are Eul ca pe un recipient al ei. Un recipient pe care omul îl poate crea singur, prin for a fiin ei sale. Din certitudinea acestui ajutor apare încrederea c e posibil un viitor demn, pentru om.** Aceasta e for a care stimuleaz preluarea preluarea de noi con inuturi, în Eu. Asemenea con inuturi constau în imaginile tripartite, pe care ni le cre m despre oamenii cu care tr im. Acestea vor evolua dup cum un alt om î i pune dinamica întregii sale fiin e umane, în slujba societ ii. Un nou cre tinism, deci, se anun î în om. Din asemenea percep ii apar întui iile, de care am nevoie s -i creez un climat social, care s -l împing mai departe, pe drumul de dezvoltare a umanit ii. Omul în al c rui suf let condus de Eu m adâncesc astfel – este lumea spiritual cea mai aproape de mine.

Viitorul va avea nevoie de asemenea începuturi ale unei fraternit i spirituale, dac cele 3 entit i ale R ului î i vor continua atacurile asupra Eului uman – mereu cu alte n scociri i minciuni.

(articol semnat de *Thomas Göbel*, în revista *Der Goetheanum*, nr. 8-9/2000 – trad. de *Victor Opreescu*; selec ia fragmentelor – A. Botez)

cuvinte din b trâni: AZI - **LAO TSE (sec. VI a. Ch.)**

Filosof chinez – zeificat, de unele coli buddiste (cf. U-Ceng-En, cca. 1500-1580 - *C l torie spre soare-apune*), pentru în l imea spiritualit ii, a tr irii sale moral-spirituale. În v tura sa , expus de discipoli în lucrarea **TAO TE KING** (sec. 4-3 a.Ch.), se întemeiaz pe ideea ordinii imanente (**dao-tao**) a cosmosului i societ ii. Se va vedea, din cele câteva fraze (din **Tao Te King**), citate de noi mai jos, cât de aproape poate ajunge, uneori, daoismul - de în v tura cre tin ... i de stoicismul european al lui Epictet, sau Marcus Aurelius...

*

-“Tao care ar fi numai Cale nu este ve nicul Tao. (...) F r nume, este Principiul Cerului i al P mântului. Când îl putem numi, este puterea care creeaz nenum ratele fiin e. Iat pentru ce, în lipsa ve nic de dorin e, I se poate vedea esen a. (...) Tao este mai dintru început decât însu i Domnul Cerurilor.

-To i oamenii, sub Cer, cunosc Frumosul ca Frumos; iat obâr ia Urâtului. To i oamenii cunosc Binele ca Bine; iat obâr ia R ului. Astfel, fiecare lucru i opusul s u se nasc îngem na i (...). Înainte i înd r t, decurg unul din cel lalt. Iat de ce În eleptul practic doctrina Non-Ac iunii. El instruiete prin pild vie, nu cu vorbe.(...) A a câ tig el merite, dar r mâne mai presus de ele. R mâne mai presus de ele i meritele nu -l p r sesc niciodat .

-Singur virtutea lucreaz f r lupt ; astfel, nu - i face du mani.

-Liberându- i spiritul de cercetarea intelectual , îl va p stra s n tos.

-Gloria i ru inea sunt nedesp r ite de team . Onoarea i nenorocirea sunt nedesp r ite de personalitate. Gloria este un lucru de dispre uit, c ci când o ai, te cuprinde teama s nu o pierzi; tot astfel când nu o ai. De aceea se spune c gloria i ru inea sunt nedesp r ite de team . Putem socoti ceea ce ne vine ca

fericire sau nenorocire, pentru c avem personalitate. Dacă am fi separa i de ea, în ce fel ne-ar atinge nenorocirea?

-Când oamenii pierdur cuno tin a despre marele Tao, atunci se eviden ie bun tatea i justia. Când ap ru pruden a i iste imea – rezult din ele o mare ipocrizie. Când perfecta armoni e nu mai domni în familii, începu a se vorbi de iubirea fiiasc i de îng duin a p rin ilor. Când rile c zur în dezordine, se g sir slujitori credincio i.

-P r si i justia voastr , l sa i la o parte în elepciunea voastr – i poporul va trage sute de foloase! L sa i milostenia, ceda i datoria – i poporul va reveni la adev rata dragoste fiiasc i iubirea p rinteasc ! L sa i abilitatea, l sa i la o parte ambi ia; i nu vor mai fi nici ho i, nici tâlhari! Renun a i la aceste trei lucruri care nu sunt decât iluzie i care au dovedit neajunsul lor! **Al tura i-v cu t rie virtu ilor voastre fire ti. Ar ta i-v simplitatea; p zi i neprih nirea dintru început; p r si i interesul personal; înfrâna i-v dorin ele.**

-**L sa i cercetarea – i ve i fi libera i de toat nelini tea.** Deosebirea este destul de mic între **desigur** i **poate c** . Dar între o fapt bun i una rea – deosebirea e foarte mare.

-În eleptul nu se al tur decât UNIT II i caut s fie model în lume. E umil i str luce te. Nu e egoist i i se d stim . Nu se laud i are merite. Nu este orgolios, de aceea dureaz îndelung. Nu e turburat, de

aceea nu are du mani. Str vechea maxim : <<Sf râmat se va reface întreg>> – nu e o vorb zadarnic . Când omul a devenit întreg, des vârit – se reîntoarce la obâr ie.

-Regele trebuie s se supun p mântului. P mântul se supune cerului. Cerul se supune C r rii. Tao se supune propriei sale firi.

-Calmul e st pânul mi c rii. Agita ia pierde pe regi .

-Cel ce î i cunoa te for a i tie s r mân slab este demn s primeasc împ r ia. Virtutea ve nic nu-l va p r si i va deveni asemenea unui copil.

-R ul f cut altora, totdeauna se va întoarce. Fiin ele îmb trânesc, pentru c , ajunse la deplin tatea puterilor, abuzeaz de ele. Aceasta înseamn a nu urma Tao. Cine nu urmeaz Tao, va pieri.

-Mul umit cu pu in, se înl tur nefericirea. Stând în rezerv , se evit primejdia. Ac ionând astfel, via a se prelungte.

- tiin a cea mai str lucit este înc prostie. Elocin a cea mai str lucit este înc gângureal . Mi carea biruie frigul; repaosul învinge c ldura. Calmul triumf asupra pasiunilor. **Omul virtuos i calm este model pentru Univers.**

-Gre eala cea mai mare: a avea dorin e. Nenorocirea cea mai mare: a nu cunoa te m sura. Crima cea mai mare: inten ia de cucerire. **Cel ce tie s se mul umeasc cu pu in e totdeauna împ cat cu soarta sa.**

-F r a ie i din cas , se poate cunoa te lumea. F r a privi pe fereastr , se poate afla Calea Cerului. Cu cât te dep rtezi, cu atât înve i mai pu in. În eleptul nu merge i ajunge; nu cerceteaz i cunoa te; nu lucreaz i duce totul la bun sfâr it.

(note biografice i selec ia textelor: prof. dr. **Adrian Botez**)

un elev “n c jit”

Alte aventuri ale Albinu ei

Dragii mei colegi, cred c unii profesori/profesoare (pu ini, dar...”buni”...), de când cu schimbarea numelui “grupului” nostru (colar...), au cam...luat-o piezi - i s v zic si de ce : p i, parc mai po i num ra gafele f cute, spre exemplu, în ultimul timp, de aceeasi domnisoar profesoar - pseudonimul ei fiind ALBINUTA - o mai ine i minte, nu?...aia cu “pro ti, tâmpi i, animale” i...alte dobitoace... - v-a i amintit?...p i, cum s nu! - buuun! - ei, don' oara “Albi” - c-a a îmi place mie s-o alint.. - a facut atâtea gafe, încât nu-mi ajunge un roman, ca s le public. Astea fiind zise, s începem, “tontu i”:

1.s vede i faz dur (poate ca unii au vazut-o) -se f cea odata prin curtea colii - ca la coala de oferi, când se exerseaz parcare - don' oara respectiv - ALBI - intr cu trabantul în curtea colii i încearc s fac ceva (ce voia s fac , nu mi-am dat seama decât dup aceea - m-am gândit mult: ce-o fi, ce-o fi... - i-am ajuns la concluzia: b i, decât s - i mai parcheze “arca lui Noe” - mai bine ar fi dus-o la “remat-remaiat”, la „programul RABLA”...).Deci, s revin: tot se chinuia don' oara s -o parcheze - i se chinuie, i se... - când cu fa a, când cu spatele (de unde le-o fi înv at p-astea?...) - i d -i în fa , d -i în spate - ciudat...nu putea s parcheze; de-acu s vezi spectacol - mai ceva ca “balul prim verii” al nostru...(la nef cutul...) - începe s deschid geamul - cu levieru', evident!!! - i începe s - i fac vânt cu mâna - c aer conditionat nu prea avea...cel mult recondi ionat... - se racoreste bine de tot, i mai face o încercare (“Uuuultima repriiiz !”), cu fa a... i, din nou, e ec total...O vede un professor - unu' Hitler, care e cam turco-neam de ba tin ... - -o ntreab :” Ce faci, b i, acolo? Te dai cu trotineta?”Albinu a scoate limba i începe s râd ca...inteligentii de ras ...când le schimb cineva poarta...Domnul Hitler, generos fiind din fire, se ofer sa -i parcheze el masina-trotina. sta (domnia sa, vreau s zic...) o întoarce cu spatele i o parcheaza - dar cu viteza astronavei! V zând asta, profa începe s urle ca din gur de arpe, ca la na tere! - i url la Hitler, ca Gheorghe dup tren, c “S ai grij , nu mi-o avaria!”. M rog...Fie la ei, acolo...

P.S.: Morala: DACA NU TI I S MERGE I CU MA INA, L SA I-O ACAS SAU ARUNCATI-O IN SIRET ... (la alegere!) – **dar nu face i primele lec ii de conducere, în fa a elevului**, c sta-i al dracu', precum i vede i aici...

2.În clas vine ea, furtunoas ca vijelia de noapte - Vali Vijulie... - i începe s mai distrug câte ceva...ba un scaun, ba o mas , ba capul elevilor, cu fel i fel de tâmpenii —c o fi, c-o p i etc. etc. – ti i, chestii de astea fumate i afumate... - i, dup ce “articuleaz ” câ iva elevi, cu note de la 1 la 2 - se a az la p l vr git cu elevii (ti i, ia “nearticula i”...) - i, deodat , se aude un zgomot, f cut de un elev - zgomot care sem na cu cel pe care îl produce un telefon, când face poze...Foc si par !!! - scotea profa par -peri, pe n ri i pe gur ... - dureri! - i zice: “M i animalelor, care ai f cut poze (n.mea: nu se pre a are bine cu acordul logic...), c îl dau în post-meridianul m -sii... Zi-i, m , care e ti la, c-ai încurcat-o, ai ars-o-n fericire ...aaa, voi ia din spate, ia pune i voi telefoanele pe mas , haida!”... i încep “ ia din spate”:

I-primul - scoate un telefon de la de- i faci trei vile cu el;

II-al II-lea - scoate unu' ceva mai avansat - dar f r camer foto - nu tia decât s fac cartofi pai (telefonul, vreau s zic...);

III-al III-lea - scoate un telefon FIX - stupoare!!! - profa a început s se impacienteze i s fac spume la gur , c **la** e telefonul care a f cut poza... - asta e, dac pe unii atâtă îi conduce c elu a, pân la porti i înapoi...

IV – i, în sfîr it, ultimul, dar nu cel din urm ... - scoate un telefon cu camer foto...

E-hei, v zându-l, “acmu”, “pre” cel din urm - se duce la el i-i descânt a a: ”- ...(aici e dat pe “silence”, telefonul meu...gurist, cu bulin ro ie... - 18!) Aaa, obolanule, tu erai? M , î i dau o lab la bot, de ui i cum se nume te m micu a ta...da’ nu i-e rusine un pic?” la, c nu, c nu el, c e de minciun ... Dar profa tuna si fulgera - de ziceai c vin iar puhoaiete la Vadu Ro ca - i-i zice s ias “**Afar la tabl !**”...Iese sta - AFAR DE TOT!!! (adic , nu la tabl ...) ... - i încerca s se urce pe liceu...Profa, înnebunit : ”CE FACI, M !” i la cu tâmpici la balama: “-M urc pe tabl , nu a a mi-a i zis?” “-Da eu am zis la tabla din clas , nu PE TABLA DE PE ACOPERI !!!” “-Aha, bine, acu' abia am în eles...” – zice la, de pe antenna parabolic ...

i, uite a a, se sun de ie ire - dar profa tot i-a pus 2, pe motiv c , chiar dac ar fi ie it la tabla din clas , tot nu ar fi tiut!!!! M rog, p rerea ei...

V-am salutat i ne vedem în num rul urmator - dac se mai public ... - i dac nu ajung i eu, pe/la tabl ...!

Semnat**Caut -m !**

umor...

Toat lumea, ABSOLUT TOAT LUMEA CONTEMPORAN , prin tot ce face, are un umor/haz NEBUN – i **MORTAL!!!** N-avem, deci, de ce s deranj m noi (precum profe ii **Vechiului Testament...**), prin umorul nostru demodat, al unor vremi revoluate, în care **râsul chema la Via** – pe cei care vor s fie i s r mân MOR I... “Clipiceasca” (nu ve nica!) lor pomenire!...Fie s se zbat în neodihna , F R PACE, a râsului lor aiurit, i pe cealalt lume! A a c , AICI, spre antrenamentul lor pentru ACOLO, îi vom l sa pe mâinile maestrului umorului absurd i negru – genialul i sfâ ietorul evreu sovietic **DANIEL HARMS (1905-1942):**

CAIETUL ALBASTRU

A fost odat un ro covan care nu avea ochi i urechi.

El nu avea nici p r, a a c numai de form i se spunea ro covan.

De vorbit nu vorbea, pentru c nu avea gur . Nici nas n -avea.

El nu avea nici m car mâini i picioare. Nici stomac nu avea, ira spin rii n -o avea i niciun fel de intestine. N-avea nimic. A a c nu prea-i clar despre cine este vorba.

De aceea, mai bine s nici nu vorbim despre el.

*

ILUZIE OPTIC

Semion Semionovici, punându- i ochelarii, se uit spre pin i vede: în pin ade un ran i-i arat pumnul.

Semion Semionovici î i scoate ochelarii, se uit i vede c în pin nu ade nimeni.

Semion Semionovici îi pune ochelarii, se uită și vede din nou că în pină are un ran care -i arată pumnul.

Semion Semionovici îi scoate ochelarii și din nou vede că în pină nu are nimeni.

Semion Semionovici îi pune iar ochelarii, se uită și vede din nou că în pină are un ran care îi arată pumnul.

Semion Semionovici refuză să creadă în această apariție și socotește că apariția este o iluzie optică.

*

VISUL

Kalughin a adormit și a visat – cică are el într-o tufă, iar pe lângă tufă trece miliianul.

Kalughin s-a trezit, s-a târșit la gură și a adormit din nou, și a visat din nou, cică trece el pe lângă tufă, iar în tufă s-a ascuns și stă miliianul.

Kalughin s-a trezit, și-a aternut sub cap un ziar, ca să nu-i curgă muci direct pe pernă, și iar și a visat cum, cică, are el într-o tufă, iar pe lângă tufă trece miliianul.

Kalughin s-a trezit, a schimbat ziares, s-a culcat și a adormit din nou. A adormit și a visat iar și cum, cică, trece el pe lângă tufă, iar în tufă are miliianul.

De data asta Kalughin s-a trezit și a hotărât să nu mai adoarmă, dar a adormit pe loc și a visat cum, cică, stă el ascuns după miliian, iar pe lângă ei trece o tufă.

Kalughin a început să urlă și să zăvâcolească prin pădure, dar de trezit nu s-a mai putut trezi.

Kalughin a dormit patru zile și patru nopți, iar în a cincea zi s-a trezit și a deșchis ochii, încât cizmele trebuiau să i le lege de picior cu sfori, ca să nu-i cadă pe glezne.

La brătura unde Kalughin cumpăra de obicei pâine de grâu, nu l-au recunoscut și i-au strecurat o pâine de secară.

Inspeccia sanitară care controla locurile în care lăsa la ochi pe Kalughin, a găsit că este insalubru și de nimic, și a căutat să dispună asocierea locatarilor să-l înlocuiască odată cu gunoierul.

Pe Kalughin l-au îndoit în două, l-au împachetat și l-au aruncat odată cu gunoierul.

*

(selecție de **A.B.** – pe care, tocmai acum, l-am pus, definitiv, singurul lui tovarăș de viață – UMORUL – ba chiar a ajuns să-l dezgustă **orice** formă de umor – asimilând-o obscenității...).

ultima oră (ultima oară ...) **„NIL ADMIRARI”...**

Nu, în lumea zilelor noastre nu s-a mai petrecut, în ultimul timp, **absolut nimic**, care să ne stârnească minunarea, mirarea, sau, măcar, curiozitatea... Putem spune și noi, precum în eleptul antic latin Horațiu, în *Epistulae*: **”Nil admirari...”** – “Să nu te lași impresionat de nimic”... Nici n-ar mai fi posibil acest miracol – căci toate sunt/au devenit lucruri **obișnuite** – cu care, mai exact, **am ajuns să ne obișnuim**: trăsura cea mai grea, blasfemia cea mai înmormoritoare, impostura cea mai revoltătoare, golănia cea mai vulgară, crima cea mai oribilă – în fine, **PROSTIA** – o prostie și o iresponsabilitate **fără limite!!!** – încât, uneori, ne stârnete un oarecare respect: parcă însuși Dumnezeu ar fi orchestrat-o, am zice – dacă n-am tăcut Marele Regizor, Marele Iluzionist – oricând și oriunde! – nu poate fi decât **SATAN**...

Ce important să folosim mai avea/fi să ne plângem de marul efectelor Referendum-ului

secuiesc, din județele României (???) Harghita-Covasna, când, de mai bine de-o lună, guvernul României este maghiaro-liberal? Ce important să folosim mai avea/fi să ne plângem de implicarea absurdă a militarilor români, pe teatrul de lupte din Iraq-Afghanistan, dacă guvernarii României aservesc, total, așa asta – tuturor Negustorilor Lumii (cu contracte sau...peste contracte...) – de la “Marii Licurici” și până la “Marii Rechini” – care îi fac nevoile cu/peste ea? Ce important să folosim mai avea/fi să visăm la “ocrotitoarea umbră a Coroanei Dumnezeiești” (“monarhia este privirea spre cer a României”, spunea un fulminant demagog al zilelor noastre...), când Casa Regală de Hohenzolern se întinde, ca o caracatiță, în plin regim republican, peste palate, muni, câmpii, străzi întregi...? Bine, bine – retrocedați tot pe mântul arabil al Ardealului foștilor/actualilor grofi – retrocedați proprietățile (de ei, bine, și deplin în

spiritul **MODELULUI COSMICO-METAFIZIC DE S RAC – IISUS HRISTOS**, zice calvinul

cvasi-ateu J.J. Rousseau: **“Crima i nedreptatea au ap rut din momentul când un om a împrejmuit o bucat de p mânt cu pari i a zis: <<Asta e a mea!>>”** tuturor ho ilor i profitorilor, care au jecm nit România, în ultimele trei sute de ani – dar de ce nu retroceda i i Bisericii, Arhiepiscopiei R d u ilor, Sucevei i Bucovinei , cele 90.000 ha de p dure, ob inute de la fostul Imperiu Austriac – pentru a fi în stare s între in **patrimoniul de stat** – mân stirile lui Bogdan, tefan, Rare ... - care î i terg ireversibil sfin ii de pe pere i, i ale c ror ziduri încep s îngenuncheze, neputincioase, spre p mânt? De unde, din ce s fac pomeni/pomeniri s rmanii c lug ri, care, ca i p rintele Gherm nu al lui Hoga , se hr nesc cu “salat de bure i”?

Ce importan i folos ar avea/fi s ne mai plângem de educa ia românilor – dac , în locul unui profesor universitar cu mutr de “ oim al patriei” cu must i albe (dar care avea, totu i, ceva habar de munc i r spundere...) - liberalii puser un tinerel-inginerel de 30 de ani, cu mutr de huhurez, care nu tie nici unde ine pixul? (Tr iasc ga ca lui Fenechiu, care, ca i haiducul apte Cai, i-a adus ceata de ie eni cu ur uri la nas – s umple Palatul Victoria!!!). “ i deasupra tuturor, [PROFESORII i RUINELE ROMÂNIEI]s i [le] recunoasc / Î i înal pocitura bulbuca ii ochi de broasc ” (iertare, blagorodnicilor, nu l-a i v zut, cumva, pe prispa casei voastre, pe vicepremierul României, domnul “Nem Sobot-Nem tudo!”), care r spunde de educa ia i de cultura i de... românilor...? NU? Ei, a tepta i-l, c nu se poate s nu se înfiin eze, oriunde s-ar zice c mai exist români de dez-românizat...). Ce importan i folos ar mai avea/fi s ne plângem de manualele de Istorie a României, care, în curând, vor vorbi despre Mongolia i Burkina Phasso – dac ultimele r m ie ale

Refuz s specifice, fariseic, ceva ANUME din lumea contemporan , **PLAT** , precum **FARFURIA DOMESTIC** (NU CUPA!!! – c ci nu mai exist **curbura interioar** a niciunui Mister!!!), cu otrav pentru SOCRATE –

Adrian Botez

revista revistelor culturale

PRO-SAECULUM-Foc ani, Anul VI, nr. 3(35) – martie 2007 – ca de obicei, are un con inut bogat i dens: remarc m, cu osebire, interviul luat de Al De liu, lui Liviu Ioan STOICIU(VI) – “Con tiin a actului de crea ie s-a transformat într-o con tiin a z d rniciei”, în carearele scriitor i publicist, LIS, face dovada unei uluitor de am nun ite i adânci cunoa teri, atât a dedesubturilor vie ii culturale i politice române ti, cât a specificului fenomenului spiritual-cultural românesc post-revolu ionar, în general, i a celui cultural -literar

ruinelor Sarmizegetusei sunt betonate, la temelia hotelurilor, ridicate de toate liftele, în Mun ii Or tiei?...Etc. etc.etc. i la ce bun s ne plângem de blasfemiile (televizate, sfid tor i cotidian, în direct!!! – cu insisten a apei care bate în piatr ...) - când, în materie de spirit, presa (de orice fel!) func ioneaz ca vulturii hoitari, ori corbii - de pe “câmpii de b taie”??? i se i împ uneaz - înf lo eaz - cu bucata, tr snind de putreziciune, în plise! O s cronc neasc , îns , la un moment dat - c ci nu-i las ifosul S NU ...!!! - i atunci...fiecare pas re (pân i cioara...) pe limba ei piere...

Ce importan i folos ar avea/fi s privim gre o enia de teatru al “suspend rii”...cui? A unui individ f r onoare, f r cuvânt etc. – care, în opinia mea, n-ar fi trebuit ales NICIODAT , de c tre un popor s n tos, s -l reprezinte pe acesta din urm ? În ritmul sta de incon tien a votului, ne putem trezi, repede i frumos, în viitoare legislaturi, cu Vanghelie “care este” i cu “nea Gigi” url re ul...

Deci, toate câte se petrec (r zboaie criminale ale negustorilor etern deicizi, violen a absurd a lui Andrei Gheorghe, a huliganilor de la meciuri i a “c l ului de la <<Virginia Tech>>” - SUA-16 aprilie 2007” . EGAL!!! -, blasfemierea Dumnezeului Cre tin, impostura fariseic i indiferen a duse pân la **nesim ire sfruntat** , ale presei i opiniei publice – EGAL!!! - , fa de blasfemie i deicid... - tr darea celor mai elementare legi i jur minte/angajamente, nu fa de G TI DE CRIMINALI INTERNA IONALI, ci fa de un/o **popor/umanitate** care, de-acuma, parc nu s-ar mai sim i în apele lui/ei, dac n-ar fi tr dat[] i min it[]... - i, deasupra a toate i tuturor, **Crucea!** - care, mereu, f r încetare, îl ridic , spre r stignire tot mai irelevant , pe Hristos...) – nu mai fac parte din **ultima or /oar** (de senza ie, deci de ÎNC via ...) – ci din *bon ton*-ul stupid, al unei epoci a imbecilit ii, grosol niei gol ne ti i a nesim irii depline!

“NIL ADMIRARI” ...

românesc contemporan, în particular: "În concluzie, dacă vrei să fii scriitor important, trebuie << să te pui bine pe lângă N. Manolescu >>, nu să scoți cri de valoare!" Un interesant eseu al lui D.R. Popescu, despre nemuritorul personaj histrionic, al literaturii cehe (și contemporan, senin-dezarmant, cu toate catastrofele și tiraniile lumii!) – bravul soldat Švejk –, un bine structurat studiu al Georgetei Adam, despre Ana Blandiana – și altul al lui Lucian Bâgiu, despre Bogoiu, personajul lui Mihail Sebastian – poezie de Vicenția Vară și Lucia Drămu – o frumoasă parabolă în proză (*Cprioara*, de Daniel Dinc) și multe prezentații de carte, unele chiar prin grilă comparativă (ex. subtilul studiu al lui Mircea Dinut, *: O perspectivă, o viziune, doi autori și două opere*, despre cartea Ani-oarei Piu – *Bovarismul celor doi Caragiale* - 2005, judecat, comparativ, prin prisma mult anterioarei cri, din 1902, a lui Jules de Gaultier - *Bovarismul*) – semnatori: Constantin Coroiu, Maria Nișu, Adrian Botez, Constantin Cublean, Florentin Popescu, Gheorghe Istrate, Eugenia Gavrilă, Petru Ionescu. Remarcăm revenirea fulgurantului și succulentului *Jurnal de infern*, al lui Florin Paraschiv.

SALONUL LITERAR-Focani, Anul IX, nr. 61, martie 2007 – rămân nu doar cea mai veche revistă post-revoluționară vrânceană, ci și o publicație cu totul onorabilă, extrem de greu "moștit" (prin strădania prof. Ureli și a unui mic grup de entuziaști...), în contemporaneitatea românească: un interviu, luat de cel care menține în viață revista (profesorul Culișu Ureli) – poetului și eseistului creștin Theodor DAMIAN (la împlinirea vârstei de 55 de ani): "Eu acord întotdeauna oamenilor circumstanțe atenuante(...), cu atât mai mult dacă opera e de valoare, asta îmi spune că trebuie să fie ceva de valoare și în mintea, sufletul, viața autorului, chiar dacă mie îmi scap"; aniversări: Victor STEROM (70 de ani) și prezentarea ultimei apariții editoriale, semnate Victor Sterom: *Praguri și trepte* - de Lucian Gruia – precum și *urban CODRIN LA 60 DE ANI*, de Aureliu Goci; eseurile Tatiane Munteanu – *Ironia – o necesitate a spiritului*, respectiv cel al Marinelei Anghel – *Românii – între sindromul Gulliver și UE*; eseul cu tentă biografică, *Dragostea lui Petrarca*, de C.I.U. ureli; versuri de Ion Murgeanu, C. Badiu, Viorel Munteanu, Ludmila Rotaru, Miljurko Vukadinović (Yugoslavia) – proză de Adrian Botez, cronici literare de Florentin Popescu, N.D. Trifu, Adrian Botez. Binevenit, pentru dreaptă amintire a scriitorilor vrânceni, calendarul – *Oameni de seamă din Vrancea – octombrie-decembrie*, precum și o consistentă revistă a revistelor culturale, făcută, profesionist, de C.I.U. ureli.

OGLINDA LITERAR -Focani, Anul VI, nr. 63, martie 2007: reține atenția studiul de arhivă al celebrului, de acum, N. Georgescu – *Eminescu, mereu nou*, privind ARESTAREA, și, în niciun caz, internarea... - lui Eminescu, cel devenit, ca ziarist, cel mai comod om din România secolului XIX, pentru matrapazlăcurile politicianilor, contemporani lui... Apoi, deosebit, prin stil și documentare erudit, studiul-eseu al lui Florin Paraschiv – *Înalt destin oltenesc* ("Să nu ne scutim de depunerea infernului oltenesc"...) – unde, printre altele, e vorba de un război care e cât pe ce să pună, pentru presatul verzei în puțin, *Sărutul* lui Brâncuși...; versuri de Nadrei Novac, Natalia Cebanu, Paul Gorban, George Stanca, Aida Hancer, Geta Adam, Ion Nimerencu, Dan Talo, N. Merișanu, Marin Ionel, Ion Miheci, Adrian Simion, ba chiar epigrame (care cum a dat Dumnezeu...) de Gh. Boieru (a nu se crede că valoarea artistică înaltă se găsește la toți cei enumerați mai sus și în toate textele lor!); secvențe dintr-un *Jurnal* al lui Romul Munteanu; la rubrica *Foileton*, un "transcris", foarte interesant, al Sesiunii C.P.U.N., din 9-14 martie 1990 – făcut nou cunoscut de Gh. Neagu; eseuri **foarte bune** (din puncte, prea fragmentate, prin "va urma"...) ale lui Theodor Codreanu, Horia Pătrașcu, I. Popescu Brădiceni, Leo Butnaru, Ioana Petcu, Mircea Homescu, Anca Pîrșă. Prezențe de carte, semnate de: Valeria Manta-Tălcușu, Daniela Luca etc. De evidențiat traducerea lui I.D. Denciu, din suprarealiști francezi (Breton, Péret, Char, Eluard).

ARDEALUL LITERAR – Deva, Anul VIII, număr triplu - 2,3,4 (30, 31, 32)/2006 – spiritul efervescent al regretatului Valeriu Bărgu se continuă, prin spiritul, mereu treaz și sensibil al Mariane Păndaru-Bărgu; este puștrat viu, și nu doar ca memorie, spiritul lui Valeriu Bărgu – prin dialogul cu Aurel Pantea; un vibrant, emoționant prin avântatul său idealism, *Apel pentru salvarea culturii române*, semnat de 700 de scriitori ("Cultura română este dispăruit de guvernare, care uită – din ignoranță, calcul meschin, răuvoitor, din nepăsare – că România modernă a fost construită inclusiv de scriitori, de oameni de cultură (...). Prin noi, prin marile valori românești, ara noastră, în timp, poate să-și schimbe imaginea în lume, care, se știe, la ora actuală, este execrabil (...). Numai fiind solidari, vom deveni puternici (...). Ora noastră se apropie!"); *Fiți ele unui memorialist*, semnate de unul dintre puținii autentici și onestii critici români contemporani, Gheorghe Grigurcu; eseul *Unicul Nichita*, de Ioan Evu; versuri semnate de Ștefan Dincă, Vasile Romanciuc, Mircea Stăncel, Mariana Păndaru, George Lixandru, Florica Madrich (Viena), Silvia Butnaru, Eugen Evu, Victor Sterom, Theodor Damian, Liviu Ioan Stoiciu, George Nimigeanu, Cătălin Marleneanu, Adriana Lascu, Carmen Steiciuc, Ivă Martinovici, Daniela Bullas, George Holobăc, Ovidiu Băjan, Mariana Zavati Gardner (Anglia), Irina Roxana Georgescu, Nădă Crăciun; proză de Radu Liviu Bardan, Raisa Boiangiu;

comemorare Labi (*Amintiri cu Nicolae Labi*), de Clemete Costandin – la care se alătură *Mărturiile unui coleg la 50 de ani de la moartea lui N. Labi*, ale lui Florentin Popescu; o impresionantă *Scurtă mărturisire c tre Nic*, a lui Liviu Ioan Stoiciu; comemorare Onisifor Ghibu, de Gligor Hăa (cel mai harnic recenzent de carte al revistei – care, printre altele, este și autorul unei cronici de excepție, a cărei *Moarte – pagini de via : file de istorie*, de Valentin Orga); prezenți de carte, semnate de: Constantin Stancu, Ioan Suciu, Adrian Botez, Eugen Evu, Miron Ilic, Florin Iene, Petric Biru; trei articole despre nedreapta soartă a aromânilor, semnate Adrian Botez; o foarte densă revistă a revistelor de cultură. Totul dă imaginea unei reviste care, departe de a avea complexul provinciei, uneori, “în cuget și simțire” – Ardealul, Moldova și Țara Românească ...Ba chiar și diaspora românească ...

ILUSTRAȚIA CULTURAL – Buzău, Anul I, nr. 1: încă nu putem să ne dăm seama dacă aripile acestei nou-nouate reviste sunt de vultur sau...doar de hârtie! George Lixandru, autorul și regizorul ei, încearcă să ne convingă de “viitorul de aur” al copilului său: după un articol programatic – *I-Lustra ia literaturii* (semnat, firește: George Lixandru...), urmează studii, eseuri, prezenți de carte, de Adrian Botez sau Virgil Răileanu – dar și de elevi (Raluca Marin, Larisa Dumitru...); versuri de Dumitru Pricop, Constantin Ghini, Paul Spirescu. Formatul de *Magazin* impietează, destul de grav, asupra seriozității intelectuale, la care, neîndoindu-ne, rămânem te revista. Să mai vedem...

REVISTA NOASTRĂ – a Colegiului Național “Unirea”-Focșani: impune, ca de fiecare dată când apare, prin înalta înut intelectual (dar și prin bunul-gust, desigur, al “formeii”!) – a tot ce se scrie, de către profesorii sau elevi, deopotrivă; numărul este închinat titanului-istoric al religiilor și de tot straniu scriitor (unic, în felul său – creator de stil!) – MIRCEA ELIADE. Semnează studii, eseuri, articole – aproape toate memorabile: profesorii Mircea Dinuț, Toader Aioanei, Florinel Agafiei (studii de excepție!) – I.D.Denciu, Daniela Plăiașu, Elena Soare, Claudiu Lepădatu, Vasile Iorga – dar și elevi cu har scriitoricesc și chiar hermeneutic: Ana-Maria Trandafir (clasa a XI-a D), Livia Andreea Lupăș (clasa a X-a F), Octavian Cojocă (clasa a X-a F), Iuliana Diac (clasa a X-a C), Ștefana Stoica (clasa a X-a E), Laura Ionescu (clasa a X-a A), Mihaela Prodan (clasa a XII-a E), Andra Han (clasa a XII-a E); remarcăm, la rubrica *Dintre sute de catarge*, versurile și proza poetică ale Ioanei Alexandru, clasa a IX-a E.

PURURI TÂNĂR – Anul II, nr. 3-4 – subintitulat “revistă de atitudine și informație a elevilor și cadrelor didactice de la Grupul Școlar Odobești” – apare sub îndrumarea profesorului Culiș I. Ureanu – care, în chiar prima pagină, proclamă, parafrazând u-l pe Apostolul Pavel: “Dacă educație nu e, nimic nu e!” Titlul revistei trimițând la versul eminescian, este firesc ca Eminescu să fie prezent, în pagină, cu o biografie bine întocmită, de un elev (sau elev?) : Alexandru I. (clasa a X-a A); pe lângă meritul de a prezenta realizările proprii (manageriale și literare, deopotrivă) ale liceului-grup școlar odobitean, revista are deschiderea generoasă (și necesară!) și către alte zone de creație școlară vrâncăean (putându-se sugera un veritabil “schimb de experiență”): sunt prezente, în paginile revistei, creațiile literare ale cenaclului revistei “Contraatac” -Adjuș și ale elevilor Liceului “Duiliu Zamfirescu” - Odobești. Orice realizare a elevilor, prin pagină de revistă (chiar dacă, firesc, nu oferă, deocamdată, semne de deplinătate! – doar nu avem de-a face cu “rezervațiile” de “precoci”, academicieni la 4 ani... - ci cu copii normali, majoritatea născuți-crescuți în Iași, cu sfîșnăie și bun-simț – între livezile, de lângă apele limpezi și de sub domoalele dealuri ale satelor vrâncene...), trebuie apăsător – și, în niciun caz, bagatelizat: sub firavele mlădie expresive, se poate ascunde (și aiași sperăm să fie – din toată inima sperăm!) - pentru colegii noștri odobitești!) Statura, Impozantă și Mândră, a Copacului Personalității OMULUI ÎNTREG, de care au nevoie, arși lume, EGAL! - cu atâtă foc...(A.B.)

poeta redacției

ELENA CHIRIL, clasa a XII-a C – Scrie mai des, altfel îți pierzi glasul...Ești puțin prea...necrofil, dar ai un talent evident. Chiar „în moarte”, ai mult ...via /vlag /vân poetic.

CRISTINA MORARU, clasa a XII-a A: Păcat că nu te mai îmi de poezie (decât ex trem de superficial și aleatoriu, mai mult de gura cuiva...) – și, în general, nu te îmi de prea multe...Poate că te vei trezi, poate îți vei aminti...Să nu fie prea târziu: până la privighetoarea uită să cânte, și răgușe te, iarna...

DELIA SAVIN, clasa a X-a C: Foarte frumoasă poezia ta – dar...cam puțin... - cel puțin în acest semestru. Ți-ai poezia FOARTE MULT! Să nă tate mult!

OVIDIU RĂU, clasa a X-a B: Materialul tău, despre OZN-uri, încă nu a depășit faza de informare de pe Internet. Precum ții, eu aș dori să mergi cu interpretarea mult mai departe, mai realistă și mai subtilă...

FLORIN BĂRA, absolvent/student: Îți propun, dat fiind conținutul poetic al eseului tău, să continui abordarea **genului liric**! Aveai stofă de eseuist cretin, acum ți-ai vădit și profunzimi de poet!

ION Z. BARD

ISSN 1841 - 4907

